

ગલ્લ કહીંશું એવું શ્રુત જ્ઞાનનું પ્રદર્શન કરવું; કેમકે—કાલ વિનય આદિ આઠ પ્રકાર જ્ઞાનાચારના છે તે શ્રુતજ્ઞાનમાં જ સંખે છે માટે; અને શ્રુત જ્ઞાને કરીને જ વાકીના જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય છે. શ્રુત જ્ઞાનની પ્રાપ્તિપૂર્વક જ યદુષ્યા વીજાં જ્ઞાન વમાય છે માટે કેવલજ્ઞાનથી પણ શ્રુત જ્ઞાનનું અતિશયવળું દેસાય છે. ॥ તે કંઈ છે કે—ઘોષ જ્ઞાને કરીને શ્રુતમાં ઉપયોગી એવો શ્રુતજ્ઞાની; એટલે પિંહાનિયુક્તિ આદિ આગમમાં ઉપપ્રક્ટ એવો સતો, કેતાં આગમને અનુમારે આ કલ્પે છે, આ નથી કલ્પતું એવું જાંબીને, જો પણ શ્રુતજ્ઞાની અશુદ્ધ પ્રદર્શન કરી છાંવે છે તો પણ, કેવલજ્ઞાની પણ, તે આદર્શને મોગવે છે. અને જો ન મોગવે તો, શ્રુતજ્ઞાન અવમાણિક થાય. ॥ તેમ જ વિદ્યોપાવચકમાં પણ કહ્યું છે કે—સર્વ જ્ઞાનથી શ્રુતજ્ઞાન મોટું છે ને, કેવલજ્ઞાન તેથી અનંતર છે; જે માટે તે શ્રુતજ્ઞાન, વાકીનો સમગ્ર જ્ઞાનને અને પોતાને જુદાં જુદાં કરી સમજાવનારું છે. ॥ ૧ ॥ તે મોટા પુરુષોંદ્ર શ્રુતજ્ઞાનને સ્થાન કરી આગમમાં પણ આ, જ્ઞાનાચાર છે એવો વિદ્યેષ કહ્યો છે, તે માટે દ્વાશાંભી-રૂપ જે જ્ઞાન તેને વિષે તથા દર્શન કેતાં સમક્ષિત દર્શન જાણવું, પણ ચણુ દર્શન આદિ ન જાણવું કેમકે—આ જગાણ તે ચણુ દર્શનાદિકનો અધિકાર નથી માટે. અને સર્વ વિરતિરૂપ ચારિત્ર જાણવું તેને વિષે; શ્રાવક આશ્રિતો દેશવિરતિરૂપ જાણવું તેને વિષે, તથા ઉપવાસાદિક તપ જાણવું તેને વિષે; તથા ધર્મકૃત્ય આંશ્રિ ઉચ્ચરૂપ વીર્ય ફોરંચવું તેને વિષે, રહે પ્રકારે આચરણા કરવી તે આચાર કહીએ. એમ જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપ આચાર, વીર્યાચાર, રૂપ પાંચ આચાર હોય. ૧ તે આચારના મેદ, અનુક્રમે આઠ, આઠ, આઠ, પાર અને છઠ્ઠીજ, જાણવા. ૧ તે મેદ વિશીષ્ઠ સૂત્રના પ્રાપ્તમાં કહ્યા છે, જેમકે—જ્ઞાનને વિષે દર્શનને વિષે પંક્તી સંપન્ને વિષે તથા વીર્યને વિષે જે પ્રાચ તે આચાર કહીએ. અને

તે જ્ઞાનાદિકના અનુકરણે બેદ, આ કરારે છે. જ્ઞાનાધારના આઠ બેદ, ચારિત્રાધારના આઠ બેદ, નવ આધારના ચાર બેદ, અને એ તે જારેની જ્ઞાને ન વશ દેવી તે સીધાંધાર કરીયું. ॥ આ તમાણ પૂર્ણિદાર વિશેષ કરી છે કે—જ્ઞાનાધાર આઠ કરારનો રચાયેલી આરંભને તે સીધાંધાર છત્રીલ વજાના બેદવાલો કરેરામ છે, તે છત્રીલ બેદ એ વજાજા ઝોળવા. આ વજા તેજ જ્ઞાનાધારાદિકના બેદ, તે મર્દને બંદુર કરીયું ગારે છત્રીલ વાવ, તે મર્દ જ્ઞાનાધારાદિકની કાશિ ન વશ દેવી, છત્રે જે તેવા મીશ્રાનું (નેદ વાવવું) સરી તે સીધાંધાર રોલ છે, જોડે મીધાંધાર-ના છત્રીલ બેદ ઝોળવા. ॥ વધી આ મળ અને મળ વજા જે અને રિને વજા, રિતજાગક જ્ઞાન છે; અને વજા તે જ્ઞાન સીત સર્વિલ કાર્યની મિત્ર વાવ છે. વજા ન કરીયું તો તેની વિવિધવજાની માસિ વાવ વ તેનું મર્દ, અને વ વજા મર્દને અનુવજ મિત્ર છે. એવે—તો માંતન, મવન, જ્ઞાન, ધર્મ, મેગવું, મેવેલી વાત કરેલી, જ્ઞાન, વાન, વાનનું જાળવું, તેવું, મેવું, મેવું, મીશિ, નૈર, સ્વતનવનું. જ્ઞાનવાવનું, તેસ, વૃદ્ધ, બ્રીજ, તેમનું કરવું. અને માવન કરવું, તેસનાનું આરાવન કરવું. માવન કોઈ તમાણ મુકરી રમ્યાદિ રિતજાગ કરવો, રાગ રમ્યાગનું પ્રણ કરવું, રમ્યાદિ મર્દ જમાણ, જમાણ મર્દે મર્દો અને મર્દગથીજ તો જાળનો રાંત મો તે, તેવો વેવ મર્દ. અને તો, અનેની ઝંકાવાઈ તેજ ધોજનાદિક, જાગવ મર્દે વરી વોનામા કાર્યની મિત્રને તો જાળે છે જારે મો તેવો કેવ ન મર્દ, મર્દનું મર્દન. ॥ તે વાત રસીયે કે—રૂપાદિ મર્દ રોગથી વજા, જ્ઞાન છે તે મિત્રે વર્ણ કરવાગક છે. જેવે—જે મર્દે જ્ઞાને આ-વજા કરેતો રીત, વોનાનો રિત અર્થ અને અરિત મર્દને સખી જાળનો. ॥ ૧ ॥ આ તમાનો જ્ઞાન મર્દ, મવન વિનાન વિરિત વજાગ કરી છે, જોડે જ્ઞાન વ વીધું મેવ છે, અને તેની જોરી ન મર્દ વર્દે વર્દ જ્ઞાન વજા વન છે. ॥ ૨ ॥ વધી જ્ઞા-

જોવળ જ્ઞાન, માતે શ્રુત અવધિ યનઃપર્યાય અને કવેલજ્ઞાન ઇવા મેદયી પાંચમકારનું છે, તોવળ આ જગાણ, આગલ કહીનુંં પર્વ શ્રુત જ્ઞાનનં ગ્રહણ કરવું; કેવકે—કાલ વિનયં આદિ આઠ મકાર જ્ઞાનાચારનાં છે તે શ્રુતજ્ઞાનમાન સંપન્ને છે માટે; અને શ્રુત જ્ઞાને કરીનેચ વાકીના જ્ઞાનનો મકાશ યાય છે. 'શ્રુત જ્ઞાનની પ્રાપ્તિપૂર્વકજ ઘટુધા વીજા જ્ઞાન પમાય છે માટે કેવલજ્ઞાનથી પગ શ્રુત જ્ઞાનનુંં અતિગ્રાપણુંં દેલાય છે. ॥ તે કંબુંં છે કે—ગ્રંથ જ્ઞાને કરીને શ્રુતમાં ઉપયોગી ઇવો શ્રુતજ્ઞાની; પદલે પિઠનિર્વૃત્તિ આદિ આગમમાં ઉપપુક ઇવો સતો, કેતાં આગમને અનુમારે આ કલેપે છે, આ નથી કલ્પનુંં પર્વ ગ્રંથીને, જો વળ શ્રુતજ્ઞાની અશુદ્ધ ગ્રહણ કરી લાવે છે તોવળ, કેવલજ્ઞાની વળ, તે આજ્ઞાને મોગવે છે. અને જો ન મોગવે તો, શ્રુતજ્ઞાન અમમાનિક યાય. ॥ તેવજ વિશેષાવસ્યકમાં વળ કર્ણુ છે કે—યર્વ જ્ઞાનથી શ્રુતજ્ઞાન મોડુંં છે ને, કેવલજ્ઞાન તેથી અનંતર છે; જે માટે તે શ્રુતજ્ઞાન, વાકીનો સમગ્ર જ્ઞાનને અને પોતાને જુદો જુદો કરી સમજાવનાં છે. ॥ ૧ ॥ તે મોટા પુરુષોણ શ્રુતજ્ઞાનને મધાન કરી આગમમાં વળ આ, જ્ઞાનાચાર છે ઇવો વિશેષ કર્યો છે, તે માટે દ્રાશાંગી-રૂપ જે જ્ઞાન તેને વિષે તથા દર્શન કેતાં સમકિત દર્શન જાણવું, વળ ચલુ દર્શન આદિ ન જાણવું કેવકે—આ જગાણ તે વષ્ટુ દર્શનપાદિકનો અધિકાર નથી માટે. અને સર્વ વિરતિરૂપ ચારિત્ર જાણવું તેને વિષે; શ્રાંચક આશ્રિતો દેશદેરાતિરૂપ જાણવું તેને વિષે, તથા ઉપવાસાદિક તપ જાણવું તેને વિષે; તથા વર્ષકૃત્ય આશ્રિ ઉપવસ્ય વીર્ય ફોરવડું તેને વિષે, રુઢે મકારે આચરણા કરવી તે આચાર કહીએ. ઇમ જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપ આચાર, વીર્યાચાર, રૂપ પાંચ આચાર હોય. ॥ તે આચારના મેદ, અનુક્રમે આઠ, આઠ, ચાર અને છત્રીજ, ગ્રાંજવા. ॥ તે મેદ નિશીથ મૂત્રના માપ્પમાં કક્ષા છે, જેમકે—જ્ઞાનને વિષે દર્શનને વિષે વંડી સંપન્ને વિષે તથા વીર્યને વિષે જે માત તે આચાર કહીય. અને

તે જ્ઞાનાદિકના અનુક્રમે બેદ, આ નહારે છે. જ્ઞાનાચારના ષાઠ બેદ, ચારિત્રાચારના ષાઠ બેદ, ત્રણ આચારના ચાર બેદ, અને તે ને ચારેની શાને ન મયા દેવી તે વીર્ણાંવાર કરીય. ॥ આ ગગણ ચૂર્ણિકાર વિશેષ કરેછે કે—જ્ઞાનાચાર ષાઠ મકારનો સ્વોધી આરંભિને તે વીર્ણાંવાર છત્રીયા મકારના બેદવાળો કરેવાય છે, તે છત્રીયા બેદ આ મકારના ત્રણવા. આ વચ્ચા તેજ જ્ઞાનાચારાદિકના બેદ, તે સર્વેનં પ્રકટ કરીય તોરે છત્રીયા માય, તે સર્વે જ્ઞાનાચારાદિકની શાને ન મયા દેવી, છટ્ટે જે તેવા સીદાણું (સેદ વાંચયું) નથી તે વીર્ણાંવાર હોય છે, માટે વીર્ણાંવારના છત્રીયા બેદ જાણવા. ॥ વધી આ ધય અને અન્ય ધંચ એમ ચે યથે વિશેષણ, દિત્તકારક જ્ઞાન છે; અને યદુયા તે જ્ઞાનીની વાંછિય કાર્યની તિદ્ધિ માય છે. યમ ન કરીય તો તેથી વિપરીતવળાની માતિ માય એ દેવ માંદ, અને એ વાન સર્વને અનુમય પિદ્ધ છે. નેમકે—જો ધોતન, મયન, બાળાદન, પુરું, શેણું, બોચું, ઘેણી વાન કરેવી, જ્ઞાન, પાન, જ્ઞાનનું જાણું, દેવું, જેવું, રેવું, પ્રીતિ, વૈર, સ્વનવણું. વાદિયાવણું, તેવા, પુદ્, ઔણ, તેવનું કરવું. ધંચ માપન કરવું, દેવતાનું આરાધન કરવું. ધાવણ કોઈ ગગણ પુકવી રસ્યાદિ વિધાન કરવો, રાજ્ય વ્યાપારનું પ્રદશન કરવું, રસ્યાદિ સર્વે વગણ, આગલ યજેણે ધમધં મયમધીજ જો જાણતો હાંન તો તે, તેવા કેય મયર્વે. અને જો, પ્રત્યર્વની ધંકાવાળો તેજ ધોતગાદિક, આગલ મજેણે વૈવી વોતાના કાર્યની સિદ્ધિને જો જાણેછે ત્યારે તો તેવા કેય ન મયર્વે, અર્થતિ મયર્વેજ. ॥ તે વાન કરીછે કે—દેવ્યાદિ સર્વે દોષથી પણ, અજ્ઞાન છે તે નિશ્ચે યજું કષ્ટકારક છે. કેમકે—જે માટે અજ્ઞાને પ્રાવરણ કરેછો પ્રીય, વોતાનો દિત્ત અર્થ અને અદિત્ત અર્થને નથી જાણતો. ॥ ૧ ॥ આ રગતો જ્ઞાન મૂર્ચ, મયલ જિનાન વિરંતર મકાન કરેછે, માટે જ્ઞાન એ વીજું નેવ છે, અને જેની ચોરી ન થઈ મકેણું જ્ઞાન ધન છે. ॥ ૨ ॥ વધી જ્ઞા-

બધાં કંઈક છે કે—રાખથી વિશેષણે નિશ્ચય, તથા દુઃશબ્દશબ્દો મહાત્મિ, તથા વિનયની પ્રાપ્તિ, એ પ્રજનો પણ જ્ઞાને વિષે
 ગમાયેનુ થાય છે, એટલે જ્ઞાન હોય નો, એ પ્રજ સજ્જન પ્રાપ્ત થાય છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનરૂપ દર્શનાદિક તે પણ, જ્ઞાન
 સંનેત્ર પ્રાપ્ત થાય છે. પછી ત્યાં ગુણી રીતકારી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને નમ્રજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં સુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેમ મમયં થયા. ॥ એ માટે પરમ ક્ષુદ્ધિનું આ પ્રકારનું શાયય છે કે—જ્ઞાને કરિને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરિને
 તેની શ્રદ્ધા કરે છે, અને પારિત્યે કરિને કર્મનું પ્રારણ નથી કરતો, તેવે કરિને કર્મનો નાશ કરી અતિશે શુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રીતે માટે પ્રથમ જ્ઞાનાચાર આ પ્રથમો થાય છે, પછી દર્શનાચાર વાપર્યો, કેમકે—બહુવા પ્રથમ દર્શન પ્રાપ્ત
 થવા પછી પારિત્યની પ્રાપ્તિ થાય છે માટે દર્શનાચાર કદા પછી પારિત્યાચાર કરીનું. અને પારિત્ય પાંચિને કર્મની નિર્ગ
 રાને અર્થે તપ કરાવું તોફાન માટે પારિત્યાચાર કદા પછી તપ આચાર કરીનું જ્ઞાનાદિચારને વિષે પણ સર્વ શક્તિવદે પ્રપ
 ત્તા કરાવું. પણ તોફાન જગાવે પછી વીર્ય ટાંકવું નહિ, સર્વથ વીર્ય પોરવવું એ રીતે માટે પાંચવો વીર્યાચાર કરીનું. ૧ વચ્ચી એ
 પ્રકારે જ્ઞાનનું પરમશરકારિણું છે, ને જ્ઞાનમાં પણ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલ્યવણું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિવદે
 પ્રપત્તન કરાવો. ॥ તે સામ્યમાં કરવું છે કે—જો પણ સમગ્ર દિવસે કરિને નિશ્ચે એક પદ પારિ શકે અથવા એક વર્ષે કરિને
 પારિ શકે, એટલે પંચર દિવસે એક શ્લોકનું અર્જન પણ મળિ શકે તોપણ, જ્ઞાન શિલ્પવાની રચના હોય તો મળવાનો
 ઉપોગ ન મુકવો. અર્થાત્ મંદ શુદ્ધિમાળાએ પણ જ્ઞાનનો ઉચ્ચ નિર્તર કર્પાત્ર કરાવો. ॥ ૨ ॥

તત્કે ગણિત દષ્ટિએ પ્રારણ કરેલું મર્વ પણ શાસ્ત્ર, શ્રુતજ્ઞાનત્ર છે. ॥ ને વધુ છે કે—દવાકરણ છેદ અલંકાર નાટક કાઢ્ય
 તત્કે ગણિત દષ્ટિએ પ્રારણ કરેલું મર્વ પણ શાસ્ત્ર, શ્રુતજ્ઞાન છે ને જયંતનું વર્તો. ॥ ૨ ॥ વચ્ચી

મર્શ કવું છે કે—જાણથી વિશેષણે નિષ્કૃષ્ટિ, તથા કુશલવશમાં મર્યાદિત, તથા વિનયની માસિ, એ ઘ્રણનો પણ જ્ઞાનને વિષે
 ગમ્યાપેશ થાય છે, એટલે જ્ઞાન હોય તો, એ થય તરજ માત્ર થાય છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનુભવ દર્શનાદિક તે પણ, જ્ઞાન
 તોત્ર માત્ર થાય છે. યહી ર્થાં મુખી રીતકારી પુરુષના, હવેદ્યાદિકે કરીને નત્રજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં સુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેમ ગમ્યું થવાય. ૫ એ માટે પરમ ક્ષાપિનું આ પ્રતારનું સ્વય છે કે—જ્ઞાને કરીને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરીને
 તેની ધર્યા કરે છે, અને ચારિત્રે કરીને કર્યનું પ્રરણ નથી કરતો, તેવે કરીને કર્યનો નાશ કરી અતિશે મુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રીતુ માટે પ્રથમ જ્ઞાનાચાર આ પ્રંપમાં થાવ્યો છે, જહી દર્શનાચાર થાવ્યો. કેમકે—વહુવા પ્રથમ દર્શન માત્ર
 થવા જહી ચારિત્રની માસિ થાય છે માટે દંડ પાચાર કદા જહી ચારિત્રાચાર કહીશું. અને ચારિત્ર પાંચિને કર્મની નિજ
 રાને અર્થે તવ કરવું ત્રોદિપ માટે ચારિત્રાચાર કદા જહી મન આચાર કહીશું જ્ઞાનાદિચારને વિષે પણ સર્વ શક્તિવદે પ્રય
 ત્ન કરતું. પણ કોઈ જગાદ પણ વીર્ય ઢાંકતું નહિ, સર્વેવ વીર્ય ફોરવતું એ રીતુ માટે પાંચવો વીર્યાચાર કહીશું. ૧ વહી એ
 પ્રકારે જ્ઞાનનું પરમવચારિવનું છે, તે જ્ઞાનમાં પણ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલવનું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિવદે
 પ્રપત્તન કરવો. ॥ તે સાત્ત્વમાં કવું છે કે—જો પણ સમગ્ર દિવમે કરીને નિધે એક પદ પારિ શકે અથવા એક પદો કરીને
 પારિ શકે, એટલે પંતર દિવમે એક શ્લોકનું અર્દ પણ ખળિ શકે તોપણ, જ્ઞાન શિલ્પવાની રૂચ્છા હોય તો ખળવાનો
 ઉપોગ ન મુકવો. અર્થાત્ત મંદ ધુદિમાત્રાએ પણ જ્ઞાનનો રમ્ય નિરંતર કર્યાન કરવો. ॥ ૧ ॥

તમનિત રાષ્ટ્રિયે પ્રાણ કરેલું મર્વ પણ ધાત્ર, શ્રુતજ્ઞાનત્ર છે. ॥ તે વધુંકે કે—ધ્વાકરણ હંદ અંકાર નાટક કાઠ્ય
 તર્ક ગળિત રત્યાદિ ધાત્ર, સર્માકેત રાષ્ટ્રિના પરિગ્રહવદે પતિત્ર થવું માટે ને શ્રુતજ્ઞાન છે ને જયવંત્રુ વર્તો. ॥ ૧ ॥ વહી

સર્વા સદ્યું છે કે—શાપથી વિશેષણે નિષ્કૃષ્ટિ, તથા કુશલવક્ષમાં મણિ, તથા વિનયની પ્રાપ્તિ, એ ગ્રણનો પણ જ્ઞાનને વિષે
 ગણાવેલ થાય છે, એટલે જ્ઞાન હોય તો, એ ગ્રણ સહજ જ્ઞાન થાય છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનરૂપ દર્શનાદિક તે પળ, જ્ઞાન
 સત્ત્વ માત્ર થાય છે. પછી ગયાં યુધી રીતકારી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને નરજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં યુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેવળ તપર્થ થવાય. ॥ એ માટે પરમ સ્વાપ્ન આ પ્રકારનું ચાલ્યું છે કે—જ્ઞાને કરીને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરીને
 તેની ધ્રુવા કરે છે, અને ધારિએ કરીને કર્મનું પ્રદર્શન મળી કરતો, તેવું કરીને કર્મનો નાશ કરી અતિશે શુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રીતે માટે પ્રથમ જ્ઞાનાધાર આ પ્રથમાં થાય છે, પછી દર્શનાધાર થાય છે. કેવળે—શ્રદ્ધા મધ્યમ દર્શન માત્ર
 થવા પછી ધારિની પ્રાપ્તિ થાય છે માટે દર્શનાધાર કરવા પછી ધારિનાધાર કરીશું. અને ધારિના પાંચિને કર્મની ત્રિજા
 રાને અર્થે તપ કરવું ત્રોણ માટે ધારિનાધાર કરવા પછી તપ આધાર કરીશું જ્ઞાનાધારને વિષે પણ સર્વ શક્તિપદે પ્રય-
 ત્ન કરવું. પણ કોઈ જગાએ પણ વીર્ય ટાંકવું નહિ, સર્વથા વીર્ય ફોરવું એ રીતે માટે પાંચવો વીર્યાધાર કરીશું. ૧ વચ્ચી એ
 પ્રકારે જ્ઞાનનું પરમવરકારિપણું છે, તે જ્ઞાનમાં પણ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલ્યવળું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે તર્વ શક્તિવદે
 પ્રયત્ન કરવો. ॥ તે શાસ્ત્રમાં કહે છે કે—ઓ પણ સમગ્ર દિવસે કરીને નિશ્ચે એક પદ ધારિ શ્રુકે અથવા એક પક્ષે કરીને
 ધારિ શ્રુકે, એટલે પંચ દિવસે એક શ્લોકનું અર્ધ પણ મળિ શ્રુકે મોળ, જ્ઞાન શિલ્પનાની શ્રુક્ષા હોય તો મળનાનો
 ઉપોગ ન મુકવો. અર્થાત્ મંદ શુદ્ધિમાળાએ પણ જ્ઞાનનો ઉદય નિરંતર કરવાનું કરવો. ॥ ૨ ॥

૧ ॥ તપકિત દષ્ટિએ પ્રજ્ઞાન કરેલું મર્ચ પણ શાસ્ત્ર, શ્રુતજ્ઞાન છે. ॥ ને કદ્યું છે કે—દયાકરણ છેદ અલંકાર નાટક કાઢ્ય
 તર્ક ગણિત દર્યાદિ શાસ્ત્ર, સપકિત દષ્ટિના પરિગ્રહવદે પાંચ થયું માટે ને શ્રુતજ્ઞાન છે ને તપવંતુ વર્તો. ॥ ૧ ॥ વચ્ચી

[illegible]

સર્વ કદ્યું છે કે—સાવધી વિશેષવળે નિહાલિ, તથા કુશલ્પવર્ણા પ્રથાલિ, તથા વિનયની પ્રાપ્તિ, એ ઘણનોં પણ જ્ઞાનને વિશે
 વપાવેલ યાગ છે, વટલે જ્ઞાન રાંગ લો, એ વળ સહજ પ્રાપ્ત યાગ છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનરૂપ દર્શનાદિક તેં પણ, જ્ઞાન
 સંનેત્ર પ્રાપ્ત થાય છે. વહીં જેમાં સુધી ઈનકારી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને નરજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં સુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેળ તમયં વચાપ. ॥ એ માટે પરમ ક્ષાપિનું આ પ્રકારનું વાક્ય છે કે—જ્ઞાને કરિને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરિને
 તેની ધર્યા કરે છે, અને વારેલે વારેને કર્મનું પ્રરણ નથી કરતો, તપે કરિને કર્મનો નાશ કરી અતિશે શુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રેતુ માટે પ્રથમ જ્ઞાનાવાર આ પ્રથમાં ધાર્યો છે, વહીં દર્શનાવાર ધાર્યો. કેવલે—વહુથા પ્રથમ દર્શન પ્રાપ્ત
 થવા વહીં વારિયની પ્રાપ્તિ થાય છે માટે દર્શનાવાર કહ્યા વહીં વારિયાવાર કહીયું. અને વારિય વાંધિને કર્મની નિજ
 રાને અર્થે તપ કરાવું તોરે એ માટે વારિયાવાર કહ્યા વહીં મન આવાર કહીનું જ્ઞાનાદિવારને વિશે પણ સર્વ શક્તિયદે પ્રય
 ત્ન કરવું. પણ તોરે જગાવે પણ વીર્ણ હાંકવું નહિ, સર્વથ વીર્ણ ફોરવવું એ રેતુ માટે વાંચવો રીર્યાવાર કરિયું. ૧ વહીં એ
 પ્રકારે જ્ઞાનનું પરમરૂપકારિયું છે, તે જ્ઞાનમાં પણ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલવળનું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિયદે
 મયલ કરવો. ॥ તે શાસ્ત્રમાં કદ્યું છે કે—જો પણ સમગ્ર દિવસે કરિને નિશ્ચે એક પદ ધારિ શકે અથવા એક પણ કરિને
 ધારિ શકે, વટલે પંચર દિવસે એક શ્લોકનું અર્દ પણ મળિ શકે તો પણ, જ્ઞાન શિલ્પવાની રચના હોય તો મળવાનો
 ઉચોળ ન મુકવો. અર્થાત મંદ બુદ્ધિમાર્યાવે પણ જ્ઞાનનો ઉચમ નિર્મલ કર્યા કરવો. ॥ ૨ ॥

તમકિત દષ્ટિયે પ્રાણ કરેલું મર્વ પણ શાસ્ત્ર શ્રુતજ્ઞાનન છે. ॥ તે કદ્યું છે કે—લ્પાકરણ છેદ અલંકાર નાટક કાઢ્ય
 તર્ક મોળિત રત્યાદિ શાસ્ત્ર, સમકિત દષ્ટિના પરિગ્રહવે વાંચિય થયું માટે તે શ્રુતજ્ઞાન છે તે જયવંતુ વર્તો. ॥ ૧ ॥ વહીં

[illegible]

નમી સદે છે—વાવથી વિરોધવલે નિર્ણય, તથા હુશિયારીથી સહિષ્ણુ, તથા વિરહની ગતિ, જે સ્વભાવો વગ જ્ઞાનને વિશે
 શબ્દોંસ ધાય છે, દરેક જ્ઞાન હોય તો, જે સ્વભાવ સહન થાય છે ૩ ૨ ॥ સ્વભાવે શ્રદ્ધાસ્થિત દર્શનાદિક ને ગળ, પ્રાપ્ત
 સ્વભાવ થાય છે ૫૫ની સુધી ગેનવાતી પુરુષના, સ્વદેહાદિકે કરીને નિશ્ચય જ્ઞાન નથી થયું ત્યાં સુધી શ્રદ્ધા કરના
 કે ન ભરવે શબ્દ. ૭ એ માટે ધરવ કહેતું આ વચનાનું ચાલુ છે કે—જ્ઞાને કરીને દર્શાવે ગતિ છે, અને દર્શને કરીને
 તેની ખટાર કરે છે, અને ધારીને કરીને કદંતુ પ્રાપ્ત નથી કરતો, તે કરીને કદંતો નાશ કરી અતિશે મુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ જે તેનું માટે કયવ જ્ઞાનાચાર આ પ્રથમો ધાર્યો છે, જેની કર્મચાલર થાયશે. કેવલે—સદ્ગુના વ્યવ દર્શન નામ
 થવા જેની ચાલિની પ્રાપ્ત થાય છે માટે ૬૮ ॥ ચાર કલા જેની ચાલિનાચાર કરીનું. અને ચારિત્ર વાંચિને કર્મનો નિર્મ
 તામે અને તથ કરવે એવે માટે ચારિત્રનાચાર જ્ઞા જે ન ગ આચાર કરીનું જ્ઞાનાંત્રચારને વિશે વગ સર્વ શક્તિવદે પ્રપ-
 ત્ત કરાશે. વગ સર્વ ગાદ ગાદી જે હોઈ શકે નહિ, સર્વ સ્વીય કોરવતું જે તેનું માટે વાચનો સીધાચાર કરીનું. ૧ વચી જે
 રસારે જ્ઞાનનું વાચનકારિણું છે, જે જ્ઞાનના વગ જ્ઞાનનું મુદ્ધગતુ છે માટે, જ્ઞાનજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિવદે
 વચાર કરાશે. ॥ તે છાત્રની કલું છે કે—જો વગ સદ્ગુ દિવને કરીને નિશ્ચે જેક વદ પારિ શુકે થવા જેક વશે કરીને
 ચારિ શકે, દરેકે વંદર દિશને જેક સ્ત્રોતનું અર્થે વગ ધનિ શુકે નોવળ, જ્ઞાન ચિત્તવતી રચના હોય નો થવતનો
 વદોગ થ મુકશે. અર્થાત્ત એક શુદ્ધિનાચાર વગ જ્ઞાનનો ઉચ્ચ નિર્દેશ કરવા કરાશે. ॥ ૨ ॥

તદાકેચ દશિયે જ્ઞાન કરેતુ મર્થ વગ છાત્ર, જ્ઞાનજ્ઞાન છે. ॥ જે સદ્ગુને કે—શ્યામકરણ છેદ અર્થદાર નાટક કાઢવ
 નર્મ મળિય રસારો જ્ઞાન, સપક્ષિત દરિના પરિવ્રજવદે વાંચિ થયું માટે જે જ્ઞાનજ્ઞાન છે ને જયવંતુ વર્ણો. ॥ ૧ ॥ વચી

સુખાં કરુંછે કે—વાપથી વિશેષણે નિષ્ણંત, તથા કુશલપક્ષમાં પ્રદ્યુતિ, તથા વિનયની પ્રાપ્તિ, એ ઘળનો પણ જ્ઞાનને વિશે
 મમાવેશ થાય છે, પટલે જ્ઞાન હોય તો, એ ઘળ સહજ માત્ર થાય છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનરૂપ દર્શનાદિક તે પણ, જ્ઞાન
 સનેજ માત્ર થાય છે. યહી ઉર્વાં સુધી દિતકારી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને નસ્તજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં સુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેમ મમયં થવાય. ५ જે માટે પરમ શ્રુતિનું આ પ્રકારનું ચાલ્યું છે કે—જ્ઞાને કરીને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરીને
 તેની ધ્રુવા ફરે છે, અને પારિત્રિક કરીને કર્મનું ગ્રહણ નથી કરતો, તો કરીને કર્મનો નાશ કરી અતિશે શુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રીતે માટે પ્રથમ જ્ઞાનાચાર આ પ્રથમો ધ્યાનો છે, પછી દર્શનાચાર ધ્યાનો. કેમકે—વદ્યુથા પ્રથમ દર્શન માત્ર
 થયા પછી પારિત્રિકી પ્રાપ્તિ થાય છે માટે દર્શનાચાર કહ્યા પછી પારિત્રિકાચાર કહીશું. અને પારિત્રિક પાંચિને કર્મની નિર્જન
 રાને અર્થે તપ કરવું જોઈએ માટે પારિત્રિકાચાર કહ્યા પછી તપ આચાર કહીશું જ્ઞાનાદિચારને વિશે પણ સર્વ શક્તિયદે પ્રય
 ત્ન કરવું. પણ કોઈ જગાએ પણ વીર્ય ઠોકવું નહિ, સર્વથ વીર્ય ફોરસવું એ રીતે માટે પાંચમો ધ્યાનોચાર કહીશું. ૧ વધી એ
 પ્રકારે જ્ઞાનનું પરમગુણરૂપનું છે, તે જ્ઞાનમાં પણ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલ્યવળું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિયદે
 મપત્ત કરવો. ॥ તે શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—જો પણ સમગ્ર દિવસે કરીને નિશ્ચે એક પદ પારિ શકે અથવા એક વસે કરીને
 પારિ શકે, પટલે પંચર દિવસે એક શ્લોકનું ધર્મ પણ મળિ શકે તો પણ, જ્ઞાન શિલ્પવાની રચના હોય તો મળવાનો
 ઉપોગ ન મુકવો. અર્થાત્ત મંદ બુદ્ધિશાળી પણ જ્ઞાનનો ઉપગ્ર નિર્ભર કર્માન કરવો. ॥ ૨ ॥

સમકિત દોષે પ્રશ્ન કરેલું મર્વ પણ શાસ્ત્ર શ્રુતજ્ઞાનનું છે. ॥ ને કરુંછે કે—ઘ્યાનરૂપ છંદ અલંકાર નાટક કાવ્ય
 તર્ક ગોણિત રૂપાદિ શાસ્ત્ર, સમકિત દોષના પરિગ્રહવે પાંચમું માટે ને શ્રુતજ્ઞાન છે ને ત્રયવંતુ ચર્ચો. ॥ ૨ ॥ વધી

કે--૧ દાવીની પેઠે મદદદે અર્થપણ થયેલા, વરના તારા પુત્ર મારી આજ્ઞાકર આદેવી માર્દન, મારા જરવા પુરુગોની મમલ, જાતવારથી દેવ તોટી નાખી છે. ૭ એ મકારના દોષને કંચે સ્વેરે કરવારખ કમી કરેલા કોળને અનિને મકાજ કરના રાખાણ, પુષ માર્દન તે મારપરખને પોતની પેઠે રંધીધાને નેસાવ્યો ૮ જહી પોતાના અંદરે વિશ્વામુ જવા માર પુરખો જાનું છાંત્ર પિતા પુષ મંપું સોંપે છે તે સર્વ જુલાંન જાંબરા વારને મુકીને કરપટથી પોતાના મારીમમાં અનિદોજ ઓ વિનો દંદશાદ થયો, એમ મકટ કર્યું ૯ વિના પુષ સોંપે છે તેમ રંધીધાના આગ્રહ મુકેલા ચાર પુરખો સોંપ્યા કે--ખાજ તો મારાખા સારીરે ઓંધિઓ જ્યો મેદશાદ થઈ મયો છે કે, જ્યો આપુપના અંત મયે થાય તેવો. અથવા ખા ઓંધિનો બદેલા મદા કરાવિધી રંધે તો જીવરાની આજ્ઞાજ કર્યા છે. ૧૦ હત્યાદિ, મવીપ રહેલા પુરખોના મુલ્ખી વાનો માંમકના મક્રિ રથામેજ વારકું દિન કરનાર જવા તે વિના પુષને તો એ વાન માંમકનાજ અનિને સોંપી જેમ વાંખિનાં નિર્દેરણ પેઠે તેમ જીવોંધી ઓંધી ખારાઓ પદવા માંદી ૧૧ જહી પોતાના દુદવમાં રંદેલા અધિવાપની કથાઓ તે વેજળ વાસ્પર કરવા દેલ્યા. અરો આતો વખીજ ભેદવારક વાત થઈ જે રાખાના શરીરે, રાય રાય, આ ઓંધિનું મું વયું. રે વામેથર, રાખ તો મદા માખનું મોટું ભીરન છે માટે રાખાના શરીરે મદા મયવારક કાંઈવળ થયો નહિ. ૧૨ ઓ વળ એ રાખાણ આપણ દે જળને, જળ વિવારથી વિધ્યા આ મકારનું દુઃલ દીધું છે તોવળ એ રાખા ઓ કથામેજ થાય તો (વરણ વાંચે તો) આજણ દે, મુલ્ખેથી આ રંધિસાનાના દુઃલથી કટપટ છુટિ. ૧૩ કેવકે--જ્યારે નવો રાખા રાજ-વારીએ રમે રવારે, તિમે મયાવ વળ રંધિરાનને મુક કરે, મયમ રંધિરાન છોંટ્યા જહીજ નવા રાખાનો રાખ્યોત્તવ યાય જરી રીત્ત છે ૧૪ તે વિના તો આજણ દે જળ છુટિ જવી વાનની વળ આગ્રજળાની નથી; કેવકે એ રાખા આપણ

તરફ અરંગન કોણો છે માંટે રાજાની આજ્ઞા ધંગ ફળ અપવાદને પુરુષો પ. રાજા, કોણ ત્રણે કેવી આપદી. કર્મના
 (ખેડા હાલ) કરશે. ૧૫ ગ્રામ્યમાં કવંતે કે—રાજાની આજ્ઞાનો અંગ કરાવો તે, તથા પોટા પુરુષના માનનું મંદન કરાવું
 ને, તથા પ્રાપ્તિ. શરીર વેદ્ય. તેમની. આત્મીયિકાનો નાશ કરવો છે, તેમનો તથા કર્યો કરેવામાં માંટે ૧૬ આપદો તથા માય
 તો મલાયો, પરંતુ પ. રાજા બીજો. કેમકે રાજા તો ગમતનું બીજનું છે માંટે, અન્યનું માંડું ન ફક્તનું તો રાજાનું કેમ ફ-
 રતાય. ૧૭ આવદા વાપ કર્મનું કરેલું આ દુઃખ છે, છતાં પ. રાજાનો કદિયજ શોષ નથી, નિધે. પણ ન શોષ તો, આયો
 દાયો પરિણામો કુશળ થઈને જગત વહિસાપ આ પ્રકારની આપદી ધિરા કેમ કરે, મમ કરે માંટે આવદા કર્મનોત્ર પ
 દંડે છે. ૧૮ ને પાત ગ્રામ્યમાં પણ કરી છે કે—સર્વે બીજ પૂર્વે કરેલા કર્મનું ફલ પાવે છે, માંટે અપરાધમાં તથા. ગુણમાં
 અન્ય માં નિધિય વાપ દંડે છે. ૧૯ જલગ્રામ્ય કર્મનો ઉદય મમે મમે; કોણ ત્રણે વર્ણમાં પણ ઓળિતો, મમે જલગ્રામ્ય
 માનુ. છાને છે ને વચન કદિ માણનું રણ પણ મળનું નથી તથા કોઈ પ્રકારનો આધાર, તથા કોઈ યિયાર, પર્માનું કદિ
 વનનું નથી. ૨૦ માંટે આવદું તો, આવદા કર્મના વદાથી જો વાધી નિયત્રવનું દોષ તે નિયત્રમાં, પરંતુ પ. રાજાને તાત્તં થાય,
 પર્માનું મર્મે તાત્તં તંતૂર્ણ છે. ૨૧ પ. પ્રકારની તે પિતા પુત્રની વાતોને, જેથી હતી તેવીજ, છતાં તામિજ્યા ઉભા રહેલા
 પાર પુરુષોને, રાજાને નવદહાર કરી નિયંત્રન કરી, અતિશે રૂષ પથાદ્યો. ૨૨ પછી અતિશે પ્રમદ્ય થયેલો મદા મુલ્દિ-
 વાદ તે રામાપ સમવાયમાં જ વોનાના શરીરનું નીરોમિયનું દેહાદી, યજ્ઞ યજ્ઞા માનનું, પ્રકટ કરવા પૂર્વક, પોતાની
 આગત ૨૩ તે પિતા પુત્રને યોગ્યથી, પોતાની પજા કર્મમાં યેલ્લી, ક્યપ્રમાને લીધે, થયેલા અપરાધ નિયંત્રન કરી યજો
 સસ્તાર કરી અભિષેક મસત્ર કરી તે ચેને વિદાય કર્યા. પ. સર્વે દ્રુપ મઠમિનું નિધે ફલ છે. ૨૪ હવે, પ. રાજાપ, પ. ન-

જ માથ, જેવ પાનકવણી મરોહરના જાગતું પાન કરે, તે તેવા મઝામાં ઝિદ છે તેને કારિને મંત્ર જત્ર નીકળી જાય, તેવ
 નિર્ધાર્યમે સુખ, દકી શકે નહી. ૪૭ જાની રાજાણ. તાજુજ આદિ ઉપચારે માલિન માયંદાએ જાપાદયો, ત્યારે પેટમાં ઘુંઘ
 મધુપનું જાણ થયું તે તેને નારકીની પેટે સરન કર્યું ૪૮ જાની રાજાણ તે દુઃખનો ઉપચાર કરાવી મઝાદયું તારે તેને ઘળોજ
 અતિમારનો વશાધ થયો. જાની રાજાણે તેના ઉપચાર કરાવી તે રોગ મઝાદયો તેમાંથી તેને મૃત્યુની ગૂચના કરે દવી વિ-
 શુધિકા (વીતિ) હતલ જા ૪૯ એ મકારે આન નિર્ધાર્ય બિલ્વારીના, એવુ રાજાણ. જેવ જેમ ઉચાગ કર્યો તેવ તેમ,
 રાજાનિસાર તીજમશ પિલ કફ રાણના મકોવથી કોઈ મકારે, એ સુખી ન થયો. ૫૦ તાર પછી જેમ મદુગુરુ, નાના
 મકારના દુઃકર હવાપકટે જહદુદિ જીલને પાંદર કરે તેવ રાજાણ એ બિલ્વારીને નિરાંગી કર્યો, એ વાન ઘટેછે કેમકે એ
 મેવેસરિને (પુરવવવનેકારિને) જીત થાય મરે થાય ૫૧ પછી રાજા પ્રસસ થયેમને, તે બિલ્વારી જાણે દુગ અટ્ટની
 મેરજાથીજ જી ૫૨ એક દિન પાનાના સારા માફ થયું તેથી અંદકાર, ને દુઃકાર કરતો વિષ વેચને ઘેર ગયો. ૫૩ તાર
 એકેક રિષની પાનવાથી આકર થયેનું ૫૪ પ્રકારનુ મશા વિષ, બુદ્ધિ રહિત એવા એ બિલ્વારીની દટ્ટિયે દીઝામાં આઠ્યું.
 નેંદુજ નેમે તે ૫૫ છીપ્રણં મુર્ધા જોણ, એ ૫૬ મુર્ધવા પાનથીજ આઠ્યુંકારી ૫૭ રણજનું કરી ઘટે છે. ૫૮ મુર્ધની
 ૫૯ મેજ ને રિષંદે, રી રા નહિ નાંદ ૬૦ નેરંથ કરે સેવેજ. નેજ ને વિષ મુર્ધનું, નેજાત્ર ને, છાપાત્ર થાંને પહયો. વિષ-
 દેવ રોરવો કે અરો આગો મશા મેંદકારક વાત્ર જની, આ મુર્ધાએ આને જીં કર્યું, દેવ નો એ મારો ત્યાંમુધી એના દુઃસનો
 ૬૧ નાંદ આંદ. જે મારે રિલાવાં રિલાનુ જે કરતું ને, આ મકારનું નિધે દુઃખનું કારણ થાય છે. ૬૨ ઉપચાર્યો સજી.
 રન થયા પછી ધાનિયાનુ છે વિષ જેનું એવો બિલ્વારી રોલ્યો કે, એ નો મુર્ધાધિવાની વીજ ત્રાંબી મુર્ધા જોર ને મુર્ધનાત્ર

नवनकर्यो ६१. हवेग्रंथकारकयापूरीयतासुधी गाथाछंदवदे (यागधीमां) कहेछे. ॥ अन्यएवामुखीपुरुषने, परीक्षानेअर्थे,
मिथ्यादुःखशुंकरवादेवुंजोइए, माटेहुंजपोतेपरदेशजइपरीक्षाकरीअ. ६२ एमकारनोविचारकयो, एकदिवसराजाएमोटामोटा
मथानोसाथेविचारकरी, तेमनेविषेसर्वराज्यभार आरोपणकरी, रात्रिनेविषेएकलेनगरमांथीनीकल्पो. ६३ पोतानादेशमांतो,
समस्तलोक पोतानासेवकनोपेछे, मनेओळखी, विशेषपणेमारीनानाप्रकारनी भक्तिनेनिश्चेकरहे. ६४ माटेदूरदेशांतरमत्ये,
परीक्षानेअर्थे, शीघ्रपणोकेयेमकारेजवाशे. एवीचिंतायीउद्वेगपामेओ, मारगमांचालनोराजा एकवडनीनळेधाकीनेवेछो. ६५
तारपछी, तेवढमारहेनारएकजसमत्ये, एनीस्त्रीजसणीबोली. आपडावृत्तनळेवेछेला आकोइमहांनपुरुषअभ्यागतजणायछे, ते
तमारिमानवापूजवायोग्यछे. ६६ शास्त्रमांकमुंछेके—पोतानेघेरचालीआयेला सत्पुरुषमुंछितसन्मानकरवुं. तथादुःखमांआवी
पदेलांनुंसारिरीत्येउद्धरणकरवुं, तथादुःखितपुरुषउपरदयाकरवी, एधर्म, सर्वनेमंमतछे. (सर्वेमानेलोछे.) ६७ तारपछीतेजस
मत्यक्षयइराजाप्रत्येबोल्हो, हेमुजन, बोल्य, शुंतारेइएछे (वांछितछे) जेतुंमागुंतेसमग्रने, कल्पवृत्तनीपेछेहुंआपवासमर्थहुं ६८
तारपछी विस्मयपामेंलोराजाबोल्हो, तुंकोणछे, नेकियेप्रकारेइष्टवस्तुने आपीसकेछे. जेमादेमनुष्योनांमनोवांछित अनंतांछेते
मानमसिद्धछे ६९ पछीतेजसबोल्होके—हुंमोटोदेवछुंमाटे मनांवांछितपदार्थहुं साधनकरवामांममर्थहुं अमारेतोसर्वसिद्धियो,
अनेसमृद्धियो, मनवडेननिश्चोसदयायछे ७० राजाबोल्हो, हेदेवमुंछुंशुंकरवाबोल्हो, केमजेदेवोनुंपणमनोवांछित सिद्ध
नथीधनुंनिश्चे. देवोपणपणादुःखियाहोयछे. ७१ नेउपरममाणछेके—इत्यानिपादपदकोभमानलोभइत्यादिकेकारेने, देवोपण
पणादुःखियाछे. देवोपणकरावरीआ बीजादेवोयीपराभवपामेछे माटेनेमनेपणक्यांमुखहोय, एवाननिश्चेछे. ७२ तेमाटेजो
पोतानुंमनोवांछित, नेमनाथीसिद्धनथीयनुंनो, नेबीजानुंकेयेप्रकारेमिद्धकरहे. माटेदेवनाथीनिश्चेमनोवांछितमिद्धकरायजनहीं

शूरंरुद्रकपरागभाषिकं? नत्रभयाय. ७१ माटेनषोढायाम-वर्षी येअछाभाकंपपपकहोछो. मरयवक्तोअप्रमनृदपण पप
 भसत्यनपीयोन्त्रा नोमपोदेवयइनेकेमयवोअछो. ७४ एप्रकारेराजाएतत्तुक्तिगइन वचनकयुंतेनैगभिन्नीचिनमानंवरकार
 पीमतेतेनारदेवचोन्वो आनमेकयोमेवचैमरयछे. ७५ देवमनेपणपूर्वकरेत्ताएचोपोनोनानाएण, मेनेभनुमरेत, जेमवोजेअ
 नुमारगगुद्धितेप. मनोवाछिनसिद्धियायछे ७६ नोपणदेवनानीशक्तिभित्तितछेपाट, चित्तंयुहायकरेछे जेमवमनुयोभी
 मपीनहामंनपी, नेतुत्तुपक्षीप्रपणेकाइकाइमापिमकेछे. ७७ माटेनुकाइकपणवारीपावेवामय, जेवामोजेमेमारयोअवडयगिद्ध
 मने. ननंमचैइअपीनहोम, देवदुर्दमननिधे विधयाहोवजगदि. ७८ जेप्रकारेदेवनुराचनमागंवेडे हडहराने राजाचेल्लोके.
 नोएयछेमोममने उयारेहुंमंभाहंत्तारं नमोमाहंवांछित्तकार्यकरो. ७९ नारपछीतिदेवेपण, तेराजानुवचनमंपूणे अतीकारकयु.
 जेनुंमुष्यहोयछेमेनुं निधेरुपायंयायछे, जेनेजपतिमकताभधिकएवीपण, निदिदोएप्रकारेअवडयहोयछे. ८० नारपछीहं
 यवेओमजांयचारेछेते, इहापणहुंअधिकमुगीभयो; नोपणररीसानेअर्थ परदेसगमनाइकनेकरीम. ८१ नारपछीजसमत्ये
 राजाचेल्लो, हएदेनोपनेद्वद्वद्वपरदेसवांछिइजा. एतदिचमाकियेचायुनपिडेतेराजा, परदेसवांछोयो ८२ त्यांकुहास्थलनामनुं
 नगरइतुं, जेवानीनितोपमअवधिते, एवतेनगरनामपीपरहेछाउपचनभा मांजमनारलोकेनीपंते, तेराजा, मंभानाकोदियाउ
 रुपजेतुं, कुरुपपरिनगतोछे. ८३ तेजगरमाचंद्रयानीवेठ लोकनेभानंदकरतो चंद्रनामिगरजारहेतोहो, परंतुआथयएछेक,
 एराजागुर्गनीवेठे, परना (वपुना) तेजनेनासकरतोहता. ८४ तेराजानीभियो, चंद्रसमानछमलेमनुएवी, मियवचनाअने
 चीत्रीमियददनामाएहनी, मयमनीमोगुणवटेअधिकहनी अनंशीत्रीचंद्रयदनाहनी. एटछेचंद्रयानीवेठेआनंदकारीछेपुत्रमात्रजेनुं
 एनागुणयानीहनी. ८५ पुत्रमदिनएवांछेभियोने, आनंमपीतिनेरहचानुंयाप्ररूप एकरूपकुरीहती. पहेलीपुत्रीनुंनामपुत्रीचना

येत्कायमरूपेणयनवेन निर्भरकामयत्राचनारो, यात्रा (पंचिक) नुंवारणकरेणपाळीनकहेवानो, निश्चिनीचोउंचोधयात्र
 करतो, एतोतेतोणते. ०३ (यणश्रोऊनोएकडोसंबंधते) नेधीत्रीकन्यायेपण प्रथमकन्यानीपेठे छट्टउपरआण्यो, के—एतो
 पाणिकादयानोरहेटते. ॥ वळीवेयुट्टिवानपूरुपे, वेतलीपोने, नृदासुदोश्रोकाभगुल्लयो. जेपके—विनेयकेतशिष्य, विनय
 गुणेकरीने सर्वतगएअभिनायणजुंनिधोपांयते. इहानो, भिनेगेकेनांभिएण, विनयरहितछेनोपण अतिग्रहणानेपांमेछे एतो
 आश्रमकारोविचिपणंछे एश्रोऊनोशासनभांचेचोअर्थ श्रीरीवेकरचोएनअ ०७ सर्वत्रगायेनगीवळनापांमनीनीतित्रेमनी
 एवापुत्रोपुनरमयेअश्रेष्ठपणं पमान, जे वानतो जोगदछे; अने इहानो, गळिननयाभिः केना नीति रहित अने पुत्रीयेये
 ण, अश्रेष्ठपणं वाम्पुएआश्रमं करनांछे. ०८ एश्रोऊनो निर्वाचप्रार्थं करतो, एनअछे स्वारेप्रमथश्रोऊनो उच्चरआ-
 ल्योके—अपःकेतांगुमकर्म, अनेवीजाश्रोऊनोउपरआप्योके—ताभिःकेतांयक्षीवंद. ॥ भागार्थभाप्रकारनोछेहे—विनेयो,
 एपदमापी, वि, न, य, एटयाअक्षररहितकरिपितारं ए, प्रो, रं, तेनांमांधिकारितारे अर्थां, धाय, तेनोअर्थशुभकर्मएटलो
 छे, पांउंनंनुमकर्मते नैविमयवनानोरोयनांपनंश्रेष्ठगणायछे. वीजाश्रोऊनो, तनयाभिः, एपदने, न, य, एवेअक्षररहितक-
 रिपितारं, न, आभिः, एटयाअक्षररहेतेनांसांधिकारियेनारं, ताभिःकेतांयक्षीवंदेअश्रेष्ठकरेवय, एटलोउत्तरययो ॥ वळीजेक-
 नेधितेनेनगीयोनेभाऊगमशगुल्लया. जेपके—आळुभिविनांनोविपुएवा, साष्टु, वंचिनययो, नेअपंदमपययुक्तपयं, वळीजेक-
 पुंनंनयपयुंनैमपदने, नैनित्यपाम्य, एमशकुलपुंनमांनुनचलंनंकरे. ०९ प्रथमकन्याऐनेनांउत्तरकर्योके—माधुपचोएकदब्दछे,
 तेनेआळुभिकेनोआकारचिनांनोकर्यो. अनेविपुंकेतांभुअक्षरविनांनोकर्यो, त्यांर म् एकळावाकीरखो, तेनंचितकेतांउकारेअं-
 विमरुगेनोमदितकर्यो, लोारे मु एटयाअक्षरयया, अनेअपंदमदना १०५अक्षरं, नं अक्षर, नेजयुक्तकर्यो, तारे मुतं एतो

[illegible]

दादृशयो, तेनरवेनेतापुस्तनेनुपांश्व, ॥ कमलाकेवीछेकेविपला, अनवाधिना, निधेमापत्यं अतिस्मयनेनामिने अमिनायद,
आमकारानुं अविशेषादिपुंनप, जेनलोकांभीकारकोछेनेकरो. एमभनोउत्तरवीजीकन्याएकप्योके--कमलाएदुदछे, विपला
केता, मयाएवेभसरविनानोकर्योतारे, क, एकलोरां, तेनेअनयाश्रिताकेतां, अने, आश्रितकर्यो, एटलेअनेकएवोसादृश-
यो, ते तांतात्वं, दादृने ग, म, य, एवणअसरविनानोकर्योतारे आनएटलुंरुं, नेनेअनेक, -त्रोडेपेछवतांअनेकांत, ययुं.
अमिनाकेता, अम, सदितकर्युतारे अनेकांतेएवुंनाम, जेनोअंगीकारकोछे, एमउत्तरवीजीकन्याएभाप्यो. ॥१०॥ वलीएक
पुनुरपुंअतिविषमश्वपुछप्योके-आवंबीशमश्वपुछुं तेनोवणअसरमांउत्तरको. ईश, केनांशिव १ श्रीम, के. काम २ इंदु
के. चंद्र १ बाल, के. बालक ४ अंजन, के. पत्नी ५ विधि, के. प्रमदा ६ मयवा, के इंद ७ कंडयवर्ण, के. विसर्ग ८ अ
वन, के. रक्षण ९ मुपयापा, के. क्रांयचंद्रएवो एकअसरबोछवने १० धर्मी, के. धारणकरनारी ११ शिच, एटलाअर्थने
कहेनारराज्योकिपाछे १२ तेकतां. ॥ नयाचंद्रकेबोहोय. १३ विशेषकहेनारराज्यकोणछे १४ त्यागकरवायोगगुंछे १५ भू
आदिपास्यानुदियाकिपाछे १६ मसाल, एटादनेकेबोकरिपार, गुर्वणवाचकशब्दयाप. २० अनेकअर्थनेकहेनारराज्यदिक्रियो
छे. २१ सरीरमांनुंछे. २२ मंनेएकनाथकरनुंनामको. २३ एवेवीशमश्वोनोउत्तरवणअसरमांको, त्यांनेरन्यातरकाल
बोलीके-रिमल; ॥ तेरमजिनकिपा, एमवणकोइमगाएपाठजे, एणनेगाठहोयत्यांनो मुन्यभउत्तरछे. इवे. विपल; एवावण
असरबोछसाथी वेवीरापभनोउत्तरपयो नेजीरीनेकहेछे. ईअकेनांशिवनेकहेनार. उ छेअनेकापनेकहेनारराज्यद इ छेनेनेएक
ठाकोरेपरारे, वि, याप. म, केनांचंद्र. लमकेनांकीडा करनारबालक, त्यांरे, विपल; १ एरीजरीत्ये, फरीथी. वि, एउं
पत्तीनुंनामछे, म, केनांमसा, छ केनांइंद, कंडयवर्णकेनां विगर्ग, एटले-विपल; एउंवीजोवधनेथनुं एमनवयवनेकरवुं. ॥९॥

[illegible]

शब्दपयो, तेनस्वनेकेतांस्तुत्तनेतुंवाग्य, ॥ कमलाकेवीछेकेविमला, अनयाधिना, निधेमापत्यं आनेस्मपनेनांमेमने अमितायइ, आमकारनुभविशेगुहाकियुंनाम, जैनलोकअंगीकारकरेछेनेकहो. एमभनोउत्तरवीजीकन्याएकयोके-कमलाएशब्दछे, विमला केता, यत्ताएवेअसरविनानोकयोतारे, क, एकलोरता, तेनेअनयाश्रिनाकेता, अने, आश्रितकयो, एटनेअनेकएवोशब्दप- यो, ते तापत्यं, शब्दने म, म, यं, एषणअसरविनानोकयोतारे आंनएटलुंरुं, नेनेअनेक, -जोडेमेछवनांअनेकांत, थयुं. अमिताकेता, अम, मरिहकयुंतारे अनेकांतएवुंनाम, जैनोअंगीकारकरेछे, एमउत्तरवीजीकन्याएआप्यो. ॥१००॥ यन्तीएक पनुरपुहंप्रभिविषमभपुछपांके-आवेवीशमभपुछुं नेनोअणअसरमांउत्तरकरो. ईश, केतांशिव १ श्रीज, के. काम २ ईदु के. चंद्र ३ बाल, के. पालक ४ अटन, के. पक्षी ५ विधि, के. द्रव्या ६ मयवा, के. इंद्र ७ कंडपवर्ण, के. विसर्ग ८ अ वन, के. रत्न ९ कुभभाषा, के. क्रांयचटएनां एकअसरबोळवांने १० धर्मी, के. धारणकरनारी ११ शिव, एटलाअर्थने कहेनारगद्दकिपाछे १२ तेकरां ॥ तथाचंद्रकेवोहोय १३ विशेषकहेनारगद्दकोणछे १४ त्यागकरवायोग्यगुंछे १५ ध आदिषारथानुकिपाकिपाछे १६ मराल, पशब्दनेकेवोकरिणारे, मुवर्णवाचकशब्दथाय २० अनेकअर्थनेकहेनारगद्दकियो छे. २१ शरीरमांनुपुरेछे. २२ गमेवेएकनांअंकरनुंनामकहो २३ एवेवीशमभनोउत्तरवगअसरमांकहो, तयारेनेकन्यानत्काल बोलीके-विमलः, ॥ तेरमांजिनकिपा, एमअणकोइमनाएवाठछे, एणनेवाठहोयतयारेनो मुळभउत्तरछे इवे. विमलः, एराअग असरबोळवापी वेवीशमभनोउत्तरपयो नेजीगीनेनेकहेछे ईशकेतांशिवनेकहेनार, उ छेअनेकामनेकहेनारगद्द इ छेनेवेनेएक ठाकारेपेतपारे, वि, पाय म, केतांचंद्र. लम्केनांकीटा करनारबालक, तयारे, विमलः १ एजीनरीत्वे, फरीथी. वि, एवुं पक्षीनुंनामछे, म, केतांद्रव्या, छ केतांद्र, कंडपवर्णकेतां विमर्ग, एटने-विमलः, एवुंवीजोवमनेथयुं एमनारगद्दनेकरवुं. ऊ

[illegible]

शब्दपयो, तेतत्त्वनेकेतांमुत्तनेतुर्णम्य, ॥ कमलाकेवीछेकेविमला, अनयाश्रिता, निश्चेतांमत्तयं अतिस्मयनेपमिमेते अमिताथइ, आमकारनुं अतिशुभाकिपुंनाम, जैनलोकजंगीकारकरेछेनेकहो. एमभनोउत्तरवीजीकन्याएकपयिके-कमलाएशब्दछे, विमला केतां, मयाएयेअक्षरविनानोकर्योनारे, क, एकलोरहो, तेनेअनयाश्रिताकेतां, अने, आश्रितकयों, एटलेअनेकएवोशब्दपयो, ते सोमस्ये, शब्दने म्, म्, यं, एषणअक्षरविनानोकर्योनारे आंवएटलूरुं, तेनेअनेक, -जोडेयलवतांअनेकांत, थयुं. अमिकाकेनां, अम, सद्विकर्णुतारे अनेकांतएवंनाम, जैनोअंगीकारकरेछे, एमउत्तरवीजीकन्याएभाष्यो. ॥१००॥ पलीएक पतुरुरूपअतिविषमभ्रपुछपांके-आम्रवीशमभ्रपुछुं तेनोषणअक्षरमांउत्तरकरो. ईश, केतांशिव १ श्रीज, के. काम २ इंदु के. पंद्र ३ बाल, के. बालक ४ अंदज, के. पत्नी ५ विधि, के. द्रव्या ६ मयवा, के इंद ७ कंडयवर्ण, के. विसर्ग ८ अ पन, के. रक्षण ९ क्रुधभाषा, के. क्रोधचहेएयो एकअक्षरबोलयौते १० पर्वी, के. धारणकरनारी ११ शिव, एटलाअर्गने कहेनारशब्दोंकियाछे १२ तेकहो. ॥ तथाचंद्रकेयोहोय. १३ विशेषकहेनारशब्दकोणछे १४ त्यागकरवायोग्यशुछे १५ भ्र आदिपारशानुक्तियाकियाछे. १६ मराल, एशब्दनेकेवोकरिएतारे, मुवर्णवाचकशब्दथाय. २० अनेकअर्थनेकहेनारशब्दकियो छे. २१ शरीरमांशुंछे. २२ गमेतेएकतीर्थकरनुंनामकहो. २३ एवेवीशमभ्रोनोउत्तरप्रणअक्षरवाकहो, स्परतेरुन्यातत्काल पौलीके-विमलः, ॥ तेरमांजनोकेया, एमपणकोइमगाएषाठछे, पणनेपाठहोयत्यारेतो मुल्यउत्तरछे. इवे. विमलः, एवाप्रण अक्षरबोलवाथी त्रैवीशमभ्रनोउत्तरपयो तेनीतीनेकहेछे. ईमकेनांशिवनेकहेनार, उं छेअनेकामनेकहेनारशब्द इ छेवेवेनेएक ठाकारेयेसारे, वि, याय. म, केनांचंद्र. लमकेनांकीडा करनारवाळक, त्यारे, विमलः १ एमीजरीत्ये, फरीथी. वि, एवुं पत्तीनुंनामछे, म, केतांद्रव्या, उ केतांइंद्र, कंडयवर्णकेनां विसर्ग, एटले-विमलः, एवुंवीजोवमनेयनुं एमनरनवनेकरवें. ऊ ॥९॥

१०. रसाय, ६, केनोकांदिदुर्गमं क्रोयपदं योपमागमो भवति. मल्ल, के. धारणकर्म, भः के. जिर, चंद्रकेतुं जेनोउमर,
 विषयः केनोनिषेधः. ४ वि, के. विदेश. मल्ल, के. याव. उपपत्तौ विषयः, मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 तारे, मा. एतच्छोभतारहे मेनोप्रपञ्चविषयः. मल्ल, एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 दारीर, मल्लकपुत्रप्रभाषीवने, विषयः एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 धीश्रीरुम्यनेपण एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 नुदायुदाउपपत्तौ विषयः, एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 ययामोदे मल्लकपुत्रप्रभाषीवने, विषयः, एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 भाष्यनोपेक मल्लकपुत्रप्रभाषीवने, विषयः, एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 कप्रमययनभागे. मल्ल, अल्लादिभनेकदेनाराकोणः. ३. अमू, एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 मल्लकपुत्रप्रभाषीवने, विषयः, एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 कदो. ३. अम, के. हे कतिरादिम. मे उतर्गपुत्रेकअवतराकसो. ३. अम. म. मल्ल. अमू, उपार
 कवराः ॥ मल्लकपुत्रप्रभाषीवने, विषयः, एतच्छोभ. विषयः, एतच्छोभ. मयू. ३, ६, मल्ल. अमू, उपार
 छे. १ म. मयू. के. मल्ल. अमू, उपार

માસનયંતુતેપાંડિલાલમાત્રેની પુષ્પપુરુષનુંસંવોધનકરો. ૩. હેમભાવક મ. પોતાનાભાવથી જીવિતાકરંછે એનામધાનું
 સંવોધનકરો. ૩. હેમભાવક, હેમકર્પધાવધીકાવિતાકરનાર. ૧ મ. હેવૈત્રી. અનેસુસ્વરનરવર તેમનાથીનિજિતાયણ, વાદિ
 પુરુષોકેદવાદોય. ૩. મધાવકવરા; મધાવકપુરુષોમધ્યેશ્રેષ્ઠપ્રવા. ૧ મ. કારેઆદિ વર્દમાનાસરજાનિધિ ॥ ૩ ॥ મન્ન મેરુ
 પર્વતનેવિષેનુરંણ. ૩. રા; સુવર્ણ. ૧ મ. કન્યાઓનેઆર્યનાકરવાયોગ્યકાંણ. ૩. વરા; વરયવારેમલજો પર્વીશ્ચ્છા ક-
 ન્યાઓનેદોય. મ. મિશ્રસોળહેતેકરો. ૩. કવરા; કેતાં માર્જનકરેલાકેશ. ૧ મ. સરોયરમાંકોણ. ૩. વકવરા; શ્રેષ્ઠવગ
 લા. ૧ મ. પુષ્પશાલ્યમંત્રેવિષે મારાંકાપકરનારાકાંજોય. ૩. મધાવકવરા; શ્રેષ્ઠધાવરાજાપુરુષો. ૧ મ. નિમિત્તકેદવામાં
 જાયા, કેવાદોય. ૩. મધા; મધાવકપુરુષોમાંશ્રેષ્ઠગણાય. ૧ મ. નવર્દમાનાસરજાનિધિ ॥ ૪ ॥ મન્ન મધાતકા-
 લમાંનારાકેવીદોય. ૩. મધા; મધેકાંત્રેમનીપર્વીદોય. ૧ મ. નાટકમાંવિદ્વાનનુંઆમંધનકેમયાય. ૩. હેમાવ, માવ
 કરીનેતેવિદ્વાનનેબોલાવાય. ૧ મ. મીમંસેત્રાસસનેમાર્થો, તેનુંસંવોધનકેમયાય. ૩. હે વક, ૧ મ. કવોતધાનુનઅનુપ્રય
 ત્ત્વાધીતિનુંસંવોધનકરો. ૩. હેકવ, ૧ મ. જિનમતમાંતપવદેશ્રેષ્ઠ પુષ્પપુરુષોનુંસંવોધનકરો. ૩. હેવરા; ૧ મ. વિધાયદે, સિદ્ધ
 પળેપળ, મસિદ્ધતાપુરુષોકેવાદોય. ૩. મધાવકવરા; મધાવકપુરુષોમાંશ્રેષ્ઠદોય. ૧ મ. કારેનૃસ્યજાવંધજાનિધિ ॥ ૬ ॥ મ.
 આગમનાલોકેકેવા. ૩. વરા; કેતાંધિનાવનવંત. ૧ મ. દુઃસ્વંધનયાપવાકાંણ. ૩. મારા; માર, દુલ્લેહવહનયાય
 છે. ૧ મ. વસ્તારોનુંસંવોધનકરો. ૩. હેવરા; મ. મૂર્ચનેવિષેકાંણ. ૩. કતા; કિરણ. ૧ મ. મસનયયેજાદેવોએઅંધા
 છે. ૩. વરા; વરદાનઅપાય. ૧ મ. કવિઓકેવાદોય. ૩. મધાવકવરા; સ્થાતિવાલાપુરુષોમાં શ્રેષ્ઠગણાય. ૧ મ.
 કારેમંત્રીમનાગજાનિધિ. ॥ ૭ ॥ મ. કારેતેકન્યાપસર્વમશ્રોનાત્તરો પુષ્પવંદેહમકારની જાતિર્માઆપ્યા. ॥ વર્તીમમસ્યા

नागनारयेपुरुषोए पेकन्याओनेपुछनुं के—सीटिहाएइंतअन्धुं. एणवस्यानेमुंदरमहांगुं. १ कन्यातरमाळयोळीके—हीटि-
 कानामनीइंटीहीणइंतअन्धुं. ॥ ११ ॥ श्रीत्रीकन्यानेपुछनुंके—नेपवहेमापळेछे, कानवहेमुंवेछे, अंगवहेमुंवेछे, नेकाणजे. ॥
 कन्या, मरहाळयोळीके—एनाभांयप्रअंनोनामनी, ल्हियेनेपमियंसापुत्राणयो. ॥ १२ ॥ वल्लीअनेअंगजिननाग्रमां निगुण
 एसांयेंश्रीपे पेकन्याओनेमुदादृष्टादक्षयुत्था. नेमहे—एकवेपारीनुंदोहंत. तेमाथीश्रीजाभागनाओइंजेनागया अनेचांथो
 भाग, शिनुंकेयामयो. छठोभाग, सांनुंजेयामयो. वारमोभाग, कपुंकेयामयो. वारमोभाग, सांनुंजेयामयो. वारमोभाग, सांनुंजेयामयो.
 निरनळंयामया. स्यारंपणवंपुरुषांकेटळाइजेनेकरां. १ नेकन्याओळीके—एगवंपणकमांआटपुरुषहता नेमांश्रीजोभागजळपीन,
 अनेचोथोभागनेगयावीन. छठोभागनेभदर, नवमोभागनेनव, वारमोभागनेनव, वारमोभागनेनव, वारमोभागनेनव. ॥ वल्लीचीनोमश्रुदुचो
 के—कोइयवाळुवृत्तं योनायांमंवेवाहता नेमाथीश्रीजाभागमां तेथीजाभागनाछडाअंजने (यागने) पेळवीरियनाचळनीया.
 वारमोवरच्या. १ अनेचोथोभागमां नेचोथोभागमां नेचोथोभागमां नेचोथोभागमां नेचोथोभागमां नेचोथोभागमां नेचोथोभागमां नेचोथोभागमां
 श्रीजाअंजनेपेळरी अंगवयाआकरी. १ इंचेवारागयागमां नेवारागयागमां नेवारागयागमां नेवारागयागमां नेवारागयागमां नेवारागयागमां
 मांनेपादपुंजयादिनीधर्मागर्या. वाकीनांतानीपांमे थणमेनियारहा, स्यांनेमेयेंसांनयां केटळाथयांतकरां. ॥ कन्याओळी
 के—एकमेनेभाउगंवेवाहता नेमांश्रीजोभागनेछडीन नेमांनेनापठो अंजनेछे, नेपेळवनीवेहाळीअथया. १ अनेचोथोभागने
 मत्तावीनतेमतिनांश्रीजोअंजनेनव तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन
 १ अनेवारागयागमांनेनव, नेमांतिनांश्रीजोअंजनेनव तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन तेपेळवनीछडीन
 छयोके—यात्राणगेपळा पोपपुरुषाए, यात्रामांआवेंछां एकापधिकनोमपुरुहता तेमाथीचोयोभाग, छठोभाग, आठवोभाग,

વિનાશ-રીપ્તનથી થઈ કેવલેકર્મને પ્રત્યક્ષીને જાણી શકે તે ઉપર પ્રાણીપુરુષોણ સંબંધે. ૨૩ મોટાકર્મ એક પ્રધાન છે કે, જેથી ઉચ્ચમું
 પવન મારનાર નિધે ગાય છે. જેને જાણ્યા એક મુંદાદાટા નકહું. તેને નું માં થલ્ય. કોઈ ચેતુષ્કયમળો વિચાર કરતા, રાજાની આગળ
 ગયા. તેવી રીતે કર્મનું સ્થાપે છે, અને કડક યમન સ્થાપે છે. ૨૪ રાજાએ તેને જુઠાવાદ કરાવેલો, ચોરની પેઠે જ, કોઈ અંધાવળ
 સંપાદનાને સેવાપદા, એક દરબનુ કમકમિતે રહે, વાંચી શકા, પણ તે ચરમાં પ્રવેશ મેળવે અને સુરક્ષા મેળવે, તે પ્રત્યક્ષ દારૂં થકાકું.
 ૨૫ અને સ્ત્રી રાજા પ્રકાશકે-દેવ થાયે, ઉચ્ચ નુકલ રહે, અથવા કર્મનું કલેશો, કેવલે-નયારી રીત્તથી મોજન કરી, અથવા
 નયારી રીત્ત અથવા રાજાની નીકળા જાય. ૨૬ કોઈને વ કર્મનું ઉચ્ચમળ કર્મનું કારણ થાય છે, એમ મને
 સરસ્વતી રણ. ૨૭ નાના મળને નોંધે પિંડારાં છે. ૨૮ એવડુ મળવાટી રીત્ત મળને કાંઈક વિલંબન કરીને, ચીજા પ્રત્યે જો-
 લે પોતે-કરી. ૨૯ આજનાં આપે મુંદાદાટા થાય છે. ૩૦ ત્યાર કર્મ મારી કોલ્યો કે-નિધે ચોરાની પેઠે જ અચર્ય માં મારાં રાનાં થશે
 મુંદાદાટી રાં. અથવા મુંદાટા થઈ નકરો, વળાં રાનાં નિધે કર્મ અંત, મળાણ કરવા થાય છે. ૩૧ પછી ઉચ્ચમળવાટીનો, તેના રચનની
 પ્રત્યક્ષ નાકાં ન. અને નોંધે રીત્ત કરવા થાય છે-આચરવાં કાંઈક ન. મળવાટી રીત્ત મળવાટીનો, એમ મારી મળેલી (મળવાયે-
 કી, સરસ્વતી રણ. ૩૨ વળાં રાનાં થાય છે. ૩૩ તેમને, આચરવાં રાનાં થાય છે, આચરવાં રાનાં થાય છે, આચરવાં રાનાં થાય છે, આચરવાં રાનાં થાય છે.
 ૩૪ વળાં રાનાં થાય છે. ૩૫ વળાં રાનાં થાય છે. ૩૬ વળાં રાનાં થાય છે. ૩૭ વળાં રાનાં થાય છે. ૩૮ વળાં રાનાં થાય છે. ૩૯ વળાં રાનાં થાય છે. ૪૦ વળાં રાનાં થાય છે.
 ૪૧ વળાં રાનાં થાય છે. ૪૨ વળાં રાનાં થાય છે. ૪૩ વળાં રાનાં થાય છે. ૪૪ વળાં રાનાં થાય છે. ૪૫ વળાં રાનાં થાય છે. ૪૬ વળાં રાનાં થાય છે. ૪૭ વળાં રાનાં થાય છે.
 ૪૮ વળાં રાનાં થાય છે. ૪૯ વળાં રાનાં થાય છે. ૫૦ વળાં રાનાં થાય છે. ૫૧ વળાં રાનાં થાય છે. ૫૨ વળાં રાનાં થાય છે. ૫૩ વળાં રાનાં થાય છે. ૫૪ વળાં રાનાં થાય છે.
 ૫૫ વળાં રાનાં થાય છે. ૫૬ વળાં રાનાં થાય છે. ૫૭ વળાં રાનાં થાય છે. ૫૮ વળાં રાનાં થાય છે. ૫૯ વળાં રાનાં થાય છે. ૬૦ વળાં રાનાં થાય છે. ૬૧ વળાં રાનાં થાય છે.
 ૬૨ વળાં રાનાં થાય છે. ૬૩ વળાં રાનાં થાય છે. ૬૪ વળાં રાનાં થાય છે. ૬૫ વળાં રાનાં થાય છે. ૬૬ વળાં રાનાં થાય છે. ૬૭ વળાં રાનાં થાય છે. ૬૮ વળાં રાનાં થાય છે.
 ૬૯ વળાં રાનાં થાય છે. ૭૦ વળાં રાનાં થાય છે. ૭૧ વળાં રાનાં થાય છે. ૭૨ વળાં રાનાં થાય છે. ૭૩ વળાં રાનાં થાય છે. ૭૪ વળાં રાનાં થાય છે. ૭૫ વળાં રાનાં થાય છે.
 ૭૬ વળાં રાનાં થાય છે. ૭૭ વળાં રાનાં થાય છે. ૭૮ વળાં રાનાં થાય છે. ૭૯ વળાં રાનાં થાય છે. ૮૦ વળાં રાનાં થાય છે. ૮૧ વળાં રાનાં થાય છે. ૮૨ વળાં રાનાં થાય છે.
 ૮૩ વળાં રાનાં થાય છે. ૮૪ વળાં રાનાં થાય છે. ૮૫ વળાં રાનાં થાય છે. ૮૬ વળાં રાનાં થાય છે. ૮૭ વળાં રાનાં થાય છે. ૮૮ વળાં રાનાં થાય છે. ૮૯ વળાં રાનાં થાય છે.
 ૯૦ વળાં રાનાં થાય છે. ૯૧ વળાં રાનાં થાય છે. ૯૨ વળાં રાનાં થાય છે. ૯૩ વળાં રાનાં થાય છે. ૯૪ વળાં રાનાં થાય છે. ૯૫ વળાં રાનાં થાય છે. ૯૬ વળાં રાનાં થાય છે.
 ૯૭ વળાં રાનાં થાય છે. ૯૮ વળાં રાનાં થાય છે. ૯૯ વળાં રાનાં થાય છે. ૧૦૦ વળાં રાનાં થાય છે.

मांभी आगत ल्यामीनंपुरमुं, भ्रजपागारुपनुनिभ्रो कळछे. १५ त्रयमश्रययेच्छापाराकर्षण तेनेपणआउद्योगकरवानी बुद्धिआवी
एप्रजेनदोयनो माधीयेतुंगजेवेचीजरलोहोन. अनेनेनिरांतरेचीनरेवादीयो, एत्रपाराकर्षणंतराक्रफर्जाणो. १६ पाटेइपारेतो
कर्मजमथानलेपण उद्योगभादि काइपणनधाननधी. कर्मपक्षितिनरेपण मोटुंगपदेछे, अनेदुःसपणरूपजअपेंछे. १७ एप्रबो-
लयापली कर्मवादिपण अत्रअंधीकारकष्ट, केवके--चक्रटीतुंडछटांनजेनुं एही कांणपुरुष, भिक्षांनचातेनेनमान्ति, मंत्रेपण
मान्ति, १८ पत्तीनांतरे, जणिमगापादहोपनेनुं, अमेनेचारळाडवानि चहेचीजमवायेडा; मेर्पापगकर्षसादिना एकळाडामांभी
एक प्रपूत्यरस्तेनेमसपधूं. १९ जोएकपनराळोयइने जेजेनुंबहुमानकरेछेनो, तेनेनेप्रचठग फळप्रप्तिकरेछे. अने देव, गुरू,
धर्म, धर्म, राजा, श्रेष्ठमपुनीपेठे प्रमथथायछे. ४० एप्रकारे प्रसन्नययेवाकर्म्म, नेरस्तभावमेने, भय्यगुरुपण त्रैवर्त्मकिन
दर्शनमासमेमेने, नेमडघोमवादीपण, कर्मपसनोविषेददुद्धिसाळोथयो ४१ हवेजेमकारेतेस्थानमां नेरस्तवाळाभोदकनोयोग
पन्मां, नेवानकहुंछे, केवके--त्रैवानममपण्णकारे जागवापानआचेनोनेवाल श्रत्यनरीपेठेधंवरयां दृढकतीरयाकरेछे. ४२ ते
घरमांमसृद्धियाळो. एकराजानोमंगंचक, रहंतोहतो. तेनीश्रीणांनानापणींभी छानुंजवाइनेआपवापाटे ४३ एकभेषुल्ल, एक्त
मोदकमांघापीने चारळादुक्यांहना. तेषूरुखसुनेंरुदकेकरि, जीधितनीपेठे गुप्तरक्षणकरी, उग्रदग्धनेपगळापात्रमां मुंकळाहता
'४४ एकाप्रवंसरमांकोइप्रकारे कोषझारात्राभे, कुटुंबेमहित, भंडेघरनांतपावपाणसोमहित, भोंगरकने अत्रमांभी, मैंची
काढीपुरयां. केमकं, राजानुंमानितापुंजो, निश्चेस्प्रसमानछे. ४५ तेरस्तराजाधीधीभिलांमेवक पोनातुंगर्वस्व त्यागकरी
कुटुंबसहितपरमांभी नीकळीगयो. हवेतेमकारना मोदकनोयांग, कर्मसंजोगे, तेजयरमांभी, कर्मवादीपुरुषने प्राप्तययो. ४६
राजापण तेसर्पवानजांनी, चमत्कारपांभी, तेवेनेछोढीमुख्या. एप्रकारे उद्योगवादी, अनेकर्मादी, एवेविवादगद्दिन यड,

મહાસુલ્લીયયા. ૪૭ યાંડેસમગ્રકાર્યને સાધનારુકર્મજાહે, એમહેવહેન, તુંપણબોલ્ય, સમગ્રજનજાતનોજન, જેનેચશછેશ્વું કર્મજ
નયાનછે. ૪૮ પળીમત્તુતરદેવાઅસમર્થ, છલકપટથીબોલનારી યોહોટીવહેનેકયુંકે—જોસર્વેકર્મનામસાદહેતો ૪૯ તુંબોલ્ય
કે—તુંજકોનામસાદેકરિનેમુલીછે, અથવા માનપાંમેછે. અનેઆસમગ્રજન, કોનામસાદેકરિનેમુલિખાછે. ૫૦ ત્યારેનોનીવહેને
કયુંકે—અંતરમાંકૂદકપટરાતિને કેવલમુલથીમીટુંબોલતું તેણેકારિનેમુલયાનુંછે, સર્વનેપોતાનાકર્મસાદ્યીજમુલઅથવા
દુઃલખાસંધાંયજાછે. ૫૧ જીવોનેપુણ્યનોડડ્યથયેસતે, રાજામસાધ્યાયછે, નેસર્વસ્તુપણખાપેછે; અનેપાપનોડડ્યથયેસતે, જમ-
નીપેટેનેરોપપાંમેછે, નેસર્વસ્તુનુંપણહરણકરંછે. ૫૨ તેકયુંકે—મર્મજન, પૂર્વેકરેલાકર્મનું, ફક્તવિતેપનેવાંમેછે. અપરાધનેવે
અનેગુણનેવિવેપરતોનિમિત્તમાઅહોયછે ૫૩ તેવાતસાંખઝીનેરોપપાંમનુંછેમનજેનું પચોરાજાબોલ્યોકે—હેદુહ, હેદુઃપંદિતે, તુંતારા
કર્મનુંફલ, તથાતારાબોલ્યાનુંફલ, તત્કાલદેલ. ૫૪ એમકહીને, રાજા પોતાનામેવસોમત્તે પચી આજ્ઞાઆપેછેકે—નગરમાંગોઘ
કરી, કોશમહાદોસ્તી કોટિયોંખિત્તારીરાંક એવોંએકપુરુષ, બોઝાંચીઅઝાંચો. ૫૫ તારપછીતેનીશોધકરવા, ચારેપાસમમતા
રાજાનામેવકોણ, નગરનાડપચનમાંવેઢેલો, એકકોટિઓપુરુષદીઠો. પટ્ટએપથપચર્ણનકરેલો દેવતાનીમહાપતાથી, કોટિયોદ-
રિદ્રીપદનેવેઢેલો પૃથ્વીપાલરાજા, તેનેમદીઠો. પછીસેવકોતેકોટિયાને, કોશમહારેમદામગત્તથીમમજ્ઞાવીને, જેપર્ષધવાનજેલાવે
તેમરાજાનીપાસેલાવીડમોરાલ્પો. ૫૬ તારપછીરાજાએકન્યાનેકયુંકે—જોતુંકર્મનેજમાનેછે, તોતારાકર્મેખાપેલો આકોટિયો
દરિદ્રીતરનેચર્પ, જેપીંતુંહેકર્તાર્થદશનેજોશું. ૫૭ હવેલોકમાંનો, ઘોટોદાદાકારવર્ત્યાંકે—હવેખામાંથીખાનીમુંયશે, એમ
કંપતોછેમનજંમનાંઓ સર્વલોકથયેસતે, અનેસુજનનનાથીનેકોટિયોપુરુષપગ, પરજાનાંનેપેચકરેનમેને ૫૮ એકર્મનેજ મ-
ધાનકરીમદાર્થીરજવાલી તેકન્યાએમમગ્રવેવાહનીરીતીનેજકોટિયાનોહસ્તગ્રહણકર્ચો. ૫૯ તેવસ્તતેજસખામાંવેઢેલોએકજોશી

मराठां कनेकरनारमले, चरनेन्यद्रमपर्यावचाणी गुप्तगन्धोक्तं—भागवतपापं पुंनरमन्यवचं कं—आहुं तो वरेयें वण, म-
रुं निओमरादुळं येते. ६० यथेपरंपकारे आग्नीपुत्रने पोटाटे रानाजेंतुं, पण उरपाएगदिसवर्चुं न मिथे होइ वरारपणमासयसो;
एवढूं भाव्यवेळानाचळी रुद्रपुं. ६१ हे रानानामकद्रुकवणी कांशी रुद्रपणचोळी शकानेनडनं. विवाहययापलीतुल, रा-
त्राएकोइयाचरे आश्टा करी के—भाकन्यानेग्रह करी अदिमी जाव, अनेपनीपानं, जेनदाभीपाने काम करी, तेवमर्व काम
करावजे. ६२ अनिकोकोपयेंळारात्राए जेवकोइपुनोरी करी होय, जेननाउराशसनिहू रूप करं जेवने कन्याप्रयेयेंलयां के—
अरीतवायूची भाजव्यामिनेपांय, मुंगर्वनारोनि रांर करी जेजे, जेवेवंपरममुंगनेपांय जे. ६३ कन्यापणजेवजने विनानुं वजनमागे
चदावीतेममद्रु करीन, एवधेमीकार करी, मदापारविक एवीनेकन्या, जेवपरदे दूचनोडापशाजे, जेवनेकोदिगावरनो हाप
साळी, रानानापरपी भेवळ्ळणी भीकळी जायनेय, तरताळयिनामापसापी बांदिस्नी हळी. ६४ रात्राए अनिके निवारण कर-
वापी, कांशी रुद्रपणचोळानुं नदि, जेने कन्यामागे कांदागीपीपण संपयिज राहुं नदि. रानानापहाकोयपुक्तवायपी, जेक-
न्यानेकोइ, मंडपीरुद्रपणीमभाजमरनीगीयोपीपण, चोळवीतकायुं पणनांदि, जेजेव होइ अनिष्ट रसुनेनचोळीने, आदर-
ग्यानन करे, जेवने कन्यानेपणभुं. ६५ नगरनालोको, जेवनेनंकावेतेपणचोळी, तेनाचारनो, मांयळनां गोभळनां तेवरकन्या
चेउजण, नगरचंभडने, उवरनमरयेभेउळे उगांकोदिप्रोत्तोहनोत्पां जायते. जेळोकोक्तिप्रामसरनीछे. के—केटकाकओकनो
रानानेदोपदेते के—रात्राएमुंमघीकांदिथानेपरणाची. केटकाकनोतेकुं वरीनोदांपचोळी के—आंचमणेळीमणेळीं दुंगीपारए
कन्याने भामकारनं गपुद्रुं के कांदिथानेपरणी. केटकाकळेकचोळ्यां के भाकन्यानोदांचां कळे, गायनेदीकरीतोउपां देत्यांने
नपुं पदे, एगोरानानो कोभनएचोते के, कोइनेगुद्रुं ननादि. कोइओळचोलेछे के—रानानाकोपनोमोवाकळे, दासादासायया

ममुरररानेपापिणहेमपुद्दिदुदरीगइ, केकाइपीराजनिगयझावापोजनहि, के आवुंअयोग्यकरशोनो पछीपस्तानुंगदोनो. वळी
 रोलोनोरुचोलेउंके, एमपानममृवगुंकरे, यपाएपणीनाकरीपण, कन्याएअेवीअवळीरुववाटिपणानी इठळीधीकेनेउंयटमुधी
 मरीजनरिमोइ, नानपणपोपीएनागरुए एबुजभणादपुंनझालीरालुगुं, मांटेए ेवधोरांक, एरुन्यानागुरुनोजेउ. वळीरेटलक
 बोदेउंके—गुरुवरचोरोगुंकरे, अेनेहेमारीयइगइ, एनोनानपणमांथोजएरीये दोहनीकं, उपांकोइदेइजायत्यांजायमाटे, एना
 मुगपणनोनोजएदोपेउ. वळीकेटलककेउंके—भाइ, नानपणमांतोमरेंएबांजहोयण, एरुन्यानोएवोअग्रह्यांगभानीयन्यो तेएम
 थपुं. वळीकेटलकरुधंनजांणबोलेंउंके—एमअग्रहयोगुंकरे, एवानामनीकन्याओ, गुंजगतमानिदिहोय, अग्रहनेनो, तेनेनामनी
 तरेकन्यानेनहवोजांइए, मडिअेकन्यानुंरुधंनअंहुंइने, तेकांदेयानेरणी. ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ एमलोकोक्तिनां नवांगमांयचन
 मांभलना तेथीपुरुष, नगरनीषादिरउचानमांपोर्या. त्यांगयापछीनेकन्या, जांणेअपरथास्वादवाळीहोयनेनुं एमखेदरहितने
 योडिपापुरुषतांधरी. ६८ तेकोटियोनैवांगधानो दरिद्रीकुरुषवालेउंतेपण, जांणकोरुपोटोदेवेदोहोयने तेनीअजेमसेवाकरे
 तेमपएममीनिवेगंवाकरतीमुत्तरेउं. ताम्हाकरेउंके—मनीस्त्रीनांचरित्र, आभकारनांनहाभाध्यकारांजहोय. ६९ इचेने
 अयोटन, अमपान, एरोमीपुरुषनोसंयोगथयो तेनेदेखबाअसमर्थययोहोयनेनुं, एममूर्यदेवक्षत्रपट अपरटोपमानांशिगयो, ने
 तेनीशोंगंध्यागतरीहतीनेपण, तेनीपउचोटेनुरनदोही. ७० त्यांअंधकारनोसमृइ, जेमपिथ्यातरनोमपूर चिस्तारपांमेतेप, नेट-
 लाकपांचिस्तारपांमवाआवेउं, नेटझाकरांनो, नेरुन्याएपोताना स्वांमिनेशयनकरवामाटे, गुंदरगंधारोवाथरीआप्यो. एट्जे
 आसपासपीतादनीनडेपहेळीं वनिचीगीच्याबी, तेनाउपरलुगदानाकडकायांधीणयरने, पोतानासयाभिनागने पोदवानीश-
 रया, ओतेमीतिवरेवनावीआपी. ७१ मेरखनमसयइ तेचउत्पापांमुनेलोकोटियो, एमीनीपरीक्षानेअर्थ आमकरेबोलेयोके-

[illegible]

મી, બોલ્યોકે-દેખેદ્રે, આનકારેઆસાત્રનમનોનિર્વાહ, ક્રિપેપકારકરીશકાજે. ૮૫ માટેનોહુંગુણકોઈનહારે નવીછેયોગ્યનધર-
સ્થાનેનીપવોદિવ્યદાશીરવાઓ ઘડેનોત્રપુકછે, કેપકે-અસદશ્વદુઝેવિષમમામયાંદયોરગડે કાંઈરમનથી. ૮૬ એમકરીને
દેવનાનાચરદાનનીશાક્રિથી તત્કાલપોનાનુંમથમનુંકુળ, દેવતાનેહુંદિવ્યરુપમકરકરી. અતિઆશ્ચર્યથીદર્શવામની પોત(નિ)ગિગ્રે
કરી. ૮૪ હેસ્વામિન્ આદુંપોદુંઆશ્ચર્યથયું હત્યાદિ, જેટલાકમાંપુછેછે, જેટલાકમાંવેત્રત્રગાવાં એકઅનિમંનોડું દેરમરનજંડું
મળિરતનુંપોડુંમવન (મેહેલ) તેરાગ્રાણિપત્રાવ્યું; નેનીમધેપેએકોદિવ્યપથંગ નેવચિટેઠાંપોતાનાંવેત્રસામી, જેનેડીશો, તેમજગ્ર
ચામર, નાટકનેવિંપેતત્તરપ્પેચો દેવેદેવીનોછંમમૂદ્રજેનીપાળે પનાંદંદનીપેંડેનેજોઈ તેમીવનવાંચિતરહસ્યામી. ૮૬ કે-ખોન
હુંમનેસ્વપ્રયયુંછેકે, કોઈદંદ્રજાલવિષાછેકે કોઈપાયાજાલછે કેવોહજાલછે, હુંદયંકાઈનિશ્ચયમનુંનથી માટેદેવેનુંહજાડું, હત્યાદિ
વિકલ્પકરેછે પદ્યામાંતેરાગ્રાણ અભિધાશ્ચર્યવાચીતેછીમયેષેલયાં. ૮૭ દેહાપદેવનીગ્રીંમવાતગુંદાં. નુંરાગામનનાંમિદયામં
કલ્પવિકલ્પનકરીશ. મસદ્રપયોછેદેવજેનેપ્રોહુંતો, પૃથ્વીપામ્વનામનોરાજાહું. નેનાગાનુબ કર્મરેંગેગણ અથ્રધાડ્યોછે. ૮૮
પદ્યુંકહીનેપડીપોનાનું આંરમધીંત્રંતમૂચીનું મંવચારિઆંરમનારથી વર્ણનકરીમંવજાલુ દંભુમં, મુદ્રાભાગવાચીદંતો. જેમ
મમાણકયુતેત્રકર્મ, તારાડપરમસદ્રગુંમજાંજાં. ૮૯ ચંદ્રરાજાંનંપોદુમજાંજાં, અંવેમોદુંમિદયામનાજાંજાં, નનુદ્રજાંજાં, નિંમ્યા-
તઃકાલેજોઈન્. અનેતારીમમૃદ્ધિજોવા, રાજાણઆવંશ. ૯૦ તારવડી આંનંતરંથી તુટાભવાપનાંજે મંવજેના પાલેમોં, ૧,
સ્વામિનોમદિમાકરવાનેઅર્થે, મમગ્રરાત્રિપર્ણ, પવંતુત્તપકર્ચકે, જેનેદેવીંદંતુંદુટવપ્પન ચપ્પનામ્યાંમે ૯૧ દરનનમનો રાજા
પણ, કોટિયાનેકન્યાઆપ્યાપછી, મેમારોરોપનુંકચ્છેલાલ્યું. હંવંતકામ્યમારામંત્રાજનું કલ્પવજેદવાદુંતોઈવ, પ્લયાઈને ૯૨,
નેમદાઅંકારીચંદ્રરાજાંમે, એકદેવેત્રેત્રોમદામુંદર રાજકુમારેન. પોટાડત્તગચર્માઈ, પોટીકન્યાવગ્નાઈ. ૯૩ નેધામકારે---

राजाभेत्तद्विचय नोनीहन्ताकोटिगामागयेरणापी, तद्विचयनीराधिवानीत्रायोहोषां तत्कष्टमृत्तयने, सर्वनगरवागवगमष्टिदि-
पदमरेतगां च परागपदंहाहयो. १४ तममनाकोटनेरंरुगमृत्तकरनारपचा, नेउमगंकरिने, उमनीरियिभिरं, करिछेभनिये
मभीगाभनेउमादंमपचो, नेउमनाकोटनेरंरुगमृत्तकरनारपचा, नेउमगंकरिने, उमनीरियिभिरं, करिछेभनिये
तमरेतगां च परागपदंहाहयो. १४ तममनाकोटनेरंरुगमृत्तकरनारपचा, नेउमगंकरिने, उमनीरियिभिरं, करिछेभनिये
मभीगाभनेउमादंमपचो, नेउमनाकोटनेरंरुगमृत्तकरनारपचा, नेउमगंकरिने, उमनीरियिभिरं, करिछेभनिये
तमरेतगां च परागपदंहाहयो. १४ तममनाकोटनेरंरुगमृत्तकरनारपचा, नेउमगंकरिने, उमनीरियिभिरं, करिछेभनिये
मभीगाभनेउमादंमपचो, नेउमनाकोटनेरंरुगमृत्तकरनारपचा, नेउमगंकरिने, उमनीरियिभिरं, करिछेभनिये

उपपद्यते. १९ त्वाधीचविनेनमारी मोटोनांतीपुत्रीभांवा जेनमारेअनिचोमीनिनुंगत्रइणजे, णणेतपोनानारुवेनारइथी ये
कन्याभोर्नुआमकारनुनिधोभिषणपुंथपुं २० तारपठीराजाएपुछपुंके-इस्वाभिनएकपागोमंदेइछे नेनाउनरकशो. जीचोनुंकर्म
अनेउपक्रम (लघोम) एधेर्पाकोणप्रधानजे. २१ ज्ञानीमुनिचेल्याके-इराजनएवेतुनस्यपणुंछ. कोइजगाएरुमपणरउवानुंजे,
अनेकोइजगाएउयोगपणबलवानुंजे. २२ तेवानसास्त्रभांकीछेके-कोइजगाएजीवपणबलवानुंथायछे, अनेकोइजगाएकर्मपणबल-
वानुंथायछे, मांइओबनेअनेकर्मने पूर्वकालधीज, एटनेअनादिकालधीज वंषायेयांवीरछ. २३ मांटेगीचां, निधेकर्मवगुजे, अने
कोइजगाएजीवनेवदकर्मपुंछे. जेमकोइजगाएपणकरानारबलवानुंछे नेकोइजगाएभारणकरचायेउपयस्तुबलवानुंछेनेम. २४ जी
पणबवर्षाभयनाजी/रांनेकर्म, अनितोदुःखइछेगेरण रमंतेउउक्रम, जेपरकर्मनेजगनाशकरेछे. २५ जोएमनदोयनो, अनेनाडनेन
भवधीगंषवकतेलां मांइअनेताएवां कर्मोनेनाउकरी चाभनामोसनेकेमपंमि. २६ जुआनेचुळणी, कुकर्मनोकरनारएवोपणइद
मदारी, आतंमारभांडवक्रमधीमोसगयाछे. अनेचिचारीपुत्र अनेरौरीणभोस्सरेगंमया २७ मांटेअनेटुभनपशाक्रूर एवांकुमने
नाउकरवनेभये यमोपिगुरुषोवन्नवान एवाउयोगनेजनिंतर निधेइयांकरेछे. २८ तेवानजाल्वांरुडीउंके-मंरुंतेनेरिगेने
रेतरज, देइयारिभंवरसदिनकारी एवांउउमकरवेभ्रेजभ्रेगुछे. अनेजोस्थिररहेतो, उयोगाणिनामनासांछेन एवांरुळतेनिधेन
वांमि. २९ अनेजजगाएनानामकारनो उउमरुंयेमनेपण, कार्यमिदिनजयाय, नोनेजगाभेमपंभये आकरुंभेवुकर्मप्रवइय
भोगवसायोमंउपमजोणइं ३० कर्मनेवगुथदीरांजेनश्चरनीचकुलमीअवनयां. मळींतीर्थरुस्त्रीकांयया. परीतिनराजानुंमरण
यमुंरएतांदिंपेनभने आइंऊनारोनुंउरुंयमुं. इत्यादिजगाएकर्ममुंमवानपमुंनांमइं. ३१ तेरुमुंछेके-अमरतलवक्रचर्तौना
नेप्रनोनाउययो. भरतराजनिपराअवययो. कूटगवागुदेवमनेमर्वनाउययो. छेडातीर्थकरनोनीचगोत्रवांअवनारययो. मोळिनाथ

नीर्धकारेण्यीपुण्यमस्ययुं. नारदनेविषेपणपोसपुण्ययुं. चिच्छानीपुत्रनेविषेपणयजगदीपरिणामिषड्. एवकारेकपुत्रनेगोनानुवीय
 पेषेएकरीजानीद्वारिदे नृपयकएराएकुट्टयेदेगानावता आत्रपराजपानां रजेंड. ३२ एवकारेकपुत्रनेउपकमयेरेनुउप-
 पुण्यनीपय्यीने, राजारवाधीउठये. अनेकपुत्रनेनागकरवाकंडमकारे, पर्वनोउपयकरसामाछेयुद्धेतेनीपरोथयो. ३३ गारपल्ली
 चंद्रराजए गोनानुमगप्रराउय विषियेदेजमाइने पृच्छीपायसाजा तेनेआपीने गोनानीजेमोडीदीकरी अनेवांनानीमी तेनेमदिन
 दीक्षामहणकररीराजावोसगयो. ३४ नारपल्लीपृच्छीपायसाजाए स्थानुंनईरायपर्ववाळीदरस्यकरि. ईद्रेजनीमोडीगमुद्धियेमदिन
 गोनानीग्रीनेक्रेड, पानानापुरमाआठयो. ३५ (हवेअरेधीपर्वकठकठोकरांकरहे.) एवकारेथोकराचोभापदनाअर्थनोपणमं
 यादपूरोथयो. ॥ पृच्छीपायसाजाआग्रनेविषे पारिमाणरहितएवा यदुपाननेकरनारोथयो. ३६ अमानेनानाकरनारएवांशागने
 आदरतक्षिततामलतांतेनीपुद्धि, पर्वनाआरापननेविषेथड्. कंमके--मानधीशुंनथाप, सर्वथाय ३७ गर्भेदशनसाळानापमंने
 अगददोषमंजेनोएवा, एदंमंरादिग्रीवर्मकडेवापण विचारिजेतातेनेअवर्षहोय, अयवातेचवर्मपार्थमपणुंनहाय यस्तुतापअ
 धर्मपार्थममंजिजेता. यमयांवादेविने, कटेनकारेनेनरांजी पविताकरिदेतीमयजीने. अदिईनकडेकोएवोआईनपर्म, अदळे
 अनेनपर्म, तेनोनेनेअर्माकारकर्या. ३८ अनुकंवेनेराजाने, जंमजेव पर्वमोपरिआनेथड्. तेवनेवधूनजानेविने यदुपानकरवांनंयुद्धि
 पांइयुं. ३९ तथायड् अतएवापुकरां तेमनुवदुपान तथायदयता. पुष्टि. इत्यादिकरवाधी अयरा यगावरीजे शुभमिच्छीन
 पुस्तको तेमनुवदुपानकरवांनअर्थनेनीमुष्टिकरी तथाअंथनकरां इत्यादिकेरिने तथा तेननुं यवाचनुं उन्नयनुं कानुं
 इत्यादिके करिने तेराजाअं अतनुं आराधनकर्युं. ॥ ४० ॥ एवकारे पोसकृष्णीनुं मायनरूपते शुभमाननुं आरापन,
 तेनेकरिने, दुःपाप्य गंतपण कुरुपेना सव स्त्रीप्रांज कर्यो. वक्षी एगजा कयांरक एकाग्र निगारे शुभमानना

સૂર્યઆયમતાં, અર્દુરાત્રે, મમાતકાલે, જગ્નરાત્રિની, અનેચોથીસંધ્યા દિવસનામધ્યમાગનેવિષેગ્રાંજવી. પચારસંધ્યાકાલને વિષેસ્વાધ્યાયનકરવો. ॥ આચરણકરવામાંતો રાત્રિનીકાલવેલાવે—૧કમધ્યરાત્રે, અનેચીજીરાત્રિનેઅંતે ॥ દિવસનીપળવે, ૧કાદિવસનીમધ્યે અનેચીજીદિવસનેઅંતે. ॥ સ્વરતરગચ્છના શ્રીજિનદત્તશૂરિણ સંદેહદોલાવત્તીમૂઢમાંપણ ૧મનકચુંછેકે—ચાર પીરુપેઓગ્રાંજવી. દિવસમાંવે, ૧કતોદિવનનામધ્યનોવેણ, અનેચીજીદિવમનાઅંતનોવેણ ૧મરાત્રિનેવિષેપણવેપાહપીઓગ્રાંજવી. ૧કરાત્રિનામધ્યમાં અનેચીજીરાત્રિનેઅંતે, ૧મચારપીરુપીઓ વેવેમહીનીગ્રાંજવી. ॥ આશયો, અસંક્રાપકાક્રનો વિચાર લહપોતેનુંઆટલુંજ કહેવાનુંતાપયંછેકે—આગમનાઅભિમાયેકારિને સાયંકાલેસૂર્યઅસ્તાયેમને કાલવેલાકોહિછે, અનેઆચરણ નેઅનુસારેકારિનેતો સૂર્યનાઆયમતાપદેલીપાછમાંઆવેછે. માટેસમ્યક્મકારનો નિર્ણયતોસમ્યક્જ્ઞાનિપુરોગ્રાંજેછે. ॥ યદ્વા, કાલેતેવર્ષમમુક્તશ્રુત મળયાનેપોગપૃથ્વોકાલગ્રાંજવો. તેપંચવસ્તુનામાગ્રંથમાંકતોછેકે—મંવરમરમુલકાલક્રમેકારિનેતો, જેનેવિષે જેમણાવવાનુંમાપ્યધુંહોય, તેનેધીરપુરુષજેતે, તેજમળાવે. તેકાલક્રમઆમકારનોછે. ૧ ધળવર્ષનાપર્યાયવાત્કાસાધુનેતોઆચાર મન્વલ્લયનામાઅભ્યયનનેકેતો નિશીથાઅભ્યયનનેમળાવે અનેચારવર્ષનાપર્યાયવાત્કાનેતો, મુકુતાંગનામાઅભ્યયનને રુદ્રેમકારમળાવે. ૨ આચારમન્વલ્લયપણું નિશીથાઅભ્યયનનુંનામછે. ॥ પાંચમંવરમરનીદીક્ષાવાત્કામાપુને, દશકલ્પવ્યવહાર, ૧અભ્યયનોમળાવે અનેઆઠવર્ષનાપર્યાયવાત્કાને, ટાળાંગઅનેસમવાયાંગ, ૧વેપણમળાવે. ૩ દ્વઞ્નવર્ષનીપર્યાયવાત્કાને, વિવાહકેતોશ્રીમગવત્તીમૂઢ મળાવે. અગીયારવર્ષનીપર્યાયવાત્કાનેતો આ છુલ્લકોવિમાનાદિપાંચઅભ્યયનમળાવવાયોગ્યગ્રાંજવાં. ૪ ચારવર્ષનીપર્યાયવાત્કાને અનુત્તરોપપાતિક્રમમુલ પાંચઅભ્યયનમળાવવાં. તેરવર્ષનાપર્યાયવાત્કાને ઉત્થાનશ્રુતાદિચારઅભ્યયનમળાવવાં. ૫ ચત્તરવર્ષના પર્યાયવાત્કાને, આત્મીવિષપાવનાનોમે અભ્યયનમળાવવું. ૧મગ્રાંજિનપરમાત્માપૃથ્વંછે. ૧મ્નરવર્ષનાપર્યાયવાત્કાને દટ્ટિવિષપાવના

११०॥ यमोपपद्यंथेयं साधुने भवदयकरवायोगपदं प्रतिफलममुक्तकार्येनेविषे अनेभावकने भवदयकरवायोगपदं ने. देव
 पूजनतया प्रतिफलमपत्त्यादि कार्यमोउपयोगनुन्यपणुंथवायी तेस्कार्यनपदशक. त्वारेतोने भवदयकार्यमा उपयोगसावतेनेथेष्ट
 ते तथातिनेतररवाप्यकरी भावेन्नानेविश्रामपणथाय, मोटेभुनपाठादि, कंठलाकालनेविषेप्रकरतुनेयुक्तछे. ॥ विशेषतारण
 बरेवात्तुंउत्तुंयनथाय मोपणतेदोषनेअर्थेनधीधनुं, तेगनिचीयादिमूत्रनेविषेनेकमुंछेएहेनुमोटे. ॥ आजगाएकोइआमकारंआ-
 पंकारोतेके—जंयके—प्रुभस्थान सर्वकालेकरवानुंरुंछे मोसनुंकारणछेमोटे. तंयजधुनज्ञानपण मोसनुंकारणछेमोटे सर्वकाळे
 केमनकरतुं, जेमेमोसनुंकारणछेनेनोरियोकालते अनेकियोभकालछे. ॥ उत्तर. एवमोटीककरोजोपरंतु शुभस्थानतोसर्वकि-
 यावीरहेनुंछे अनेनमानसिकते, नेणेकारनेकांइयमोक्रियावाप्यामनीनधी. उल्लुंनशुभस्थानतोसर्वयमोक्रियानुंवांणछे तेणेक-
 रिजेतेनुंसर्वकालपणुंयंउंछे. परंतुश्रुतज्ञानजेषणवुंणुंतेतोसाप्यछे मांटेवेमंथ्याकालनाभावदयकभादिनीवेदे नियमकरेझाका-
 लमाजतेकरतुंनेयुक्तछे. तेभुनज्ञाननुंजोसर्वकालेपाठादि अभ्यासकरेमेने नन्योन्पणुण्यक्रियानेवाधमथायमांटेनेतेमकरतुंनेयुक्तनधी
 तेपमोक्रियानुंएकरुनेपरस्परनबाधलागेएमकरवानी आझाशास्त्रमांइछे. तेचानभोयनियुंक्तिवांइछे जिनशामनेविषे, दुःख-
 मोनासकरवामोइलां एवंपोतपंतानोयोग्यएवोमे धर्ममापननीक्रियानेयोग, नेएकचीजानेवाधनकरेनेधीरीत्यं, असपत्नपणे
 कृतोएकरुनीजजोसाधुनथाय तंमकरवायोगपंछे १ मोसहेनुपणाधी, कालविभागकरवोनेअयुक्तछे एवमकरेवुं, केमेमेमाधुनेआ
 राविषाररत्त्यादिंकेने मोसहेनुपणुंमेनपलायविभागकरवानुंरुंछे. ॥ तेउपरभागमनुंरुचनछेके—साधुएवीजोपोरमीएमक्त-
 पाननीएटले आहारपाणिनी मेषपणाकरवी. वली, कोइगुर्वोदिकोशयने शिस्तवचनआमकारनुंरुपुंछेके—हेभिभोसमयधिनानी
 गोपरीकरेछेनेकालनेपरपरभोजननधी मोटेयोगानाआत्मानेकीलामणा आपेछे नेगामनीपणनिंदाकरेछे. ययोक्तनुपद्विविहार

[illegible]

તેનેજોનેજાસનેદેવતા૯ વિચારકર્ચોકે-આસાધુનેકોઈમાતેદેવતા, છલશે, તેહલનકરો, તેપાટેતેસાધુનાપ્રતિબોધનેઅર્થે, જાસન દેવતા૯ આધીરિનુંરૂપપારણકરી માધેછાનનોપહોલેતેસાધુનીઆગલ, છાથવેચવાનોશ્વદંડચેસ્વરે બોલતીબોલતીવારમવાર જવુંઆવવુંકરતી, તેનેપોતાનાસાધ્યાયમાં વિદ્યકરનારીદેહીનેસાધુબોલ્યા, શુંઆતારોજાશ્વેચવાનોસમયછે ? તેસાંભલીછાશ વેષનારીનેઆધીરીબોલીકે-જમારોવળ આજું કાલિકરૂઢ્રત્રેનયોપકરવાનો (ધળવાનો) સમયછે. તેવચનસાંભલીતત્કાલ તેસાધુ ઉપયોગસહિતપયા. અને વિધ્યાદુઃકદદીપું ॥ ૯ પ્રકારેમધપકાલાચારકલ્પો. ॥ ૧. ॥ હવેચિનપાચારકહેછે. ગુરુનોઅથવા જ્ઞાનિનોતયાજ્ઞાનનાઅધ્યામિપુરુષોનો ત જ્ઞાનનો ત જ્ઞાનનાંઉપકરણજેપુસ્તકપાઠું પથપાટીકલ્લીસ્થાપનિકાઠવળી, (સાંપહો) ઓઠિયુંટિપુંદપૂતર(જિર્મા અવશ્યપુસ્તકધારીયતે) इत्यादिनी आशातनाचारिनेभक्तिप्रसूत जेभજેનુંકરવુંઘટેતેમતેનુંકરવું આજ્ઞાનનાનભેદનોશ્વમારોકરેલોશ્રાદ્ધપિધનામનોગ્રંથછે તેનીશુચિયકીર્ત્તિજાણવો. ॥ તેવાંગુરુનોશ્રેજ્ઞાનિનો પ્રગટવેળેવિનયઆમકારનો કરવોકે-ગુર્વાદિકઆવેતારેતેનેદેહી તત્કાલડખુંથવું, જાસનઆવવું, શદયાકરિઆપવી, તેવનાશયમાંદંદદોય તેગ્રહણકરી છેવો, તેમનાવળશોવા, વિમામોકરારવો (વળનાંવવા) વંદનાંકરવી, અદેશભોળેભકરવું, મેવામત્તિકરવી, इत्यादिरूप विनयजाणवो. તેડપરઆર્પવચનનું (જ્ઞાપિપ્રણીતવચનનું) પ્રમાણછેકે-ગુર્વાદિકઆવેતારેડહીડવાયું, હાથજોડિયા, તેમજ આસનઆળિઆવવું. ગુરુનીમત્તિકરવી, આશુશુધૂપાવિનયકયોછે. ૧ વલ્લીનેગુર્વાદિકપીનીવીચીશદયાકરવી. મતિસ્થાનઆસન વળવળમનાધીનીંચાં પોતાનાંરાજવાં, નીંચાવહીનેમનાચરણનુંવંદનકરવું, પોનાનુંનીંચુંસરીસવાળીદાથજોડવા. ॥ ૨ ॥ માવ શુશ્રૂષા, વપદનોઅર્પધીઉત્તરાધ્યાયનની મોટીટીકામાં આમકારેકયોછેકે-યાંકરિનેશુશ્રૂષાસેવાકરવીતે અથવાનેગુર્વાદિકના અદેશમત્તેસાંભલવાની દરજ્જારૂપવર્ણપાસના, સમસ્તમકરેઉપાસનાકરવીતે. ॥ દગૈકાલિકનીશુચિમાંતો, શુશ્રૂષાવિનયજ

द्वावदत्तारत्नाभादकारे माहृत्तमाधारदेव्याहयोपकं-मन्तार १. अष्टगुणान २. नेपथ्यमन्वान ३. भागनाभिग्रह ४. तथा आ-
 गनानुपदान, ५. तथाहृत्तिकर्ष (चंदन) ६. तथाभंताश्चर (हायतोटा) ७. तथाविषनीचंद्रापीवननो अभिमायत्राणी ने
 प्रगणे धनुष ८. तथावैद्येनेगुर्वीहृत् नेवनीपुयायनगैशार्थिक नंकरचनीकदीछं. ९. तथाचात्रापात्रा जेनंगुर्वीहृत्
 नेवनीगजवैद्यमनकापुं १०. एवकारेनुश्रुत्वास्वय द्वावदत्तारत्नाहयोपकं. नेवागन्तार, तेद्वचनं द्वावदत्तारत्नाहयोपकं. एवकारेदेवने.
 वत्तयाप्रभादिदेवतनकरवृत्ते. भागनाभिप्रवेभादरेकविने भागनर्वानीभापुतिवृत्त आभागनउपरपातो एवकारेदेवने.
 अनेभागनानुपदान ११. भागननुपकग्यानशीरीत्रेभावेभापी अयथागैवकवृत्ते. आनुश्रुत्वास्वय द्वावदत्तारत्नाहयोपकं. नेवागन्तार, तेद्वचनं द्वावदत्तारत्नाहयोपकं. एवकारेदेवने.
 नर्भनभापुं. १२. अनेउपरचारस्वय, श्रीदत्तवैकाश्रिनीश्रिणिमा मापीनभापावदे गानमकारत्नीहयोपकं. नेवागन्तार, तेद्वचनं द्वावदत्तारत्नाहयोपकं. एवकारेदेवने.
 भागनकरचानीमार्गनाकरवी १. गुरुनीमरत्रीमयालेपोतानुं वगंनृकरगुंएद्वेसंद्धानुश्रिणिमा मापीनभापावदे गानमकारत्नीहयोपकं. नेवागन्तार, तेद्वचनं द्वावदत्तारत्नाहयोपकं. एवकारेदेवने.
 कारकोदमकरत्नी. २. वकीभापदीगाने काश्रिणिमा एवनीमपकारणतोदु. ३. तथाअनुपविकर्षा अनुवोदनाकरवी. भागकारेदेवने.
 मंदपणाकरवी. ४. वकीसर्वभर्गनोवंगं द्वावदत्तारत्नाहयोपकं. नेवागन्तार, तेद्वचनं द्वावदत्तारत्नाहयोपकं. एवकारेदेवने.
 नपचागविनयहयोपकं. ५. एवंभापाभोभोभं ग्रंथकारभापकारकर्मने प्रमस्यगैव्यागुरु, गुप्तदत्तारत्नाहयोपकं. नेवागन्तार, तेद्वचनं द्वावदत्तारत्नाहयोपकं. एवकारेदेवने.
 गुरुनीपुंद्धानुश्रिणिमा २. भागनाभिप्रवेभादरेकविने भागनर्वानीभापुतिवृत्त आभागनउपरपातो एवकारेदेवने.
 एवपरीभक्तानमादिकर्ष आपुंनेनोवंगंमनकरवो. ३. तथाअनुपविकर्षा अनुवोदनाकरवी. भागकारेदेवने.
 तेनेभंगंमपयनकरपुं. ४. दूःगवदेवीहाभापापुंनेभं औपयादिकर्षनंगंमनकरवो. ५. तथाअनुपविकर्षा अनुवोदनाकरवी. भागकारेदेवने.
 अचमरनुतांगपुं ६. तथाअनुपविकर्षा अनुवोदनाकरवी. भागकारेदेवने.

विनयमे, रदेमकारेयोपेलापुस्तकादि कर्तुं अर्पणकरतुं, गूढमन्त्रना, छन्दो, तेलुञ्जकरो, तेषां नैमानुनामाने चोपेने श्रथं, शामन
 एवादि बदेतेषां नीपुतिं मन्त्रान करतुं तेषां नो जविनय कर्पो जाणपुनी आगच्छ, छागवेचनानां गच्छं चेश्वरे बोलनी बोलनी गारममार
 बदे उपधाना भांदि सिधिरुदे मुञ्चतथा अर्थेनामदणनो अभ्यागधनेमापुबोल्या, शंआनारोगोवेचनानोममपछे ? तेमोभलीछाग
 गूढमन्त्र देवाएवाअर्थेनी भद्रयुक्करोरेभावनकरवी. तथातं गुणकरवानो (भणवानो) ममपछे. नेरचनमांभडीभक्तकाञ्च तेमापु
 एअमवारोपुस्तकलगावो वीजापोमेलवावरा, तथातेपुस्तकोन्तुल्लाचारकरो. ॥ १ ॥ हेचिचिनयाचारकरहेछे. गुरुनोअथवा द्वा-
 अर्थेवैषधी आदिकनपकरतु तथातेनेउअणकरतु. इत्यादिज्ञानः करणजपुस्तकपातुं पत्रयाटीकबलीस्थापनिकाठवणी, (गांपडो,
 कारेनेकरतुं, एतेद्वानीगुरुपनचां कर्मनचां, नेधीनज्ञानविनयचां सातनाचिजिनभक्तिममम्व जेमजेनुंरतुं पेटेनेपनेनुंकरतुं आद्यान-
 दिनवातत्वावरा सोपाववातमारवां, पातुं वाधजुं वांधवानी पाजाणम्यो ॥ नेमां गुरुनोअंनद्वानिनो नगटपणेचिनयभाद्रकारनो
 अनेनेविनासपोवरा पुस्तकोहोयनेमनुंसमारचनकरेमां नवांलखाआपतुं, शुद्धाकरिआपची, नेपनाहाथमांइहोय तेग्रहण करी
 राखवां. परकूधंकरेमांहीरागजगज्जभादिकधीवांधवां, इत्यादिसंगाकरवी, अदिनभोगेनेपकरतुं. मेवाभक्तिकरवी, इत्यादिक
 बाराणके-वजजगनमांमूर्यसमानएवा सर्वजनेभरोविमारेमराज्ञानेणछेके-गुर्वादिदुआचेनारेउठीउपाथतुं, हाथमोडवा, नेमज
 पोसिगेनेनो मोहोमसादाकरायछे. ॥ १ ॥ भाव्येकनाकांयमां अंछे. १ बन्धीनेगुर्वादिदुधीनीचीशायकरवी. गतिस्थानभामन
 केमके-गर्भभयनीभिदिनुं झारणविनयजगदोछे. नेवानद्याभयांकाङ्क्षनकरतुं, पोतानुंनीचुंगरीसनमाचीहाथजोडवा. ॥ २ ॥ भाव
 वीभिनेपोवेछे, पणसितयारितपुस्तक, कदापिकछेपोतनाकांयमां हपोछेके-भावेकरिनेशुश्रूषासेवाकरतीति अयचानेगुर्वादिदुना
 वरोतपासिप्योमथापुवो नधानुबनीग्रीभोगारीरीत्ये जेचिनपवाग्ननाकरवीने. ॥ दग्वैकाळिकनीयुक्तिमांनो, दुध्यावेनयन

अधिधीनतन्त्रीधीयना. अधिधीनतन्त्रीधीयनादे पामनादे अष्टुत्थान २. तेजमन्मान ३. आयनाभिप्रह ४ तथा आ-
 रहिनोयंयंपन्ननाटन आदिमेनेनाअनुभवकरेछे पणमारविनहाथनोहना) ७ नयनेपनीचेष्टाधीपननो अधिमायनांणी ने
 सुमेवानपानपुत्रादिगुपनेशयेछेनेप. वृद्धीधिनयनेनेन, धियापामोक्त नेकरवानीकहीछे. ९ नयानाटनाण्वा जेनेगुयोदक
 गुणेनपुष्टकरेछे; यद्वयाधिनयमेनेनेतरेगुणोनो संभवछेमोटे. नोकरवाछे. नेपामरकार, तेस्वरनांदनआदिनांणुं. मन्मान ते
 त्पमाकमुंछेके-समा, गुणमुंभवछे. अनेकोप, ह्मनुंभवछे. आंसनभाणीआणवुंनेपूर्वक आआमनउपपचारो एमनेकेहेवुंने.
 धर्मनुंभवपणविनयनछे, नेपनाग्रमांयमुंछेके-भिनदासननेविश्रयपारोएवकरवुंने. आग्रुपारविनयउपचारविनयनेनेपि अं
 नयधीरहितनेचर्म, ययोधिरोप, अनेपपणययाधीरोप. ॥ १.११ प्राचीनगागावेदे गानप्रकारनोकरवाछे तेमके-गुळनीमधीये
 न्यामीमा) गुळपण्यांव्यामपुत्रपुत्रभट्टारके, जीपपणुं (पयोधंगुळकरुंएद्वेछेदानुगुचिकरवी. २. कालाउपकारनो मरुप-
 यिहापुरीनांनिराभी मुदर्मनकोठनाशोपनेअर्थ. श्रीनेभिजिनेभपिषकारणजोदवुं. ४. दुःखवेदेवीहाता मायुनेअर्थ कोइवरस्तुनी
 धाररुनापुत्राचार्य, नेमनुंगवचनआमकारुंछेके-रेसुदर्मनंऊवुं. ६. नयाअनुगतिकेनां अनुबोदनाकरवी. आमकारेतिसंपधी
 मठानिवाळनंनरोपछे, जेपमवंचानुमांपण सुवर्णनीमछेभिद्वदीवकारेलखेछेके-आदेनादिकनाअर्थिने नित्येगुरुसमीपेरेवुं ?
 पुनंपकत्ताजायछेकोइकरतोतधी एनोएनीस्वामाविकमकुतिमधमयेव्यगुरु, मधदानादिवेदे मनुपकाररक्षेत्र मटेपनिजराछे
 मपनकरुंनकोणशीपंछे कांइसीखवदुंनधी, तेपकुळीनगुरुपांथासुतपांमवानुंनिमिषकार्यकारने विशेषपणविनयनेनेपिचर्चवुंअने
 नणिअंजनधीआंग्याछे, कांइएनधीआंग्यातोपण तेननिश्रदकंनंगेपणकरुं. पीढावाळानोतेउपकाररक्षेत्रमधार्थनांणवो. ५. छंदुं
 कोणचित्रविचित्रकरेछे, कांइनधीकरुं. ॥२॥ एनोपोतानीमानमकारनोउपचारविनयछे माननाअभ्यासादिकनाकरनारानो

रचनाछेनेनेकोणकरवानायछे; कोइनथीकरनुं, तेपमाराकुलमाउत्पन्नयेले पुरुषोन्नोविनयगुणस्वामाविकजछे. २ माटेश्रुत
 आर्थपुरुषोपबिन्देपरिने गुरुप्रमुखनाविनयनेविषेप्रवर्त्तनुं, जेमाटेशास्त्रमांक्रयुंछेके-अनिशेआकरातेथीअग्रिममानएवापण गुरु
 रूपक्याथी ज्ञानरूपप्रत्येन्येवाएकगिनयन, गुरुनोविषयअविदोकोमलताउपनाचवामां. दहापणपणाएयुक्तछे, पणवैजागुननुं
 एतगाएदहापणपणुंचालतुंनर्थी. १ बलीविनययकीज्ञानभावेछे, नेज्ञानर्थीदशनमाप्तथायछे, नेदर्शनथीचारिप्रपणपमायछे, ने
 पारित्रथीगोष्ठपमायछे, नेमोक्षनेविषेकोइमकारनीयाधानलागे एवुंअपारसुखरखुंतेनेविनयबालोपांभीसकेछे ॥ १ ॥ विनय
 पूर्वजनग्रहणकरेलंश्रुत, तत्कालसम्यक्प्रकारेकरने आपनारहोयेछेपणअन्यप्रकारेनर्थी, आजगाएदृष्टतकहेछेके-राजप्रीनग-
 रीमोअ्रेणिकनमिराजारहेतोतां, एकीद्वमप्रीमदावीरस्वोपिनामुख्यी, सतीपणानानिर्णयादिगुण संगभलीततोपपांभीपोतानी
 स्त्रीचेछणानामनीपट्टराणीमत्सेबोस्योके-अन्यास्त्रियोथीअतिदोअधिकएवो तारोमासादते, कियाप्रकारनोकराबुं. त्वारेतेबोली
 के-एकपंथियेमेदेलकरावीअपो. राजाएएवंमेदेलकरावानीआज्ञा, अभयकुमारनामप्रधाननेअपी. तेअभयकुमाररेसुधार
 'छोकेनिचैलावीतिवातकही, तारेसुधारलोकेतेएकपंथिपया मेदेलकरवामांअतिश्रेष्ठ काष्टनेखोलवा अदवीमांगया. त्वांभ्रमण
 करतांकरतांसारानक्षजबालो पणीछायाबालोअतिमेउचो, फलफुलबालो, मोटावृक्षनेवीजेनीमोटीमोटीदाखाभांछे मोटांमो-
 टांपहीयांछेएवोमहामोटोएकदृष्टदीठो. देखीनेविचारकर्योके-आधेमोटोवृक्षछेतोतेनोकोइएवोमोटो अधिप्रायकेदेवपणनिधे
 रशे, तेवातशास्त्रमापणक दिछेके-जेवुंतेवुंस्यानपण देवताविनानुनहोयतो, महालसणेसहितआवामेदावृक्षो देवाधिप्रायकेम
 नहोए होयन. मांटेआपडास्यामिने कोइमकारनुंविघ्नमांहो, मांटेतेनात्रधिप्रायकदेवने रात्रिइहांरदिनेआराधनकरी आदामा-
 नीये, एमथारीनेदिनमत्वाउपचामकरी गंधदीपपुष्पआदिबहे अधिवासकरीपछीपोनानास्थानपांभाव्या. तेमनीभक्तिपूजावेहे

नेत्यस्य नो अविद्यापकदेव प्रमथयानेसाधिये आचाने मासाकारयाने अथय कृपास्नेकसुं, के-हंमर्षहायेवुल्लफल्हदेदोभनानेषा
 मृतोऽहं एवाकनरदेवदे नंदनयनमरग्यतेवचडेदोषनां चारेणामपाकारवेदे (कोटवेदे) नीट्टेओण्ठुंभियोभिवेद करिआवीअ,
 पणपागाउपरदेओण्ठुस नयानेनतेदारां. पणीअथयकृपास्नेचात अंमीकारकरी तारगळीनेज्जंनरदेवोनानी अचिदयशक्ति
 यहेतत्ताक्यकृतान्मयायेतेएकंभियोभिवेदकरिआप्यो. ॥ जेवोटेजाल्मवापणगेवानकडित्तेहं-राणिपंथयवेला, देवोनिपुत्तादेवो
 चारकरत्ताणणविदोषआज्जागोवज्जे, राजाओण्ठुसत्तयत्तयदेवोअर्थोइतो नोनेवकारनाचनरंइतोअर्थोइवदेवोने, केरउ
 दुपानकरयाअर्थोभेत्तापुण्णने, अरुपानगकरनोशांयकने, जेजंवेजममयायानंनुमानेन, अविशेगभीमयो. तारपल्लीपमा
 देवीजमपचद्वर्माअभिदोषनीयइनेगइहं तेमनेचद्वजायणंतेएकंभियोभिवेदमां राजानीआज्जाउदे अतिजेरात्रीपणाभी निरंनर
 म्हेनीदही. पल्लीपकट्टिवमनेजनगली ररेनारीपकमांभी (देही) मनेअकाल्मआज्जाकल्लावाचानो दोइओण्ठुज्जेमर्षवनीनेम-
 नोअथउत्तपअथायंतेदोइदंमंदरुत्तमांकरेवायं, नमनेअथउत्तपअथो. पोतानोपणीपियांगदुच्छं एतुंतांतीनेनेपीणपोतानाअणीने
 नेयातकडीके—गारेतोआअकल्लाजोइएण्ठिये नंथिनाचालेतेमनभांअ अनेनेआअकल्लवेद्वाराणीनयागमंछं. नंभांणीआरोपुं
 अविदोआअककयो. तांरंअणीपणराजाभी अविदोषीपोतोपरोपणजुंकरे, मरंउपणकगुल्लकरीनेमीनाआअदही नेकल्लेरागयो,
 त्यांछांनोमानियागनाकोटपछावाहंराहो पोतानीअयनामिनीनीमिचियानादळधी उवाअंथिनीदालीनमारीनमांतीनेभाअकळ
 सुटीळीया, अनेउप्रामिनीपियानाचळथपिछां एननेचनिनेचाउचनिदाल्, हलीने जेपचेरनामंतेमनांआअवीनेनेकळ पोतानी
 सीनेआप्यो. नेमंउंजाल्मोकरंउंजेकं—ग्रीएसाधनाहरेओण्ठुओपुण्ण, पुंनहरेअनेनुंनआणी आप, नत्तत्तानुंणहरेअनेनआंणी
 आपवापोगवमनुंणआणीआपे जेपरआमोअ, सीनाकरेवाधी म्पेइनीपेदेचारपणाल्हायया पळोनेनाउपरसीनहीयेटीवा

परमकिरच्यनेपोहानीपेठेनुतुराकरवापल्या. अनेकालिदासपंडितेपणस्रीनाकरेबाधी पोतानेपणीप्रियपत्नीमुखघोहती तेपण
 पर्विनाएटले घोटुंगुपप्रशणादि आवेतारे तीर्थक्षेत्रमांडाढीमुखघोमुडाची स्नानकरुंएवीळीकिरुशाखमांआज्ञाछे. आतोतेमका-
 रनापर्वकाळविनापण, मुखघोटुंगुंढनकरावबुंघट्युं. ॥ तेकथानकनोसंक्षेप भाष्यकरनेछेके--चारानगरीनेविवेकभक्तिरूपवती
 वेदयारहेनाही नेमांनेनगरीनारात्राभोजनथाकालिदासकवि एवेयगाभासकथयाहता. एकसमेतेवश्या, एवीहडमांआर्वीकेभोज
 राजानेकसुंकेआजतोमांकसुंकरुंघट्यो केवमेगवेडानेपेठेचारेपेथाने नमाराउरदुंदुंनारतमार आचोकमांभ्रमगकरता
 जडुंनेपोहानीपेठेखुंवारकरवा नेमकग्नानोजमागभंगनोमंगयशे पछोगत्राएखोहडतांणी तेमकमुखपइतेवातकरी. पछोरा-
 नाएवेश्यानेशिग्रघुंके उपारेकालिदासकवितारीपामेअवे नारेहाढीमुखघांमुडाचीनारोमंगकरे, तेवतकमुखथायनोतोमारेकोइ
 मकारनोशोकनारे पछांतेवातेनेणीएकमुखकरी. पछोग्यागेकालिदास आव्या त्यावेश्याणनेवातकमुखकरावी, कालिदिसेहाढीमु-
 छघोमुडावेविश्यानेनममकरी. पछोकालिदासउयांसभामांआव्यात्यारेभोजराजाएकीपेनोमकरीकरीके--इतिश्रेष्ठकालिदा
 सतमोपीकथापर्वमांमुंढनकरावबुं नारेकालिदासिकसुंके-जेनीधंसंभमांभेपर्वमांगपेडा. घोहानीपेठेपुखुरनाहतातेक्षेत्रमांतेजप्रमांतेजप्रमांभ-
 मांकमुंढनपयुंछे. गटेलीनोमार्थनाधी नकरवाउंपणधुरूपोकरेछे॥ पछी,प्रान्तःकालिमहासुगंधमान् आचोकलरहितशोभारहितजोइने
 शोकधीचेष्टणाए राजानेंतेआचोदेसहीकसुं. राजाएपणतत्कालअभयकुमारनेगोळावीकसुंके--जेनोभागकारनीसात्तिछेतेअंते
 उरमापणकोइयखेतउपद्रवकरे मांटेतेचोरनेमातदिनमांमकटकरिदेखाढो. अनेनहिदेखाढोतोजेचोरनीशिभाछे तेनुपायतमोयशो.
 अभयकुमारतेवातअंगीकारकरी, पछीचोरनोपणाप्रकारे तपामकरताकरना कोइदिवयथणानगरनाल्योको 'कोइदेवनियात्रामो
 एकठाथपेलादेवीनेपोने येथानरहरीशुद्धकुमारीचुंकथानक उंचेखरेकरेवावेठा. जेमके-चमंतपूरनामाएरनगरइतुं नेमांजीर्णशे

उनीपुत्रीपुत्रद्वयारीनायेंप्रभिरुपाय्यीहनी. तैरुपायेंद्वनीननिधानुगुनकरनायांउं निग्येबागवार्थीपुत्रचोरीआवनीहनी. एकादे-
 वतचोमिदरनायायोपुत्राओ. नारैयेपात्री, कावणीगंभर्तानिजेनरुपायेंगंभरतानीनार्थनाकरी, त्वायेनंरुपायीचोत्रीहै-
 दंनरणीनयोपादेऊं बासीपुं जेभीह्यमंरुपायेंगंभरनीयह. जेपायेनायनरुपंउंके-आउउकरनीगुयो, पुत्रपनेगनकरतायेग्य
 नरंग. जेवहेरसरदा १ नयागंयनारयेयोहोये २ जेप्रानायाइनुगंरुगिनेअभिरुहोयेने ३ नयाजंजीपुदीसाप्लीनेत्रीजेने ४
 रुपागीहोयेने ५ नयाभिरुनीग्री ६ रतानोग्री ७ नयागुरुनोग्री ८ एअठनानरी. ॥ नारैयेपायिपुत्रमुके-वरणुं पंमंभनपारी
 पगेमारैनी. पळीदेरुपाकरुनयनेनर. पळीअनुकरुपपरणी, त्वायेगायिपुतोनानाह्याविभायक वोनानीगंभरनिज्ञाकरहीनंभय
 की, पळीपरिनचोरयोहै-नुंतावागीमगेझाग्रीकरिआवने. पळीवारगवार्थीनानानैरननांआपुगगगंइंसीनेचोरोएरोकी, नारे
 नेनीदोनानुंमंरुगानकरुहोमंभयकरुं, नारेमग्यनानेज्ञावात्रीनांजोदे आचनानुडीनुंएउकरुहोमुकीदीपी, रगांभीवाळीनेवारागमा
 एकरुअभिद्युक्तनोरासपयवयंदेजेप्रानो, नारैयेचीणपोतानी. एगदविज्ञाकरहीनंभयनी, नारेजेवणभारतीवरै. एनुंभसगकरीशुं
 एमारीमुकीदीपीनेपांदिगयेभावी. नारेनंजेपात्रीअभिजेआभगंवावी वोनानीयानांनेरीनाणी नयस्कारकरीमुहीदीचीतेया
 कीबळनारासगेझाडी, नारेनंजीएवोनानीपयमनिज्ञा, भदेयीतानकरुहोयारसगंरुपुंके हुंनोअभयगमनोआराकरीजेइग
 पयनुंनोअहिनीना. पळीचोरसपयनारैनेत्रीएतोनांनुंरुगानकरुं, नारैचोरपोल्याहेगसगंभेनायहादूररुगोए तेनेमुकीदीपीमाटे
 यनारैनेनंपुटरीनपीता. पळीवोनानापनिगनेभावीवोनानुं मंरुगानंयइनुंभयकरुहोमंभयकरुं, पळीनेपांनिअभिदेगनरागोभय
 गइ. एकरुपाकरुहीनंभयगदुमार मंरुकोहोनेपुंउंतेहै-हुंयोनां. एवारनोनेपेदुकरुकरुकरुकेनदुःपंकरुदीशकाय, एपुंमोडुकाय
 कानेकरुं. एवारेएभंवाज्यचोल्याके-पणीएनेकरुं. मंमुंमोडुकायहोभीनगग. तेळोकोमांमुल्याह्यानेचोल्याके रासमेकरुंतेनुं

धीनप्रीतिनाथाय. व्यभिचारीलोकोबोल्याकेमालिप्रकृत्युं तेंबुवीजाधीननाथ. पछीपेलोअंयज(दिह)बोल्याके-पापजीचोरैकयुंतेतुंमो-
तुंकायबीजाधीननाथ. रतनसोनानीमरेलीएकडीहायमां आवेलीमुकीदेवीपथीवीजुं. शुंदुकरछेपछीतोतत्काल अभयकुमारैउडीने
तेनेशयेझालीन्नीपोनेकछुंके-नुजभांशानोचोरछे, बोल्यासाचेसाचुंमो, जीवीजनहीतोराजातेनेजरुमारीनाखशे. पछीचोरैसाचे
माचुंपोतानुंसंभृचांतकहीमंभळ्ळळुं, तथापितेनेराजानीसमसलवीडमोराख्यो. तारेअतिरोपवांमतातेराजापतो, तरकालते
चोरनोवचकरापीनीसोकोनेआझाआपी, तारेअभयकुमारचोल्याके-एनीपासेचेविद्याभोछेने लेइलीपापछीजेमपटेतेमकर
ड्यो, जेमाटेशास्त्रमांकटुछेके-बालकथकीपणादिनकारीवचनग्रहणकरतुं. अनेअपचिदवस्तुभीपणकांचनग्रहणकरतुं. नीचधीप-
णवत्तमविद्यानुंग्रहणकरतुं, निदिनकुलधीपणस्त्रीरत्नग्रहणकरतुं. १. तारपछीराजासिंहासनउपर चेडोंमतेज मातंगने (देडने)
सगुलचेमाही, उज्जामिनीअनेअवनामिनीमंचेविद्याभोगनचामांही, परंतुयणीचारभजेमतेपण ज्यागेहृदयमांकोइप्रकारेनइकी
त्यारेक्रीपायमानथेनेराजाबोल्या, रेनीचमारोविषेपणकपटकरछे. एप्रकारेतेनीतर्जनाहरी. तारेअभयकुमारचोल्याके-हेदेव
विनयविनाविद्यानस्फुरणापमाननाथ, मांटेआमातंगनेसिंहासनउपर चेमाहीपोतंहपत्रोहीपृथ्वीउपरउभारहोनोविद्याआये ॥
तेकगुंछेके-प्रथमतोपोतानोआत्मा विनयमांजोहवानारपछीविद्यासिखवी. जेहेनुमाटेजन्मधीजेमेलेवचे तेमविद्याविनयथीजहृ-
द्विपामेछे. १ एवंनीतिशास्त्रनुंचनछे. पछीनीनिगाखेनेस्मरणकरनो विद्यानोअर्थपेवोनेजेतेपजकरतुं, तारपछीनेविद्यातत्काल
हृदयमांछलीहोयेनुंएमस्थिरही. विद्यागुरुपुंनचोरमांआळुंमाटेराजापुंनुंहोमाफकरीतत्कालमुकीदिथो, एटनुजनहीउलटोते-
नोपणोसत्कारकथो. माटेविनयपुंनकश्रुताव्ययनमपुंनकार्यकरतुं. ॥ एप्रकारेवीजोविनयाचारकसो ॥ २ ॥ तथाश्रुतनाअधि
पुरुषेगुर्षादिकनेविषेवद्वमानकरतुं. वद्वमाननेआभ्यंनरभीनिर्वाचवी, नेमीनिर्वाचवाथीनिधेगुर्षादिकनीएकतिंछेद्रोडुयुनि (पर-

[illegible]

[illegible]

पर्यायाधीन्युपयोगे पाठे उक्तान्युक्त्यधीन्येव ज्ञानं, निष्पत्त्यावेदकराज्ञानं। पठोनांतेवान्मापलीयेच्छीदोऽनो अविनीप्रतापीवेगद,
स्यातोनेपुत्रपरदेग्रधी आधीयमांविदोदीदो। स्नेहमहितमानापुत्रमल्यार्थानिभानंदयथो। तारपत्नीनेपिपुत्रानेच्छाकर्मामुक्तपासे
अविच्छेदेन्यास्योनेयुदयो यनापुत्र्यनोपकयोनीनोदोप्रदणकरीआनी जेमत्यचाद्रीशिव्यहतेने आपीमरकारमन्मानकरुं-
तारिबीमोशिव्यरोपयामी गुरुमत्येषोऽप्योके-जेनीउपमानथी एवाज्ञाननामिचिअनेसर्ववातनानाण एवातपारात्रेवापण, अभिने
विनयवायावेसरत्वादिप्योनीमये उपारेआयोअंनरुंरंतोनांतेवान कोनेरुचीनेहोनीभागइकेरीने कोनीपामेएवातनोडयको
देवहाइयो, उपारेअमृत्तमपण्या चंद्रमंदल्यथीअंगारानीयुष्टियाय, अनेहजारिकरणवालागुरुपथीअंवाहउरअपयाय, अनेकर-
युतनीभेपाधीउल्लटीदारिममामिनीकहेवनआने, अनेमारावेचनीमासिधयापत्तीपंदवाहनीउत्पत्तिमाय, अनेपानीयकीपणउक्त
टाअधिनामहसाउठे, तारेनेदोषकोनेदेगो; गुरुयोत्पाकेआनकारनुंदुपयार्थीचोलेछे, मंतोचियाभापयामोअथा आप्तायार्थान्न-
यामोहत्यादिहोअगाएकोइ प्रकारेकराहणठगानथी। तारंतोशिव्यवोऽयो-नारेंतपारावाहाशिव्ये मारगर्माहायणीविगरेकमुं-
तेनममसानुयुनेमारुनो एरुपणतानुनयनुनारेंतेतपारा भण्डाशयोअचक्रुतेकेगरी। एटडेवशिव्यनुमर्कहेतुमस्ययमुंनेथी
तेनुंसम्मानयमुंनेमारुनवमुंयमुं नेधीमारुअपमानयमुं, मांअंआटयार्थीगुपीतमारुंमायागुट वितरुंकुट्टीकुट्टीनेमरीगयोतेनुंफलनो
शेवटआनयमुंमांटनमारोवार्ककेमनरी। इत्यादितोशिव्यनोकोरवचन तामळीनेगुरुपविचारकोके आलोकोनेतकरांशे। पछी
गुरुएएनाममसयुदिवानाशिव्यने बोलावीपुळुंरुंकरुंनारुंमानकडे. तेदयणीउपायीनाशित्यादि. पछीनेचोऽयोके-हेगुरुमहाराज,
तमाराममादधीनेतीचहोना उंटोनिचारकरवाधीममवनाणुं. जेमके-हायणीनीदरीरक्रियागीकेतां भापूअनाळीसेदाहाधीना
न. नीआतोनिक्षेवार्काबुक्काअणथी हायणीनुंअमृत्तमपकलनाकरी हायणीनायछेएमकमुं. दावीआंलिकान्तितेकेइयानुंका-

रणयोएते-जमणीतरसर्थाज वचेवचेवृणभक्षणकरचामुखनाखेवृणटावीतरफउगेळीयासमांडुलमुपनाखेलुनहीतेधीटावीधां
 तेकाणीउपमकरनाकरी. आगजनातांसीपुरुषएवेजणे दायणीउपरधीउतरीनेलपुशंकाकरेळीदीठी तेचिह्मयीआजगाएश्विपे
 करीअनेआजगाएपुरुषेकरी तेउपुंरुतनाचिह्मयी, बळीचीनेउतनीवखनेनेजगाए वेहायनाटेकोइउभीयेलेलीतेचिह्मयीमभवंती
 भेजमीपमजनारीएमकरनाकरी. नांनांकोटानांझाहमांपहेरवाना वस्त्रनावळगेलानांनातांवाणा लालजोइलाळवखपेयुडेएम
 तथायादनाजमणापगनुरेतीचाळा मागमांडुंगलुंउपदेवनेथीजाणुं जेजमणीकुपमांगभडेमाटेपुत्रजयशे. अनेदोशीनोपुत्रपेर
 आएयोएमकरेराजुंहाएणांएतेके-चहानीउपांगिपृथ्वीयक्ती धयेन्हीछेनयहांभागीठीकरांयइपृथ्वीमांसमलिंगयो. अनेजलनदीनुं
 एमांटेनेजलनारेकोनदीनोपन्निगयो. मांटेरांघपणयसमांपुत्रआव्योएमकरुं. पछोतेनाअनुपमनतिमानामनी बुद्धिजोइमुरुघणुं
 मरकापया. अनेदोशरीमाव्होप्योकरुंहे-देवम, तुंमारोगालानद्वारतोविनयकरतांदनं पणतारुमारोखेवेषहुमानतेहुंनहुं. अ
 नेभगवुंदिपानादिप्येनो मारेविषेमारोरीसिंचवहुमानदंनुं अनेएनीस्वाभाविकवैचयक्तीशुद्धिपणजे तेबुद्धिपणमन्यक्रमकारनापहु
 माननभिपोरापरीजवनोकरुंजे नेमाटेभजगाएवरांकांडपणदोषजे ! हेतमात्रमथोएइदेवगार तमारोचंकरनधीएमकरही, अति
 दोकोरधीभपरातुंरुस्तकाळादी, पोमानेतापनादीगयो, र्दनांतरतरनेचीस्त्रीनेमुह्नीयभावपंभणयां गाव्यांपणविद्यासकलन
 यानेभीतीउपरकोणकरी माव्येदेइदोहयोंके-रांडनारेयावे नारिरमणथराधीयारीविद्याफोगटयइ एमकरहीनेस्त्रीनुंतादगकयुं.॥
 एमकारेविनयमणोदोषनोपण चहुमानयनेभरुमाननेउपरदष्टांतकरुं ॥ इवेअल्पाविनयमनेन, चटुपानचहेकरुननिमांसिधवायां
 दष्टीनकरुंजे॥कोइपणपरतनुंनेउरपणभावविद्वत्तायाकरुंजेएवस्वययांशिस्यानेअनिशेयमत्तकारीरेन्हीदनी,तेनेकांइकत्राक्षणयावे-
 त्रपणचंदनपुण्यादिकभीभक्तिबहेयुंजे, अनेअन्यकोइएकाभिउगानेनोपुत्रपनो, एवहायमांचनुपअनेवीजाहाययांवाणराखीने

मय के रेखी पूताने पमरे देह करी उपपागो देह, मुपनाच मय्यप देहोत्री पिन्वप प्रवदे निचने पूनोडे. ज्ञानपमपूवपाभी नेमकारने
 खिनय करपां मुने ज्ञानो, पमने नाइ दयमार हे देह दुमान छे नेधी प्रममजयई मो भिछसा भेद मय्यमश दूछो इत्यादि आर्यापमं आधिनि-
 त्ये करगारता. एकद्विपमेवामादाजना दीनमा पापीने भीने ज्ञान उपररी मायो, नेवांयोगे-नेमपजपनी तमागे आमकारो दो
 जोमाटे नीचछो इत्यादि शिषने उपरोदीयो. निरपक बोल्याके-एतो मागे नेने प्रमनिदेह ननु रागिछे नृपण हां जे माना कांहे देगीश,
 नेमाणीश. प्रामाण्यता. शिषनी अपमजना करी मरगयो; मागः काळो जिय, गुणगोना मुं चपुउंगे दीयेता. प्रामग्य आर्यो नेगे, नेम-
 कारनादिये भेद देह रनि काइ केवद करी चेछो छे एट्यामपिछो भिछ पूता करसा आर्यो, नेवंतो प्रमंजयेद करयो, नेभाळ्यवे पोना-
 नुपमुउंगे दीने ज्ञानने आपुं. शिषगोहः काळममदयदेतो भिउने हनुं ने चपु आपुं अवे चधुदे अनं गम्य आपुं एतकारि भंनरा नदुपाने
 करिने नमुपां दिक्कमधा देवादि कममदयायेछे. तेवात जिनम्य निमोपण कहिले के-हे धामवनगयो, नेमने नभं देह राना, गणी एवी पू-
 जामामप्रीपदेनधी पारापन धाजकता, किन्तु, भविष्ये भक्तिम इतरागवदे, नमोए के देह्यावननुपरि पाछन करुं ने जे करिनेत, एत
 आरापना करी जकामपवाछे. नेवान प्रामोपण मस्यस्य देगी चिचमापणो चमस्तारपम्यो. एमकारे वदमान अने भवदुवान एवे मुं
 फल दोयेछे, मोटं भव्यमा नियोगे नेनां पिचार करी विवेक रेगुतां दिरनुं तट्यकून कारे वदमान करुं ने विपेनपहन करवो ॥ एमकारे
 श्रीजोयदुमाननामि आचारकता ॥ ३ ॥ तेमने वलीश्रुतना अर्थोप्राणिं यें उपः सनपण धाजाना करुं उपधानपण ज्ञानना भारपन
 ने अर्थोडे. तेनाग्रमा कक्षा ममां जेनय विजयद उपपधाने. तेनी व्युत्पाधि प्रामका मनीले के-दुय के ती गभी विषयाय मूमादिने नपवदेने
 तपने उपधान करीए । नेतो मापुं आर्यकादिश्रुतना आरापनेन अर्थे आगादयोग अने अनागादयोग, एमकारनुं नपविज्ञापछे,
 तेतपतिदा तधी अपिरोधि अने पोतपोना नीवपाचारिने अनुगती ज्ञानहुं. आयकोनेनां, श्रीपहनिशीधभादि आगममार्क हेतुं,

પંચપમેષ્ટીનુંનમસ્કાર(નોંકાર)આદિશ્રવના આરાધનને અર્થે ઉપધાનનું પદ, તેતોમસિદ્ધજ છે. અનેત્રેમસાપુનેયોગવહનકરયાવેના સિદ્ધાંતનુંવાંચુંખણુંઆદિ, શ્રુદ્ધયનુંનથીતેમધાવકનેપણઉપધાનતપકરયાવિના નમસ્કારઆદિમૂઢનુંખણુંઆદિ, શ્રુદ્ધ નથીથતું. તેશ્રીમદ્દાનિશીયમૂઢનાંકણુંઉકે-અઘાલ, અવિનય, અવધુમાન, અનુપધાન, ઇત્યાદિ આઠમકરનાજ્ઞાનકુદીલરજા છે તેગર્વિક્તિર્માપ્રનુપધાનનોવેજ્ઞાનકુદીલને, મોટાદોષપણુંકણું છે. જેમકે-ત્રેલોફુરુપૂર્વોક્તિ આઠનીમધ્યે પ્રનુપધાને કરિનેમુમ્મશ-સ્તણુંઆવશ્યકાદિજ્ઞાનનેખણુંવાધણાવે છે, અનંખજનારાંનંવામજાવનારા અંજિસારુંત્રાજે છે હેગૌતમતેમદ્વાપાપકર્મવાલા છે. અને મોટીપૃવીતેમુમ્મશજ્ઞાનની આદ્યાતનનિ કરે છે. મોતમસ્વામિકરે છે કે-હેમગવનપદ્મજોતંઉતાંનંપંચમંચલનું ઉપધાનતપદ્મોરીત્યેક રાવયું. હેગૌતમ, પ્રથમજ્ઞાનઅનેપછીદયા, દયાયેકરિનેસર્વજગત્ત્રીવમાળમુનમસ્યોને પોતાનામમાનદર્શિપણુંજાવનુર્વધીઉચ્ચમ્મ સીલ્પવેષ્ટીર્પર્યતનોપાઠલેવો. હમર્વજ્ઞાનધીમવતે છે. તેજાવતપણાઠમુધીજાણું હેગૌતમ, પૃચ્છિતરહેપંચમંચલનુંવિનયોપધાનકરા-વયુંતેજેમકે—મારુમદાસ્તપયુતિધિકરણમુદ્ધૂર્તનસપ્તયોગલ્પ તથાચંદ્રનુંચલ પ્રવેનેમયે, મુકયોડેજાતિ આદિમદ્દનેજે, શંકાપ રહિતયજ્ઞે, હસ્યપ્રયતીર્વવીએશ્રદ્ધા મંત્રેગ, તેનુંઅતિનીશ્રવણું, તેજેકરિને ઉજ્જામપાપનોવોજેમુમ્મઅપ્પચસાય નેજેલ્યા-સપ્તવીજેમક્તિઅનેમુદ્ધમાનતેપૂર્વક, નિયાળાપરહિત, દ્વાદશમકત્તંદરેહોલોચીત્યાજ્ઞપર્માત્રેનુરહિત મ્મકાશામાંનાપત્રજ્ઞે, નવા નવાસંવેગવંતસમુદ્ધલતાઅતિજો ધયેલાયાટાનિરંતરઆર્ચિત્યપરમ મુખપરિણામાવેશોપવેદેઉજ્જામર્વામતો, તારામનિશેદ્દાંતઃ કરણવેદેજાવતપંચમંગલમદ્દાશ્રુતપંચઅધ્યયનઅનેપૃચ્છૂલાવેસહિત શ્રેણુપરીમવચનદેવતાપ્રાપિશ્રુતપ્રણપદવેદે પરિમાળવા હોપૃચ્છૂલાલોચોસાતઅક્ષરપરિમાળવાલોઅનંતપ્રવાગમઅનેપર્વાર્થ અર્થેનામસાધકમર્મપ્રદામેપ્રઅનેમચરચિદ્યા તેપનુંચીત્રરૂપનમો અરિહંતાજં, પદ્મકારનુંનપમઅધ્યયનજાણું. તેદિવસઆગેહરહેપારવું. તેમમ્મશીજોદિવસપણજાવત્રેપદવેદે પરિમાળકુ-

रेजुंअनेएक आत्मा रूपमा च अक्षरेपरिमाणकरेजुं, नयोभिद्वानं, एतद्वितीया अक्षरमनरूप आयेजुंवे भणजुं. एतज्जावत्पांच
 मास्ययनसुभीपांचमेदिन आयेजुंवे भणजुं. जावत्तथीजो आळापकनेभीजा मसपरिमाणसुभी एमोपंचनमुकारो हल्याादेवृत्ति-
 काजाणसी. एतेमानमे आठमेदिवस आयेजुंवे भणजी जावत्तथीजो आळापकनेभीजा मसपरिमाणसुभी एमोपंचनमुकारो हल्याादेवृत्ति-
 दिमाठयेवो. तारपछोईयांपांचिभीषयची. हेमगान्नेकीमाचिभिचरेभणसी. हेमोनमंत्रेपंचमंजलपदाशुनस्कां, एतुचोय
 भक्तवेदप्रण आचास्त्रवे. चतुर्विंशतिनिरव एतुजुंवे भणजुं. एतनीप्रभापळवे. निदर्शनस्त्रा, एतुचोयभक्तनेपांच
 मांमंछपदेभणयाइयादि.॥ तारपछीमासोपवांनिधिराणमुद्रांनसप्रमोमलप्रचंद्रवज्रमे, पांनानीगक्तिममाणंजगद्गुरुश्रीनीम
 करनीयूजानेभर्षमपादनकरयांठेयूजानांउपचारनेनेएवो भर्षमपादनकरयांठे माधुमगुदायनेनेएवोमनो जावत्तगुरु मद्भारज-
 नीमाये, माधुमगुदीमाचभि रतमग्रंभुवर्गंवीरेओमनोममयम, चे योनुंरंदनकरे. तारपछीमाधुनागुगवेदेमांहेनएवामंमाधुनेमनुं
 पंदनकरे. तथागायत्रभि तपसाजननुं पांनानी गक्तिममाणेमणयादिकनामपूरवे अथतपस्यवणा मूल्यराज्यांकोमलचोह्मनाय्य
 मद्रनादियेदेमहात्ममानकरचुंजावत्. गुरुमायेभर्षमदेशनाकरावची. तारपछीपरपध्दभनेमंवेगंनंमोतपरध्वयेजुंवेपुहनेभीचना
 मूचीपाळनानो अभिग्रहंवे जावत्. तमोए आजभी आरंभितेजीवतामूधी अणकाळनेभिपंचैतयवंदनकरचांजावत्. एछीअभिपंचण
 करेजुंमाननंमुष्टिओ (वागसेपनीमुष्टियां). तेगुरुपनामायाठपरनाखचीनेकेरुंकेतुंमंमारनोनिस्तारकथा. एमताहेनेमेवाभंरोप
 नागतो, जावत्-चारमकाराअप्रमणंभेपणंघमुष्टियोनैनामायाठपरतोपचची, तारपछीजगतनागुरूप श्रीनेनेद्रोनीयूजाना एक
 देवानीमुगंवेसादिन, करमाणंजीनहीमकुक्षिपचीधोलापुष्टोनीमाळागुरुपपांतानेदायप्रदयकरीने तेगुरुपनांचेगमाउपरआंचे
 एदीरीरंमेभारोपणकरवीनेपमणजुं-मयमनोतेनाउपर्यंएणभादिभणवा. हेमगजनेनउपयंहाणादिकेतेजुं हेमोतम, नेमपंचमंगळछेमेम

भीतरासुधीनेपुरुषपंचमंगलनेपुर्णानेअयोगमते हेतुतम, तेपुरुषानिचंचर्ममयमहाश्रमसंभोगपुरुषआचारोदेनायोग्य नथी,
 अनेनुमाडेअनादिकालाभी अन्यभवेमाउपासनेकोट्या, अमुभर्मनामपुरुषानेनंदनकरवाने अर्थआमकार्त्तुमटले (मनुष्यदेहादि
 सर्वमायवीने) दांभीयाळपुरुषोमहयकर्मकारआराधननभीकरीआरुनामयाकर्मनंदुपणुंगुणनभीकरीआरुना, नेमाडेनेवाळपुरुषाने
 सोईगौतम, धर्मकमावडंयकिउपासनकरावची, तारपळीनेपेनेमियेछेधर्मजेनेपुर्वोमयोआणिगे नथाहदुछेधर्मजेनेमयोनिभील्लयुक्त
 पुरुषजगामारेअमायवधामत्याल्लयाननो निवार्इकरागमधरोयनारेअमत्याल्लयाननकरावचूं. अध्यासाश्रितभेदाने एकचोप
 रनुंनेअणमकारेचारमकारेगोनानीनक्तिनेअनुमारे वपपाणकरावचूंहेगौतम, पिगताळीअनमस्कारिसहितभेदाने एकचोप
 मक्तपायछे, नभाचोसीछापोरमीवदेनथावापुर्वोपरिमडवटं तथाद्वजवर्धभ्रवडवदेनथावणपुर्वीनीवीचेदे नभानारपुर्वोएहस्थानके
 एकासणचेदेनथापुर्वोआवंचंदंतपमृकणचूंमुदपटार्थयाळूं, व्यापाररहितपणरीद्रप्यानभनेविकथागगहेतपणेभनेमद्यापप्यान-
 माएकाप्रिचसयाळानुंमृकणआमेळ, मासतमजगतीपणीविनोपथायळं, तारपळीजायन्आनपउपधानंनं विद्यामांकरीकरीनेकरे
 नागुपीनांपाटहवेवं. अनेनेएकाअनाटिकनपणिमणिनेह. तेउगारेवथायोग्यगुी धायनारंपणतांजंके आटळोनपउपधानचेदे
 पंचमंगलनेयोग्यमयोल्यारेग अंउपधानवांमावधानमांटांयंळानंपनमंन्योपाठभणाने, एणअन्यपधानभणारे, इतमवतममकरे
 तारेनोतंनपणीकाल्हागेनेपुट्याविथोकाळानिअमकरता तेवचंचंनुमुन्युधायनोनमस्काररहितपुर्वोनेपुरुष, कियेनकारेमुक्तिमा-
 गंनेमापिनके. हेगौतमजेममयथीआरंभीनेपणेमुअनउपचारगंनानेच अमुठभावेकरुंनिचेनानीशांनममाणे कांइपणनपभारंमु
 छेनेजममयथीआरंभीनेनेमृअर्थअनेगुथापमंनंतेणेअभ्यंजणमाजनुं; एणजेमांठनेवंचनमस्कारांउंमुअमर्थअनेनेचे, अविधि-
 चंदनप्रदणकरवां. तारेमुंकरनुंनो, नेवकारेअन्यभवांमगवनिनाअपांवि एवीरीस्ये, तेपुरुषनानेवाअम-

योपणविमोचनोपनाहता अनेपोतानीमायदीशायेनार अनेप्रानेअन्यश्रुतधनेशा, नेपोतानीहज्जार्जनरदेनिद्रांदि सुपने
 योगमादेतीने हानवी भनादराद्याया. रिगामोनेपदेस्वाध्यायदिनमोपोपण अस्वाध्यायनाद्वमछे (अमाद्रायनोदिनछे)
 पयकरेताहता. पछीनेभापायनेमानाजिवागनीभाय्यसना कयाविनातपरणयावी मोपमादेवेज्जकमादेवगइनेभाभीरकृत्वा
 असवयी, पणनेभागादिवदेसुत्तीहता. । एकदिवसपोतानीअजिमेकपवाय्यी कन्यानिगादानीभाग्यवेमाहीने, नेत्रोमीइवेनवा
 कोइनगरमयंतताहता, नेभाभीरनीसंपांधपयाएत्तपोतानीजतिनात्रचानुहुपोण नेत्रहापवास्वेतनाहता, नेपुकरोमंकरुया-
 नुअतिशेकरुपजोइने परवदायपगतापोनपोतानागिाहने नेकन्यानुंरुपनोचाउगांमंनलावचामंला, नेभीनेगाहीहेइवार्कयाया
 अधयाइपमाभागनयतापुरुपोनेएट्ठं नुकजानत्रीगणतीमांछवाइपणवयी. नेउपरपरमरुपिनेभाक्कारनुंरुचनेजे—नेपुरुप
 इवमोवामाअभिदोआछववायोधापउनेपुदप, भकाजमृगुनेपांमिंछ, जेयहे विपयनारागमाभाइउज्वाकुजयनेको अहाउगु-
 लुनेपांमिंछेनेम, सुयोमं, नेमभाओकंकंतादीचामसुव देदीपमानरुनुनेदेतीअतिथयाकृत्तथनोपनवीप्रो जेयअहाउमृगुनेपमि
 छेनेमतेपुरुपण अक्काइमृगुनेपांमिंछे. ॥ १ ॥ ताएपीनेकन्याउंरुपनेवा पदनीनोखनारहूरीभापुहुपोए नेकन्यानुंमायप्र-
 दाकटाएनुंइयापनकरुं. अनेनेकन्यानाविनाउंनामअमकटापिता एमकारनुंनिदिनतामदीपु नेपोतानेप्रकारउंभायीविचारकर-
 ताविंरागयादी नेपुथीकोइकंनेभापीपांनेदीसाओपी. पछीनेमापुउवरारपयननंषणभएयनदूरीसग्याअने नोपुअंमंनेपनामा
 मध्यपनमनेसुनेपूर्वममनुंमानंतरायरुपउदयमा आयुंतेपीबिभावेचकरीवेदिचमपुपी तेप्रलयनयनरानीअसंतेपेइनेनहरी
 पणएकपदमात्रपणइदयमानरपुं. गुरुएनेअध्ययनबोलवानुपुछुंलारेकाइपणनआवइपुं. त्यानेनेगुरुनेपुछुंकेआमध्ययनइद-
 यमानधीरेनुंनेनोउपाय, पुछुंयोविपियतावो. गुरुएआहाकरीकेगयाधूपीअवेकनपरकरुं. पछीनेनेउत्साहग-

५. त्व अति आध्यात्मिकारीयायते । ते मोटे बेसगाभाओभा पण अनुक्रमे साहु अने सुयं, छोटानी मोटी गोळ कडाह (कडापुं) अने
 ५६ वे हळ, रात्रि अने दिवस, अर्मास अने पुनस, अंगारो अने मोने, घेतुरो अने पंपो, केइ हो अने कलसरास, मेघ अने दुध, कागडो
 अने बोपड, बगसो अने हंस, कलियुग अने सत्य युग, दुर्जन अने सज्जन, गर्दभ अने औराबण हाथी, पेंवेनां जे परपर भेइ छे, इत्या-
 दि उपदान भेइ क्रमां पावसा. मोटे आ आध्यात्मिकारी छे केसो हो दरपणुं येने पण्णे र अने प्रमृत्त, तेमनी पेटे एवे ममिंटो अंतर पडयो. । तार
 पण्णी हुए ई वे करे लां पेंवे न भेइ तेने करि ने आनि पड उट्टे ग मोमय पुं छे चित्ते जुं ए सो देव दत्त ना मियो टो मार, अतिश दूःसर एवा एक दुःस्यथी
 अ भर पूरये लेला अंतर नुं वहन कर नो होना एकी दिवस म पिना एपो ना नो वे पुत्रो नो पूर्व जन्म झानी महाराजेन पुछे मेने ज्ञानि एयया स्थिन
 (जेइ हनेम) कलमेने पोताना अंतर मां अभिछे पध्या पावसा कर ना अने मुकुते नो विं पछे एक चित्ते जे नुं ए सो देव दत्त ना मियो टो मार
 सायसाथी पाप एम झानी ने पुं उ पुं तारे ज्ञानी एक मुं के - उपधान राहन कर ना नमस्कारा दि मूत्र ने भणता पुं रुपांनी अराठ भाव वडे विनय
 आचरन भोजन विद्या भोजन करार ववो इत्यादि कर व पापुस्य (सेवा) इत्यादि कर वडे मर्धाग भक्ति अतिशो पुष्ट करवी, तथा मंडप पचास भविज
 आदि दुरदूर ए पुं भविजो त वडे सो ना नुं मवे दारी आनि उं गुल्फ कर वुं न था मोटा फ्रिपनी पेंठ जो एम न प करी गुनो तेजय लते आमयं दुष्कर्म
 सायसाथी, पण अन्य धान दिवागे. जे मोटा राय कर (पुं) आम करानुं व चन छे के - मोइति मंत्र वं धने हे त्रीय पुं वे करे लां एवा जे पाप रूप माटी
 यमं ने मनुं साया धि प कया विना मरण या या जी वने ते कर्म वे या विना मोक्ष न थीय ना. ते कर्म भोग द्या पछी मोक्ष थाय पछे माटे ते कर्म निन प
 वे हो ना ट करवी. तथा अभिनिपाणा पणो ना भिरे दे न वे ला त प नो हो पां व पाग करी प, जेणे करी ने न क चित्ता एवां पण कर्म नो ना ग या य छे. ।
 ने मोटे, ने ज मोटे सो उ ना मोटा पुं वे नां न पण वी थी पोने मुखी हो तो पण ने जे पुं आकंठ न पण वं पं पं न उर सराथी कर पुं के - जेने करी ने
 रिंते पो मोइ ने कर्म पट नां पी ज ना उ प पुं. जे प कटन दूं पण काष्ठ हो येने पणा एवा पुण वडे (काष्ट मां पटना मी वी वडे) इच्छे वे हल्ये न वाद

त्रायेनेमे आकट्ठत्तपणनाज्जाय्युं. नारपटीपहाजिनीयर्षाकरेय्यापुल्याविधिदेव मारथामवाच्यापनवेइयइनेउपधानरहनक-
 रवायूतनपइहारमगुगय्येनेप्रतिशेभनवागिह्या. एमर्यमेनेवृक्करेय्याइकर्मवर्षासीणयेयमेमप्रसायनावारगाधियना
 वंदेवदणपणगुहदनीटयवानेर्षाम्यो. नेदेविनेपछेध्र्दनेनेपवामायःमवेश्रावकणजप्रधानिगिने आरापनकरवाभनिने
 तारपया. नारपटीनेएपरयश्रावकपयाचंदे हाननु आरापनकरुं. नेवेदेनेनेप्रमवर्षाइववादनी प्रमगनाकरिनेनेना
 ज्ञानेनेर्षागिदिनीनेर्षाम्या. एमकरेय्यभानतपुंआरापनप्रने प्रमगपनेनेनुंकळमोइववादनी प्रमगनाआचारकयो. ॥
 आरापनविधिर्माम्मकर्मकरितयमकरयो. ॥ एमकरेय्यभानतपुंआरापनप्रने प्रमगपनेनेनुंकळमोइववादनी प्रमगनाआचारकयो. ॥
 नयाप्रहणकृतेध्रुमेनेएवापुंय, गुरुधुनमपुनरेदीनरंयनांपणनेनेगुरुपणेनेनापहरेनुं, पणपांनानुंरीरपणुंदेन्यादवाने अर्थ
 नाम, प्रमपिहरेपनोपमनथाभाभिधुनमपुनरेदीनरंयनांपणनेनेगुरुपणेनेनापहरेनुं, पणपांनानुंरीरपणुंदेन्यादवाने अर्थ
 प्रमिहरेपनोपमनथाभाभिधुनमपुनरेदीनरंयनांपणनेनेगुरुपणेनेनापहरेनुं, पणपांनानुंरीरपणुंदेन्यादवाने अर्थ
 पामापा, पिननुंकट्टपणुं, ज्ञानाविचार, इयादिकदोषनीप्रसिधायथाट गुरुआदिकनांप्रकाय (प्रोकरनुं) करयो, ने मश
 वापपणुळे. ॥ न्नेकमांगणकृते-एकप्रसन्नो आपनारंनेपणनेगुरुपणेनेनापहरेनुं, पणपांनानुंरीरपणुंदेन्यादवाने अर्थ
 पणउत्तप्रथायउ. १ ॥ इहाएकट्टीनछेहे-एकनापिन (वाळेंद) इनेनेपोनानीकांपळीनेनेवयावळी आरापनांप्रमगपनीने-
 माधीभयायेइनामकरनाहेना. नेहजामनी, एकमंन्यापिपयशीनमंवाकरी प्रमगकरी, नेनीपोमेधीनेचिदांमिपीदीपी. पली
 दंमवेएकट्टोअपणकरतोने मंन्यासीधाकाजवाभयरंगेळा अिदंइवहंस्थानस्थानमलिंकांपमदानमरुकागी त्रीणीनेपुनरा
 मांदयो. एककरतांपुकरिदिवमएवागराननेकनिआची, पलीराजाएनेनेबोळाचीपुछपुंके-नयाशीआविधानोगककोणउं, त्यारेने

फल अति आश्चर्यकारी थायछे । ते मोटे बेसमाधाइ ओमां पण अनुक्रमे राहु अने सूर्य, छोटानी मोटी गोले कटाह (कढायुं) अने चंद्रमंडल, राशिय अने दिवस, अर्थात् अने पुनप, अंगारो अने सोनुं, धंतुरो अने घंपो, केइठो अने कल्यगृक्ष, मेघ अने दुध, कागडो अने झोपछ, बगलो अने हंग, कालि युग अने सत्य युग, दुर्जन अने सज्जन, गर्दभ अने बैरावण हाथी, ऐवेयां जे परस्पर भेदछे, इत्यादि उपमान ले कर भांसां पना । मोटे आ आश्चर्यकारी छे के सरोवर पणुं मने पणक्षेर अने भ्रष्ट, तेपनी पठे ऐवमां मोटो अंतर पयो । तार पछी शुद्ध वैक्लरेलो पंक्ति मेइ तेने करिने अति रोउं देग पांमय थुं छे चित्त जेनुं एवो देवदत्त नांमो टो भाइ, अतिश दुःसर एवा एक दुःखयी ज भरपूर पयैला अंतर जुं बहन करतो हतो । एक दिवस पिना ए पोताना चै पुत्रो नो पूर्व जन्म हानी महाराज ने पुछे सते ज्ञानि एयथा स्थित (जेमइ हुं नेम) कस सते पोताना अंतर मां अति रोउं पछात्ता पप्रकाश करनो अने मुकुत नो पिछे एक चित्त जेनुं एवो देवदत्त पोताना दुर्कर्म नो क्षय दया थी थाय एम हानी ने पुछ पुं त्यारे ज्ञानी एक मुंके—उपधान बहन करतान मस्कारा दि मूत्र ने भणता पुरुषोनी अशठ भाव बडे विनय आवर्जन भोजन विद्या मोकरा बवो इत्यादि कैवैयादृश्य (सेवा) इत्यादि कवडे सर्वांग भक्ति अतिशो पुष्ट करवी, तथा संलग्न उपवास आदि ल आदि दुष्ट पण्डुं अति शीत पण्डे पोतानुं मव शरीर अति रोउं मुक्कर वुं तथा मोटा क्रीपनी पेंठ जो एमत प करी सतो ते जय खते आस वं दुष्कर्म क्षय पर्यंतो, पण अन्यथा न दि पंमि । जे मोटे गरम रूपा पिनुं आम कारं वचन छे के—मो इति वं पां ने हे जीव भूवें करे लां एवां जे पापरूप माटां कर्म ने मनुं माया धि च कया विना मरण पर्याय नानी बोने ने कर्म चेया विना मोक्ष न थी थनो, ते कर्म भोग न्यापनी मोक्ष थाय छे मोटे ते कर्म निन प वदेना श करवी । तथा अनियाणा पणो विधि बदे ते पलात पनो नो श्यां वसाण करीए, जेने कीरे नो कति चन एवां पण कर्म नो नाश थाय छे । ते मोटे, ते ज मोटा शीत नो मोटा पुत्र नान पण मां थी पोते सुखी हवो तो पण तेने पुं आकंठ पण जां वं पर्यंत उत्सा रधी कर पुं के—जेने करीने बिशेष मोहि तै रूपां पल मां पीजना च थयुं । जेम कठण पुं पण काष्ठ रोयने पणा एवा पुण बदे (काष्ठ मां पटना जीवो बदे) इछने हल्ले खवाइ

नापेतेयेथाकुरुपपगनायाम्युं. नारपलीषदांनिपीषांरुटेयादुल्लयविधिरेत न गारायामवाज्जामनवेहधनेउपधानरहनक-
 रयातुंरुनमदतारमुगृथेनेभोतगेजवावांर्या. एमरुयंमनेपुनकरेन्यादुरुपमवंधासीणभयेमेममप्रसायनापारगापिपना
 यंदेवदपपणगुरुदनीटयवावेवांम्यो. नेदेवीनेषांछेधदानेपनेएवायायामंवंश्रावकपणउपधाननिमित्ते आरापनकरवाभित्तिने
 ततरयया. नारपलीनेवेपरायथावकपणाचेह ज्ञाननुभारापनकयुं. नेवेदेनानेमममोद्वयदीक्षाश्रंमीकारकरवाचिनापणकरव
 ज्ञानेनेवांमीमिद्धिमीधनेवांम्या. एमकारेउपधाननपनुभारापनभने अनारापननेपनुकल्लमोदमपादनी अरागमनाकरिनेना
 आरापनोपिपिषांमम्यकुरुमकारउधमकर्या. ॥ एमकारेअचरुनाउपधानविपेहृष्टांरुपुं. ॥ एमकारेवांभोउपधानअचारकरो. ॥
 तथाप्रदणरुपुछेधुनेनेणएवापुछे, गुरुधुनमपुपुनोनिहव (भोल्लवुं) नकरयो, जेनीपनेनेटयुंमयाहोइगेनेजगापनेजपुल्लनं
 नाप, भमपिद्वेहियतोपगतथात्रानिधुनमपुपुचदेहीनहोयतांपणनेनेमुरुपणेनेनुनामकरेनुं, पणपांनानंमोरवपणंदेमादवानं श्रंभं
 प्रमिद्वएतोमुगदपानममुपअन्यपुरुपनुनामनइनुं नेटयुंश्रुनंनेनीपामेपणवाहांएनेटयुंजकइंनुंपणअधिकभोमंनुंनकरेनुं, केमंरुं-पु-
 वामापा, चिननुंकलुपणुं, ज्ञानानेवार, इयादिकदोपनीमामिथायवाटे गुरुप्रादिकनांअवस्थाप (ओल्लवुं) करयो, नेमरा
 पापपणुछे. ॥ ज्ञानमापणरुंछे-एकअसग्नोआपनानेपणनेगुरुपणेनपीमानतां, नेशेकटोअनयोनिमयेताइनेचंहाल्लकुल्लवा
 पणउत्तमपायछे. १ ॥ इहाएकटलानछंके-एकनापित (वाळंद) हेनेनेपोनानीकांथळींनोवयावळी आकाशमोअवगमनीने-
 मांभीधम्यांइहाजामकरताहेना. नेहजामनी, एकमंन्यापिपणीजमंवाकरी मममकरी, तेनीपामेपीनेवियांगिनीळीपी. पछी
 दंभयेदकलीअमणरुंनेने मंन्यासीआकाशमांधधरांलंछा थिंदवंधंस्थानस्यानमांछोकोपमहाचमरकारी जालीनेपुनचा
 मांरयो. एमकलांणकदिवमएवावताननेकनिआची, पछीरात्रापनेंषोयावीपुछुंके-नमारीआगियानोगरुकोणछे, त्याने

૫ ત્ત આંશ્યાધર્ષરાીયાયતે. । તે યાદેવેસગાધાઓણી વણઅનુક્રેદાદુઅનેમૂંચ, હોદાનીમોટીમીઝકઠાશ(કઠામું) અને
 ખંદેરછ, રાષિઅનેરિકમ, અધીમઅનેવુનમ, અંગારોઅનેનોતું, ધેનુરોઅને ઘંપો, કેદહોઅનેકલરમ્મ, મેગઅનેદુન, કાગઢો
 અનેસોયઢ, લગમોઓંમ, કાલિપુનઅનેસત્યપુન, દુનનઅનેસજ્જન, ગંદ્યઅનેએરાવળદાથી, પેવેયાંએમગરસપર મેદછે, હયા-
 શિરપદાનનોકાકાપોમયા. યાદેઆઆધર્ષરાીએકેસદોદરણમુંનંપગમેરઅનેમમ્મન, નેવનીપેટેપુવેદામોટોઅંનરપદયો. । તાર
 વગીદુણેવેકેસં, પોરેનદેસંજે. રેનેઓનિગડડંગવોમ્મયમુંએચિજનુણશોદેવદસનામયોટાંખાદ, અતિસ દુઃમરવાપ્રક્રુઃલથી
 અમરપૂવધેલ્યાએનરનુંરદન કરશોદશાં. પુકાંદિલમપિનાપોજાનોરુગ્રાનો પૂર્વમ્મજ્ઞાની મહારાજેનુછેમનેજ્ઞાનિયપયાસ્થિન
 (જેદદનુમે) કદમેનેપોતાનાઅંનમ્મઓનિએપધાસાપમકાશકરનાં અનેમુકુતનેનોરેપેટેપકાચિચેજનુણશોદેવદમયોતાનાકુરુકર્મનો
 સપરવાધાયાવસ્મજ્ઞાનીનેપુછપંચારે જ્ઞાનીણરમુકે-ડવખાનરદનકરનાનમ્મકારારાદિમુચ્ચેનખજનાપુરુષોનીઅશકધાવચંદે વિનય
 આરંભપોઅનિશિખોકરાશયો હત્યાદિકવેદાદુસ્ય । મેવા હત્યાદિકવેદેમર્વાગમ્મકિઅતિએવુટુકરવી, તથામંદ્રમ્મડપવામઅંચેદ
 અદિદુરરપણેદુર્મીસોનવરંદેપોતાનુંમરે દારીઅનિંગદુરકરવુંનથામોઝાકાપનીપેંડજોણમનવકરીગુનો નેમવચ્ચેઆમંવંદુદ્કર્મ
 સવસોંદયો, વળઅન્દય(તેરિયંતે. એમોટામ્મકાંવનુ આમકારાનુંરવનછેકે-મોઈતંમંવાંધેવેદે જીવદુર્વેકેરેછાંણવાંજે વાપરુપમાટા
 રમંમેનનુંવાયાધિશકયાંવિનાદરણદમિયાજીવને નકર્મવેદ્યાવિનામોતનથીયનો. નેકર્મયોમદવાપજીમોસયાયછેમોટંતેકર્મનેતવ
 રેદેતાપકરશી. તથાઓનિયાણાવેળાંચારંદેરંચાનપનાંનોરવાંચસાજકરીવ, જોજેકારોનેનકાચિચરવાંવળકર્મનોતાગથાયછે. ।
 નેસારે, નેસારોટોટોડમોટાપુજેનાનનળદાથીસોનેમુગીરોતોરણનેજેણું આકરંનપજાંરંબંબંવનડસારથી કરપુંકે-જેએકરીને
 શિરોપેમોરેનંરંધંપંદદાંધીજનાગ્રથપું. નેદકડવરુંડુવળકાપુરોરેવેનંપણાવવાપુણચેદે (કાટ્ટમોપટનાજીચોવેદે) દાહચેદેચ્ચેનવાદ

ममप्रभेयागात्राणैवचरनेकायने चोत्तनारपुरुषनेजेद्वान्भ्रातृभुजे भ्रातृकारिणेके-र्थादुद्देशनारात्राएवोत्तानादुद्देशमंभात्पुं
रभुनेवनेनेआपुं नवो भ्रातृरुशेदयोगानामोदशे, प्रोगुत्तमंनिनीनृत्याभो, (एकत्रात्रचामांपुरुषनेवेमादीर्घाप्रानचामांमोनि-
भरे, नेमोऽनुपुरुषमयांमयापरिपुरुषानुत्तमंनृत्याभस्तोषी.) भवेमदुग्धंवेदंवेमाइनेसंपापावकरताएवभ्रातृपरवेदेकंथाममानयमेला
मांशमोशपसावहापी. अंनंशवण्यगुण (अतिउत्कृष्टगुण) नेमनीपुष्टिवदेमंनचालीछेदिएष्टिभ्रांनेमनीश्रीवी, मोनारंगनाभो
(वेदमाभो) एमंभेआलीदीपुं. इत्यादिनेचक्रमराजानांदानरुन्यममिद्धछे. । नेनाराउपमांमनिनेनेकास्यामनगोयनाप्राम्णो
मंनंभ्रदुगणनांदेवंपनानेव्याम्लजनांनेनीप्रोदेवश्रीनामंहनी, नेनेनोपुर्वापिद्धमेननोमेश्वरो, अतिउत्कृष्टनिनयानचंदमंनगतना
पीइनेनेनृणममानगनांशना. पिष्टयादृष्टिभ्रांनेमंनेनेमनीमवाभापिकमकृतिवदेमोमिद्धछे. (नेमंभ्राभोनानेउत्तानाकुलनोप्रा-
प्तमंनेमंशदीपमहाचिद्वान्भ्रनंनराजानेमांमिभोभनेमंनोपनादुपमंनंनपीयत्किंहेय. नेरुपुंछेकं-मर्कटोमोदरापसांशुश्रीकेणापिदं-
मिभः ॥ मन्मथंमृगमृगंनारः कर्त्तुंनिष्ठान्दुर्वने ॥ १ ॥ अर्थः-नांभेमंकंठभनेवन्नीमदिरापीनेपदोऽम्यत्तयंतेनेवन्नीवीठीकरड्यो
नेमांमृडीमंननांमदेदुपयोगीनेनीसीचेष्टानकरे. मर्त्तकरे. । वीछीअन्यविषयमश्वदेमंश्वी शोभानोकांटोउगंनेउचोत्रनिर्तररा-
मंछे, पयसागुकिनाग, इमारभारविग, धारणकृतंछेपरंमृगमयमंनपीपामो १ वलीनेभिद्धमेनेगंधीपनीमनिम्लाश्रीके-भे
पुरुष, मनेचादुविवाहमांतीनेनोदित्यथउ ॥ (एहदिवमचिद्धमराजानीमपामदोतरकथीभ्रोष्टुदचादिगुरिनीकीर्त्तमांमली)
नेष्टुचादिगुरिनीकीर्त्तनेनमहनकरतोमृगपान्मयंवेनीनंमृगंनंवेत्ताउवानीकृतयो. (अदुक्तेनपामकरतांनमंनदोनेकटिरहेला
भृगुकृच्छनगरमांनेमुरिचिचरेछेपृथीगपरमोर्णीत्यांगयो पणीउताचलधीरातनदिनमयाणकर्म पणमाचिभावे लीये. जेदि-
वमपमृगपुरंमोर्षीर्षिद्वमपमृगुरिनो मामकृत्यपरोपचापीविसर्गकरचनो इतोमोदेनमुरिनोवेदायकरीभावतालोको, तेमि-

नमः शिवाय विष्णवे शक्तिगणेशाय । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 पो लवुं धुं । जेव्हा सीमा ना दमाचपी ओझावां जय श्रुते तेने मज ओझावां जय श्रुते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 रो त्या रे मरि बोरे पाळे-वादी शिवा शक्तिगणेशाय । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 वा नव दपों एही म्हर सा कोण करी साकळे । एही शिवा शक्तिगणेशाय । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 रो भावी तभा मज कोण करी साकळे । एही शिवा शक्तिगणेशाय । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 मो शिवा शक्तिगणेशाय । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 ते सा भिडी अत्रि आनंद पिलो । निदमै न गोवाली । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 र करी देवा शक्तिगणेशाय । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 पावावा उ वेर रे उवाण करी । अंल्यो भुजुं न करी भुजुं न करी । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 र प मोक्ष मोन पोरो जीवो । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 र पत्तु ! त्या रे तेने गोवाली । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-
 मवाता तो कान्हो दीनाल्या । अदो तो पलायन करी । तेने ह्द साही सु रिनी पार पुढो त्या रे तेने समुक्ते नेना हाळ मज विहार करी आमालें गेया । तेने म-

पिद्वीतनाज्ञा, अनेहीमोमपयकेली आनेनांवाची यांनी गभासपांटेनमुळी गायण्वुंनोळ्युने आममयमायाटितलेपमवे प्रकारांम-
 यमत्रालनामुनीनसाज्जवभाधगोताना त्रादवानाचमपट्यांनानोरनोरण (ओषो) चांभी, नेन्यत्रकनोरामी, केडमंवाये
 नेयेनांलीवारी, नेडननामोचाळी धोनीमागाया नचाणकगगोमुंदखनाची, रगेवाहीहागननाचाटावगाही, फुदही करी,
 नेगेवाळी आझीकेनयनंनंनकापरमाही, हागनाळकाणींगोवाळी अनिममग्रण गदेनेमेनरवोगाडगंमळ्यो. तेनेळगारमाय
 मांमळनोन मनिगेपुनीभंगेयाकडनागोवाळी भावोन्वांकंतापुत्रीत्यानीनंवाणोहायोहायो.) नेगरयांनीनेदुको (वेगाभा-
 ओ) नोअंभंभाम करानांछे - कांहीनीनेपारीपुनही कांहीचीचोरी करीपुनहीपट्टारगमन (पारकीग्रीनोमंभोग) करीपुनही
 मोहामोपीपयमोदमापीभाननकरीपुनोहळनेभगवानजडीहर्मनां मुपगमाय. १ काळोकांवल्योअनेकणकिओनीसायही
 तांगमहित, एकरुताकरानांचाटवोभरिनेपणकोहमामनिनभावथी अयापतांतोएवरसाजायनीवरगोदेचल्योतेसर्वपापजंडीमय
 नेसयंकाकुळ्याडपवीनुगंछे, एटंयमवेदंकांकभीउपराहंन्योमंकांकन्यानेचरे. एधीवीजुंकांइअंछुनथी. २ । तेछंदवडेनाचना
 नेअनिमममयधयोत्तनांगोवाळीगाएकुकंभासापुत्रीमया भांनोमासातवीर्धकराछे. तारपछीअतिजेसंपाणोपदीवागोवनंगिंयळो
 (अनेभामयंपामेदो) मयमोनकावाळ्योमदंमनतांकाळमयंअभिमनमायनोरयागकरीहाभजोदीनप्रतापीचोल्योके-हेभम-
 मयमेनपारीदीताअपो हुंनवारोशिल्लुं. चादमां, भाराकरेयमभ्यपुरुषोनीमयस हुंनीताएळोछुंमोटे हेवेचिदंवनकरो. ।
 वछीगुदमसारात, तेवंदितनंनदृमान आपवापुर्वकरोन्याकं-आमांशोवादभयो; नेनीनायुं. धांटेचाळोनगरमांवाहापामांणिक
 अनेपीदोनोनीगभामारीआत्रांनीमयसआपटोनादधिवादुगुंमेधीभाव. नेपकरवाभमोमुजोदिल्लुं. मिदमेनचोल्योके-हुंसमयजनथी
 नेपयोमपपडतो मोटेनेममयसहरोयेनेनमंरुकरेवाय, तपोपमनेनिधेजित्यो, हंनोमेनेनीमपणेतमारीदीताआपो. अनेमज-

मिद्धोत्तनात्तान्, अन्धीजोमयकेनाआनोगांवाळीयानीमपाछेमोतेतुशीयायणवुंचोळ्युनेआमयगमोचिनिछेत्तपवेप्रकारानोम-
मयनायनागूरीनगळउभाधइपोतानाओदत्तानावग्वंदपोतानांरजोहरण (ओपो) वापी, तेनेळउरुतोरापी, केडमंमाये
तेरयेवालीयपी, नेदगनामोवाळीअनीयापामा नवाणरुगयोसुंदरवनाची, रगोपादीहायननांचाट्यावाडी, फुदडीफरी,
तेनोवाळीआसिन्नेतेमंमनउन्मादपमाटी, हायनाळहकाभीजोवाळीअनिममप्रण पडेनेपेनरोगाडमंमयाळ्यो. तेनेळगारमात्र
सांभळनांजअनिजोगूनीथयेआकुदतागोवाळीआघोळवाकंमापुत्रीन्यात्रीत्यानंवांमणोहागोहायां.) नेगरयानीवेदको (येगाया-
ओ) नोअर्थआप्रकारनांछेक-होइनीवेनेमारीएनही कांइनीचोरीकरीएनहीपद्दारगणन (पागकीम्रीनोमंमोम) करिएनही
योहामापीपणथोंदुंआपीभांजनकरीएनांहळ्येहळ्येप्रथवाजळडीस्वर्गनां सुतगमाय. १ काळोकांयलोअनेकणकिओनीरावडी
छासेमोहित, एकदाकहानोचाटवोभीनेपणकोइमहामृनिनंभावपी अपायनांतोएवरराजायनीचरणोहेचळ्योनेसर्वपापउंडीमर्व
देवळेंकुंळ्याडरूपपीजुंछे, एटलेसर्वदेवळ्योकभीउपरहंळ्योमुक्तिकन्यानेचरे. एथीचीजुंकाइश्रुनपी. २ । तेछंदयदेनानना
नेअनिममप्रययौळतागंवाळीयाएककुकेआसापुत्रीत्या. आतोमासाततीर्थकराछे. तारपछीअनिदोष्टगारोपडीचायांयनीगंय्यो
(अतिआधर्गपामेछो) मलयप्रतिष्ठायाळीमिद्धमेनतोतत्काळमर्वअधिमानमाधनोत्पागकरिहायजोहीनप्रतापीवोल्याके-हेभग-
धनुमेनेनमारीदीसाआपो हुंतमारोदिटपछे. वादमां, माराकरेआसभ्यपुरुषोनीममस हुंजीताएळोहुंमाटे हवेविळ्वनकरो. ।
पछीगुरुमहाराज, तेंपंडितनंनहुमान आपचापूर्वकेवेल्याकं-आमांशोवादययो; नेत्रीतायुं. माटेचाळोजगरमांमहाप्रामाणिक
अनेयीदोनीसमांमारानांनीममसआपटोवादिवादसुतेभीषान.नेमकरवाअमोमुखोछिए मिद्धमेनेचोल्याके-हुंतमयप्रनयी
नेनमोमययग्रछो माटेनेसमयग्रहोयतेजसर्वकहेवाय, तमोपमेनेनियोभल्यो, ह्वेतोपेनयीप्रणेतमारीदीसाआपो. अनेयना-

मिद्वाननाजाण, श्रंणीजेसमयकेनाश्रानेमांगवाळीयानीमयाछेमांटेनेखुशीयायणवुंनोळ्युंनेश्राममयमायाटिनेछेपमंवेप्रकारांमोम-
मयत्राणनामूरीनरहाळउमाधशोनानाश्रोदवानावमंटेपोनानोरजोहरण (श्रोपो) बांभी, नेनळ्टक्रतोराप्पी, केडमंयाथे
तेरयेनांणीनांभी, तेदेगनागोवाळीश्रानीयागामो नचाणरुगावांसुंदरयनाची, रामोवादीहायननांचोटावगाडी, फुट्टडी फगी,
नेमोवाळीश्राह्मिन्तेमंमंनडमहाप्रसादी, हाभनाळदेकापीनेमोवाळीअनिमयप्रण पदेनेमेगस्वोमाइमंमयाळ्यो. तेनेछगारमाप्र
मांभयनाजअनिश्रोपुजीथयेत्याकुदनामांवाळीश्राचोळ्याकंमपुत्रीन्यात्रीत्यानिंवांमणोहायोश्वायों. नेमयानीचेदुकां (येमाया-
ओ) नोअर्थआमकारनांछेकं-कोइत्रीवनेमारीएनही कांइनीचोरिकरीएनहीपगद्वारमगन (पारकीम्रीनोमंमोग) करीएनही
योडासांभीपणयांडुंम्रापीभांजनकरीएनांइत्येदेवेंप्रभवानळट्टीस्वर्गनां मुगमयाय. १. काळोकांवल्योअनेकणकिओनीरायदी
छाभेमहित, एकळाकदानोचाटयोमरिनेपणकोमहामृनिंनंभावधी अपायनांनोपदरराजायनीवरयोदेचव्योतेमंवेपापजोडीमव
देवळोकांनुळ्याटटपपीजुंछे, एदळेसयंदेवळोकांभीउपरदेवळोमुक्तिकन्यानेवरे. एधीयीकुंकाइश्रेष्ठनधी. २। तेछंद्यडेनाचना
नेअतिमममयइयोदतागंचाळीयाएकमुकेआमापुत्रीत्या. आंतोमासातवीर्भिकाळे. तारपछीअतिशेष्टगणोपदीयागोपनीगंय्यो
(अतिआधर्गपावेछो) मत्तप्रतिष्ठावाळीमिद्वमेनेतोतत्कायमवश्रधिमामपमनेस्थागकरीहायजोडीनम्रताभीयेलयोके-देभग-
पुत्रमेनेमारीदीसाआपो हुंतवारोद्विच्छंछं. वादमां, भाराकटेअसभ्यपुरुषोनीममस हुंजीताएळोछुंमाटे हवेनिळंयनकरो. ।
पछीगुरुमहराज, तेषांदिनंनयदुमान आपवापूर्वकचोल्याकं-आमांशोवादययो; नेत्रीतायुं. याटेचाळोनगरमांमहाप्रामाणिक
अनेपीदतोनीसमामांराजानीममसआपटोचादविवादसुगेधीभाव. तेमकरवाअमोखुशीछिण. मिद्वमेनेयेलयोके-हुंसमयअनधी
नेनमोममयप्रछो माटेजेसमयप्रदोयेतससर्वकदेवाय, तपोपमनेनिंबोनिळ्यो, हवेनोमेनेजीमपणेतमारीदीशाआपो. अनेप्रश-

मिद्वाननाजाण, अनेनीनामयकेना आनेनांवाळीयानीमपाछेमाटेनेखुशीपायणवुंचोळयुने आममयमांयाटितछेपमेवे प्रकारांमो-
 मयजाणनामूरीतरताळउपाधयेताना आठवानाचग्रहयेतानोरजोरण (ओषो) बांभी, तेनेळटकतोरानी, केडमंयाथे
 तेरयेनीनीपभी, नेडनानागोवाळीआनीमापामां नचाणरुगगवोमुंदरवनाची, रामेवाडीहायनानाचेडावगाडी, फुट्टडी करी,
 नेगेवाळीआळीचेतेपंमंनडन्याहपमाडी, हायनाळरुकाभीतंगोवाळीअनिमयप्रण पटेनेमेवस्वोगाडमंभल्याळ्यो. तेनेळगारमाप्र
 नांफळनात अनिशोपुशीभयेलाकदनागंवाळीआयेंळयाकंमापुनीत्यानीत्यानंवांमणोदगोंद्रायों.) नेमरवानीवेदको (वेगाथा-
 ओ) नोअर्थआमकारनांछेकं-कोइनीवेनेमारीएनही कोइनीचोरीकरीएनहीपरदारमपन (पारकीग्रीनोर्मयोग) करीएनही
 योहामाभीपणयांहुंघापीभांजनकरीएनांइत्येहयेवेअमवाजळडीस्वर्गनां गुणमपाय. १. काळोकांयळोअनेकणकिओनीरायडी
 छांमेमादित, एकळाकदानोचाटवांभारेनेपणकोमहापुनिंनंभायभी अपायनांनोपवरराजावनीवरपोहेचळ्योतेसर्वपापजंढीमयें
 देवनांकुंळळाटपपीमुंगुळे, एटलेसर्वदेवनांकभीउपरहेळीमुक्तकन्यानेचेरे. पधीयीजुंकांइअप्रुनभी. २। तेछंदवडेनाचना
 नेअतिममसयदयोदनागंवाळीयाएकमुकेआसापुनीत्या. आतोमासातुनीर्थकारळे. तारपळीअविजेछंणाणोपडीबायांपेनीगंग्यो
 (अतिआधर्पपामेळो) मत्यप्रतिज्ञावाळीगिदमेनेतत्काळमर्वअभिमानमाप्रनोस्वागकरीहाथजोडीनप्रनाभीयोल्योके-देभग-
 धत्तमेनेनमारीदीसाआपो हुंतमारोदितपछं. यादमां, पारकलेआसव्यपुरुषोनीममस हुंजीनपळ्योछंमाटे हवेगिळंयनकरो. ।
 पछीपुरुमहारान, तेपंदिनेनवद्रुमान आपवापुर्वकचोल्याकं-आमातोवादथयो; नेत्रीतायुं. माटेचाळोनगरमांमहाप्रमाणक
 अनेपंदितीनीगमामांरानानीममस आपटोचादविवादपुगेचीथाव.तेपकरवाअमोव्युजोछेप सिद्धमेनेयोल्योके-हुंसमयप्रनभी
 नेनमोत्तमयसछो माटेनेसमयप्रदोपतेजसर्वकरदेवाय, तपोप्यनेनिशेजित्यो, हवेतोमेनेजीप्रणेतमारीदीसाआपो. अनेप्रज-

मिद्वीतनाजाण, अनेवीतोमयकेनाआनोगांवाळीयानीमभाळेमाटेनखुसीथायवुंचोयुनेआममयमागटितलेमचे प्रकारनोम-
 ययजाणतापूरीतराज्यडभाथडोमानाआडवानाचयग्रयेपोनानोरनोहरण (ओचो) वांभी, तेनेकडरुनोरानी, केडमंयशे
 तेरेनेनांणीराती, तेंदजनागोवाळीआनीपापापा नचोपकगत्वांयुंदरवनाची, गंगोपाटीहाणनातांवडावमाडी, खुदडी करी,
 तेंगोवाळीआझीन्हेतेमंयन उन्माडपपाडी, हाणनाजंकापींमोवाळीअनिममग्रण पडेतेमेगेरचांगडमंयआळ्यो. तेनेजगारमाय
 मांमदनाजअतिमोपूथंय्याकडनामोवाळीआवेल्वाकंदायुत्रीन्यात्रीस्यानंवाणोहागोहागो.) नेगरवांनीवेदुको (वेमाया-
 ओ) नोअंय आमकारनांछंऊं-कोइजीवनेवारीवनही कोइनीचोरीकरीएनहीपरदारगगन (पारकीस्त्रीनोमंयोग) करीएनही
 थोडावांभीपणथोडुंभापीभोजनकरीएनांइत्येइत्येअथवाजळडीस्वर्गनां गुणयमाय. १. काळोकांयळोअनेकणकिओनीरायडी
 लयेमोहित, एकअकडानोचाटयोभरितेपणकोइयहायुनिनंभाचथी अयायनांनोएवरराजायनीवरपोदेयळ्योतेसंधपापजडीमज
 देखनांकुंळयाडरुपपीयुंछुंछे, एटेतेसंधेवळ्योकधीउपररइलीमुक्तकन्यानेचरे. एधीथीजुंकांइअगुनथी. २. तेछंदयडेनायना
 नेअनिममग्रयदोन्तनांगोवाळीपाएकजुकेआतायुत्रीस्या. आनोमासातनींकरछे. तारपछीअनिमोसंवाणोपडीवापांयनिंयेळ्यो
 (अतिआअंयपायेळो) मलयमितिहावाळोमिद्वीमेननोतत्काज्यमचअभिमानयाचनोरगागकरीहायवोहीनम्रतापीवोळ्योके-हेमग-
 पदमनेनवारीदिसाभापो हुंनवारीदित्यहुं. वादमो, मारकरेज्यामयपुरुपांनीमयस हुंजीनगळ्योहुंमोटे इवेचिजवनकरो. ।
 पछीगुरुमहाराज, तेपंडितनेचहुमान आपचारपूर्वकचोळ्याकं-आमांजोवादययो; नेत्रीतायुं. माटेचाओनगरमामायाणरु
 अनेपंडितोनीतमामांराजानीमयसआपटोवादविवादुल्लेभीथाव.तेपकरवाअमोखुयोछिप. मिद्वीमेनचोळ्याकं-हुंसमयप्रनधी
 नेनमोपपयप्रठो माटेजसमयप्रठोयतेजसमंमकदेवाय, तपोपमनेनियोमेल्यो, इवेतेमेनेत्रीप्रपणेतमारीदीक्षाआपो. अनेमदा-

मरतमपपदुतम।हंमिद्वानिश्चितो. इत्यादिनार्थनाकरता तेषादीनेष्टदवादिद्युरिष तयन्तित्याजंतवसतदीक्षाभापी. तेषांचदु-
र्गात्, भृगुपुराणाराजप्रांणी, पळीमसधयेलाराजाए तेजनाएताळारसनोमे एकमोदुनगरवसाव्युं, अनेणुयशांनियुहोना
पिणनेआनंदकारीपुंमोदुं श्रीकृष्णदेवतुं प्रामादकराव्युं. त्यांश्रीवृद्धादीमूरिषप्रमद्विष्ठाकरी. श्रीजिनशासननी अतिशे
मोटीउद्यमिगह. । सिद्धतेनजुंदीक्षाकाळेकुमुदचंद्रपुंनपहतुं. मूरिषदेनेचिंपिभद्रमेनादिवाकरएप्रकारनुं नामविहपानथयु
अपरअपरएवार्थपरोधी पूर्वगतश्रुतनाभणवापणाथीआमकार्त्तनामळांछेहे-गार्दीअनेतमाश्रमण, दिवाकर, वाचक, ए
सर्वेनामएकजअर्धवालांछे. पूर्वगतमूर्धनोविषे, एमवेदाय्दोमवर्चेछे. ॥ १ ॥ दिवाकरएप्रकारनीमूरिर्नि.मंझाछं. स्वाभिवाचका-
दिवाचनीपेंठेतंज्ञाजणवी.॥हवेथ्रीसिद्धसेनदिवाकर, श्रीजिनमननोउयांतकरवो तेणेकरिनेपोनानामनेमार्थंकरतासतापू
धवीमाविपरताहता. एकमेमेअनुक्रमे उज्जैणीनगरीमापथार्या. तेमेमन्मुसभावनाश्रीसंधे, नगरमवेदानो मोडोउत्सवकयो
तेममेमर्धपुत्र, इत्यादिषिरुदावलीनेबोलता मंदिमनकंताभाटचारणविगरे पुरपोनुबोळ्ळुंमांथलतो मागनीवचेरन्मुलभावनो
विक्रमोदिरपराज्राएराधीनासकंधउपरवेठांज, मर्धपुत्रपणानीपरीक्षाकरवामांटेपनवेहनमस्कारकयो, पगर्माधुननानशुभ-
धवावचनबोळ्ळुंतेणेकरिनेनमस्कारनकयो. मूरिषमोनत्कालेचातजांणीलेइसमीपिआवेलातेराजानेउंचेसरेपमंज्राभ, एप्रकारनी
आश्रिपभापी. तेवतत्रविक्रमराजाबोत्सोके-अहोहंमूरिन्द्र.मेनोहाथजोहीतमनेनमस्कारकयोअथी, जेमेतेमेधर्मलाभ. केमदीयो
एमरोलीपनमाविचारेंछेआकांइनिमोमपर्ययुरुपछे. पटव्यामांनोमूरिवोत्सोके-तपोएमारीपरीक्षाकरवामांटेपनवेजनमस्कार
कयोनेधीम, कोटिचिंतामर्गवर्धपणदुर्जमर्चोआपमंज्राभनमनेदीथो. । नारापछीअनिमममयेपेलातेराजाएतत्कालहाथीस्तेन
उपरपीउनरीनेनमूरिनीबंधनाकरी. अनेएककरोडमोनोमोरोपंगवी मूरिनीसमीपेंभेटुमी. त्यारेमूरिवहासजनोअनिशोनिःसं

मछे पाये कर्तुं कं आश्रयते वा पुनः कर्तुं स तदा ए कर्तुं कं - हृण भा अर्पण करी युवयो मे पाई न्ये नि पार पण न कल्ले पछी नो भं य दुरु गो ए
ने प न प्र ण क री मी जी नो द्वा र भा दि य भे छ म मा वा ग भुं ॥ इत न वा इ का मा पि ए ट्ठे द न ल र रा ना चे प ड्ढा मा भा प्र का र ना क्षे रू ण ग गो ते नो
अ भं । धो रे छे ड्ढी त चे हा थ करी भ म का थ, ए म हा र क हे ना र्ग न द्ध म न भू रं ना र क म रा ना ए क को टि मं ना गो री भा पी. १. ता र य छी
सि द्ध मे न दू रि त्वा मी ति वि हा र करी वि ति प्र छं दि म र म्मे ना ए वा रं य य कू ट (वि मो द व द) प्र न्ये व द स त्या भ नु क्के य व ण क र ना ए क मा ची न
चे र य मा ए क मो टो स्त व द गी को नि पु छ भुं, भा रं छ ने भा ल्ने व मा सो छ. त्यारे ने दू रु दे क र्त्तुं कं - भा रं भ मा ए र्त्तुं चो र्त्तुं ए र ह स्य रि द्या नां तु
स्व क य प्य ति, नं ते ते प्र का र ना भौ ण प द्द य य ये छे मो ट र म्मे र वं द रं हो ग ने नुं ए म ज म्मो प्रि द्या म्मा रिं द यी ण हा इ प्र हा रे भे द हा इ न के ए रं
न थी. ए वी वा न मं न थी अ नि वे नि पु ण ए वा ने मि द्ध मे न भुं र ग ने व नुं धी मु पी न ने भौ ग थी अं (ना ए गु णे न द्वा ची दे ण वी ते नी म मे चाली मी-
य थी भो लो की का ही नं ते र त छ ण्डी छ ण्डी ते मं भ नो ए क मा म व का म ह र्त्तुं, ने पा हा रि य द न र्त्तुं पे डे न र म म्मे द ता भं भ यं ये थी ए क गु ल्ल ह
उं णी च रि वा ये डा. ने पु ह न क ना म म म वां न वा वा टिं न्ना म्मे ते हे न्ना न ग म्म नी व य म र्त्तुं कि मा भी वे वि मा भो वा स थ र, ने मा ए क म र्त्तुं वि द्या अ ने
वी नी चूर्ण थं मा य ये स ते हे म रि द्या । ने मां म र्त्तुं वि द्या ए म्मा र्त्तुं छे के - उ यो रे को र्त्तुं ने म हा रं दुं का यं उ म्म म्म ग ये ने ने वि द्या नं दे मं रे द्या म र्त्तुं
ना र्त्तुं ना ज ल म्म म्म र्त्तुं ना ल्पी ए ने ते ज ल म्मां थी ते र्त्तुं ना नी मं र्त्तुं या म्मा ने यो डा उ प रे डे डा अ स्वा र अ ने के स म्मा दि य द न रं चे वा छी स उ प क
रण मां इ त नी क ल्ली न्ग मं रं गुं मां पुं (अ व द्या म्म यं न्ग ये र्त्तुं चो र्त्तुं दा मा पे रे तं वं हे ना म्मी स गु द्ध नं उ प क र ण, ते नं ना म ने न ग्रा म्मा थी ना ण नां)
ल द्ध कर भा रं हो ग ने ने मा री इ डा वी दि द, जी ने म्म ल्ली, ने म र्त्तुं अ द्द य थ ना य - अ ने र्त्तुं वि द्या तो ए म्मा र्त्तुं छे के ग ने ने पा नु म्मां ग ये डे डा
चूर्ण नो यो ग य ये म ते व म्म र मे र ते ते आ व रं त्तुं पु र्ण को टी पि द्ध थ ग. ए वं वि द्या त म्म र्त्तुं न को र्त्तुं र स म्म र्त्तुं प्र ण क री ए व म्म ने नं व मां आ ग न-
वां च व नो आ रं म्म र्त्तुं ते ते वा मां अ र्त्तुं चि त्ती त्त म्म र्त्तुं ते नी ल्ली ते

पृथग्भोगोनीवाप्रीतिं नृपकमोवच्छेदियेयनीमोमे आल्लसमंयापहाय्यविनोदादिहरचुने. नपांडिंयपोयण, पृथग्भोगासारा
 भोतनास्तिं नृपययरेर्योद्विषोने गोपणहरचुने नपासतमसा, पृथग्भोगातनरुधीमयेला अभिमन्मानपूजनमदकारअदिर
 मपुपधीमयेयाअदकारादिदंनरेदे गोभाविद्विषाकुंआगच्छयं गमयेनपादिवाभिदा, पृथग्भोगनोयेनपादनेनो नररवानु
 नरचुनेहरवागोमनुनरुचं पृथग्भोग, यविषायेनंगानागंधी अष्टकनगंधं ? गच्छीगुकीनिक्षितयणं गृहहेनेतेगुरुना
 येत्यापणभगुपुयेनिअन यष्टगुंधं अंगेगुंधंअनांअल्ल पृथग्भोगाभायमोसासायंयंयरे, तेजकनिगिद्वीनपणदुदापुदुधाय.
 पृथग्भोगनागनमोपणारिअनाभाय. ७ । पृथग्भोगादीवागोमेगिद्वीनपणमिषमदमां पदिमयांतेपरीयान, अगिद्विषादीगुरिण्
 मांयच्छीनेभक्षिंनोपदपोमी गोनानागच्छनेगोनागंधीपोमी अल्लपणद्विभेनमिषमोपकरवामांटे गुप्तगुरिपवदेवेयंनृपराय-
 र्धनकरिने(वीनोपपरीने) ननमामोपंराहंजा नंगन गुपगाम्यमंविशीरातदामांअद्वरपीनना मिद्वंनंगमोमामल्लया. मारग-
 मीजानामकारांनिकल्लयाल्लया पृथग्भोगनागंधीपोमीअभिनेअंटेकरवायेअंतेपुरिनेउपाद्वामां पोतपोतानंगिगोदंलादेमीनेने
 दोअमांयच्छीनेद्विषादीपणमोनांगंधीपो. यारंअभिनेअंटेकरवायेयमानयंतेममनेनुपनामूरी, पृथग्भोगनंनुपुपु-
 द्दंद्विषीपोल्लया नेनोअं-पणमामारी अल्लपणमंयंयो आनमोपुमोवाधनिअद्विगुळे ? पृथग्भोगात्यरेपृथग्भोगादीपोल्लयाकेने
 नृपमामंयेद्विषाभापिपदमाराममोदुंअंटेनोपमोनापथीदुपुनोपयेनश्यांकनुउपाद्वंनुकरिगुरुचोद्वया. पृथग्भोगाकरणनायसमां
 वापोनपुर्गेद्विषाद्वयदुंनरीवायेअंटेनपायेउमांटेवाचिनेपुअनुदगापणनपासामुतपोमीनीकयेदुंसांमदीनेनुपनदुपायेते नेो
 लमोदुगंनोनी. मारध्वीनंअपापुजेविपनंनुपुवांमद्वमंभेविवायुके मारागुरुविनामापचोअेअमांकोणदोपनांणीशकेपुवो
 आनगरमोंधं, पृथग्भोगाअग्नीमांधीउनगीमययधुमारे अनोपारमासातनृगुमहासातळे पृथग्भोगाअनिदोअज्ञाधीनम

पदगुरुनाचरणक्रमलयां पठन्नुनाल्युं, गुरुपणमातिवोधेकरवानेयैरेकगाथाबोलीकथुंके-हेवत्सआगाथानुंव्याख्यानकरो. प-
 छी, गुरुनीअवधानापापथीबुद्धिमांस्टूटपणुं मासथचार्यीमम्पक्रमकारे एगाथानोअर्थमाथीनहीयइ शकेयाटेसमर्थएवातमोजए
 गाथानुंव्याख्यानकरो एमासिद्धिभेनकनुंसारट्टडादीए एगाथानुंव्याख्यानकयुं. जेमेके(अणपुणिकापुण्याणि) आनुपकूपभ-
 द्दामात्रेकेतांअहरपुणजेनेययुंते तेअणपुणिकाकेतांमनुष्यतनुं, तेनांपुण्यकेतांआवरदानाखंडतेनेअंकुट्टीकेंतां आंकुडीवाञ्छीलाक-
 डीबहेमांतोड, एंडलेननाशकयं मनकूपआगमनेकेतांपोतासंगंभीसंतापने हरनारमाटेआरामएट्टलेयमनियमरूप बगीचाने न म-
 रोडननाश कर. जेमाटे, मनःकुमुमै केगांलगायाइय आअंजमनोपइत्यादिपुण्यबहेनिरंजनकेनां अहंकारस्थानत्रानिकोभइत्या
 दिअंजमनैरहित, माटे निरंजनएवादेवनेसिद्धिांवेदादेमनेरूप, एट्टलेनेनुंध्यानकर. वनेकनांमोहादिवृक्षचेहगहनएवासंनार
 रूपवनमांकेमहिदेछे एमएकअर्थययो १॥ अणुकेंतांअहरथान्यजनेमांपांकेछेएसोरोप (छाद) नेनुंएकमनुष्यनीननुं(शरीर)
 नेनांपुण्यरूपजेमहाअशीनांग, तेमनेननाशकरय. मनआरामनेकेतांचित्तनाविकल्पममूने संशरकरयतथांनिरंजननेदेमनेनीनरा-
 गदंमनेमुक्तिपदपमिआदेमने रुपबहेकेंतांष्टइस्थगगानीदेवपूजामां घटतांएमानेपुण्यछेरणमापुण्यामांनघटनां केमकेछत्रीवानं
 कायनीधिराथनाथायछेमटेने पुण्यबहेपूजाकरवानोउयम, न करयमांकरय एमवेववमनेपेयकपे. वनेकनांकीर्तिनाकारणक-
 पशट्टबहेवनकेनांचेतनाशून्यपणाथी अनेभूतिनाकारणपणाथी अरण्यजंयुं मिथ्यात्वशास्त्रनाममूहमयेकेमअमणकरेछे, मोटोम
 ध्यानादोनोदागकरीमत्य एवातीर्थकरेकेहलामार्गमांआदरकर. एमवीजोअर्थययो. ॥२॥ अथवाअणयानुनो अणुगुड्यायछे
 माटेतेगुडरूपजेनंछं नेअणुगुड्याकेतांकीर्तिनेनां पुण्यकेनांमाराबोधनांयवन तेमनेनतोहीश. तथायमनीभाराजेवाएट्टलेभारानी
 पेडेमनेनेविधनाराएवाजे अध्यात्मउपदेशतेमनेनिर्दिष्ट व्याख्याबेदोविनाशुनकर धनमांरहेलानिरंजनकेनांमोहादेअपरहितए-

[illegible]

द्वयं नेमं ई कोइ दाना दहारा ताना अने उरमां राजानी गणी आना नुरी रउपस्वाग्यानेथी नेमं रंगणी ओजुमां पाटनी पोकार करनी रा-
नायागं प्राती. राजापणो अने आधर्मपणी कोइ दाना नाना अने एकदम वचकयां नेत्रवने रंगणी ओने पदने माग्पणये धरद्वयो अने दो
कोवके पोइतयगं अंगतानां अनितरावन्त्यो अिस्यां इरमां आसी दायमां दीवोन्यो के-नमो गेणछां तयारे नेत्रांगी वोन्यो केइवने थो थो
धुराना वोन्यो के-थो अिक कोनो अर्थगीन थाना मणी पणमहादेवने के पंचंदन करानथी. नेत्रो गीपयत्रनमननी उमा नेने अर्थ अत्रिगे उ
स्ता इरमा मना काकि रियागं ने वोन्या. हे राजन आनमारा देव धमारं करुं वंदन स्तन आदिकने, नेमन विपी देवो पुरुष पमोइक
ना आहवादेने गीमदन करनो नेमन रिगहन कर. राजा वोन्यो केनुं आमकारुं अर्म वदपट्टं मुनुं थो ओछां. नेत्रो गी वोन्या के अमो नुहुं
नगी वोन्या कदापि आसोतिमने उपद्रव थायनांगमा शिखारं अमार उडपरमो विनायमाटे एवी शंका गीपमनुं वंदन स्तन रनादि नर्थक.
रना. राजा इमं ने वोन्यां के-एवी शंका करनां नदी मुने गी श्रेष्ठ मुनि वंदन करां नारपछी विचो गीपन कराल उभाथं ने स्वयं भुवं इत्यादि
कपीन पधीधी ओ श्रीचंदमानां नने द्रना गुणमं भिनपवी मारमंदं र्भवाळी मोटा अं राअी विस्वारपमाटी. एछी अभिप्रायक देव गुंम-
मी पण्णय सापंडं दुसमा मयमां पण अनुपम मिहमाचाळी श्रीपांभनाथ भिने-वरनं मनी स्तुति के कल्याणमं दीर इत्यादि गुयाळी शका-
दप वोन्या. नेस्तुतिना भगीयारमा मृत्तनां विधानं भरमरे, ग्रंथारसने नो प्रमदां प्रिं शिखानामय काल उरवारणमये न माय-
पानपइ आं रया श्रीपरशेदे मनामां निधय (मपीप) पणायी मयमो नोमि प्रमदां प्रिं शिखानामय काल उरवारणमये न माय-
मो श्री उममथइ. नेचमने नो कोनो परमपण कवीन ने हाथनाळी ओदे नीने मगा हिनमां दो कोलाहल उर उर मयमो के-अपार नेने क्रोभ
इपममय हाळनो मां पिउं एवामहाभयान दाना प्रिइ देव, पोताना प्री जानं वना अग्रिइ दे आ, जोकशने नरम सम करी नापये. नेरा
मां नो रइउदपाग न्द करतुं निचि मफाट्टं. फाटेया शिचि मफाट्टं. विजडीना द्यकारानी येदे मयमो रंग्याने केने नेत्रने नना

[illegible]

पदेतरास्यनेरिमाननीवाभिप्राय. आचार्योऽन्याहं-चास्मिप्रवृद्धं विमाननीमाक्षिपायते परंतु मधुमुद्रुपाखोऽस्मोदेवाः रेषपालं नुतो
 नुत्करोति. तेषादेकमुत्तरे-लोशानाचगापुगेचाचीयके तथा आक्षिप्यगुत्तरेदर्शकरीयके पयाननपरमात्मानुं हरेत्, अविचारगतिन
 एतद्वदवचारितयाद्युत्तरेनृत्करते. तेषां रेषयगमननी प्रनुमानं वदं प्रयायते. नारपडो भवननानातिवंधा इति नदी प्रपातं
 गुयैद्वयगमनपदं गतिनी गमय विमाननयेतवाने अथ अत्रिङ्गकंडावाचोने भवन्तीमुद्रुपाल, मयवेदेवा भवितुं गुत्तरेनृत्करोमो, पर
 वांश्चिकृत्वा लोचनकरिने. योनेतयोवानीयेऽं भंगीकारकयोत्तेवेनृत्तं, आचार्यपहासां दीक्षितकरं लो, गजां चंपवा रिव नृत्तं कष्ट
 गहननाहमदकं, एव विचारी आचार्यं नृत्तसी, इतीह चेदनां नृत्तलो, श्रीगार्दभं नां प्रयत्नेन करिने विषयाएवा त्रैयं गतो भीतीक-
 ल्प्रीनेक विचारभावेनामगायदेकादशनेचोपेतेवागंनेनाएवोमो, कंठेरिस्तकहं गएनामनाडमननां जइने, पादोपगमएना
 मनुभनननदणकरीगद्यो. तेनाहं विदनां गंभीनेवाः श्रुतीदुष्टपूवीनरी मुवावदवाचीएकगी माळगी. मावेणनी पंडे विकराळमुग
 करीनेगसागीनोपंडेमुगीपूरीमे, मे भवन्तीमुद्रुपालं प्रसजकरवापदी, तेनालोकरां पणं मजकरवापं हयां रात्रिनाः एदे आषडो रमो
 नेनाचरणपसजकयां. वीजापडो रमयिनेनावेमाभ्यजमसजकयां श्रीजाएरो रमयिनेनुमवस्वउदरपसजकनु तोरणने. मनचंदेपण
 ल्पगावपावणनकं लो. भवसागोमहागुद्रुपालइतोनापणेनेदुःसहपीपहापथानो विस्तारमहनकयों एगां दुआभंते मद्रासा
 इमिकुत्तरेनेवाएनृत्तमिनेप्रेष्ठपुत्रं प्रहं आश्रयं कारिते एमपाथेपडोरमहाभयं वंनश्री भवन्तीमुद्रुपाल मरणपांभीन भिन्नीगहनं य-
 माननेरीनेमोशं भयं वाळं देवतायया. । तेनागाहमपीत्रमप्रयं यदावनाएनृत्तकाळनेनादेह नोमो विहाकयों. मानः काले, श्रुतना
 मययोपगीनां हंते मवन्तीमुद्रुपालं नृत्तं वृत्तानं प्रणेएवा श्रीगुह्यमहागतीनां निरटेनेनीमानाधद्रामो रतेनेनीम वीश्रयोने मवन्तु-
 नां नृत्तलीनेनेममानवां वंमयां अविनीयकापकरीकरीनां धामनदीने विंचेनेनी देहपुत्रयापडीनी सर्वे कया भोकरी. । तेनावेराग्य

रमयीधद्राए, गर्भवंतीएकतुअनीसीने, घरसांमुसी, वाकीनीएकत्रीच, पुवनीरियोसाथेपोतेदीसासीधी. गर्भवंतीस्त्रियपुत्रउत्पन्न
 कयोनेलेअवंतीमुकुमाएनागृयुस्थानमांआमामादेहेविक्रमराजनकराव्यो. तेपुत्रेएमत्राण्युंकेमारोपितानोआजगाएमहाकालय-
 पोछियाटेआमामादनुंनाममहाकालयाव्यपयारीने आमामादनुंनाममहाकालस्थापनरूपे, अनेम्रासादनीमयेश्रीपार्श्वनाथजीनी
 मोतिपानुंस्थापनपणअनिजेमहोत्सवबढेकराव्युं. अनेकेटलाकालपर्यनेमनिमाउं पोतेपूजनकर्तृकराव्युं. पछीअनुक्रमेकेटलोका
 कालयहगयापछीशिवभक्तोएराप्राम्पणोनुंजोरपच्युंत्यारेनेवाकोइअचमरपांमिनेनकरवानांकापमातत्परथयेलाउन्मसाम्राह्मणलो-
 कतएनेश्रीपार्श्वनाथनीमतिमाने पृथिवीमांगुलभंडारीदेइअजाए एकमोटुंदिशचल्लगलावीस्थापनकयुं. १ हालमांमारीकरेलीस्तु-
 त्रिधी माकथानयइआपेलाअधिष्ठायइदेइनामांनिच्यबन्धी त्रिचल्लिगनेभेदिनेश्रीपार्श्वनाथजीनी मतिमानकरदयह. १ पछीतो
 सत्यभगवत्यनेभेद राजांनिरूपणकरो. १ एमकारनीअनिमुंदरवाणीते योगीनीसांभलनिबिक्रमराजा बोलयोकेतमेकभुंएमज
 निधोजणापछेएमकहीनिमुभछे उत्तरकालजेनोएचाराजाए दर्शनधीधयुंछेश्रीजिनमतनुंअवधिराहृत बहुमानजेनेएवोधयोसतोश्री
 पार्श्वनाथजिननीमतिमानी पूजनेअर्थममयइमोगापआव्यां अनेमतिमानांभतिशेवखांणकर्या. पछीराजाबोलयोकेहेयोमोद
 तमारामसमानमोदोकरुपिकोणछे कोइनधी,केमके-नीतिशास्त्रमां कयुंछेके-देहकांनुंभक्षण करचामांतत्परएवामर्पो पणाछे,पण
 पृथिवीमंडलनुंपारण करसाममर्थचोएकत्रमिद्ध दोषनागछे. ५ मूर्यनोजउदयचसांणवायोण्ये, अन्यग्रहनोउदयतेनीआ-
 गत्यनुंशरवाणिए,केमके-जेमूर्यनोउदययये मनेअंधकारजणानुंनधी, तेषअन्यनांतेजपणजणातांनयी. २ अहोअनुपमतमारीक-
 विनाकन्याछेके-परिपक्यऐलारमथीभिरपूरमाकरनाकटकानीपेंउउपराउपरि त्रीप्रपणेचाल्यांआवनंषदकोणयहरुविनीकवि-
 तामांनयीजणातां? अनेमुगंधिमानरुपोकलांआप्रकल्येनाराममरगोमोडोयोलमा नोवैभवपणकियामहाकविनेनधी, अर्यातमेव

नेछि, परंतु पूर्वेति पणेषादि न भवति कोइ प्रकारना भट्टवरतना निष्ठैरणतमान (एनीपेले उत्तरमथारपीपदनां नलनामिवाह)
 उच्छ्रितारणनामंगरह उच्छ्रितामरुसीकोवितानो श्रीपणेरुनारुकरवितोकोइजगण्ण एकरुजहोयछे. १ छंदंमां प्रतिपीडाश भावनी
 तेतो, बुदानुशुभ्यं सार्थाणं रुज्जातनां पदधाववापीनथी. तथापणापरिचयपीपणनथी. शब्दनीमासीठुन्यतिश्रीपणनथी, नृणांमु
 दनाउपदेवापीपणनथी, एनांजगनमांसारकविश्रीनीपोतानांमिच्छेजुर्वनापोटापुणपना उदयवटेजवाणिमांणीमपुरताउत्तर
 थायछे. २ एरीतेमिद्धमेमगुरिनो कथिनानां पणां वरांणकरीधिकवराजपोतानां निगममांगयो. आमकरो जिनगामननीममाद
 नायहोविदिमतयेयला अतिआनंदयांमिच्छाममसंवेपळो, पारांचिकमायाअंतमां याकीनारेळां, तेमूनिनांयांचवर्ण, ममादप-
 दमांयापनकर्या, एटलेपानं चर्याफकर्या. पछोआनिजेमोटाउत्तमवदेगच्छपद्येमूर्तिदग्दमांस्थायनकर्या. नारपल्लीगुज्योनिपीविज
 करारमांमपीणएवागूरी, अनुक्रमेओकारनामानगरमांपयायां. एकदिवसत्यानांमंचेतेमूरिनीविद्यापनाकरी, जेमके-हेभगवद्
 आनगरनीमपीपेरहेठगांममां छंदरनामेमोटांराजपुत्रछेनेनीवेसिथोछे. तेमांयांटीशिपममएकपुत्रीउत्पन्नकरी, अनिच्छेनेदयां-
 ममीहती. तेचामांतिनीशोकपणसमीपेछमसवकालजेनोएवीहतीमांतेनेणिए विचारकर्यांके-जोआमांनिनीशोकपुत्रउत्पन्नकरशे
 तोएमारकरनाथणीनेषणीयाहलीपदो; मांटेनमनयुंजांरपणमविचारीश्रीपणानेयोग्यएवीगुछबुद्धिवदंनथापांतेदुष्टभाचरणया-
 लीहतीतेथीएकदइयने (मसवकराववारीश्रीने) यणुंद्रव्यआपीप्रमथकरीनिकबुंके, ज्यारेनेने, गारीनांनिशोकममयकालि (छो-
 कंजगनीचगते) योन्नावेत्यारेअन्यस्थानयांथीप्रथममंमंहरकरिआम्वेळुंमरेळुंनानुंजोकरुनेजगण्णंचारुं एटलेआमरेळुंछोकरुं
 अवतगुणममकटानचछाववी. अनेनेनेणीपुपुत्रज्यो होयतेनेनारेपोतेग्रहणकरीलेइअनुकये कोइदूरजगण्णउदेटीदेवो एम-
 कारनीगोउचण, यणुंद्रव्यएचचीकरी, एवोमंपंचकर्यांकेकोइनाजगणवामानआव्यो. पछीदेवयोगेनेनांनिशीएपुत्रजन्मयोगेनेदे-

१५५
 १५६
 १५७
 १५८
 १५९
 १६०
 १६१
 १६२
 १६३
 १६४
 १६५
 १६६
 १६७
 १६८
 १६९
 १७०
 १७१
 १७२
 १७३
 १७४
 १७५
 १७६
 १७७
 १७८
 १७९
 १८०
 १८१
 १८२
 १८३
 १८४
 १८५
 १८६
 १८७
 १८८
 १८९
 १९०
 १९१
 १९२
 १९३
 १९४
 १९५
 १९६
 १९७
 १९८
 १९९
 २००

सातगुण्यदा निवागभाषा (गार्हपत्ये). अनेस्वामीनामनामीतो, एषोमिषकरोत्तंके-नेतो नरनराव्ययीपागामोत्तो, पृथ्व्यारोत्तो-
 एत्त्वोरेवपागाराधमावकीसास्वेत्वीशोय, वेत्तादानआपनाहोप अनेकांचिरुपमा, शुं गीमाएव्योत्तंके, नेत्यारोत्तोपृथ्व्यारोदे-
 एदेष्टीनरमोरमरनीधमणकरानीमोशयेत्तं इत्यादिपृथ्व्योक्तामपणोभीरभयत्तं. २ अनेरादित्योक्तो, मर्वचम्बुनेत्रापनागारिक्रम
 रासात्तं, एवमपागीदित्यारमृतिरुत्तंके-रापुनरजममाममाकोदस्वल्पात्तं । पाउल्योभाग) भाव्योतनी, एतदेवेव्याल्यो
 पणनधी. अनेवाभिओनेरोरावेनमारवःस्थत्तं । छात्रि) आपीनधी. परमो भ्रातृपुंरुत्तंनोपण, नमानेनोतनीत्तानिआ-
 पनानधीमात्रं. इत्यादिपृथ्व्योक्तामपणोभीरायत्तं ३ अनेममामनाआरभस्वात्तवानमारीचहादोनोनेशागहंकोवागेमने, गु-
 पुताइएक्कपरा, पुतीमायत्तं. तेनीमियोनानेवमाथीआंमुनाजळनोवचारुत्तं एनोरेगजन्मोदुंआधयत्तं. केयके-निगण
 देकोमारपराधीशाम्यो, नेरावृताइदयपुट.गवा, मोटमारपराजोअनरवमवां, अनेरुटोमई, अन्यवस्तु, अनेनेदृदयकपयडांहुत्तं,
 नेवधीपीर्वावनीकदेएदानमोपुत्तं, वणआवा. नेरावृताइदयपुटोमई, अनेरुटोमई, अन्यवस्तु, अनेनेदृदयकपयडांहुत्तं,
 मोधमोने, छक्कपरायत्तं, नेधीनेनाइवरायवेत्तोम्योवत्तं, इत्यादिपृथ्व्योमोभीरायत्तं ४ एतद्वाराचारश्रो-
 कनीअटुनवीरामावनीनेरिक्कपरात्राआंनममसयवो एतीरिक्कपराजणोवचारुत्तंके-आस्तीवतोनेत्योक्तांइतधी. एंभुप्रा
 मुंदरधारिदृक्कपरावो वमभंरोएकमोटांशधीमगाव्यो, अनेवीओएवोत्रमोशोशोथीमुंदर मुगंधिवालीवस्तुवहे मंगुलेभरेवो
 मंगगाव्यो अनेवीओराधीमोनेयाधीमंगुर्भं रंत्तंमंगगाव्यो. अनेवांथोराधीहारअनेअंदहार इत्यादिमोत्रोमोतिनांआभरणवहेमं-
 पुंमथोनेहंमगाव्यो, एतद्वाराचारराधीमंगारीने मुद्वाराजनेहंहुत्तंके-आचारेराधीग्रहणकरो मुद्वोत्तंके-एराधीओनुंअ-
 दाविसोअननधी. वनीरात्रोनेत्योहं-मंगगाव्योमंगारीनेचार देवोमंगोलीयो. मुद्वोत्तंके-एवम

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय । अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ।
 अर्जुन उवाच । धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता
 युयुत्सवः मामकाः पाण्डवाश्चैतानि ॥
 तदा द्रुपदमुनिर्वाक्यं वीर्यवान्बभूवुः ॥
 संपश्यन्भीष्मद्रुपदप्रसादितचेतः ॥
 आचार्यमुपसंगम्य राजा वीर्यवान् ॥
 पश्यन्भीष्मसमासेन त्वं पाण्डवराज ॥
 बभूवुः प्रह्लादप्रसादितचेतः ॥
 अर्जुन उवाच । धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे
 समवेता युयुत्सवः मामकाः पाण्डवाश्चैतानि ॥
 तदा द्रुपदमुनिर्वाक्यं वीर्यवान्बभूवुः ॥
 संपश्यन्भीष्मद्रुपदप्रसादितचेतः ॥
 आचार्यमुपसंगम्य राजा वीर्यवान् ॥
 पश्यन्भीष्मसमासेन त्वं पाण्डवराज ॥
 बभूवुः प्रह्लादप्रसादितचेतः ॥

श्रयं वदेम पुष्टितयां छे मयं अंगनो रासममूहजेनो एवाहेतुयी, अतिशे मोटा पुरुषो एष प्रकारं नुरुतेषण वस्त्राणवायोगच्छे. परं नुपि-
 तानो जे एषमादछे. मूर्तिमान्स्वेदछेके- जे, अपारप्रसन्नताने रहेचानुपात्ररूपएवापुत्रादिकने विषे सम्यक्मकारो विचार्या विनानो
 जे छे एमो कञ्चोने अथवा नवीनवा अनेकनकारनां काप, तेमां ल्यग्रये अराजानो शो दोपछे, पण तेनी दुष्ट दुष्टिवाली, अने पुरुपर-
 स्नेना ताकरनारी, अने ते प्रकारना कूटप्रपंचेन रचनारी एवोने पूत्रनी अपरपातानो जएदां पछे. अथवा स्याभाषिक नुरुच्छप्रकृतिधी,
 साहमपणे पापमां आमक्तथयायी, अने अपरपातानो निस्र अतिशेदं पणयायी, हृदयं नुदुष्टपणयायी, शोताना पूत्रने राज्यगादीं मलवाना
 महालोभसमुद्रनो उछाल्लो तो ती शक्यार्थस्त्री जानिए कुं कामकरे तेमां चीनवाइ. नारे एदो पकोने देवो. तो तेनो उत्तर एछेके- पूर्व करे लां
 दुष्ट कर्म तेनो एवो दुष्ट विलाम छेके- भेधी एमकारना अणधारे ला अणविचारेलामोटा अन्तर्य एनी मिलेज आवी पंदेछे, एमन होयतो
 पिताने माणपी पण पुत्रपणो प्रियहतो, तेने अतिचतुरमणे लोकरवा मां टोपिना एउपक्रम कर्यो पण, एपुत्रनुं जएवुं कर्म भाचीन हयुं के,
 एवा सारा उपक्रमनो परिणाम एवो यथोके- जन्मारा मृधी विआंखे भंघणने राजपरहित पणेर हेवुं पदं. । तेशास्त्रमां कथुं छेके- कछोला
 बहे भेदन कर्यां छं कुलपर्वत जेने, एवो चंचळ समुद्रपण, कोइ थारण करीशके, परंतु अन्य जन्ममां करे लां कर्मनो गुप अथवा अशुभ, एवो
 दिव्य परिणाम कोइ धीर्वथ करीशकानो नयी. १ पूर्वभवमां जेने जे कर्म कयुं छेने, आभवां रहेनारने भांगववुं पंदेछे ज. अने तेमां अन्यनो
 निमित्त समाज शोयछे. २ ॥ राजा एपुत्रनुं संवत्सरांन जांणी अतिशे पश्चात्तापपी पोताने पणो धिक्कार कर्यो. ममादे करिनि पारायी अ-
 कारउपर विंदुमुका पोमां टेने पट्टे जे मय्योने धीको मटमहा अन्तर्य ययोने अग्निनी पेटे मारे हाथे वधार्यो. अथवा ममाद, उन्मादनी पेटे
 जीवने शोशो अन्तर्य पुष्टनधी कस्तो मर्वे अनर्गन करेछे अथवा सर्वमनोरथने नाश करेछे ते कथं छेके- ममाद परमद्वये छे प्रयाद एमपरम विप
 छे. ममाद एम मुक्ति पुरज नारंगे नुं टनारछे. ममाद एम जनरकरथानछे. १. पुष्ट एवामनो धिक्कार थावके जे राज्य योग्य एवा पुत्रना आमका-

मातृपुणहुं पोर प्रथं राज्यनधीमागनो. तेमांभन्धीअतिशोआनंदपांमतोराना, अतिशहसाहितपुत्रनंपुल्लवामंडयो, केअतिशेद्धेदने
 रेयेवानुंस्थानएतोपीच, वयोस्त्रसृथयो ? त्योगुत्रदोल्योके-मंमतिकेतांरवडेज, तारपछीअतिशमीनिंगपरवशययेलोरानागां-
 रत्नीपेटारारारसंमतिमंतिनामउत्थारणकरवाथीनेपुत्रनुनामपणसंमतिपुत्रममिद्वयं. पछीदशदिनमनोतेपुत्रययापछीअनिशे
 मोटागरमवधीनेपुत्रनेमंगाधीअतिशेषे माहितमंमतिएवीजनमस्यापनानो महोत्सवकररीराउयगादीएतेपुत्रनेवेमाख्यो. तेसंमति
 राजाधणसंहनेभोक्ताअनेपरमश्चाचरुएवंधीनुहास्तिआचार्यनाउपदेशीययो अनंतेआचार्यनीआज्ञावदंश्रीजिनमनुंभाम्माउग
 (एरुपम्वनिपण्ण) धयुं ॥ एमकारेच्येजननुंआधिरुपणानेचयेआख्यानरुलुं. ॥ अयंनुअन्यथाकरवाप्रमुग्गमांएवैकदेहादोपवि-
 शेपणवेज्जे. ॥ आगगाएआमकारनुंरुएतेछं-नुक्तिमनीनामनीनगरीनिंवे, श्रीमुनिमुत्रतस्सामिनावंशनेचियेअभिचंद्रनामा-
 रामानोपुत्रअनेसरवदादिपणाधील्लोकमांनमिदएचोवमुनामेराजपुत्रनेअनेपर्वतनांमउवाध्यायनोपुत्र तेनेथानारदेनेपरमश्चाव-
 कथपेलोवदंवरुनामेउवाध्यायभणायोहनो. एरुदियमवणीनेथांकेअनेत्रणरात्रियेदृश्येनेचिये (हवेळ्ळिनीआमाक्षीमां) नुने
 सत्ते, पारणभ्रमणएवंतापूआकागमार्गेजनाहानेपरस्परएमचोल्याके-आवणमांभीएक, सयंमागीछे, अनेपीजोचेनोनरकता
 मीछे. तेनातमांभन्धी, उवाध्यायवेदधीदिचारकरवाळगयोळिधिकारछंहुंउवाध्यायसंतंवेदित्थोनरकयांजन्ने, माटेमारनेनोनि
 र्णपरुत्तरोनोइएहोत्तियावेदिप्यनरहेजशे, अनेकियोशेदिप्यस्वर्गजने. तेनेविर्णपकररानेअर्थउवाध्याए, लोहनाषणमुकुटाक-
 रीनएप्रणीशिव्योनेएरुआपीरुमुंके-आमुकुटानेकोहनदेलेएवाएतानस्यलमांछिजइनेमारो, एमनेमनीपरीक्षानेअर्थअर्पणरु-
 र्या. तारपछीवमुअनेपर्वत, एवेतोअन्यएवाप्रदेशमांजनेकुटानेमांभीआध्या, अनेनारदतोदूरदृग्ग्यस्थानमांमयोगपणमारी
 बुद्धिवालेतेमांओपचाराररामंल्योके-आमगापणणइदिंमुं देवतोद्वेक्षे. बिद्धदेवेछे. ज्ञानीदेवेछे. माटेजगनमांणुंकोइपण

इत्यादि तेनेपुंसमस्त्राव्योनोपण अभियानधीतेवातेनेनमुकी. पछीतातेनारदअनेपर्वतकएवेनेघणो विवाद्ययतेमोत्रेजणेप्रति-
 झाकरीकेजेनोअर्पणू डोपेदेतेनीजीभडुंछेदनकरवुं एवीपरस्परप्रतिज्ञायइ. पछोबसुराजासत्यवादीछे मटेनेजेकहेतेसांचुंएमनि-
 धायकरीतेचसुराजानेमासी करयो तेवातपर्वतकनी मानाएजाणीएकानेपर्वतकने कलुंकेमेषणतारापितायी सांभटपुंछेकअजेके-
 तांमणवपेनुंमुनुंअन्यएचो अंधेछेनोमध्यामहाअनर्थनी करनारीप्रतिज्ञासीदकरी पछोपर्वतकमातामत्येबोहयो केहेवतोअमनि-
 स्नाथवानीहतीतियइइ. तारिनांजेमयटेमेउपायकरवा पछीतेपणपुत्रनामोइयोपुत्रनुंहितकरवा वसुराजापासेजइसबधुंचांतगु-
 सपणेकहीमार्थनाकरी. राजाएगुरुस्त्रीनादासिष्यपणाधीनेचातअंगीकारकरी. पछीमातःकाले सभामंदेनेनोविवादचाल्यो, अ-
 तिशेपोटाएचापापनोपण आदरकरीवसुराजालुंडुबोह्यो, तेजवखततरकालदेवताएचपेटानी महारकथोतेथीहेठलपड्यो, तेज
 वखतमरणपरामीनकेगयो. एमअनुक्रमेतेवसुराजाना पदमांविसाहेलाआठ पुत्रपणदेवताएमारया देवतासंबंधीकोपदुःसहछे.
 वेपुत्रतोनाशिगया. तारपछीनगरनालोकोएधिकार करीपर्वतकनेकाढीमुक्कयां, महाकालनामाअमुरेतेनोसंग्रह कथोतेनोसंबंध
 आमकारनोछेके-अयोधननामा राजाएपोतानीपुत्रीनो स्वयंवरआरंभ्योपुत्रीनीमाताए पुत्रीनेछानुकुंछे-माराभादनीदीकरो
 मधुपिंगनामाछे, तेनेजवरजेंतेजसर्वराजामांमुल्यछे. सगरराजाएएकांतमारहेलीसारी दूतीनापुराधीतेचातजाणी पोतानापुरोहि-
 तनेकन्यावरवानोउपायपुछयो. तेपुरोहितपणदीप्रकविहतीअनेकपट करवामांचतुरहतोमाटेनीएवी राजलक्षणमंदितनेकरीस-
 भामांतिमंहितानुंन्याख्यानकयुं, तेजेमेकलक्षणवेहसगरराजामारो कहेवाय, अनेमधुपिंगतोछेकअपकृष्ट (नीच)कहेवाय. तारपछी
 तेमधुपिंगेसर्वराजादिकेउपहाम करेलोलज्जावेहसभामार्थनीकलीगयो. सगरराजानेनोतेकन्याचरी. तारपछीमधुपिंगेकोयबहे
 तपकटुतेनेकरीनिमहाकालनामैअमुरथयो. तेवेमांजीजोपिण्डादपणभावीमल्यो. तेनुदुचांततोआमकारनुंछेके-मुल्लसाअनेमु-

भद्राण्येयनामनीमंन्यामसी। ओल्लोकर्पांगणीपीरुल्लयातरती. नेमांमुल्लमाद्यतिशेवदामोटीपंडिताहनी, नेनेकोइमनेवाद्यविवादकरी
भोदीउदयगदावी (मोदीउदयगदावी) याद्वल्लयनायेगंन्यामिनेवाद्मानीनीनेगीण्योतानो
नीनेनेनीमुल्लयाणउणप्रकारनोपटहोवगदावी (मोदीउदयगदावी) याद्वल्लयनायेगंन्यामिनेवाद्मानीनीनेगीण्योतानो
शिल्लकरीराल्लो भनूकेयेनीशाय्मने। प्रतिशेवोइयययाथीनकरानाकायमायानियइतेभीमुल्लमाने गर्भस्त्रियिद, तेवातपु-
मश्रानाजोणयापोआथी, नेधीनेसीपु प्रतिशेवकोइइछानीरापी, पुप्रमवययोयांनेहीपुरुयेमुप्रदायीछानुंविपल्लनेनीने
अमेययावाळ कनात्यागकरींनही। पुरुषनाओणया, यावःकालेपुप्रदायणल्लपिदेअतिनेअनुमारे लोत्रांप्रोत्तनां याळकपीयल्लनी
नीनेपेहलेनपुल्लोपयाधिपोनानींवेळमुणउपरपेय्यापीयल्लनाकळनेचाटनेमोटे पिप्पल्लादणुंवापकहिनेस्थानमांन्यायीयुद्धियमा
ह्यो। अनेपणंमगाययाथीअतिवाचाळपुयोमहापंडितनेययां. पोतानांअमगंयधर्माधर्मीयानागिताठयरअनिशेदेपुनंयारणकरतो,
पोतअनायेहोइमातापितानोवयकरवामांटेनेअनायेदेओकयां. नेमांआमकारनुं अरुपणकर्तुंके-राजालोकोणअभ्यममुगनी
आतिनेअंधंअनेश्यर्गनीमातिनेअंधपनुणोदाशधि। मनुज इत्योइवदेयज्जकरयां. । महाकाळअमुरेविचारुंकेतोआपयंवरुअने
पिप्पल्लादपेवेनाकेइयाधिराजदिक्कहिगामयययमाप्रवंचनेहिमाकरंनोमिनेनरकयांपेटे नांअमगादिराजाओणमारीमांभेवर
कनुंउतेनेनोपटलोयले, गमधारी, नेयेमत्येणमककुंकेतमोहिमाप्रवंचनो, कुंमनेनगापनमारीसहायताकरीश, नारपटीमहाकाळ,
नमरगाममपुणस्थानोमां रोमोविकुल्ल्यां. ज्यांज्यांपव्वनकअनेपिप्पल्लाद एवेजणहिमायययज्जकरनेल्ल्यां। नेदेव, रोगनीशांनि
करे, अनेयज्जमांहेलंअपनुमपुनोने, विमानमंदिवइवइनेउंछाएवा मासांनेदेगाटे. । नारपटीमर्वेओकपणअनिशेआदरवालायइ
मगराराजामपुनोणनेवान हिमायययज्जोकरवामांठ्या. । एममनुज्यहितापण, निर्दयएवतेपणेहल्लेहल्ले मयगांवी. नारपटी
पायावेदोइपमाटीमहाकाले धीमहितमगररानांनोयज्जमांहेमकयो. अनेपिप्पल्लादेपणपोतानांमातापिना लोन्हीकाडीयज्जकरी

[illegible]

भौमवशागरुणे श्रीदत्तात्रयगण्डापिपतिभोगुमतिरत्नमृश्वरनीनी आश्वारूप उपदेशधीक्षितेदानगरनी श्रीनैनोदयसमा
 वरपथीपचाही मसिद्धयेयभित्तगण्डः ॥ श्रीसोमपुंदरमृतीनासिद्ध श्रीरत्नशेखरमृतिपरचेलाधीआचार मदीरनामनाथे-
 धनुषादीरासचंद दीवानाष्टनभाषांतरभावे आयमयकागनुपाषांनरसंपूर्णवयुं ॥ १ ॥

भाग. बीजो.

आचारप्रदीप नामना ग्रंथं वीजा प्रकाशथी केवल भाषांतर मात्र.
सर्व मागपी धन्यो वषा संरुत करार तथा सर्वं गुरुसती भाषान्तर करार तथा ते सर्वे दोषनारा.

ज्ञास्त्री. रामचन्द्र दीनानाथ.

आ पुनक्तनो सर्वं एक स्थानीय गच्छेष्टे.

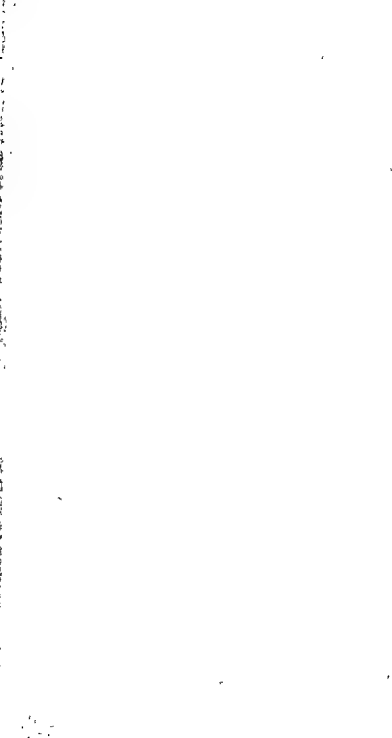
श्रीपद्मपागच्छे श्रीपद्मजमूर गच्छापिपां प्राचार्य श्री मृगतिलनमूरीभरत्रीप स्थापना करेष्टी
वेदानी जेनोदय तथा तरफथी छपावी प्रोत्तद करार.

शेठ. सोमचंद पानाचंद.

अमरावाय-“विजय प्रवर्धक प्रेस”मो छपाणुं छे.

मूल्य रु. १-४-० टपान्न सर्वं नुदो.

संवत् १९५९ श्रावण सुद ८.

॥ प्रस्तावना ॥

॥ श्रीवज्रपादस्त्रीयश्रीगजगुरुगच्छापिपति आचार्य श्रीमुसति रत्नगुरीश्वरनीप, स्थापन करेष्टी तेदानी त्रेनोदय
 पञ्चमनादपी उपासीनापीदकरावा आराधना येनेक, अर्चामन्त्र, कठिणग्रंथोले, त्रेपनीशिका प्रिल्यण्टवायिगेरे भयाविकोरेने
 कर्तृत्वनगी. येने तेग्रंथो 'त्रेनीपतपट्यमंगंयनात्राजवालयकते. येने तेनामाधिकवदामोटापुरुषोते घणामयतेगर्वनी, वृषकार
 करवावांरे, केवलमागपीवारामा नगावागपीअनेवंकृतनेत्रोलेत्रेमाते, एवीमरन्त्रेकठणयायामारिच्योले. तेग्रंथोपनामाची
 मभनेनहीनवदामोवामीनोटीहादीने वनतावरातपी तेपनीअनेक प्रभियोपकटीकरी द्रव्यनोदयगकरी धिदितोपने तेमनुशो
 पमकरापी त्रेमेवाठ धिदितेने मारोकाते ते नेवाठनुं पुण्यपलुंगायिने भेग्रंथोनेभयागेपी भजवाळामाळायानो आ ममानो
 पुण्यपरादो ले, एण त्रेपनेव, त्रेमुनेव, उपारवा, उपारेलारे, त्रेमुदीमुनेव, अण्यद्रव्यपी मातर भयवानिरसर ले हरकोटेच-
 दपोनेवो, मातमागपीमलेलोदेवाभोदोयनेवो, अत्रनवपीभ्रतिचे अत्राण्यो रुषेयानुकाय एकभानेकरतो एवोप्राप्तजगोळिका
 दि, तेनीपाने दवो भयवा भावागुगपी वपनी पोगपीरिमवरापी पोनानोपाधिष्ठ आठवरदेवादि कवेयाएकठाकरया एवो
 इरादो, आ गभानो नगी, एत्री धाद्विषोभनावनोभ्रंय एवोप्रोतिदले, लेश्रीरत्नचोत्तरगुरिये करंजोले. तेजग्रंथनीपनिमदिनेज
 श्रीरत्नत्रेपगुरिये आचारमदीपनामनोभ्रंय रच्योले. एणग्रंथपापंणुंगामपी होचापीकठिणदेग्गिने हादनापीदतो वाचीनाक-
 नावगी, नेधीनेभ्रंगोटी समोतदिनीपीकिमा. भाविरवचोले, पणधाद्विपिपने वाचनार गुरुने अवद्यजनाणचोत्रोइये, तेग्रंथमा
 हावादिक् गोप्यकारना आचारनायविमहाप्रते. हानाचार १. दर्शनानार २. चारित्रानार ३. तपत्राचार ४. धीर्याचार ५.

તે મક્કાશોના નામ છે. મસંમયામણીકયાયો તથામયાધિક પુરુષોનાંચરિત્રો તથામણરૂપણામુદ્રના આલાપકોતિયા
 યાઓથીપરપર છે, તથાવાંચનારને રસઠયજાવી મતિવોષઆપવામાં આગ્રંથની ચતુરાદયની દેસાડવામાંઆવી છે, માટેઆગ્રંથ
 મયમ મસિદ્કરત્વનો નિવારયયો, પહોંસંસ્કૃતમાયાના કઠિનશબ્દોનોઅર્થ અનેમાગથીભાષાનું તમામ સંસ્કૃતકરતું. માટે એવે
 ભાષાનેસંપૂર્ણમાણનાર અનેનેપાછો એનર્ચનાંમૂલસિદ્ધાંતોનો ઘણોપરિચયકરનાર મસિદ્ધિદ્વાન્નોત્તયાસકરતામર્થવાચિતામણી
 ધર્મપિદુ, ચૈરાગપદ્યતક, અને સંભાગજરી નાટિદ્રાનું તથામસંસ્કૃત માયાન્તરકરી મસિદ્ધિપામેજા. છટલુંજનાદિ, પરંતુ ઢા. પૂલર
 કિલ્લોળ, પીટર્સનસાહેબોદે, દક્ષિણ, દ્રાવિદ, કર્ણાટક, ગુજરાત કાશીદેશવિગેરેમાં તપાસકરીલોજીપરીસાલેઈ પ્રમાણકરી
 માત્રપ્રકના પંચોતેર રૂપેયાઆવી આસેપચીશ્વરપંથુથી જેનેરાલયા, જેનેશકારીસંસ્કૃતતથામાગથીભાષાનું કામકરીઘણાંસદો
 ફીકેટફંલોદ્ગાંધીમેલ્લવાંછે. ને ફાલમાં અમદાવાદમાંકદોતેરી જતીનોપોલમાંરહે છે. અને જૈનીપશાસ્ત્રી રામચંદ્રદીનાનાથની
 પ્વાનામામધીઉલ્લાસ છે. તેમનેભાસવેકામ શ્રીપૂર્વોક્તઆચાર્યજીનીઆજ્ઞાથી તોપવામાંઆવ્યુંછે. અને તેનુંગુજરાતી ભાષાંતરકરતું
 તથા સર્વેનુંશોષણું લેવળતેમનેજસાંપ્યુ છે. તેમાંધીનમુનામાફક આ થોદોમાગ હપાવી તપસ્તશ્રીમંથની તેવામાંવાસલકર્યો છે,
 આગ્રંથમંપૂર્ણ મુજરાતીમાયાન્તરસાંદિત મસિદ્ધકયાપછી પ્રાચીનદારેમદ્મૂરતીનું કરેલુંરૂપદેશપદગ્રંથ દીકામાંદિતતથા માયાન્તર
 સંદિત તૈયાર થપ્પલું છે તે હપાવવામાં આવશે માટે આવો મારો અવસર જાણી ગ્રંથ ગ્રહણ કરવામાં કોઈ મુદ્દ પુરુષ પૂરુષો
 નદી પરી આજ્ઞા છે. ॥

॥ લિ. સેઢા ગામની જૈનોદય સમા. ॥ શ્રી ॥

૧૮૮૬

મરણે સંમિશ્રિત થઈ રહેતો. તેના મુંદરગુણની નિર્મલ્લભ્યતા ચંદ્રનેશ્વરનારી સ્ત્રી સોમાનામની સ્ત્રીની, તેવો
 પણ દેશિકનામે હતો. અને તે સ્ત્રીનામની દાસીનો પણ પ્રાસંગિક પદ્યોનો કોકાચનામે હતો. તેમો વિચાર્યકાર પોતાના પુત્રને
 નિહિત પદ્યોમાંથી પોતાની કલાઓ પ્રદર્શન કરાવે છે. તે કલ્પે કે-પિતા તાદન કરેલો પુત્ર, અને ગુરુ શિષ્યા કરેલો શિષ્ય તે પે,
 તથા પદ્યોમાં સોનાની પેઢી છોડી આશ્ચર્ય કરાવે છે. ૧ પાંતુ તે પુત્રની તેવી બુદ્ધિ નહીં અને તેવી શક્તિ નહીં, બુદ્ધિ પૂર્ણ નહીં,
 અને તેથી કોઈ પણ શિષ્યા પ્રદર્શન કરવાનો ઉપોગ પણ નહોતો. અને તેથી કોઈ ભાગ્યવ્યોગ પણ તે પુત્રને નહોતો મળે તેના પિતા પુત્રની મેરેન
 કરી પણ કિંચિત્ત પણ કલામાં કુશલતા તેને નવું જોઈ, કોઈ શ્રેષ્ઠ શિષ્ય સાધનાં જાણ પુરુષ, યજ્ઞી મેરેન કરે નો પણ તે પ્રાંધ-
 ભાગ્યવ્યને નિર્વહ કરી ન શકે તેવું રથકાર પણ નિષ્ફળ થયો. ૨ તે કલ્પે કે-ઉપોગ સરિવ, પ્રવાસ કરતો, પ્રતિજ્ઞાની, અતિ
 પ્રાણી, અગ્રજાણ મનવાહો, ધણા સારનો દેવી, વાંકી મુદ્દીના ચિત્તામસાદિત હાસ્યવાહી મુંદરવાહી ચિત્તવન કરતો,
 પુત્રને પુરુષ શોધ તેને લોકમાં સ્થાપિત કરનાર અને મરુપુરને માનવાયોગ્ય સ્ત્રી વિચારણ, નથી પામી શકતો. ૧ બુદ્ધિ વહે
 પુરુષ નિમગ્ન પુરો કોકાચનો દામવળે રથકારના પુત્ર પાંતુ મીનવળે વેશી રહેતો, રતો, નો પણ શેઠામાં પ્રમાણ તમામ કલા-
 માંને પુરેલ તંત્રી બળેલી શોધે તે પુત્રને પોતાની નવાનવાત કરતો કરનારી, ચીત્તામાં મની બુદ્ધિના યજ્ઞાવલ્લધી પુત્રિ વહે કલ્પના
 કરી કરી પાતી લીધી. અને મોંઘાલ કરતાં પણ અતુલ્યે અતિશયે અધિક રથકારની કલાઓમાં કુશલતા પુરું મેલવું. ૧ તે કલ્પે
 કે-યોગ્ય સ્થાપના શરૂ થઈ, ળીયા સ્થાપના સમયે અતુલ્ય, પાંતુ વિષે અપેન્દુરન, મજ્જનમાં પ્રાપ્તો ચમત્કાર, મતિ જ્ઞાનવા-
 ત્તામાં અપેન્દી રિયા, વક્તા પુરુષમાં પ્રાપ્તો પ્રથમ, પુત્રને સ્ત્રી ઉત્તરોત્તર શક્તિ પામે છે. ૧ રથકારનો પુત્રનો મુલ્ય હૃદય
 વાહો રતો મળે કલાઓ મુલ્યવળે થયો. રતનારની પેઢી, મોની મોનારું બસન કરતોની પેઢી કલ્પાનું બસન કરનાર થયો. ૧ કાલના

અનુક્રમથી મોંઘવણરથકાર ધરણપોમેગને, પુત્રનો મુવંછે માંડે, રાજાની આશાથી કોક્ષાદાનંત તરથકારની વદવી પ્રાપી.
 રિયાતો કામદુયાગાચનીપંઢે ધું વાંછિનં ન પ્રાપે મવં પ્રાપે. તે કર્ણકુંઠનરતુઘ્નિરૂપણ વિચારછે. છાનું દાકિરાલેનું
 ધનપણ વિચારછે. પ્રિયા, ધોગને ધનનેમુગને કરનારીછે માંડે મુરુનોપણ મુરુછે. પરદેનુજવામાં પ્રિયા ચંચુનનછે. પરમદેવન
 વળ વિચાછે. રાજાલોકમાં વળવિધાચંદ્રજાવછે પણ તેવો ધનચંદે વૃજાનોનપીમાંડે વિધારાદિછે તેતો વગતુન્યછે. ૧. જેમની
 વાતેવિષાદય મુમ્પનછે, નેમ્ત્યે, દંડોકાં. માનમુક્તો. કેમકે. જેમનીમાથે સ્પર્ધાકરવા કોઈમર્થ નથી. કેમકે. વિદ્યાદય ધન
 નો ચોરથીવળ દેવાદયકે તેવુંનથી, અને કોઈમકારતું મુગાનંતર વૃષ્ટકરેછે. પ્રેને આંધુરુગોને નિંતર આલ્યાકરે સોવળ
 તે વિદ્યારૂપનતો મોડીશુદ્ધિને વાંમનુજ મરેછે. કલ્યાતકાલમાં વળ વિદ્યારૂપન નાશવર્ષામુંનથી. ॥ ૨ ॥ અથવા-દાસીપુત્ર
 વર્ષો કોક્ષાદપણ, ઘરણીનીપંઢે મોટામનોરથને વાંમ્મો. ને ઘરણી વર્ષો તેનાંપુત્ર વળ તેની આગલદ્રાગમંત્રેયો યજ્ઞેસ્તો, માંડે
 વર્ષતન્મનું મુમ્મમુમ્ પર્વકર્મ આશ્વર્થકારીછે. ૧. વૃક્ષિવમ, તેકોકાન્ને વિચારકયોકે-રૂપતોનેનુનામ, કેન્નરૂપસને મારાગુણ
 રોય. અનેવિષમણ તે જાણ્યો કેને કષ્ટપ્રાવેસને તેવીજમિશ્વતાનિંતર રાત્રે. અને ધનવળ તેછેકેને, પોતાના દાયમાં સ્વાધીન
 છેને. અનેવિજ્ઞાન (વિલ્પવતુરાદ) વળ તેછેકે લેખાપર્વ રોય તે. ૧ ॥ શ્રીધર્મ, દયાચંદે વૃક્ષકારનોછે. અને જ્ઞાનતથાક્રિયા,
 નેપંઢે વૈમકારનોછે. જ્ઞાનાદિચંદે વ્રજમકારનોછે. દાનાદિચંદે ચારમકારનોછે. વ્રતવહેગાચમકારનોછે. પૃથ્વીજલધ્વાદિછમી-
 વનિકાપતુરસજનકરવાથી ઉમકારનોછે. સાતનયચંદે સાતમકારનોછે. આઠમવચનયાતાચંદે આઠમકારનોછે. નવતત્ત્વચંદે
 વનિકાપતુરસજનકરવાથી ઉમકારનોછે. સાતનયચંદે સાતમકારનોછે. ॥ ૨ ॥ અવધિપિરિત વૃષોમુરુરૂપ ફલનો આપનાર, શ્રીધર્મ-
 નવમકારનોછે. અને સાંધિમમુલ સારાગુણચંદે દશમકારનોછે. ॥ ૨ ॥ આજગાળમમોકનતો, દેવાદિનત્ત્વની પ્રદાંછે ન-
 રૂપકનપણ, તો, મમંકિતરૂપણની દરતાપેયમનેમ્મદેમકારે રોયછે. ૩. આજગાળમમોકનતો, દેવાદિનત્ત્વની પ્રદાંછે ન-

सणजेनुंएवुंछे. ते समीकितनो चतुरपुरुषो, सदसदगुणरूपभेदोविस्तारकरेले. ॥ तेउपर आपर्वचनं प्रमाणछे तेनोअर्थः-चार
मकारनीसदहणा, अणल्लिग, दशमकारनोविनय, अणमकारनीशुद्धि, पांचमकारेगणाछे दोपजेथीएवुं, आठछे मभावकजेना
एवुं, पांचछेभूषणजेनाएवुं, लसणं जेपांचमकारपणुं तेणें संयुक्तएवुं, छठयतनानाअगारजेनाएवुं, छभावनावहेभायनाकरेनुं,
छठेस्थानजेनाएवुं समीकितछे, एमकारे सदसददर्शननाभेद तेणेविभुद्धएवुंजाणं ॥ १ ॥ २ ॥ अवेनायातुंविशेषव्याख्यान
दर्शनसप्ततिकाप्रकरणथीमांणं. ॥ (समीकिनना सदसदबोलनी चोपडी वांचोत्रुवो) इत्यादिसाधुनीकहेली अमृतपयदेवा
नाथी मतिबोषणांयुंछे मनजेनुंएवो, अनेअंगीकारकरोंछे दृढसमिकृत प्रमुखभावकगुणजेंणेंएवो, अनेसद्गुरुनीभवापीथयुंछे
जिनममंमनिपुणपणुं जेनेएवोसतो राजानीमहाममअथातुं पात्रयचाथो मुखंकाळ निर्गमनकरेले. एवातएदंलंथीरही. ॥ नार-
पणी-।पर्यअर्थ अनेकामएप्रणपुरुषार्थरूप अिनीमांगम तेणकरिनेपविशएवुं पाटलीपुअनामे नगररतुं तेकमुंछेके-लक्ष्मीचंतपुरु-
षोनोदुःखदमायएवो दुष्टपदरूपअप्रिवंदे शिबोकेपणारूप क्षीतलना नात्राणंमिंछे. (एदंजेअप्रअप्रिवंदे क्षीतपणुं नात्राणंमिंछेनेव.)
एवातसाचीछे तोपणजेपाटलीपुअनगरमां लक्ष्मीअने विवेकतेवेवेदशोभनालोकोएववातसोक्षीरुती. एदलेसद्गुणादिचिह्नवहेओ-
लखातामहापनाद्वय पुरुषो, एनगरमांवसंछेनेअक्ष्मीवाळाने, विवेकनहोप, अनेविवेकवाळाने लक्ष्मीनहोप पणप्रानगरना लो-
कोमांतो वेसंघाये रहेलोदेखायछे एवातछे तेनगरमांआश्चर्यकारी, पोनानामचंद प्रतापमाचवहे वासपमाख्याछे मयप्रज्ञानु
जेणेएवो जितशत्रुनामे राजा राग्यकतांइतो. तेतुंवर्णनए प्रसारतुंछेके-दिग्विजयकरनार पराजानीमेनामांथी उडोचोरेवास
सर्वजमाएप्रसरंतीरज, शत्रुनजेचीचक्रगति (वांकांकटास) करतीएवीशत्रुस्त्रीयोनी दृष्टिपापही अजेनेनां यलिनभांमुमांथी
गलिपडती तेरज, यलिनपणानुं धारणकरेले, एदंजेअशकरनो वडाचमात्रमांयथी मरणपायनाशत्रुनी स्त्रीभोरहेछेवतोपरा-

क्रमी प्रितनयुरात्राहो ॥१॥ तेराजानी आनमोभाग्यादि गुणबटेमाक्षान् देवीछांपन एवीयज्ञोदेवी नामपइद्वी, राजनीप्र-
 भिक्षोपादीमी विलयाग मोदीलीहनी. बीजीप्री, असुवाली बीजोतोथनीपेठे राजानोदिनोदिन प्रत्येप्रभुद्वय भवानाकारणरूप,
 द्यादिगुणबटे जगन्नीप्रियो पात्रेनेनीनारी चित्रयानावनीहनी । नेमयेमांणे बीजोस्वर्ग लोकहोपएवा माळबेदेवमा,
 पोमानीभवार गच्छुदिबटे कुंवरभटारीनी भळकापुरीने पणपराभव करतोआभायमान अर्चनीनामनीपुरीमा गरमश्रावकपणे
 ममिकितविचारथी उमळो, विचारवण्य नामेराजाराग्य करतोहो तेराजानीपाने व्रणप्रगनना चित्तनेचमटकार करनारा
 चारपुरुषरत्नहता. एकतोगुपकार (रमोहमो) बीजोअटवापाळक, श्रीओश्रंगपर्यंत, नोयोभांडागारिक, एचाररत्नमा मृगका-
 रमोपयो गुणहोहो-तेरतोपानी गमेनेरमोइ करेलोहोयेने तेरमोइमपभी वल्लुनेनचीमेवी मनमाइछाकरी होयके-मरितण
 पळीपार्ष्णीभीमन करपुछेनेने वदतनरकाय भुमळगे, अनेएकवहोरमांबेपहारमां व्रणपहोरमां चारपहोरमां जायद्वएकीदिनमां मे
 दिनमां व्रणदिनमां चोधादिनमां पंदरमादिनमां एकमागपळी इत्यादिजेनुजेनु धारीनेनेरसोइ जेवेल्यारलारेज मुषळमेपण
 नारपहोरकींताएपळीमुल नळगे अयत्न चित्तवेळीहोय तेजगनेभुपळगे पणनेमांकारकेर नष्टे. अनेद्वयपाळकमांएवोगुण
 हनोके-गमेनेदीने शटपायाथरीहोयेमांमृनेळो पुरुषपरमसुखतोअनुभवकरतो, सुवीयवने नेपुळेपेजागवानो जेनेकाळ मनमां
 पारयांहोय, केघटीयेयटी, घोडोगदिन, रात्रि, माग, पत. इत्यादिचितवन करेलाकाळमां ज जागेपणते मयमेकेपळीनजानी
 नके. २ अनेअंगमर्हकमां एवेगुणहोके-शेर, वनेर, व्रणमेर, चारतेह, पांचमेर, छमेर, मातमेर, आठमेर, आ-
 दिममाणबाहु, तेथीपण अधिक पण, वेमणइत्यादि गमेनेटुंनेळ आपोतेमवं अंगमांनुयावेदे, नेपातुं तेटुंन शरीरमांयी
 भाकपणकरी काढीअपे, पण लगारमात्र दुःखनयाव पण उल्लंघनसुखयाय, ३ अने भांडागारिकमां एवेगुण हनोके-

ने भंढारानी एवीरचना करेके नेमांजवानुं द्वातेनाविना कोइने कोइमकारे पण प्राप्तपायज नही, अने तेभांखार पाटवने पण कोइ समर्थथायज नही. अने तेभंढारमां गयेलो पणतेना देखाळ्याविना घनकनक इत्यादि कोइ मूर्खवस्तुपण देखीयेके नही, एव तेभंढारानी अतिने रसकरे ४ एमकारनां चारपुरुष रत्नबडे, आंणे चारदिशभांथी मलेछां चारचिंतामणि रत्न होयने शुं एव, तेमणे पण रातदिबम एरात्रानुं मनोबांछित संपूर्ण करवाथी महासुखबडे एराभाए यणोकाळ अतिक्रमण कर्यो. धर्मविधिने विषेधतिसे उद्यामसहितछे बुद्धिमेनी एवा एरात्राने कोइमकारना पूर्वजन्मना दुष्टदेवना वशथी. पणापणा पटता उपाय कर्ये मनेपण एकराणीने पणपुत्र उत्पन्ननययो. तेकयुंछेके-मत्सरपणाथीज जाणिशुं, एव, यदुया सर्वलोकेने देव तो, कोइ कोइ मकारनुं न्यूनपणुं राखेजछे, एव नहोयनो, ममुद्रत्वारो अने चंद्रपाकळंकी एवात, केपसंभवे. १ ॥ तारपछी वैराग्यवाचुंछे चित्तमेनुं एवो तेरात्रा, दीक्षा लेवामांटे कोइगोत्रि पुरुषने राउव आप्तानी इच्छा करेछे, एटळाकर्मा, प्रथम वर्णन करेलो पाटळीपुत्र नगरनो जित्तशु रात्रा प्रथमथीज चारपुरुष रत्नादि अपूर्वमसृद्धि लेखनाछोभमां इतो, ने बली तेनीदीक्षाछेदानीबाजजांणी, विचारकर्थां के पृथ्वीतो वीरगुरुषोने भोगववायोयछे. एवराती गंगानदीना पूरनीयेछे चारे पाममत्सरता महाभैरवे गदितनःकाळ भावीने उज्जयिनीनगरी घेरिल्लीथी. जेद्व्यामांनगरीना मध्यमांरहेता सुभद्रोयुद्धमांटे तै-
 पास्यायछे एटळामांदुष्ट दैवनावदाथी विचारपवल राजानापेटमां अनर्थनुंमूलरूप एवोशूलरोग उत्पन्नययो. तेथीतेरात्रा दा-
 र्माउपर दामिनाफोछा उत्पन्नथाय तेचानेरोगथी अतिशेपीहायो. अहोमोटा पुरुषोनेपण करीनशकाय एवीकोइ मकारनी दुष्टभवस्या आवीपेछे. अथवादुष्टदैवतो एवोमत्सरभावछे, तेकयुंछेके-दैवकेचुंदुष्टछेके, जेमीनानायतिने चियेपण दुष्टमनवांनुं थपुं, अर्जुननेपण अनर्थनुंभापनार थपुं, श्रीकृष्णामेरात्रा, प्रवचामेव, नेगोपण दुष्टबुद्धिवांनुं थपुं मेव, जोइएतारे नभावे, ने

[illegible]

मां पंडितदत्तानेनेमहापीडाकारथुं. पछी अभिमानछे घनेजेमेनेपवाकेटलाकअंगमहंकपणानाअधिमानीउठया, नेतेमजेअनेक प्रकारनीकन्यायापरीपणकोइपीपणजेअंगमाथीतिलनुआकर्षणकरीदकायुंनही. जेयशरीरनोअसाध्यरोगदूरकरीशक्तेनहीतेमतैल, अंयापीपाहिरकाहीशक्यानहीअंगमहंकमारिलसमानएवापुरुषेपण नेजदिबसेतेतैलनुआकर्षणकरीशकाय, पणवीजोदिवसनकरीदकायएयरुं मोटेतैल, नेराजानीअंयामांजरायुं, जेमकूचानीछाया कूचामांजरहेतेमयुं. तेविकारधीराजानीजाय, कांइक रूपलपइ अनेअनिशे काछीथइ, तेदिवसथीआरोभेनेरैराजानुंताम काकअंय एतुं यथार्थ विस्तारपांम्युं कोणएवो मोटोपुरुष पण, निधेलोकोक्तिने समुदनीबेलानीपेठे रोकीचुके, कोइरोकवासमर्थनथाय, लोकूरूप, पाणिक्काइयानीबोलनुं मुलथंयहो-यजनही एवामनवनेविदितछे, केमके-लोकमोमारुनामहोपने, भुंडानामनीपेठे विलयातथनुंनथी. जेम, मापनुप, कुरगडु, साव थाचार्य, रावण, इत्यादिकनाममसिद्धथाय तेमसारांनाममगिदनीयतां एबोलोकनोस्वाभाविकथमछे. एमकारेपरराजाएकसो-डीएचढाबेलापणनेनोनिर्बाहकरवामो ममर्थएवामहाकलावात्रमां श्रंष्टगणानातेचारिपुरुषोपणमन्यानदानक्रवामां चतुरछेमोटे-मनुंअतिसन्माननेणेकहुं. पछीतेचारिपुरुषरत्ननो पोतानामथमस्वामीनुं तेमकारनुंमरणवेचारीदेखीअतिशेवैराग्यचालायया. । कहुंजेके-जांअतिगहनएवासंसाररूपबंधितानानास्थानथी. आत्मानीशुक्तिनकरीतोरोग्यबहेयुं. धनबहेयुं. धान्यनासपूहबहेयुं. देशनोसारांआभूषणरहेहुं. तथापाहिरबढे, न. मोटुभुजाबलबढे, त. वाणिनुंचतुराइपणुं, त. उत्तमजातिबढे, त. पवित्रकुलबढे त. उजबलएवागुणनासपूहबहेयुं. कांइनथी. एटलेएमबै विध्याछे. १ सारीएवी एककलापणश्रेष्ठछे, जेणेकरिने संसारसमुद्रत-रायछे, घणीएवी पणकलाबहेयुं. जेमांकलंकवथेछे मोटे. २ ॥

तारपछीतिपने मतिपंकरवानो राम्राएवणोपणो आशहंकोइ प्रकारराजानीअनुमालेनेचारे अतिशेआकरां तप-

पदेतिदिद्वयश्रोत्रं अर्वादिनमुप अनुसरकथुं ॥ तारपल्लोकुकुङ्कग द्दगर्वाभिर्देनजननो मंशरकरवाग्वा महारासममान एवो,
 दुकालम्राव्यो, नेदुकाळयो धनधनपण निर्देननेवायया. राजापणरक मेवोषयो. माहसिक (मरचर्वन) पुरुचोपणगरीव
 नेवायया. मापुपुरुचोयो अग्नेगरहना नपगचोरनेवायया. योदीहपुत्रावाला एनतुरहनेवायया. दानदेवार्वा नूरवीरपुरुचोहना तेवजभिनो
 नेवजभानेठपण नेवायया. धर्मेवालाहना नेवजधर्म राहिनयया लज्जावाला हानेपण निर्देनयया अहमहितहना
 विरेकरीहयया दासिपयया हानेपणभनिसे दासिपयराहेन नेवायया दयाने महिनहननेपण निर्देनयया अहमहितहना
 तेवजभानेठपण अर्वादि धान्यनामंमहवाला हानेपण सान्डीयया अकडोरहता तेवजकडोरयया मारामंनोपवाला
 हानेपण अर्वादीयया. मारीमभिप्रावाला हानेपण मभिप्रावारेनयया मारीबुद्धिवालाहना तेवजदुष्ट बुद्धिवालायया. अगरे
 नृकरीह, नेकाळयो पुणरूप महारासमीए परवद्धकर्याउं निजनेमनां हवापिआदिकपणमार्वाधी पणभनिसेवद्धम म्वापु
 आधिकनेपण रमागकरवायोगमेवकनीवेडे विक्रयकरेछे, केट्याकनिर्देनपणे मेर्यानीवेडेनेजो परित्यागकरेछे. केट्याक नेम
 नुर्वागमसणादेअयोगकर्मकरेछे. । नेकमुळेकदुवाथी वीहिनथयेज्योमाजी, धानमृक्तेछे. गौरवपणानोपरिहारकरेछे मरीअप-
 णानेपांवेछे. लज्जानोल्याग करेछे. निर्देनपणानो आश्रयकरेछे. नीवपणानुंभरज्यनकरेछे. श्री, वंपु, मिश्र, पुत्र, एमंनोचिने
 नानामकानाअपकार (निरकार) करेछे. नेनुंनुंनिर्देनपणनुंनधीकरतो मर्वेनिर्देनकरेछे. ॥ १ ॥ यज्योगवंपयाउपद्रवधीमोनेने
 मयानकएवोदुकाळरूपउद्रवछे. ॥ दापुत्रंउद्रवकरभावे, तथाअपिप्रमुपउपद्रवयायनोपण कोहनगावक्रीइपणरहिजायछे. धानो
 मगतनाउत्पानमरलो दुकाळरूपउद्रवतोमममनस्तुनोमंशरकरनासछे. एवकारनोमहादुहाळवत्तेसनेपोडाकुंडवनो निर्वाहक-
 रवाअममर्षणोकोकानुतोममप्रपोनाउं कुटंइमंवाथेशमी, दुकाळप्रमुपउद्रवनेमां मंवागनीकर्येएवापाळवंदंनया पोतनी

सभीचितवनकरेयुं रात्रानुदेशं भानपारेयते, मारीक्यानुकुशलवर्णनकटकरवाधीमरुवदुमानपणयते, पृथग्भाते उल्लङ्घनीमन्मा-
ननी आद्यामेनेष्वोकोकाजगुवे रात्रागमयीपेनइमोरसो. रात्रापाश्रयुपवाते रात्रापृष्ठपुनरेमयगले पोतानुवर्चटुभां १८. ॥ १८ ॥
कलनहरणकरवर्चयते नरेमकारेकहीगवकाव्ये. । तेनीतिज्ञाश्रमाकपुंते-विष्वनी भानलमव्यकते, श्री भोनीमगवच ॥ १८ ॥
इह, तुमुं मनैमीदुं पुरुषचनदुनी आगव्यकते. सत्यभने अनुकृलवुं वचनस्वावीगांशोक्तं ॥ १ ॥ तारपत्नीमन्मरुदकारेमरुग
स्वरपुंके शेषुनपातेनुं काष्टपुनरनुं निवजाचं पुंकात्यानो अतिशयदेमवधी नेरात्राभितोममयययो. वलीरात्रापृथीतुं गृष्टुके
इधनुपमक्यापिलाम, इकोकाज, नुंजुचमरुकारी अतिगयनुं सदानपुंविज्ञान, नुंजलेते. तारेकोकात्रावोत्पंके-हेदेचनपारा
वरणमसादधी, अन्यमर्चिनिपनागवनेभिरस्कारकरेपुंमर्च, रथकारनुं (सुपारनुं) विज्ञाननानुं. पडुं. हेस्वाविन्दवीति-
नमदाणेनतिकहनारयंमनोहारीपुंकाष्टमय, मयूर, गरुड, गंध, इत्यादि, अन्यपण, तेवामरुसिओतयाश्रेष्ठरथ, एवो
के-त्रेपविदीपृथ्वीमिनेम, नमआकाशमांणकुभी भादिदमयोगवदे त्माग्यायोगेननुंरुते गरिवापुलेयीनराय, अवाय.
नयामासाद, परमपुत्र, अथयानेनवृत्तिनहोयतेसर्वने विश्वकर्मनीपेदेकपुं. । तेवाममभिची भित्तीतुफते मियनेनेपेचोरज
कोकाजमर्चपोके-एवतेनोएक, आकाशमनकल्यामां चतुरपदेमरुदनिवमरुते, त्रेधीगमपुं पुंणपृथ्वीपंदल, पोताना
वांतिममदांहेस्वीए. । तारपत्नी, विज्ञानीमांश्रेष्ठपुंनकोकाते, अर्द्धचकीनागरुदनेचं, ओतहुंदरकाष्टमय भित्तिपोतो, गरुड
शीष्टपणेपदिदंमाळ्यो. तेनांदंनमाश्रभीज तेराभाओतेमसश्रयो, नेमोतिविस्मयकरनारपुंणपुंन तुरणरुममुन, तथा
निराससयानआदिशीष्टपणेभाप्या. वदुयानमरुदिनजोनाएवोतेराभाए सर्वचस्तुमाश्रआपी. । तारपत्नीपोतानाविज्ञाननीक्या-
वदेनकालनिपनवेनीते सल्लनिवामादि अष्टमामयीजेणुं, रात्रानुमान्यमाश्रपणेचिष्वापणयोते मरिदिनोमकाशनेनो

एषोशोशात्, जुह्वेदमदिन भेषधोमनि सुवधापनेषषण्णेत्यानिवामररीरहो, विज्ञाननेवांछितभर्थनुं जेनाधकण्णुंछे तेभाधार्प-
वागिउं, तेकण्णुंछे-सखणममानदमनथी. विज्ञानममान वांरवनथी. धर्मममाननिधिमथी. ऋषिममानरैरीनथी. ॥ १ ॥ एक
दिवमकीनकरमथीभरेओशजा, वाण्णयएरोतेगुंदरगकउपरएट्टराइमिहितशोभापुन्रवेडनि सासावउइमीपनिनीवेडे वृष्टी-
वेइमओशातेअर्थे आकाशमामेवात्थो. आकाशममनने कारणएरीकुंचीदेनार कोकाशनीसाये अनुकमेधनेककांतुकुपोतनी
नभरेओमोओमो ज्ञानमकानो अरए नदीओनगरमामसीमाहा इत्यादिनेएकेकालेउल्लंघनकरांजरोयने शुंएवेतेराजा, श्री-
मगनिवहेजेइत्ताकवा भृगुकुत्त (भरुच) नगरउपरआट्टो स्वारेआध्वेमदिन पटराणीएगजायलेगुधुंछे-हेदेव, देवनगने
एवअपिअगुगगुदिवदेमिनारएवुंभा, कियानामनुनगरछे. अर्ननिर्वलजलनापूरवडे शोभशीभानदीजुंनुनामछे. तारएछीपु-
ट्टीपनिनोतेनुनामादिसम्यहइएएनेनजानोमोटेजेवामां नबोल्योनेवामांरायानीअनुवनीथी तेनुनामादिकमस्यरूपकरिमप-
मीजत्रालेछेमोरोबहानपूर्वीएशानामथारीमा पुंअपरएवोकोकाशयकारबोल्योके-हेस्वामिन्, श्रीपुनित्रतस्वामीवीक्षामार्नीयकर,
तेमनाएणकमलबहेपविषयपुंछेअम्वंरजेनुंएउ भृगुकुत्तनामिभानगरछे अवेभानगरनालोकोने सर्वप्रकारसुखआपनारी,
ओहाओहाचोरपात फीटाकरताएवांभगणिन, प्रमद्वयेलो हेमपपीचक्रवाकपसीइत्यादि अनेकएवांचंचल पत्तीनांओहावां
(श्रीपुट्ट) तेमनीनानामकारनीक्रीडावहेभाक्षयंपामांवेचरांकरइत्यादिकुनांमिपुन (श्रीपुट्ट) तेमनेगणनयेदेनारी (य-
ताकरीकरनारी) अर्थात्उग्रहास्यकरनी नमंदानामेनदीछे. आनगरीमांपेइमुरअमुरे मेवनकरेडा, उममयपुंछे दिव्यकेवलज्ञान
नेदेवेएवांधीपुनिगुद्रमस्वामी, दक्षिणदिगुरुपल्लीनामुत्तनुं आभूषणममान अनिष्ठानपुरएचनथी एकजराधियांसाइउपोजनभ-
निकमनकरीआवेयानेदले. पञ्चमीशोमसाहजेओमवंअंने अनिगुंदरएवोपोहो, तेपूर्वचमपयोगानोविषयवोमाटेनेंअंशुर्वाभिकेव-

भाग्यदशेदशसप्तर्षुं ज्ञातांशपरमज्ञानं ज्ञेयं एवासाहने प्रांतपोषभापी कृतार्थोऽयं सर्वपांचनस्मृतोऽर्थरत्नागमेने स्थिरकर्मोऽति
 यर्वाभुगमेनेनैवैकरी मौषयंकन्वयनेनैव कन्वयेष्वममानेते मगृद्धेनेनीएसादेवानी लक्ष्मीनैवसाह्यो, तेऽश्रेष्ठदेवताएनेतर-
 त्वनर्त्ताभापी मयानएवासाहना स्वायिनाममोमश्नस्थानविरतमय, अनिचंमोर्दुपुंश्रेष्ठ क्षेत्रकर्मिभमं कर्मोऽतिप्रगजगतना
 ज्ञनेमनोविशामनेले एही पांगाने भवियतएहीछंमृजनेनीएवानीचना धीतुप्रनस्वाविनीमृभि मयानेनी भ्रामज्योदाहप पूर्व-
 यदनीपोमानीमृभि स्थपनहरी । भेदियमयीमारीनेने एहीभंजनाम भवाचवोपनीभिराज एवीमिदिनेपाम्मुं तेपणेदेव,
 ममीपमिद्धपं शुद्धमिमायवदंनिरंतर निपत्रापीछे धीपुनिपुनस्वायिना वरण रूपलक्ष्मीनैवजाजेने एयोमवदंजुनो याधिक-
 ओकमहात्माऽतिप्रकपने दयाकाळमृधी गेहीर्भनीप्रपाचनाकनोदगो, काळानेनेजमगाए यदप्ररदेनारीमपिछिह्ना (स-
 मही) पुंयभयनोपरमृमहात्पणुंश्वाभी नादाकरवानीछे इच्छाजेनीएवो कांइम्येच्छजेने मुतेलायाजभीर्भगाइ, यही, तेयजत,
 पूर्वमपमिष्टकस्वगक्युंछे जिनवंदनमेने, साधनींनैवाराप पुण्यनखद्यभी भंगमयमेमापुष्टभायेला नवस्तारकपमहाभंजनीश्र-
 ज्जायेदे, धमध्यानेहरी मरणभीमिह्छिह्छीपनो स्वामीराजा, तेनेपरमातपुत्र उपरएरुपयंयनीपाप्रहपुत्रीपणेनेउत्तमपद, ते
 पुत्रीअनुपयोवैनअवसापाभीरगारे भृगुपुत्रीआची राजानीममापं येठेयोएवोकोइवोदोशंत तेनेछिह्मापीतेममेनेने उवा-
 रणकर्मपुंमं नमस्तारारिदयदेनामभिन्वयापीगुंछेजातिस्मरणज्ञानंनेएवीतेपुत्रीप, मातापितानेमोइमकारेपुछीनेसातशोमोदो
 पराजनीमाभेभृगुरुत्तपुर्वाभाची नैचैरगनोऽद्वारादि अर्गाणपुण्यकर्म, तेदिवसपीवल्लीवेभीं श्रीमहादेकाचिदाराएवी
 त्यानिनेपाम्मुं, अनुकृते आजनीधनेधिये परमआर्हणपवाक्यारणाळरात्रनो धंभीभरउदयनोपुत्र, श्रीचतुंजयभीर्थनो उदार
 करनार श्रीवैनर्गागिरिनी सुखसएवीपया (रत्ना) नोकरनार इत्यादिमोदामोटांअनेकपुण्यनो प्रमटकरनारपुलोषधिमामुहु-

समानएवा चाग्भटनानांभाइ जेआंवढपंश्रीचर, तंपितानापुण्यनिमित्ते आचैत्यनोउद्वारकरावसो. पछीमिअ्याहिएवी देवीएकरेलाउपद्रवनोनाशकरनारएवाश्रीहिसुरिनामाग्रिधयपणावढे, अनेकएवांलौकिकतीर्थपणइहांथयांछे एमकारेकोकाशना मुखीसांभस्योछेतीर्थमहिमाजयेणएवां पट्टराडीतथाराजाअनेकोकाग्रअणेतेचैत्यमांआवी श्रीमुनिसुव्रतप्रभुनेभावधीनमनकरी पछीतेज्जेणेपाछांपूर्वनी वेदेगुरुउपरवेदीने आगळदक्षिणादिशमांचास्यां, त्यांकेइमहानगरनी उपरजेवामांआयेछे तेवामां राणीए पूर्वनीपंढे राजानेपुछपुंके, हेस्वामिनआनगरकियुं अनेआनर्दानुंआमळे, त्वारैराजामौनरदो, पछीकोकाशशस्योके हेदेवआलौकिकगंकिचढे प्रसिद्धानिवांधलक्ष्मीना चिलासवेदममृदिवांलुं महाराष्ट्रदेशनुंअलंकाररूप, पूर्वेपचामनेस्थापनकरेनुंउग्रपुरनामपुरजे. जयवंताएवाश्रीचंद्रमभस्वाभिनावचनथी सौपयेंद्रपामेधीग्रहणकरेली चंद्रकांतरनमयश्रीचंद्रमभस्वामिनी प्रतिमाआगलआरंभेला महापागनीसिद्धिचढे प्रसन्नयइछेचिलटुत्तिजेनी एवामप्रपतिए (प्रजापतिरितिपाठान्तरम्) आपुरमां श्रीचंद्रविहारकराव्यो. अनुक्रमेदहांअपितानावचननी आराधनानेअर्थे वनवासिएचारामयपेसते, रावणनीयेदेनसुपणला, वा- रवर्षपर्यंतवासनीजालमध्ये नीचामुसंधीधूमपानकरतोएवो पोतानोजेपुशतेने चंद्रशसत्तुविद्यासिद्धिनी संभावनामांभायेली, पणत्यांमयमधी आवेलालक्ष्मणनाशेचढवार्थितिसपयेमासयेलाचंद्रशसथी (तरवारथी) छेदेनुंवांसनीजालमध्ये धुटि- पढेछंपोताना पुत्रनुंमस्तकदेवीअतिक्रोधचढे लक्ष्मणजीनांपगलांने अनुमरीनेजपछवांढेगइ, परंतुअभिसुंदररामनेत्रोइ ज्यापो- हनेपांभी प्रार्थनाकरवामंढी, रामेतोनिपेयकयों तारेलक्ष्मणयामेगइ, तेणेपण, प्रथमरामपांभेजवाथी भाइनीद्वीनुयइ, एमंकडी निपेयकयों. क्रोपचढेधमपमाटपुंनुंस्वाढयुं तारेतेनीनामिकाकापीनाली तौदिवसथीआरंभीने आनगरनुंनाम नासिकपुरपुं थंयुं. रामचंद्रजीरावणेनेमारी सीतानेलेइपाछावन्ततांइश्री चंद्रमभस्वाभिना विहारनोतेजेउद्वारकराव्यो. अनन्तरमेवांअन्तर्जाती

पट्टराजीकुंनजीय श्रीजन रंमनीभाषानानो एकमुममपदियाचंद श्रीगुणिष्ठिरपुराणयोगने प्राचीयनाउट्टरकराज्यो, रमारे
 वृनुनामईवीरंशरएईगु आचीयनागगाउदारपयाउ । अनेममप्रथाश्रित्रजनने प्रमोदउजवावनीगोदावरीनामनीनदीति ।
 पतीभागवचाळनो मपदमोयुर्णममममम नगरनेजोइ वृन्नीपेदेराणीपपुछयुने मत्राणीनरागुंयारेकोकागबोन्वयो । इदेव,
 दिष्णममृद्विनाशियामचंदे अयकानामनीनेय नगउपत्राचरीअंकांनामनीनगररीछं नेभनिजमहाभोटाकछोटादेदुर्गममहासागर
 दनपाइराडिदेओवदे ममप्रएगन विंदीचोकोनेपराजपकरनारी, वृत्तिपनगरीमंत्रिअचंद महामदनीमोडीश्रुद्धिगीमा-
 शाचौराजहाभीजंको जनानेगगुनाये मोनवायुदेव, सिद्धकृतिगमयविधानेने, जममइमएकाविमायरेद्र भनेनरेद्रनेगने
 करीतिंगानेनी, पंचांगनारुंमममकनांइतो अतिभ्रंकारभी पमपमागमानएवोनेराणे, इदमूर्यचंद्रइत्यादि देयतानांनाम
 पारकएवा नेंनेविमाधरांगाने पोतानीनाममकानीगेवा करावरीइत्यादिवहे पोतानेईद्रकरतापण अधिकमोननो, प्रजनन-
 मोनउपमागदिन एवामत्राग्याने भायरनकयुंइगुं, नेराजनीममृदिनुं सरपडोकर्मांगंमलायउके-ईंधीपणदुर्गइएदळे दुः
 मपीप्रइणयापपुननप्रइ गोपोमानागळमनायायेवंप्याइता. नयाचणनगना अंकोनेपण प्राणुते आत्यंतिहमयकपु जेणेपुआ
 मृगुनेगनचापीमासीनाममर्माचिगियाळेजोइनां. तेराचणनो, वायुदेवतोघरना आगगपांछाईकाडनारसेचकहतो. तेनाम्यमांए
 मंधपावृत्तिजसांठनाराधारावतारनाभीगुमदेव (वेद) इता. शेपनागेंद्र, उग्रपारकगेचकहतो, मंगायपुनाएचंदेवीओचादरदो-
 म्मनारीदामीओइनी. छत्रयु, दुष्णईकरनारावाजीनेडेकजितेवकोयइछाहता. गरस्तीदेवीचीणानाद संमडाचनारितेविका
 मरगिरेनी, ईमाभनेकिअंनमाइत्यादिअप्सगाओ नृत्यकरनारी वारांगनाओइती. अनेनेराचणनोमायक, तुंगरुगंयचंदनो.
 नारुलोनाचोयकटनारमेचकहतो. आदिस्यभोरमोकरनार रमोईधोयइछोहतो, चंद्रमानो, पोतानीसंपूर्णकडाचंदे अमृननो

मिषनकरनारहन्तो. मंगलतोषेणोदोहनकरनार मेवकथहरणोहन्तो. बुधनो, द्रुपणदेशाहनार सेवकथहरणोहन्तो, वृहस्पति, घ-
 दीपेयनोयगाहनारहन्तो. शुक्रनोयथाननुं कामकरनोहन्तो. शनैधर, वृठनोसकहनो, तंत्रीशकोटिदेवतामेवकोहन्ता. इतयाशीह-
 आरकृषिपो, पाणिनीपरवहीओनारसकहन्ता. नारायणतोसभायां यशालधारणकरनारहन्तो. इन्द्रोमालाकारहन्तो, प्रह्लापुरो-
 रिक्थारछोहन्तो. भृंगिरीटिनायनापुरुषो आचमनकरावनारहन्ता. त्रीमूतशुषेछोकरां रमाहनारमेवकहनो. कामदेव, छुरिका,
 बडारबापीसपीपेयकाकारहन्तो. अथवानरवारवापीमेवाकरवीनथागायांवांधीछोदवी, एवाकाममारणोहन्तो. वैश्वानर, यम
 धेनास्थोधीनुं कामकरनोहन्तो. रत्नाविकाचिक, कोटवालनुं कामकाजकरनोहन्तो. गणरातिनो, गंधर्वाचराची लायवानाकाममां
 दारासयहरणोहन्तो. चामुंडादेवी, चानुरीचलावनारीदूतीहन्ती. गौरिदेवीशजकाननागीहन्ती लक्ष्मीदेवीवस्तुमात्रनीरक्षाकरनारी
 हन्ती पराजिदनेतोकोलावनार नारदगंधर्वहन्तो कुबेर, भांडागारिकहन्तो. इत्यादि. ॥ आनकारनीविहासमृद्धिधी भरपूरहन्तो
 पणपरस्त्रीरूपरपणीमालचरासचापी उत्तमथरुं दुष्टदुद्धिजेनीएवोमतो, सीतात्रीनृहरणकरवारुण महापापवहे निष्कलमयपुंछे
 गर्भकारनुं बलभेनुं एवोरावण मारान्यायमार्गेचालनार, लक्ष्मणमात्रं महायजेमेएवारामचंद्रजीए सकलपरिवारेसहितकं-
 पनुटेददयत्रेनुं एवो तेरावण, लीलाभात्रमां परन्त्याइयमाळ्यो. इत्यादि. ॥ बली, आळंकापुरीमां सेचरेदेकरावेळा, घणा, भठ्य
 जननामननेममसरनारा श्रीजैननामनेषण, नेदेवोनुंदनकरुं वयंतेपत्रभागलचाली अनुक्रेषपाळां
 पोतानानगरमांभाळ्यां. । एनकारंवली कोइदिचमपधियादिशमां गरुडउपरवेची पूर्वनीपेठेचाल्या. अनेरथकारे, मांघळयामा-
 यधीत्रभाधर्पकारी, मरुळपापनुं निवारक, एवुंशुंजय, रैवतकतीयंनुं महात्म्य, चिस्तस्मवंपेमहितकथं. तारपछीयापणतेनेदे
 पनुंतेमारेपरंदनकरुं. वयंतिमपयवेदनमुदिनथपांछे चिचत्रेयनाएचानेमवे नृषरदिशमांचाल्यांत्यारे, त्यांहेल्यामछेअपरनामनेनुं

नानामकारानोश्वाश्रयनोभेदादरूप, अनिमृदस्फटिकमणिनीशिलामय, आठयोजनउंचो, परलनकचार्निष्कराचेंकी मिश्रनि-
 पयस्त्रयेधनुषमणोनगोताना वर्णप्रमाणभाटिकेमाहेत एवीअनिशोभायमान महाभाषिक देवदेवीयांचे भक्तिभीएजेनीएवी
 पुराणायमानएवां प्राचीनरत्नमयश्रीकृष्णश्रीदत्तेश्वरी त्रिननीमनिमामेभेगमहिन सुवर्णमयटिप्पमामाट्टदेवोभित उंचाछे
 स्फुरणायमानएवां प्राचीनरत्नमयश्रीकृष्णश्रीदत्तेश्वरी त्रिननीमनिमामेभेगमहिन सुवर्णमयटिप्पमामाट्टदेवोभित उंचाछे
 निगरजेनांच्यो प्रष्टादपर्वत, नेनीधनामयचंद्र, तथागोभायमान भजिनादिवीजतीर्थांकरनां निर्गलस्थानेनां निपत्रावेला
 दिव्यस्फुररत्नमय मांशमोटाभूष तेवढेभविशेनोभित एवामेभेनदीव्यनीमना प्रबंधने, वलीआमळशाखनांएवां मिळायतनआदि
 अनेरुभाश्रयशीधिलाहयचर्वनजुंटेगुंनैचिपेश्रीकृष्णभेदनीमंवाधीमंतुष्टुथेलाश्रीपरणेंदेकरेलुं, अहतालीज हजारविद्यामदान
 दक्षिणभगेडगर एरीबंधोणभोंमां पचामभनेमाडठ मयानगनुंस्थापन राउयादि नविनोमबंध तेमवेंने रथकारपांडितेहलां,
 वस्त्रीएसादियने पूर्वदिशगांनेमर्थ पूर्वाभिडेगयां. त्यांश्रीगुणादिदेव नीर्यकरपांचनां, जन्मादिअनुपय कल्याणकना महोदमयशी
 नामथरुंमोटा मक्षिमांनीममृदि जेनेएधुंमनवां मोगळएधुंश्री अयोध्यादि, तीर्थकरनीजन्मादि भूमिनुं अतिशेवर्णनकयमेद,
 मयानेदयकारे कंदवामांढुंलांतिनाथ ममुनप्रणनीर्धकर, मनस्कुपारादिगांच चक्रवर्ति, चरमशरीरि पांचपांडित, इत्यादिउत्तम
 पुरुषोनीउत्पत्तिनुं स्थानएवं, तथाश्रीकृष्ण देवाभिदेवतुंवापिकनपनुं पारणानेविपश्रेयामळे आदि आरंभकरनार जेनोएधुंदान,
 श्रीगार्गि, श्रीकुंभ, श्रीभरजिनोनुं मोसकल्याणक चोत्रेचारकल्याणकनुंयवुं, तथाश्रीगार्गि, कुंभ, अर, मक्षि, तेमनुं समयसरण,
 विष्णुकुमारमक्षिपुं लक्षयोजनरूपचिंकुर्वाणा, मापुदेपीनपुंचिनुं भिक्षण, सोपयेंदनीव कर्तिकश्रेष्ठीये, परित्राजकनुंपरिवेण
 (धीरगनुं) तेनेभयें, राजाना अभियोगधी(आग्रहधी) उत्तमययेर्याचेरागयधी एकहजारआठवणिक माहेतपरवरी मुनिमुवन
 रत्नामीमपीपेजद दीक्षानीधीइत्यादि अनेकडनिहाममहासुं निधानरूपश्रीहस्तिना पुरनामेश्रीमयाननीर्थनी वर्णनाकरेसने

दां वि. ५. ५. श्री भ्राजिनवर्णे पण आस्थानयो पञ्चरात्रियथाने श्रीतीर्थकर धराण्डवहारना द्याने हारने विजोने) मां धर्त्रीरिस्मय
 भुजयवृत्ते विष्णवे नृ एवनेरात्राएव हविनी समुद्रिद्वीहते एषपुत्रपु. त्यामवंपकोर अतिशुभियुग्यसोरायकारवरजे को हात
 तेने शराजासत्ये आषकारोपकर्मणि ममृदि लुक्पणनरमुके होरासमचक्रवर्तिनी क्रिद्विजुं सरक्य, जगत्पाकोइसाथे उपमादेना-
 यएईमभी, नेनेनाथनी. पञ्चरात्रिये उभे हजनाएतुं भानमेष, नवनिधान, चउदरन्, हांर नेमांनविधाननुं सरक्य प्रायकारनुंजे.
 हेनेपञ्चमभागे दारानी माया रदे म्माहुतुं तेगाथानोअथ आरकांते नेमांन पाहुकर निगउ३ मर्वरन्त६ मद्राण्ड६ काउडे
 मराहाण्ड साण्डक८ मरांनिधि९ एनामना, नवनिधेउ. ॥१०॥ नेनायननानिधिया अनेकउकरनास्थान, गाय, आकर(अ-
 भा) धन६, पद७, इतिपुण, बंद८, रक्षारार. ए८. इवादि रंराना स्थानउ ॥ २ ॥ वीजातिरिपां, मगिननुं, मीननुं, माननुं,
 उन्धाननुं, मदाणउ. नयाथायनी. वीजोनी, उतांच पाहुकनोना वीजांनविपाकहीउ ॥३॥ जेवेयुस्थोना तथा मिथोना, तथा
 पोहासना तथा धीना सर्वे अनेक जायना भाषणनेपना मकरांविगलनामं वीजांनविधिया कडाउ ॥४॥ चक्रास्तिना अष्टपत्रदरन्त
 तथा ए८० इव अनेव रेदिप, ए८० रसनी. मरान्तनावे वाधांनिधिया इत्यचिह्नीउ. ॥ ५ ॥ चक्ररचारउ वंदं आयुयमाया
 रसादिषोचसादिभ्या होउउ तथा विदावर्म. दक्षि. कागिणि, निधिअ, एचार. चक्रवर्तिनायग्या होयउ ६ मेनायानि, गृहाणि,
 पु० ० १, तथा सोरना नगरकाजीरन्त, राजकृत्पांरैदुयं योणिरद्वयनि, तथा शशी योहाउ चम्वनी इत्यानि नयांनमं वंशी मंचद-
 वरनी रचयपोनी मिदि. तथांग्योनी अनेवावृत्तोरसादिक नेमिदनेमर्षे पांचनायहापडनाये निधिमोरोपेउ. ॥८॥ कायना-
 य. निधिपरीकाजहाव तथा तीर्थकराचकि वामुदेवरन्देचे वजनांचेनेनेने पांचोकाय अने अचिन्त्यकान्, नेनुंजान, तथा मोन-
 वरनीरंति, तथा अण्डवर्ण एव अनेउषधएव नकारनीयजायोनां दिनकागीकर्म (क्रियायो) होयउ ९ ओरांनीकयानीयोना

ની આકર(વળ્લો) નેમની ઉદયજનયા યોગ, યોગિ, ગિર્યા, પ્રચાચની ઉત્પત્તિમહાકાલનામાનિધિમાં દોષ છે. ૧૦ યોદ્ધાઓનો
 યમનર, દાઝ, તથામદાર કરવાનોમાધનેમની ઉત્પત્તિનથામર્વ યુદ્ધકરવાનીનીતિયો અનેદંટનીતિયો માળવકનામાનિધિમાં
 દોષ છે. ૧૧ ન્તર્યાયિધિનાટકવિધિ ચારમકારના કાલ્યનીઉત્પત્તિનથામર્વ પ્રકારનાવાદિઅર્થમાં મહાનિધિર્જનનામાનવમાં
 નિધિમાંદોષ છે. ૧૨ ખાટચક્રકર (૧૬૮૩૪૨) રેલ્લીખાટયોજનનંચી, નવયોજનપોદ્ધતી, વાસ્યોજનન્યાયી, વૃત્તીર્જનનાઓ
 (વેદાર) મંગાનદીનામુગ માગમાંરેલ છે. ૧૩ નેમનોવૈદ્યર્થમણિનો કષાટયોનેમુવર્ણમય છે, નનામકારનારત્નવદે મરપૂરેલેવેદ
 મૂર્ત્યજેવાચક્રાકારીચક્રવેદમીદન છે. વક્રવીગાનેમમાનવમાં મુગદોષનેનુંજુવાંકમારદેવનીઉત્પત્તિનથામર્વ, વલ્યોપમની છે સ્થિતિને-
 મની, નિધિશ્રી છે નામનેમનુંજુવાંદેવો, ત્યાંનિધોરેલ છે એવનાંઆવાત (રેવાનાંસ્થાન) છેને, અનેતેવોનું, કાર્યર(દિનમું)અધિપતિ
 વનુંઅવૂદય છે. ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫

एतद्वत्प्रपथना होयनेपवनरुहीए मण्डनीवेत्या(भीमाहो) आरतोहोयएतने नेषेधोउलेहोयनेनद्रोणरुहीए पर्वतनांदिगसरवे
 सीउरुहोयनेगेषावन रुहीए । दीनार, मोहरो (सपे प्राणदशा) मोवारीफुट्त्वादेउे लक्षणनेमां, एउेरुह, वे, इत्यादिगनया
 यो।दपणुनेमाउे नेमोनिचरुहीए सरमणुवदे पाटकराय, यथधोने गवाय, नेमोनिचरुहीए मानएउेमेनिछादि, अर्गन्तिमेरवमेर
 इत्यादिमवायउेरे, अथारद्विषणमापरा। योग्यशान्यादिनेमानकराएउन्मानएउेने नुजाकरादि, नोल्हुं, मेमचारकर्गन्नेपूरुयल,
 उन्मानधपुंरेइराय इत्यादिजोगवुनेने उन्मानरुहेउे बीजयथा हांगरप्रमुनशान्यनी देवहालधीयाउेन एवीउतयनिकेनांनिपज
 ये ११ शोयनिमाथायीवार गाथानांअर्थउवाहोउे माउेप्रथकाररुहेउेनेवीन्यवना ॥ सर्वभक्तिकेनांमर्वएरावत्यादिकमपरिहत्या
 विरोधनपार्गकेना पक्षीटकमुहोहायादि रंगनांरुख, जायचे। वाहेकनायेंदुप्रमुख जाणहु । जनानांयिनरंगु एउेकेनीर्थकरच
 अरुभीरुहदंइरागुंदर संबंधीजाणवा । नेमांअभयकेनाथतो अनेभाविंकेनांजुनाथदुगयेत्या, उपउल्लणथीवर्चमानपण जाण-
 वा । डिनाराएउेरे कुंभारतोइमक १ नुचारनो २ विनारातो ३ वलकरनो ४ थाइमानो ५ एवाचवकारना शिलयनेनामत्येकथीना
 र्तितावेइथीमोदकारनू इत्यवकेइरापउे कवेकानेवीवेवार इत्यादिप्रयन्यमध्यम उन्हुएवभेदवेदे वणवकारनुकर्म, ९ ॥
 इतिवोकेनाइदिमादि शिराजाणवी १० आदरणकेनांरंगनार, वेउरुहकेनांहाल्यमुख, (गोरुण) इत्यादि । चक्रदृष्ट, इत्यादि
 इराएउेउेपप्रण जेनेपुवीपुदनीतिनयामासुदनसमुचचारमकारनोदंहनीति ११ मुटिनांकेनांवादित्रपर्वेनीउतयनिएमांरु-
 देगपउेअनेरीजा आचार्यनोआणवेकेहोला सरपेदार्जयवंपेराएउे नवएरागनिभिनेविषे मासानउन्यवथायउे, एमव्याख्या-
 नरुहेउे. ११ वेकभाउचक्रमोउे ररेवुंजेनेजगाए साकुरपवाधीभट्टरुन्दनो पानिरानययोउे. आउयोउनरंचापगुछे जेमनु
 पेरीअभेत्पात्यले ररेकानिंरगंहात्यापुणसांरितभगनपंइनो विम्वकयापछी चक्रचोर्ननीजोहेपानाल्यमागे चक्रविभिनानगरमां

मरेछे. ३ ईयंवाजिनीछे कपादनेनाथ्यंचंद्रना आकारनेवाछे चिकनेनाममानछेद्वारयटनानेपनी, १४ आवागरेता आश्रयस्थान,
 अनेअधिपतिपना निमित्तअक्रयछेयुट्ये जेपुनधाधिपतिपणं मूल्यवदेयासथ्युनधीण यावछे. १५ एमकारेनवाभिनुंदाकपहं. ॥
 तेजायतिआदि पउदरन्नाणचा तेजायतिपति, गंगाअने समुद्रेनाथपरपारतोविनयकरवागमर्थ, प्रवृत्तनथीहणानीजाकिने
 नीएवो. १ गृहपतिभोपरमायोग्यएवाद्याऽभ्यसुप (दंतिसविमरे) सर्वधान्य, फल, डाक, आदिवस्तुनेतरकाळ मंवादनकरतो
 तमप्रचक्रवांनना छजकमंनंनअवमरे अवमरेपुंसादनारएवां. २ अनेयुरोहित, मर्चएवा धुद्रपद्रवनेनीठपधात्रिनो करनारए
 वां. ३ अतिदोषेणअनेपराक्रम तेनेगीहपवराशीतवापोदो. ५ तथावर्द्धीकरस्ततो, समप्रचक्रवसिनुमैन्य, तेनेपणनेपमेनेने
 मवन(मर) विगरेनीरपना आदित्रोहपनेमंनेनु तरकाछजमंवादन करीभापरायां महागमर्थ, तथाउगमया अनेनिमप्रानांमंवेप-
 दानदीअंनीसुगम एवीपयक्तितो पंधा, पगभीयां, इत्यादिनीरपनानो करीभापनारोएवोमाणचो. ३ सर्वस्त्रीभापगीअविशेष
 पिरएताकामसुपनु निधानकयवीरत्तनांणं ७ अनेहजारछेभार(नेनी, वामप्रमाणं, मर्आयुधमां प्रधान, कोइतगापनिपूकळ
 नयमंएवंचक्ररन्ते. ८ अनेव्याममणांछरत्तनछेनेमक्रवांसिनाहाथनोस्वर्जवाप्रमवागीवारयोजनार्थस्वपरपमिएदुंनैनादययवनना
 उगरभागपरिहंनारम्येछोने अनुमोषितोकरनार वेयकुमारिपुकेजीमळभाराने निवारणकरनारने, नचाणुहजारमोनानीशालीपो
 तेजंकरिगंधुंनंहेनुं, सुवर्णमयमोटोदंढनेंजोभंनुं. ने, पौस्वमदेजवांमध्यमेदेसमां मंनरयंदंजोभंनुं, अर्जुननामनुमयानपंडुर
 सुवर्ण, तेने करीरयापयंयंछं प्रष्टभागजोनोपुंने, मूर्धनोतद होवायुष्टोष्ट इत्यादिदोपनुंताशकनाकछे । चर्मरत्न. पेशायममा
 णंनुंछं, वनादचपंतनीउत्तंदिदेवर्जना म्येळंएकरावेळी एवीभेययुष्टियेयमंने स्वापीनाहाथनोस्वर्जमात्रथागी वारयांनन
 विस्तारपांणुं. आकाशानोपंपोहंनुं, उपरछधरत्नचढे आळ्यादनकरंनुं, सकलचक्रवांसिनीमेनानाळोकोने पृथ्वीपंढे आधार-

दययुं. भवेदातः कान्तिरात्रे, ने भवपराह हान्यमां निपद्ययतो एवीशालि (दगिर) प्रमुखगान्यनीउत्तात्तिनुं निमित्तरूपयुं. ॥ १० ॥
 पणिरत्नचारभागललां, वे भागल्यरोनु. वैदयर्त्नमय, प्रणखुणावाळं, उन्नानुं वमारिहलं, हस्तिनास्केंधुपर रहेलुंसतुंवार
 योत्रनमकाशकरे. सुदएवाउपद्रवमोनाशकरे, तेहायमारोमेतमासयुंछे यौवनजेनेएवोपाय. अनेभवस्थितरदाछेकेदनख
 जंनाएयोपणथाय ॥ ११ ॥ कारिकुणांरत्न, भाटमौर्वाणिकसोनियाजेबुंभारिछे. चारअंगुलप्रमाणेछे. समचतुरस्रछे चारखुणसमान
 छे. सर्वविषनेहरनारुछे. तमिस्त्रासेइमपना एवेगुफानुंशरवोजन अवधिवाळुंअंधकारतनुंहरणकरनारुछे चक्रवर्तिपरामिनेचिने
 तेनयनीएरवेधायुंशोपतो मूर्यनीपेठेमकाजनेकरेछ. चक्रवर्तीतमिस्त्रागुफामां पूर्वअनेपांधमभीत्योनेचिने, मल्लेकयोजननेआंनरे
 पांचशोधुपलांषांपोहलां, एकवोजनपर्यंत उद्योतकरनारां, चक्रनीनेमिकेतांभारांननाआकारेगोल, गोमूत्रकानाक्रमेनीचांड-
 पो, एकभीतनेविषेपचीता, अनेचीजीभीतनेवपे चोवीछ, एमभोगणपक्षासमंदलेने, तेकाकिणीरत्नवहे सडीनीपेठमुखेउल्ले-
 खनकरतीकरतांगनिकरेछे. भरतसंडनाभर्त्तनेविषे, दिग्विजयकरवानेभर्ये, जेदळोकादचक्रवर्तीरेछे तेदळाकालमुधी, तेमे
 दळोपणरेछेनेगुफापण तेदळोनकाळउवादीरेछे एमसंडनपातुफानेविषेपजानवुं. ॥ १२ ॥ सद्गुरत्नयप्रशिभंगुलममा-
 ननुंछे. सांघ्रायमानधीहणानीशक्तिजेनी एवुंछे ॥ १३ ॥ दंडरत्न, रत्नमयछे. एंचलतांकेरतां (पांचफणसावाळुं) एनुं, वज्र-
 मार, व्यायममाणनुं, रात्रुमेनांमोवत्रायमपमादनारएवुं. विषमअनेउद्यनएवा भूमिभागनेमपपणुकरनारुं, आंतिनुकरनारुं. मनोर-
 यनुंकरनारुं, सर्वजगाएनरणातुं, हजाम्योननपणनीचे मवेदकरनारएवुंछे. ॥ १४ ॥ चउदेए, कहेलारत्न, तेनाअधिष्टायक;
 मत्पेकनाएरदजारयसोछे. एचउदरत्नमां मानरत्नमेनापतिआदिक, तेतीपंचोदियछे. अनेचक्रमुत्तमानरत्ननोएकौदियछे. पू-
 र्वीनापीरणामरुपछे. ॥ एमकारिचउदरत्ननुंहररुपयुं. ॥ चक्रवर्तीनेगोलहजारयसो मवेदकरनाराणीयनेमां चउदरत्ननेचिने

मयेकएकएकहजार, भनेएकएकहजारचक्रवर्तिना स्कंधनेविषेवैवक्तोय. वथीशहजारमुद्रद्वंद्वराजोयमां चोंगदहजार
 भंनःपुर्नीम्रीयां एकठायमहावीहजारवारंगनाओं. वथीशहजारदेओ, वथीहजारपुर. यथोतेहजारमरापुर. अहताथीहजार
 पणन. नेपुहजारद्रोणपुर छथीशहजारवेष्टाकुळ, चउदहजारजळयण. वृक्षवीहजारसंनिवेश. वथीहजारमशानमरीओ. मोळ-
 हजारराजधनीओ. मोळहजारखंडक. चोविहजारमटंय. नेट्ठमसकर्वड. चउदहजारसंयथन मोळहजाररन्नाकर. नवीगुहजार
 पुर्वणादिआकार. वीशहजारगामान्यभाकर. मोळहजारदीप छणनभंतरीप लधुकरोहग्राम. ओणणपनामहजारउद्यानओ.
 गणपनामकुसुमय. मोळहजारमेळरागय. चोराशियाय. हाभीजोदारभोमत्सेकजांयवा. लधुंस्तोहयगेचाळनारप्यादलो.
 तर्पवीन्यमानोभट्टाकरांदयोदा चउदहजारमथीभरो. हेथीहजारपंडितो, गजारसभनेगुजवार, मलेक, चोराशिहजार. नि-
 योमिमेवकोप्रणकरोड. मानकरांदकोटुधिको. वणजेमाठरपोइया, चक्रवर्तिनीभोजनगामप्रीनाकरनारा. वीजतवेरगोइआतो
 प्रीनकोदछे छथीशस्तोहधामरणनापारको. चोमदहजारकल्याणभनेपहाल्लयाणवेनाकरनाग छथीशस्तोहभ्रंगमईकने-
 वको. वणज्यामजम्यारको. पंचियाय, यशोपतरनारा. वणकरोटवादिओ, चोराशियागनिआनो. दशस्तोहपनाकाओय-
 वीशहजारप्रीनपद्धनाटको. वणज्यामभोजनस्थानो. वथीशस्तोहकुळ, एककरांदगोकुळ. वणकरोटकुळ. भट्टारथेणिओ,
 अनेभट्टारप्रथेणिओ. नोड, मांथवाहक, मांथविक, यहगर. भंगरसक, स्थगिहाविषकेतां फुलनीछावदी ओनाद्राल्लनारमा-
 लिछोको. मौविदछुकेनांशपाळ्ळको, महापण्ड, प्रतीहार (द्वागपण्ड) महापात्र (महावत) स्वरोसाराधि, कयक, नर्चक
 दून, आदिभनेकस्तोहसंग्यगालाहोयछे गंगाभनेगपुवदेवीयोछे. । छंदयपात्रभनेवथिआ पयेनामनीगुहादेवीओछे.
 मागपभनेवहदाम, मभावनोयं, वृत्रणनादेवता. हिमवतपर्वत, वनेकपभद्रुटवेना अपिष्टायकएवावेदेवता पमकोरेचक्रवर्तिनी

ऋद्धिर्नस्वरूपकर्म ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥

इत्यादिनिस्त्वेऽथूर्ध्वभूतं रमणोर्वेत्तपर हज्जारोऽनितोऽर्थप्रकारी एवादिनिहासप्रबंधनुश्रवणं कर्तुंनेधीयोजे आनंदं
अनेविस्मयनेवैष्णवक पूरापुंछे, इदयमध्यजेनुपेवो, वेराजानेचतुरण्य कोकाशमल्येवोल्यो. हेमोऽभाग्यशालि, तमोऽभामका-
रंभानीर्धनुं माहात्म्यकिंयेमकोर जोगुं. ॥ त्वारेकोकादपण बोल्यो. हेदेव, सोपारपुरनोविषे रदोसतो, गीतार्थएवाअनेशो-
भायमानएवा, जैनशास्त्ररूप मोटावननेविषेमेवश करवामोर्निहममानएवा पुनीद्रोधी आतचवृत्तान, मेसंभल्युंहेतुंमेसताधुपुरु-
पनीसिवा, परिणामं कुशलनानीहहाने फलछे, आपेछे, देवादिस्मृतिसेवायणाकले फलचालीथायछे परंतुतदुरुनीसेवातो देव-
लनानीपेठेनस्तालफल आपेछे, तेकमुंछेके- सिहनीगुफामेविणजेधीमोति, हाथीदांत, मलेछेचीपालने घेरजइएतो, कोइजनावर-
नीत्परीअथवाचामहानोकरहकोमन्त्र. ॥ १॥ एमकारेमाधुगुणनुवर्णननेआदरपूर्वककानदेइसांभलतोराजा, असयएवाद्रव्यभंडारनीपे-
ठेदुर्लभ, अनेउत्तरकालमांनुभकारकएवाअरिहंनमाधुनेविषेअतिशेवदुमाननेधारणकरनारएवोजययोसंगतिन(वशार्थ)अचेतननो
पगनेमकारानोपरिणामथायनो मंचननोथायनेमांक्षीनगाइ कांइनवाइनयी. तेकमुंछेके-केटलांकनुंशदांयतिना हाथमांआवेछे
तोतेपात्रपणधारणकरेछे, केटलांमारावांमनी साधेसंलग्नयेला, नेपुरोएवानामनुं धारणकरीरसरहितमधुरगानकरेछे. केटलां
मारीमूनरनीदोरीओधीगुंयइने. दुस्तरजलनेनारेछे, केटलांकवलनाहृदयजेवां लालथइरक्तपानकरेछे. ॥ एमकोकाशनीसहाय-
ताधीशत्रुपुरमांजहुंते वैरिनेअकस्मान्बांधवो इत्यादिबडे मोटावैरिराजनेपण गोवालियानीपेठे लीलायात्रमांचदकरिने, ए-
कछत्रधारीपृच्छीमांछे. एवुंनमांविख्यातकर्म. ॥ तेकमुंछेके-मामान्यएवापण मियनुंमिषणुं, अतिमोदुंहोयेछे. जेयजनरनीसहा-
ताधीरामेराचणीनटयो. ॥ २ ॥

પુરુષદયમ, પાંચનોમાનુષ્યવીર્ય્યા, અનિદોષાદિમાત્રદોહવાચકચર્ચામેવા, શ્રીધર્માનંદપૂરીશ્વરજીની ચંદનાનેષયે પ્રતિજ્ઞા-
 રંત્રાવાયો, હાંથી, નેશરિયનાંપામિત્રેકોક્તાગ્રનેનીમાથેમોટાઆદંશીપરાજાગયો. ત્યાંગુરુનેષકિયોદિવનપદહારકરીયોતયો
 તાનાયોગ્યસ્થાનેકેપારિવારમાહેતેથેલો. ગુરુપુત્રવ્યયાળિયોના અર્ણવેષષ્ટશરમમવાન ધર્મોવેદકલ્પાઆરંભ્યો તેજેવકે-મર્ગ
 ત્રગાદીશર્માણિવામ્નેનુરપોવચનોદિચ્છાલે. તેમુપ, ખાલોકેકુંતવાપરવ્યોકું એવલેવકારનુંઅર્ધધીબહેલે માટેજેવર્તનુજમેચન
 કરતું. ॥ ૧ ॥ અન્યદંશનિનાચર્મોચરુદ્ધેવજેસાંકે તોવત્તેવનાકુઅંગેવે નિર્મસારપશુકે નજેનચર્વનોપુદકારામર્ષ મેચનીવેલે
 કલ્પનેશિવેચિર્મંસાદીતથી દથીતોનિદ્રોગુલરુપરુઢથાયલે. વેધર્ષ. આચક્રમ્નેમાપુણ્યમેદથીચંપહારનાંછે. કલ્યાદિવિસ્તારવહિત
 તેમજેવર્વદેવનાખાથી નંચીવોતસોચાવેચાગજાણ. યોચાનીઅદ્વારદે મમકેકાંકૂરતપુર્તાં શ્રારકર્તાચારત્રય તેનંચોચાનીશક્તિ
 મમાળે શ્રેમીકારકર્તા તેમાંદિગિરમગત્રમર્મા કોક્તાનનીમહાજ્વાથી ઝેરુદંડોયોમ્મચ, પુરુદિતમર્માચવામર્મવંકે તોપગનિર્વેચયિ-
 ત્તચાલ્યાંચરાજાણ, પુરુદોદગર્માસંયોજનથી અધિહનતનુપુરોચિયમર્મર્મો. મારાઆદ્યર્ધની મમરુચમનાપૂર્વક, ધર્મીકારકરેહા
 પ્રતમામધીત્ર, અપરિદિવનુ, ઘગાકાઝક્રીર્મંચકરેનું, કર્મચગ્નવેલં, ધર્માનનાશથાયલે ચઢી (ધર્મમાંદિધરહરત્રાનિર્મર્મજે
 ઉપદેશમેશેતેત્રપટ્ટહળાકહીણ) ગુરુપુખામકાસ્નાંચચનચંદ, તેમ્મચારણકરનારાજાની ઉપટ્ટહળાકરી. તેચાનીકેવીછેકે-શિ
 યેનપામેદીપતીખેટીનદી, જૈમંગાનદીતેનામડમચૂરને અનુમતીપુરલેત્રઝંગીમહાશોતપનાંહરલે. તેચાનીનાપિદનાચવંદ, મઠ-
 તિચંદેખોટાણસાગુરુણ, ધર્મગ્રહણનીગુણિ કરી તેપગગાગર્માકયુંલેકે-પર્વલક્ષ્માંનેસ્થિરકલ્પમાદ ઉપટ્ટહળાકરવેતિ, ઘૂલ્લચિનાનો
 મંપ્રલે. દોરાચિનાતુટ્ટંગલલે, પુટલેચક. મહાપલ્લચાનુંચંચનલે. પગકારણપાટંઉપટ્ટહળા તેદશંચાચારનુંઅંગલે. ઉપલલચેદીપુ-
 રુપોપકયુંલે. (નિઃશોકિતકલ્યાદિવાપાવંદ) આતપકાસ્નોસાનાપારકઝોલે તેમાંઉપટ્ટહળાપણગયાવીછે. પાટંઉપકસરેચાશિરચી

કરેલીડયંદ્રગાવદેયર્થમેચારણકરતારાજામત્યેઆનકારેગુરુઓલ્યા, હેમદાધાયદ્વાલિ, ચિતામણિજેનોધર્મમાત્રગ્રહણકરવા
 યદેવાંહિતકાર્પની બિદિયનીનથી. ઇતોધિધિસહિતવ્રતનું આરાધનકરમાર્થજિયાયછે. ૧ અનેઆતીવતોઅનિરોધમાડોં. ને
 વિશેષકો(નેનોમે.દુંગમયદ્યાદિકનોમોટોવ્યાસંગ (ઘનુક્રમ) રાત્રાનમુલેહોયડેચીધર્મકાર્યમાંનવાદહોયમેમદાદ, ઘણા
 મયનયપિગમ્પરણકરેલા અનેદ્રવ્યભાવવર્ણ્યેબેદથી સારરુપરચાયકનો. હેલામાત્રમાંમંદારકરવાને અગ્રિસમાનકે તેમમાદ આ
 હોરુપરલોરુમોખાંતો અનેઅનોઆપનારછે. તેકયુંકે-વિષમયમાત્ર. નેતાપુલ્લનાદકમ્પનોજ નિશ્ચેશશકરેલે, પણમેવન
 કરેચોંદમાદતો મનુષ્યનાશેકડોમ્પનોનાસકરેલે ॥ ૧ ॥ માંટંથમન દિવેતારોરેતરવિસ્તરગતશાયરુકારે જેોવ્રનયર્મ
 પ્રદગકર્થોંકેનોત્રમારાધનકરવો. અનિશેઅલ્પસપ્ત, અંતિચારરુપનચરં તેધર્મનોચાવનકરવો એમકારેઆરાધનકરનાપુદ
 સ્યપુરુપેવળ, મોક્ષમાર્ગમાધવાયોગ્યપાયછે. ઇત્યાદિક્ષિલામણરુપઅશુભગ્રુષ્ટિદે સંતઃપચાલુંથયુંછે હૃદયનેનુંવોરાત્રા પોનાના
 મંદિરમત્યેમાધ્યો પરસ્પરકર્ષજાનેવાધનકરં તેમયર્મઅર્થઅને કામઅથ્વણરુપાર્થનંગાધનો, સંયકારેવમ્પમ્પિચવાકાંકાશની
 માથેપરસ્મુલ્લપયવેયોવર્ગેકાક, પુરાત્રાણ શ્રીનકમગર્વો પડીએકારેવમ, અમુણાક્ષાકાશનોતાથે, યશોદેવીનાંવંપરાળીએ
 સોરિત્તગહહયર્થેદોનેહોદિદે, કૌતુહ્નજોવાનેઅર્થેરાત્રાણ જવાનોપૈયારીકરીનેમમે, તેહાર્થમાં, ક્યારાસખમીનીવેઢે, અનર્થ
 કરવાનોદાઢી, વિતયાનોપેરાજાનીચીત્રીઓ, મથમધીત્રાણ, જોકનુચહુપાનદંબો, અંતિગ્રુદ્ધિમાંમીશ્રુદ્ધર્થવિદેવદીસુથ-
 વેઆપેપાલ્લીદી, તેગોએવેત્રામાનહારનોત્તવારુર્થોંકે-આવટાળે.એ પવિત્રમશિરશશકમાંકેતો, આરાત્રા, યશ
 કર્યોંકે, માટેએ.અનંચાંલંનાયછે, વળમનેનોચારાંણગ્રંદજનાનથી, પૈવીઅગમાંત્રીનીકીછમાટે, તેનોએગોત્રપાયકરુકે. પુરાત્રા
 પળમારાઅપમાનનુંકર્મોમર્થે. એમકારેત્રીજાતિનાસ્વાભાવને મુલમ્પનુદ્ધુદ્ધિવેદેપ્રકમુચારનેહોનોવોલાવ્યો. અકાર્યકરવામાં

पणमेतुं साठकायकमुळे एवमाननाची नग्रीए, तेमहदमापाछुं एरभावपुं एची कीळिकाने ठाणे, तेवजेरीए हनची कीळिका (नि-
 न्नी) करावीने, जेमिन्नीनामयोगवडे याहुं वळी अनामएवी गिथी ददावी तेने कोइजगाण गुम करी, तेने ठेकाने रये गिन्नी
 पंटे स्यापन करी की कोइ नानाणे एम एकायांना धिप्रपणे संपूण कर्यु. तेकळुं छेकें-उन्मचययेची भिमनागरीची जे कायची ओ आरंभेले ते
 काममां विप्र करवाय सापणमययं भतेनथी. ॥ १ ॥ तारपळी इतना इष्टा सिधीनी जाणुं कीळिकानुं कपट जे गण ॥ को सासनागे
 याथे पूरिनी धिंते गळडपरवेची राजा अने वेपटारीणी कोइ दिशतले आकाश मार्ग नासवा. जेड काकगोटा कान्नाडे नानाचकांनुक
 जोवांनचीनयांलां कधीं तृतीया मोयळवां कुहलकतोइ त्यादि वडे जे राजाण्य गोमागं उडुं रन कर्यो जेड कावां दारग भाये का दिर-
 प्रनांनयमवेदं मंत्रयसां दिको कादासत्येबोलेयो के-भोमियमित. जेड कायोजन भापंडं भाव्याहनुं १ तेपण भोेरुधन हजानने पाई-
 गनदरोपांडं नेने ज्ञानधी, देवीने नानां य करीने राजानत्येबोलेयो. हे स्यापिन निश्चं संशयोत्रन भतिकमणयया. तेवचन मांमिळी करयन
 वेदरायायो होय, एमदुगीरनयछे चित्तयुति जेनी एयो राजा बोस्यो के-अहे गहदने पाछोचाल्य पाछोचाल्य. लगारमात्रपण निरंर
 नकांतीन एमजोणकराचामंड्यो हाहागारा मांटा पापनामं ग्रेह कर्यु जे आकर्षणे ते कशिनययो जेपोटे (व्यासेप, आकुलवया कुळपणू.
 तेथीं वेपवायुधं पृच्छं नने नुं एयो मंडु, तेथे मारा नियमनां भंग, कायकुं मनी पेठो विध्याम कर्यो. मोटा अमनयनी छेमयुति जेथी एची अ-
 मायचान राजा एम निने विस्कारगाव. मऊर्वाधी गूडरा तीरनी घुटाने धि कारयाव. कुहू वडे विगजेने एचो माणि दुतूहळमालें वा-
 चाथी इठठे पोतानो दि तकराशि अंगे गम विध्याजना नाना ठेछे. अतिथोपोटा एरापण संसारने विषे पूर्यनयापेछे, मांमन काळ्या अनुपम
 एवंपाम हास्तुभन्यपणुं. तेना उतर्कपरिपारुपगा वडे मातयं येअतिशे निर्वल एराचं रत्ननुपण भेयळिन रणु रुं इला २ चोहो,
 अणिमर्वस्वरगयं यं होयनेनुं. एम अतिशे शो ककरतो राजायं येअने, कोकादपण उद्रेममहित पांटाव हांणी गतिने जे मयमते ग-

दनीगनिनेकोइमकारोकीने तेनेपाछेचालतानीकीलिकाने हायमजिवांछेउनेचामांआतो तेकीलिकानहीअन्यछे एमंनिश्चय करीभित्तिदितामांढ्यासपयंछेमनेनुंएवाराजानेआमकारेकसुं. हेदेव, दुष्टदेवनाचक्षुषीकोइये आकीलिकानुउलटपालटकरुंछे. निश्चोआमारीकीलिकानथी. अनेआकाशगमनशक्तिनजिबी मारीकीलिकाचिनाआगरुहने पाछोवालवाइंममथंनथी. माटे, इवे हेराजन्धाजगाएएकजउपायछे, के-आआगरुदेखानगरमां अइनेत्यांकोइमुथारनेगेरजइनयी कीलिकापहुंनतेनाप्रयोगवहे, निर्विघ्नपाहुंमनकरीशायाय, अन्यथातो, निश्चो. आजगाएननममुत्रअनर्थयक्षो, तोतेमांजीववानोपणमंशयक्षो. एमकारजुंने कोकाशजुंवचनमांभचेसते, जेममुखेपिष्टजगतुंअनेपरिणामे दुष्टएवाभोषयेनांवेज जेमएमअरुचिपणाने हुंकारममुखकरवावहे देखाइतोरात्रतेकांकाशमरेयेबोल्ह्यो. आतंशुं !!! पोतानाआत्मानेअनुचित, नकरहेवायोग्य, नसामिलवायोग्यपुंनबोलिछे वि. गृहएरापर्मनामर्मनेस्पर्शकरनाएवा, तमारामेवापणज्यारेभाजकारजुं धर्मनाशकएतुंवचनकरहेशोवारेइंनइतलेदेएइले आचानखं दकारकछे. तो, सर्वएवीपणधर्ममर्पादाभाश्रयरीहिनथक्षो. मोतिभस्मलभएतुंआलोकरजुंमीवितसरुं, आलोकनामुखदिमाटे, अ. नंतभापडेपणदुर्लभएतुंपरलोकरुंबंधिषायेयरुप (भोजनकरवातुंभाशुंरोयेनांजेतुं) पोतेअंगिकारकरेलाधर्मकर्मने, मारराइदे- दामांकोइमकारेमासपयेला करइत्यनीपिंठेभूलमार्थीकोण मूढात्मापुरुषउलहे. जेमाटेअणविचारेला आचिपडेलावपासंपममुख- यहेनियमनोभंगथयेतितोअज्ञापणेशजो एवोपणतेथायनोअंगीकारकरेला प्रतनुंमलिनपणारुप भतिचारजकरहेवाय, परंतुज्रांणी जोइनेअतिअल्पएवोपणनियमनोभंगकर्येसनेनोअंगीकारकरेलाप्रतनोभंगदुर्लभकोइववाय. माटेअतिचारवहेखंडनकरेलाप्रतनेतो काचापढानीपिंठेमुखेपाधनामर्मपथचापण. भांगेलापाकागइनेकोइमकारेकोइशुंदिवानपणसपर्यनयाय. वन्दीसचेतनेननेप्रतनाअ- निचारतुंकारण, प्रमादवहेआचरणथायनेनछेनेपणअतिअपटगुंछे. परंतुज्रांणीजोइनेनियमनोअतिक्रमकरेनोतो, तेनेनीपणचुलिका

[illegible]

[illegible]

विष्णुमनःस्त्वोनेत्रर दृष्टोत्तेह-कागहापुंदादरेका अर्धिरदेद्वयस्येकी गोटपत्नीवद्वर्णस्येकी गृह्णानेद्वेयो ॥ १ ॥ ते
माटेरिनययुक्तद्विवायो भईनेनगरमध्येअने सुभारनांनगरदे नवी कीटिकांनगरावि पाजोइतईआहुं द्वाग्वीनमोदेस्त्री
पुरुषअप्येकपादयानयने शुभेओशियोममगी द्वांकेदांममपण रदायोनेवकोइपण मयतेनआळवण्णी गिरेयेइगोदि दृढकडीने
एनगरनीअंदर कोहाजुमो भानमरपो भनकोइनोहोआळते एदवारिनिनःनंरुणंननमगधोकोइमुधरना घरपांगंरहिअओ
दारीभाइरगनां एकरदरागोनगर मण्णमृयाइपांगी कोहोने, कीलिकाचदधनेअं गार्गतागंयदानी उपकएण कंट-
रांरुमागोनेमुधार एणतेभांगओउपरण छेयापरनांगयो नेपाभांहाउपरदना निधानमोमएर रगिकएणभांने मुधारेनिय
आपथानेभांइत्तेई नरुवोंगणद्विनेसणभां देवाररुचुनतेनुंनुं यदपुंणपोनाभी गेळेत्रउंउमंरहं नेहाथभीपुसया पल्लीद्विद्व
एकनीपेदेपोनानी गेळेत्रउमणकरं, नेभीनपुममो अकटापनोपालुवकी पोतानीआणळभापीउकंरहं भरोभांनगेहळाहीनळ
एगानीरुमअदमोते, केजेगेपरमुपयेओमाली, पोतात्रुहेनअथा भरितनेनभी विचारीनकरो ॥ अथरा ॥ नेपुकरंनेनयेगे,
कुनउपणुंराणकरेते, नेपुकरं, नेवपुनोवांगयवेगेने, एवकरपरभीनगेमपंछे, ओएमवोवतो, ननुनानगरभांकांकांन, ने
मकारनाएकनेदयाभांकरं ॥ १ ॥ अथरा एयतोपरभीनपुंनमंरुहोवतो मरुमणगीउंउकनोव. मिअयाउंकरनाकरं ॥
कोकांन, नेचक्रंनंरारांनेअर्थकउणकरागे रंतेनेपयापण, एगोवोळाउपरणजेइथाय्यो, नेनेववपयेभसापउपणुंआअर्गना
ममूहनेंनपकनेजे. इनिपुगणगेमुयारं विचाराकयांहे-आवसाउपरणकरागेदे आत्रकोकांनंवेधे. आयोभगापउणकळा
पालोभाअगमभांकोइगदीटांगीअनेवांवल्योपणभी एकरकोकांनमंछे मोटेनेमआपुकरंछे आनिदोमइदंरपिपुवराजानांमिअ
आपुकरंछेनेनुं भपभाभनममंछे वेवागजेआपदाराभनिकहीएतो निवेहुंअभिधोरानानीममयनानुंयअधइअ. आमकारेणुदुष्ट

[illegible]

एवमकारेणैवाकापिद्वयेषण प्राणधारणनेकरनोएसो तेरातामनेराणी. तेवणेकेट्योकरकालानिर्ममनकयो. अक्षेमोटापुरुषोनेपग
आप्रसारनीभवट्टी, नरुदीप्तहायसीदुर्द्विगाहोयउ. अथचापचोस्थितिनु; पर्वतनीपृथ्वीनामार्गनेपेउ नीचाउचापणप्रकृति
निदरे एऽञ्जंशामाचिहते. ॥ १ ॥ नेरुयुंउहे कोण आळोकर्मांमदामुखोळे ! कोइनी नेहोनीलक्ष्मीअवरात्रीतिस्थिरन्हो
उ ! कोइनीनशीरही. कोण हरपृथीग्रहचरणीययो ! विपयमांकोण मोबायोनयो ! तंतिरातांनुःगते. ॥ १ ॥ एकादशरुह
लिगदेवनाराजाएभा कोकानतसर्वभनर्थनुंकूउ एवचारीभनितेक्रोथी मंसादण हारकचोरनोडेनेते कथहरसानेचोनाला
सुपथोनेआझाकरी नेदुभयोविदंरनासादेन नगस्वयेथेनशुपीयेडंरस्थाननी काहाचनकाठया. परंतु ! होकाप्रतापूंतम्यरा
कोइनुभकर्मनाचयथीनगल्पां मारामाराळोकोएदवाए मोहरेदेखोनेमंचरुहयायन अतिवेभाप्रहूरुहभानहारेहादेरागाजे
विश्वारनाहरी हेराजद ! विमाचळारंननीरुहरीविछामनेउपहास्यकरनारींनंठहोने पाएण हल्लादमो. टाहुकोरेवतार
चाहुअन्यजननेपेगेपधानुंहरवानुंभारधुंछे ! जेभणांचचारुंकरुंननेकिपा हरुतनाहळ ! आहाराद ! करसानो. करानोडेडा
रिणांमोहिनकारीयनुंनथी तेपणनास्त्रमांरुंछेकेसत्यतथा अथितथारिपएसोनाउपायकत्या तेमुळभछेपरंतु सद्वानुत्तानेनहर-
चानीजेकियाकरवीनेयहीउसअथेको जेपद्यालापेनेनोघोषरजनथी ॥ १ ॥ पादेइराजर ! देवतयी हळानुंसायदं. जेने
कामहुंभनीपेडेवांछितअर्थनेगाप्रनारएसो भानकारनोपावेळोकरापात्र पुरुषनेहोणरायोपुरुष होयदेविषयानाअहरे ! कोइ
नागकेनही केनकेहळवात्रुपरोमंचजपाए निश्चेपा पाएणयुचिमाळोछे. पुरुषनाचेरेआशोतानोभने अपारहोएसांरिमान
करवानुंचिनचनदंनुंनथी तेमनुमयथानरा कळांनपुरुषोनीचेपणतथी. कळारानाडुरोमंजगाए वसुनान हलायोगेउ.
कळावानपुरुष, पारकोहोपअथवापोतानोहोय सोपणनेविशेषणपणेमोहियानोकरनारछे, जेकळाथानचंद्रछंतंविानोमहिवाकरेछे

त्रेण. कलाचानएवोअनेओपोषओनो अनिजेवछंभएवैरागिअमृत्तमययाशं जेनीहिरण्येएवांचंद्रवदंयिण, अपिअनेमपादिऊ
 तेनेपारणकरनाएवांसिअसंते नोपजेनेनिंतरपरममृत्तीआयछे एट्टेकालहूअंघोर, अपिपत्रीजनेत्र अनेनपनाआभूणएगंधदुःप
 द्यायछि नोपणएककलायानचंद्रनो भंगीकारकरवाणी शिचगोनेवुलीयायछे अनेवीजाने सुवीकछे जेमटेआनकारनो
 कलायानगुरुए बहुमानपूर्वकनमारी पामेरागयोवटछ जेमेरीकांळी कलानाओनग्रयवटं अम्यराजाथी तमारांमनाए. अपए-
 इधीजेममूर्त्यनोमनाए, जेमअनिजेमवर्षारी भंघेइत्यादिनमना लोहोएअनेवोए कंठ्याकलिमेदशवाराजाए नांवटिसयी पो-
 तानागुरुयोपोकली कांकनंयोनानी पामेयोलाइयो, अनेएछुंरे मरसीलाइ ! अनिजेनमरकारुं स्थानएदुर्गहाद्या पुरुषोने
 आनंदकरनए एतुंभोगुं विज्ञानजाणंछो ! त्यारेकोहानशेरवो कंठ्याकला कवजनआकार जेहुंमारेयोमयएहुंएक मोटुंभंदिरेरवोअने
 एकेमंधीमरनहुं जाणुं त्यारपछी तेराजावोल्यांकहे कलाकुशळा कवजनआकार एवगरवो पोनानीशोमयो जीइयाछेदेरतानो
 मेकमळाकारमंदिरेनी सोहॉणकारचां, तेमांमांएअंविंयं पारामोदुरेरेइवानी एवगरवो पोनानीशोमयो जीइयाछेदेरतानो
 भवननंमंणएनी तेस्थानशीप्रपंरचो एरकारनुंनराकंकळानुं अंशुणुं जेशोम देखादोअंण हरिवं अमनमदमांण मारजिबीभ
 वननीममृद्धिकोइ राजानेनहोए. एरायशनुंरायननेकने एराहारेवराजानी भाशापयेचइवी कोहाराअंमयाययो तेवलतेनुं
 वंथनादिऊपरवचपणुं मयंत्यागकरावी महामुखीकरनेवैमाष्ट भुवननेकत्यायोग एराकाष्टादिहलाचवाने तेनीआज्ञापरहेनार
 पणामाणनआध्या एअंकारेअनिजेमन्यानयो कामकरवानोराजाए भाशाआधीत्यारवळी उत्पन्नयछेदीवचानी आशाजेनेए-
 नाकोकादोननो मंअभिभावगुप्त राग्योएराजार अंशुआओडाधुआ हररातेमासोने गंगपरवांसारं हाष्ट मंगारवाचिने-
 रेनोसर्वआरंभकयो. पछीप्रमाणराहितअति उरंकावदेयंनानो स्वामीवंधोराते पेटळोमेकाकनंय राजातेभजवनीपणीइज्या

ऐतौपमकालिगराजानी आताविनातेने वळवामपर्यनथनो एतौअनेश्वारेपोतानी स्त्रीएषाहितमुसस्थाननां रसोहतातेवखततेमुस
 स्याननुंशुनेरुहेतुं तेरूपधयतुंनणतुं दुर्जनपुत्रेनेहरचाथी उदासमनवाळा यथेलापोनाना स्यामिनीसंभावना करवामाटेए
 टलेउदासमनपणुं निधारणहरचानं अर्थेकोइरूपेनाना मिश्रद्रागएवासात पोतानाओवप्रायने जणाचनारएवो एरूनचोश्लोक
 करीनेपोनानास्वामि पामेपोकल्योने श्रुंकनोअर्थ-हेमंदपुरुष ! तारामुखनेअर्थेवैद्य लोकोएअतिसेक्रूरकर्म कर्तुंतेथीआटलोव-
 पोउदासकंसयायछे ! एउपावतोनिधेतस्काळ तारागुणनंअर्थेचो एवजाणआमकारे अन्योक्तिगर्भित कोकाशानीसुंदरवाणी
 साभळीकाकत्रंघ राजाएवैचारकर्यो केजेस्वाभाविकमुजन मनुष्यछेनेंजपरथी जणातुंगोतानुंविपरीत कर्मकयुंतेपरिणामेदुःख
 दायीपतुंनपीकेयके कलिंगदेसनाराजाएकोकादनाकरेचाथीमनेआमकारानुंयवनकष्टदोषुनेएण मारोमूळमांधीयथयचानोहसोनेनुं
 निधारणकरवोनअर्थेकयुरुहो एवआश्रोकथीजणायछे माटेएवारांविप्र छंटेछंतोवणयासेमछं. एमविषमनेअत्यंतदुःखथीमूकाची
 निर्दिष्टगकरदेजेनराहुनाग्रासयकी चंद्रमानेमूकाचेनम. तेकार्येवणयणाथोदा काळमांकरशएवमणायछं. तयारपछीकोकाशोचै-
 चारकर्योकेयोतानास्वामिने मूकावचानोउपायपरिणामे दितकारोथायएचोरीने भाराजानीभाद्राकडं एमधारीचकवर्तिनाम्हेऊ
 जेनुंअतिशेरचनाएसहित, अतिदेमुखकारीनेमंलनुं काममेढळामांसमासुकरेछं एचामांराजानीपामे रेहेनारमशालधारणकरनार
 एकसस्तुदयेराजानीपासेथी एवोविचारमांभळेळोके आमंरंलपुरोयतानूथी शत्रुराजाराणीनेत्रीयचांदचों पणमार्वानहीकेयके
 एमनुंमरणमांभळीने कोकाजनोजीवउदामयसेनो पारामेळनुंमांरुंकामनहीयाय अनेचघोनेपनयजे मांटेमारवानेइच्छं चोवणते
 शत्रुनेजीयचांदचो अनेनरामंरंलनुंकामपुरुंधाय अनेनेमांयेरशत्रुपूजोसिदकयांपछी तेमदिचेबेसशुनेपारीनांलरो-आविचारहो-
 काशनेजणाचीदीथो. करवतनामेतुंकठिणतेचचनमांभळीने अनिमेकोपाकांनयेन्या कोकाशोविचारकर्योहे माराराजानेमारता

परोक्षानुक्तिभी आकस्मिकदेवनागजानेहुईदुग्धमहितपारीनीमंघा. पञ्चोविचारकरिने पुरुषुद्विमानपुरुषकाकृतंमराजानोपुत्रजे
 विनयनाधारनोनेनीपामंगुप्रणेषोकरयो. तेनेआदिप्रीनेधनधूभीनुं जेवुइतेतुमंरुचनिकर्त. तेदिनयपुत्रपणअतिजेमोहुइकर
 अदुअतिजेनीप्रणेषोनाना पिनानाचरनोवदठोवठारानेकुमणजे कोइपिभीमपीपाममभाधीरलोछे. जमकोइमहादेवदेगाप
 नदीपरीनेचनुंगेमेन्य कोइमकारेगुमहापेयुंछ त्पारगळीकोकाजेआथयकाी एवोनेपदाकरनामंमागाद नेवाअनुपमपुत्रि
 कोइमंमळकारकगोण्णादिमयप्रपायग्री मंघादनकरेगनअतिशेहंपावता कळिमंदेनाराजाण मद्रसपुहुतेआयेमनेमांटाउल्लसद
 पंरुमोपुत्रेयपहितदेवनपुर्षीट्योईनेमममामायेवशरनेमवेनरुपों. अनिजंधदुभुनभार्जयंन्याकुळ एवतेराताणमागादयथो
 मारीवेतेनोपो. ममाददुनकमानपुर्षकेनेजेकोकाजनां पणांचगणकगनेकधुंके आचीदिल्लवचानुरीकाइकाळे दीडीनहोनीने
 नांपय्त्रीपणनहोभीभंनमने पणमंभरनहोनांरुतयेभाट्यीयथो चानुरीकरीनरुद्रोअथयारल्लगमांमृथिननेविपेनुनपीमंघरनुं ! मर्वे
 पस्तुनोसंधच्छे. वेरुद्धतेकंदानवा, मयमां, नोपंमा, विनयमां, नीतिमांआथयंनकरुंकेपंकेपृथिव्यणरिल्लवाळीछे.
 त्यास्पसीगुमछेपिचारजेनोपलायहायुद्धिमानने कोकाज, कळिमगात्रमरये आमकारंयांल्यो-हेदेव ! अतिजेमोटोपुषोपणमाया
 मादण्कंधेयनापरनीपंठेपुत्र कृंचीदेवाधीनताळादिक्यपियमाननीवेते आकाशपंचरजे. तेमांभळीकोनकभोवाभां रमिकण्यो-हे
 कळिमराता ममत्सपुर्वेनुंकेदेनुभेमांभ्रानधशुंछे भंनःकरणेनुंवेतेनेमरायानो, आमकारेमन्मानगहितकोकाजमयेपोल्यो-हे
 हृदयवांरिछनांश्लपरचनाकरवाभाईदनांश्लधीविश्वकर्मयामानेकोकाज ! नयेकरांछेतेपछेनोपुकीनुकरमणजेदेराठो. जेदेम-
 यानेभंरंनपराधीगमटाभारंनारन्योक जेवनगरनोपोधीप्योस्मजोवाने उतसाहाळोशेयतेमअतिजेउतसाहाळुंअपारंमनययुं
 छे. तेमांभळीकोकाशयोल्योके-कोइअपुंवेमकारंनुंकीनुक पुत्रेसहीतमनेतरकाळदेगाहीश एमअंतरमांपोल्लनोपनोउच्छालेसहीन

कोकाक्षेपरानामये वाणीनोचिन्तासमकाशकयोर्केहेदेव ! मां पुत्रे सहीत, तारापत्नी ते मचंद्रशेयतेमपोतपोतानास्थानरूपब्जो
 अंगिकारकरो एतदेवोतपोतानेस्यनेवेसो. जेमतत्काळकुंचीनामयोगवहे अनुपमपटुं कौतुहल्येत्वाहुं. त्वारपत्नीमहादुकाळमां अ-
 तिशेमुलपाथेयेलारंकरुपोनेमनिर्दंकरुपेभोजननेअर्थेअतिशोत्साहयी पडेतेमकौतुकजोवानेअर्थेउपराउपरीसंकटाशनेकरनात-
 स्काळराजाअनेतेसर्वेषुओ हुंवेह्योमेवैशकरुं, हुंवेह्योमेवैशकरुं एवीरितेथइने तेमासादयांपोतपोतानेस्यानेवेडा. त्वारपत्नीमिद-
 पेगुप्तअभिमयायतेभेनोएवो तेकोकाशानेवंधीत्वनामांथीनीकळे तेमपोतेमासादयी नीकळीनेबोलयोके-रेमुइपुरुषो ! मारा
 स्वाधिकारकर्मयेनेमारवाना गुप्तअभिमयायनुंफळकिपाकट्टसनुंसीपाकावस्याए महाक्रूरयनुंखुंमेमफळहोय तेमकारनाफळनेएके
 काळेजमोगवो. एमगुप्तबोलीनेअभिशेधुक्तिथी एवामकारनीहुंचीकरनीकेवेना मयोगयीतेममग्रयामादनिंशकुनेममममीनायनेम
 तत्कालसमग्रयीचागयो. तेमासादनीमाहेरेलोराजापुत्रेमहीनमोडातेतेमनोरयनेधारणकत्नोएवांछेपणहाहाकारकोळाहल्यशब्दने
 करतोनेमहाथीएमूळमार्थी उल्लेहलायीचायेयकमळडोहामांरहेआ दुःखधीयणुंआक्रंदनरुतरताअमरनीपेटेनेमवेंयया. तेअन्यो-
 क्तिग्रंथमांकुंछेकेआतआसक्तिथी कमळमारहेह्योअमररात्रिधीकमळमीचायुं तोपणतेनेमूलीरेगळो धनानममर्पयथोनेनेजति-
 वारकर्योकरात्रिजशेनेमातःकाळयशे, मूर्धंयंगशेअनेकमळरिचिपफूट्टिनथशे एवोविचारोछेएटआमांएकअवेलाचननाहाथीए
 तेकमळनेमूळमार्थीउपाहीमक्षणकरीलीपुं. तारपत्नीकोकाशेसंकेतकरेलं विजयनामनोकाकजंयनोपुत्र ओचिनोहल्लोकरिनिआ-
 ह्यो. मलयकाळनामेयनीपेटे कळिआदेशानगरनो विध्वंसकरतामांह्यो. नेमकारनोचारेपामथीअघोटन भनोविध्वंसमोहअ-
 तिशेआकुळज्याकुळपतानगरनाळ्योकनो आक्रंदशब्दसांपळीकनिगरानाओ तेनापतिअनिशेउतावळोथइ नेनालइनेनगरदोरे
 आह्योनेमोटागंहीनेपंननजंजीनगरमां मवेचकरलीविजयपुत्रनीसेतानेक्षणवाग्रोकी. नेतेनाथीअपारपराक्रमवरेएकक्षणमात्र

[illegible]

होकाशेएराजामये साणीनोविछासप्रकाशकयोकोरेदेव ! मांउपेसरीत, ताराएसाहीतेजेमचंद्रशेयतेमपोतेपोतानास्थानकमज्जो
 अगिकारकरो एटछेपोतपोतानेस्थानेवेसो. जेमवत्काळकुंचीनामयोगवटे अनुपमएतुंकोनुहब्देखाहुं. त्यारपछीमहादुकाळमांअ-
 तिउभुएसाययेखारंकपुरुपोजेमचिंदकपणेभोमनेअर्थेअतिशेउत्साहथी पढेतैमकैतिकमोवानेअर्थउपराउपरीसंकडागनेकरतात.
 एकाळराजाभनेतेसर्वेपुत्रो हुंचरेलोमवेशकहं, हुंचरेलोमवेशकहंएवीरीतेथइने तेमासादवापोतपोतानेस्थानेयेडा. त्यारपछीसिद्ध
 एंगुसअभिमापतेजेनोएवो तेकोकाशमेपबंधीत्त्वानामांथीनीकळे तेमपोतेनेमासादथी नीकळीनेबोत्वयोके-रेमूढपुरुषो ! मारा
 स्वाभिसाकर्तृपनेमारवाना गुप्तअभिमायनुंफळकिंपाकवृक्षनुंपरीपाकावस्थाए महाक्रूरपुंनुंमेमफळहोय तेमकारनाफळनेएके
 काळेजमोगवो. एमगुप्तबोलीनेअतिसेशुक्तिथी एवामकारनीकुंचीफेरवीकेजेना प्रयोगथीतेमप्रमासादनिंद्राळुनेमजेममीचायतेम
 तरकालसपग्रमीपागयो. तेमासादनीमारेहोराजापुत्रेमधीनमोटातेतेमनोरथनेधारणकतोएचंछेपणहाहाकारकोळाह्मशब्दने
 करतोजेमदाथीएमूळमांथी उखेहेलामीचापेंव्याकमळदोहामारहेया दुःखधीयनुंआकंदनतरताभ्रमरनीपेढेनेसर्वेपया. तेअन्यो-
 क्तिप्रथमांकदुंएकेआंतआसक्तिथी कमळभरिहेलोभ्रमरराविधीकमळमीचापुं तोपणतेनेमूकीवेगळो थचानसमर्थथयेनेतेनेवि-
 पारकयोकिंरात्रिजशेनेमातःकाळयशे, मूर्यउगशेअनेकमळलक्षिमफूछिनथशे एवोविचारकरेछेएटलायांएकआवेलाचननाहाथीए
 तेकमळनेमूळमांथीउपादीभक्षणकरीलीपुं. तारपछीकोकांचासंकेतकरेळां विजयनामनोकाकमंयनोपुत्र ओचिनोरछोकरिनेआ-
 द्यो. मलयकाळनामोपनीपेढे कळिमेटेजानानगरनो विध्वंसकरवामांहयो. तेमकारनोचारेपासथीअथदिन भनोविध्वंसजोइअ-
 तिउआकुळव्याकुळपतानगरनालोकनो आकंदशब्दसांपळीकळिगताप्रानो मेनापतिभनिसेउतावळोथर सेनालनेनगदारे
 आदयोनेमोटांगंरौंएप निनाजेरीनगरवो मवेशकरनीविप्रपुत्रवीसेनोनेलणवाश्रतोकी. जेसेनाथीअथारपराक्रमपरेमकसपणप

तस्यैवैवासातोपदे पारेणममममममम भवेतामनामपुणं भातंयंसाकारयो. स्यादपत्तिवेकाष्टनेभेदनार पुरुषोपाव-
 चारकयोक्तुयवेसावरेवै पञ्चरात्रोक्तंइवकारेकादशेनांए. एयरेवारीनेमन्वयमनिजपनेनपीपसात्रानपुरुषोभविनेउ-
 तावत्पीतज्जगमाप्राना, अनेकोकाजनेभातंयंयामकरीयोभानासाविनी जीरिषकपांयसानप्रतापीमापी, अनेप्रनिजंभाप्र-
 हपीमापंतास. ति स्यारेअवकाजपांयंकाकोकांयंयवनादागनीपंडे कश्चिगमनामोभासानानी नित्यमेवकारेनोएसानानेभीतामोने-
 मापीहृंकार्दुलकरीनेवसमपीपोष्यमनिनेभादरपीप्रलकरी. स्यापत्तिकोकाचोक्तंकाळ तेनगरमत्तेनइ (कीपिका) कुपीनुं
 भाकर्पणकरवापीनेमत्तंयेकनी भागाएवरीतंयामादभक्त्यावडयरीमयो. मेवापीहृंकाध्यातेरत्यनेना एवोक्तंयंदेनो
 रात्रामोपुषमपीममंभागमापी मेषनीकलेनमममादवापीनीकट्यो. नेपुयवरीतरानाजेकरीनीरमंययेहोमपममनो,
 कोकासने यिमापीयेगममंनेने कडुलकरावेजामपाले माळवदेवनाराजानीमेवामारयो. भावकारुंनेनीउपशानपी एतुको-
 काउमुंकुजळपुंजं. जेनेकरीनेईमादिमनमंकर्यां विनापयपोमानोस्वामिपुक्तययो भवेप्रनिजैरसाओराजापणवगमयो. अ-
 मवपमंमोपकाप्रविणवराओभिमत्राने विमवरोगेनोपणनेममयायेमोनीनराइ ! एकरुदिवमगारब्राननअपी कोइमहापुनीन्यो
 पयावो, तेवजुंईनादिदिपिकनीने रात्राएरोमानोमनेकोकाप्रनो पुर्वभवनेमंयंयपुछयो. स्यातेवेकाभियोलपाहेहेराजन् ! पुर्व
 जन्मपोमत्तुसमममंमुंनेनीरात्राएनो भवेभाकोकाप्रनेनीप्राम्मन नागीममममानुंयप्रपुवो शिन्वब्रानराओइनो. तेनापयगपी
 नेभनेकनेनमापादकराएव अंमपीनोद्वारकराएव नंनमाप्रकारनोरनादिमयनीनप्रविमप्रोकरापी. तेरातनाग्रपांरुहीते
 जेनेभीमवमनकराएवनी जेनेअश्रानिषवनीमयापुनी पुताकरनीपी, जेनेदुर्धर (दुःखेथरणकरवांगमपुं) यतपारण
 कर्तुमपीयेलेपोमानोतमकोमदुमयाएवोछ, तेमुप्रथोरात्राजानारसाथीपण अपिक्कपोमानपीमक्तिचटे नवॉनयोसपुगोभादिकनीर-

रत्नकरनारनेविये मत्पुपकारीकेमनाहोय ! तेपणकहुंछेकेस्वामिपतो विनियेकरीनिकुतझयुं. जेमोटेकहुंछेके कृतज्ञस्वामिनोसं-
 वंपकरनारोने उचमयीनोपरीग्रह करनासोनेलोय रहितेनेमिचताकरनारो पुरुपकोइकाळेसेद पापमोनथी.जोपण अकृत्यनेक-
 रनारमयेस्वामिकापण नशेलेनयारेपणमयवचनवेदनव्यथाकरे तोपणमेवकपुरुपनिंतरांकितचिचवाळोहोयछे. माटेपोतानी
 मेढेप्रभाशंकावाळुंछे हृदयजेनुंएवीचंपरीत कुंचीस्व्यापनकरनारी विजयानामनीरीनुंते प्रकारनुंष्टुचेंष्टितजाणुंछेतोपणशो-
 कनीरुपांधीस्त्रीजाणिमां अपटितकरवापणानो संभवछेएयधारीतेनुंष्टु चोष्टनराजाएपोताना गंभिरगुणचंदेययारे पणमकाशन
 कपुतेपणनीतिशास्त्रमां कहुंछेसेबुद्धिमानपुरुष धननोनाशययोहोयते नपापममांकोइप्रकारनो पारितापधयोहोय ते तथाघरनारे
 माणसनुंष्टुचेंष्टितने तथापोतेकेइकठगायो होयतेतथाकोइजगाए अपमानययुंहोयते प्रकाशनकरबुंभनेजेनो रोपभनेसंनोपनि-
 ष्कळनपीएबोरराजाछे तोपणतेणेस्त्रीनाउपरपरवोरपणरोपनुंफळन देतादयुं. पोतानेनस्वज्ञानछे तेणेकरीनेपोताना चित्तमांएम-
 कारनोविचारकयोंके यदुथासर्वेस्त्रीजाति इपांनुंमकृतिवाळीहोयछे. तेपणशास्त्रमांकहुंछेके आमकारनीयस्तुतो कोइजगाएज
 होयपणधुधानहोय, केवाणीभोहांपनेतेजगेनहीं, ब्राह्मणहोयनेतेमंतोपीहोय, क्षत्रिहोयनेनेसमावाळोहोय, वायुहोयनेतेस्थिर
 रोप, अग्निहोयनेतेडाहोहोय, जातेस्त्रीहोयनेतेपरारितीत होयएवीवस्तुगुंमणीहोय! नगहोय इचेत्यारपछींदाशुनाकांचनपुरमांअ-
 तिथिगुणपणकुंचीदेवापी नेपसाकरमासादमीचइ गयोतेनेउयादवानेनधानममुरग सर्वलोकरुपणसमर्थनधया. पछींतोबुद्धतहीत
 रागानेतेमासादमांथी सेंचीकाद्वानी आशाएतेमासादने उयादवायणाकारीगरएकठाथया पणकोइधीनउवादायोचोचइ
 छेदनकरवा, भेदनकरवा, कोवादाममुलआयुपलइपणालोकोपढ्या. एवामांतेमासादनामध्ययंत्रमां एकाग्रपणेजोडायेलांतो
 काहेतेनाउपरपरइलाघातनेथी अंदररंरलाभतिशेउफळवा, अतिशेदुःखीयना, मायाउपरपापदवापी अनिघेवकोरपादना, पां-

दिग्ब्रजनो अने चारुटेम करे आओवन कर्यो. पट्टे ये थाद्या मृग पृष्ठी कंठ कर दिने छे पोता नुं न जे नुं
 पबो ते राजा पोताना स्यान्वर्मा आद्यो अने को काजनी महायन्त्राणी अनि चमक कर यछे कार्यो मो द्विजेने एरो पण काल न गैरा ग
 मयुद्धिने पोप शिमय आद्यो त्सार पोताना पुत्र नेरा उय आहुं. पळी पाते थपुं पोटा उत्मववे येथी आग्मही नदी सा ल्जने मोपमा
 देखलो कर्मा न मांदा देरतना मुबनो अनुभव करी, पळी मनुष्य मरपाथी, नेरा पण राजा गद्देने मोस जने. अने हो राजा नो मोदी अनु
 पम एषी पोतानी (दिश्य कळानी चमुराईथी आष्टि चप मोटा यद्यनो विस्तार करी कर राजा मंगये नगर मांभी नीक लोपट्टे दी सा नद
 यणु आमुच्य हो बाधी एजे काळ चारित्र्य मं पाळी मोहेन्दे कर्जो कर्मा इन्द्रनो मामा निरुंदे यथारयांभी जवीने मोस जने पद करे
 जिनमत मां कुशल वणु न पां जिन परमात्मानो मन्दि करवीन या नियम मां इद पणु राज वुं ते छपद न नानार नो यिं आदृष्टान ज्ञाणीने हे मां
 ॥

त्रिनमनवाकुशालपुनधा। मनसुत्तनाममयप्रयत्नकरो ॥
बुद्धिबालान्योको ! नन्दनानाचारपाळायामप्रयत्नकरो ।
एप्रकारेदर्शनाचारने विवेकोकानुअने काकमंथराजानेहे उपाख्यानसणुं । इवेदर्शनाचार भाटमकारनोल्लेखेमागमानो
अर्थ :- १. निदर्शकित, २. निःकांक्षित, ३. निनिचिकित्तम, ४. अप्रदुद्रोष्ट, ५. उपसंख्या, ६. स्थिरीकरण, ७. गान्धव्य,
अने, ८. ममावनाएदर्शना चारना भाटभेदछे एषानिन्दनीकनपणुं एटकेशंकारहितपणुं मेदे, गुरु, पराधिपेकरनुं नेमाद्वयमत्ये
निदर्शकितपणुं एवुंछेहेअंपरनावे मंग्यामीनेनेपरीता करेलीएवीपुळमानावे आभिकानेनाद्रोशंकी जाणुंनेगुरुमत्येनोश्रेणीक
राजांनुंद्रोशंतेराजानी द्वेपणममकीतना द्रष्टपणानेनेपरीतिकरीछे नेचपनद्रुशकदेवेत्तनी परीक्षानिअर्थेपळने प्रहणकरनुं
एवुंयोतनुंरुप देगाहीभेत्तनीमंवाथे प्रश्नादिककथांछेमेनुं काव्यआप्रकारुंछे । नेकाव्यनोअर्थेने पळनेप्रहणकरता यतिनीनाळ-
नेनेसीश्रेणीकराजाण एछयुंतेदेभिसुक ! आनारीकंथादिपिलकपेते । त्यानेनिपिपुसकथोल्या कंभानोकेथनथी, आनोवाछडा

चनानीनमामादमांकारी. तेकमुंछेकेकळावाननीविकळांमोटपुरुपोए पणवसाणवायोभयछे केजेकळासर्वशुपुनीशीशोभानाकारणमांडपयोगीपायछे. तेगूत्रयारेपोतानिआसणपणानीजातिना स्वभावधीएकदिवसअहंकारकयों. पछीएकदिवसकळायांचंमुरएशेएकसारोगमष्टीदवाळो जैनगूत्रयारकोइराजापासेधीनाशीने त्यांआव्योइनो. कळानामत्सरयोंपिअुनपणावडेतेणेराजानेजनाय्यु जेमकेकळावाळो, धनवाळो, विद्यावाळो, क्रियावाळो, राजानोमानोवो, तयारात्रा, तथातपस्वोतथादानीपुरुषोतेसर्वपोतानेमुत्यएवाबीजापुरुषनेसहनकरतानधी. कर्णनादुर्वळपणाधीछोभी एवोतेराजाएनवोआवेळो कळावानग्रहणकयोंपणउपहीपछीएध्यासाएकरीनेतेमुत्रयारेस्वागकराव्यो. पछीराजाएसत्कारकरी तेनेविदायकयों पंतुसार्थमिकपुरुषोनोसत्कारअयसातिरस्कारतेनुभवइमफळयायछे. माटेतेमनोतिरस्कारएजदुर्गतिनोसत्कारछे. पछीतेसार्थमिकनेकरेला'तिरस्कारनुंपापतेनुमायधितकयोंविनातेरात्रा अनेतेगूत्रयारवेमरणपाभी सुधमोदेवलोकर्यादेवतानीसमृद्धि भोगवीत्यांधीचवीने (पहीने) तमेवेजणययेलाओमाटेतेमकारनीभरिहतनी भक्तिवदेहेराजन् ! तयार्हआमकारनुंअैश्वर्ययुं. अनेदेगूत्रयारेअहंकारकरवाधीतेनेदरसीपुत्रपणुंमासयुं. अनेजिनमंदिरमांभक्तिधीकळारुगुळपणुकुंइतुं तेधीभ्रात्रममांअनुगमणुं कळारुगुळपणुंमासयुं. अनेनवोआवेळोनेसायोंमकरुळायानपुरुष तेजेउघहीमूषीमिधपाधारणकयों माटेनमेनेवेमरणनेछमासपर्यंत वंधीखानामोरेहेनुंपडयुं. अनेतेनेओढवाधीतमोतेयंधीखानाधीमृदुया. इत्यादिपूर्वभवनाकमंनुंतान्तमयुं. तेकमुंछेकेयचिक, कायिक, मानमिकएवुंनेकमंपूवकयुंछेतेसफळबीजनीपठे धीजाजन्मयांनेकरेलाकर्मने सदशफळभापेछे. माटेवाळपुरुषपोनेकरेलापापनोटुपरिणापनाणेछेतोपणतेनुंमायांभितनपीकरनो तेअज्ञानपणानोमकाअुआधर्गकारीछे. एमकारनुंज्ञानीनुंकरवुंमांभळीने जेपूर्वेपोनाधीययेळोत्रतनोअरपएवोभितिचारतेरुपपापनुंमायांधननधीकयुं तोतेधीमोटुंकरुएमामसयमे एमविचारीनेनेरात्राए अत्राणपणामांययेळोएवो

द्विरूपप्रतीतिप्रकारे भाष्योचनकर्त्तव्यं. एतदेवमाशास्त्रगुरुषु आपण्डुवायाश्विनकर्तुं पञ्चैकैकैरिति चेत्तेषां पञ्चाङ्गानामेव सप्त
 एवोत्तराजानां स्यात्तर्वा भाष्यो अनेकोक्तान्ती महायन्त्री अतिशयैव प्रकारेण छेत्तुं कार्यो भवेत्तेनैव सौ पञ्चाङ्गानामेव सप्त
 सम्यग्निषो गरीममय भाष्यो त्वारोपाना पुरुषेण रात्र्य आश्विनं. पञ्चोपाते अपूर्वपोटा उत्तमवद्वे वेग्यी ओषधौ नदीसा लईनेमो यथा
 देवलोक्तमार्जमोटा देवमाना सुगमो अनुभवकरी, वलीयनुव्यमपपायी, नेगापणरात्रायेनेमो सज्जो. अने हो कान्तो मोष्टी अनु
 पमपदी पोतानी निग्नयकलानी चतुरादधी आश्विपिपामोटा यन्नो विद्मन्तरकरी पराजाना मयागे नगरवापी नीरुलोपोट्टे दीसा लई
 यनु आपुट्टय होवापी यलो कालचारिप्रयमपाञ्ची मोहेन्द्रे वयो कर्मा इन्द्रो मायानिन्दे वधरवापी चतीनं मोक्षजो पद्मकारे
 जिनमतमार्कुचलपणुनयात्रिनपरमास्थानी वल्लि करवीनया नियमया इष्टपणुनरागनु तेष्टपद्वर्जनाचारो नियने आदर्शाननाणीने हेमारी

जिनमतमार्कुचलपणुनयात्रिनपरमास्थानी वल्लि करवीनया नियमया इष्टपणुनरागनु तेष्टपद्वर्जनाचारो नियने आदर्शाननाणीने हेमारी
 बुद्धिवालांको ! तेदर्शानाचारपणुनयात्रिनपरमास्थानी वल्लि करवीनया नियमया इष्टपणुनरागनु तेष्टपद्वर्जनाचारो नियने आदर्शाननाणीने हेमारी

एमकारे दर्शनाचारने विषेकोकात्र अने काकगं वरात्रात्रेनु उपात्तवानकर्तुं. इवेने दर्शनाचार आठमकारनो छेने गाथानो
 अर्थः-१. निदर्शकित, २. निःकांशिन, ३. निर्विचिकित, ४. प्रमुदद्विष्ट, ५. उपग्रहणा, ६. स्मितीकरण, ७. चागमन्य,
 अने, ८. प्रमादनापदर्शना चारना आठमद्वेष्टे एव निदर्शकोक्तपणुं एतदेष्टे कागहितपणुं मेदे, गुण, यमोयेयेकरतुं तेमो देवमत्ये
 निदर्शकितपणुं एतदेष्टे भवदनाये मंग्यामीतेने परीता कजे लीएवी गुरुमानाये आधिकानेगा दर्शनापी जागनुने गुरुमत्येनो अणीरु
 रात्रां दर्शनातेराजानी इष्टेपणमकीतना द्रष्टव्यानेकेने हीनिकरीछे तेवमनद्वर्शकदेयेतेनो परीसा नि प्रथमच्छने द्रष्टव्यकरतुं
 एतदेष्टे भवदनाये मंग्यामीतेने परीता कजे लीएवी गुरुमानाये आधिकानेगा दर्शनापी जागनुने गुरुमत्येनो अणीरु
 रात्रां दर्शनातेराजानी इष्टेपणमकीतना द्रष्टव्यानेकेने हीनिकरीछे तेवमनद्वर्शकदेयेतेनो परीसा नि प्रथमच्छने द्रष्टव्यकरतुं
 एतदेष्टे भवदनाये मंग्यामीतेने परीता कजे लीएवी गुरुमानाये आधिकानेगा दर्शनापी जागनुने गुरुमत्येनो अणीरु

मारवांनी जाळछेयारेराजाएण्णुं केशुंतुंमायुधने पच्छभक्षणकरेछे ! त्यारेतेभिषुकबोल्योके मघपानकरती वसतेआध-
 णानेठेकाणेएमच्छ वापरीएछीए. त्यारेसाराबोल्योके वळीमघपानपणकरेछेकेशुं ? त्यारेभिषुकबोल्योकेहुं एकलोकरतोनी
 मारीसाखेळीवेडपाने जोढेन्नेकरंछुं. त्यारेसाराबोल्योके वेडयानोमंगपणकरेछेकेशुं ? त्यारेभिषुकबोल्यो केशुनागळाउपर
 वेपणदरेनेकरंछुं, एटलेगुनेपणणतोनी. त्यारेसाराएपूछुंके तयारेसायुंनेशकृकोणहोय ? त्यारेभिषुकबोल्यो केजेनाघरमां
 रायीएगमेएची साखेळीपीतोशेप तोपणतेमांछिद्रकरी एटलेखानरपाढोनेचोरी करीद्रपळाचीएतेभमारा बापुकरेयावळेसारे
 राजाएपूछुंकेभहोरेभिषुक ! चोरीपणनुंकरंछे ? त्यारेतेभिषुकबोल्योके जुगटुरमचापैसानोइएने माटेचोरीकरवीपहेछे त्यारे
 राजाबोल्योकेतुंभिषुक थांनेजुगटुपणरेमेछे ? त्यारेभिषुकबोल्योके इंदामीनोपुत्रमुंवाटे जुगटुरमयुंमारेयोग्यछे. ॥ १ ॥ पछी
 राजाएसारीयुक्तिनां वचनकरीनेनेमायुंनेने मर्चवातनुंनिवारण कर्णुपछीभाषळचाल्योसारे तोएकगर्भंंचीसाखी (आज्ञा)
 दीठीनेनेजांरमारी युक्तिधीठपकोदइपोताना परमांगुप्तपणेलावी कोइनजाणंमाटेनेनी सुखापदनीतमाम क्रियापोतेपोतानेइथे
 एकतेकरीएमकारे साधुअंनेसाध्वीएवंनुं दुष्टआचरणदेखीनेपण राजाएएमजाणुंकेभावे जगज्जेनदासतनवां अयोग्यकर्मनां
 करनारछेपरंतुबकीना सर्वेसाधुचारीअधारी, पूजनीकएवाछेपणएम नहीविचार्युंकेएकनो दोपदेखयामाअवहे सर्वतापुमांएची
 असुबतआशंकानकरी एमकारनीश्रेणीकराजानी धर्मनोवेपद्रनाजोइ एमनहोयनोपमंनेविचे, लोकनेविचेपण सर्वद्वयबद्धारना
 नाशनोमसंगआवे एमविचारतोतराजा उपरतेपरशिक्षाकरवा आंचेलोदेववर्धितशे प्रसंघययोनेअक्षरत्रेयां चक्रेएचोरलनोहार
 आप्योतयादिव्यएवांवेकुंडळ आप्योएमकारेगुरुनोवेचे निशंसंरुपणुंठरुं. धर्मनेविचेनि-
 शंसंरुपणांमुग्धभट्टनुं आरुघानआशकासुंछे. कौशाम्बीनामेनगरीने मधीपशाळीगराम नामंनुंगायहनुंनेयां दामोदरनोपेपता

अनेमोमानविषया नेनेनपुत्रमुग्धपट एनेनामसाप्रणहो. तेनीग्रीययागंउनाम नेनुप्रीमुत्तयागानामेदनीमुनीपुत्रीवरूप-
 नोहटओरुताळ गयापतीनेमुग्धपटना यागितामरणाम्या. अनुक्रमेचापरलोवियानी न्दनीनानवाधीन नीविनाप्रपरकुंठे
 केन्दपीपोननेनेरण स्थाररेहीनपीनोने वीनानेयेरयांगीस्परहने । न्दनीपोनाउंवरुष नेहमटनेवापण मंठयाकाऊप-
 नेपरहेतेहील्लोपी नरीरेतेअथांन ज्योपचारिणीग्रीनींते राशीएयरमूहीनेननी ररेतेत्यारपडीनेपुन भटनेयणीविपनिनु
 रथाननूदादिरिधभाशी मळनुंनेभाग्यवकरुंते केद्व्यरारिहकुहपटज्जोने पावेतेनेकज्जावाळो पुन येनपीअष्ट पायतेनेनगरािन
 पुनगपवत्रमाण पराभपवावेतेनमन नगापरामयपामापी नेनेरामनाहयागळे नेवेरामवाळोपुन नांरुपावेतेनेनोकवाळो
 पुनपवुद्धिरादिन पायतेनेपुद्धिरादिन पुनरातयपावेतेमांटे द्रव्यरारिवपणुंनन आपनिउंस्थानडेएभाधयकागिळ. त्यापटतीनेपुन
 भटनानवदेसीने पणएउपयारगर मरगगवेळानो, नगरवांगीनोहळी वाररपपयनपट्टेनवा भननेमयंअमण करीकरीनने-
 पागमाहभोपान वाताभाटवाग्यार पतीगारारिनववाळी एवीपोनानीमोने पुळपुंकेहोमये ! नेपकळीपवारयनं पयनशीरीने
 निरादरां । ल्योनेनग्रीपोशींडे मणमिग । मळतिथीनअदिने वमटपू पीविमळा नांवेनेनवशागनीएउपेटा होन्नाएवामो
 तानाविवातना मममनिमममने मेवारावपसारदिवनी वेडेअनिकपकयाते नेानवांअळीअनिने आधयंपामनां मुग्धपट-
 मीनेनेलीमयेपोल्लो-हेनेकनरममनं पणकहेनेजंकरहेहे पणतागनेचोगुपीपट त्यारेनेश्रीएजोअप्रनीवइयादि नन्वनांविगार
 महेमहारेहगेने भायळीनेमुग्धपट पणभावकयपो नेगामनारहेनारविषयाद्रष्टि प्राप्तापोएभानंन निदाकरीनेपण तेयजणद्र
 दवणेन(मथाराह रवाएकदिक्कममाय पागयोअनिसेटाहना ममुग्धीपोनानापुत्रने न्दमयाप्राप्तापोएजो एनीअमिशेप्रनीकुं
 दित्त (मुद) नीपांगनारया ओवेतेनरमनं विषयाद्रष्टिप्राप्तापोए अंतमेहीप्रणयेवापीष्ट ! अदिधीदरता,दृग्तापमिहकार

तेनुं न जलपात्रं आप्यं, अनेने उपरांत कोटी रत्न धाण्यां. ते वाणी ओप गमयति रते तेल क्षिपे घर्म पागें सापरी कृतार्थ पणे मरण पायी
सर्गे गयो, अनुक्रमे मुक्तिने न पण पावो. एव कारे अन्य देवनी आकांक्षा राहित पमाने निषेद्रांत कर्तुं. एव कारे दीजे भेद्र मंथन थयो.
हे वीजे भेद्र केहे छे के चिचि किर धा केहे तां थं मंजळ मांस देह कराने. ते मंदेह यो राहित पणं थं नो निश्चि चि किर कही ए मंथे देवताना आ-
राधन पांपणाने ध्ये निःमंदेह पणं सने जळनी माप्ति थाय छे पण मंदेह पणं मने जळनी माप्ति थरीन थो ते उपर चोर अने भर दत्त एवेनी
कथा आ म्पण छे आयस्तिनां ये नगरी निचि पंजिन दत्त नामे मारो आ व करेता हना, अने नं च प र मेष्टीना मंथं तुं साधन करवाथी
तेना मत्ता पोचिया पर मोपेठे आकाश गगन दातो हया अने शाश्वत एव ना दे के श्वर दिवसां भष्टा टिका इत्म व मोवां ने न गयो दे रा ना ए कर-
ली जिन पूजने ओं ध मु गंधी दिव्य द्रव्य ना मु गंधी अतिशे मु गंधी थं छे वस्त्र जे नां एवो पाछो आल्यो त्या रे भव दत्त नामे ए क मित्र ने जे
विचारुं के थाथी आ अतिशे मु गंधी मान सरी रवाळो धयां छे एव आग्रह थो ने जे ए छं तुं त्या रे ने जे विद्याना वळधी नं दि के श्वर दिवज थुं
इत्यादिक सर्व मृतान्त कर्तुं त्या र पछो ने निमंत्रे ने विद्या मागी त्या रे ने आ व के कर्तुं हे तुं श्राव क था ये ने ने आ विद्या आं तुं त्या र पछी तेने
पण ते मन भंगि कार कर्तुं ते विद्या नां माधन विधि पण कर्तुं के सम कि न भंगि कार करी ते नि काली जेन पूजा करची, पृथ्वि उपर घयन
करतुं, द्रव्य चर्य पाळुं, निरपेक वस्त्र नजमं, मंसार ने मर्व व्यापा र त्या ग करची, इत्यादि नियम पुं क छे मा म र्थ न जिन परमात्मा नी
अखंडित पुष्प वेदे पूजा करवाथी एकाग्र पणे मौन पूर्वक लक्ष्मंथनो आप करवाथी सुगंधी गुप्ती कानो अक्षम पाण होम करवाथी एकांय
नी मिमिद्वि थाय छे, ते मा पण जिन सेवा कर्तुं पछी काळी चौदसनी रात्रि ए इयान मां वृक्ष नी शास्त्रो न चंचार दीक्षां चंधी ने तेनो
हे डळ एक त्रिकोण हुंद करीने ते मां तिर ना ला कडाना अंगार भरि ने एक दीक्षा उपर वेसीने आ विद्या मंत्रनो ए रू गो आठ वार जाप क-
र्यो ने तेनी कुं छे दीनां चि दीक्षा नी काम चि मंत्रं, एव चो थुं श्री कुं छे देवानी वस्त्रे आकाश गामिनी चिया सिद्ध याव छे. पछी तेने तेने ज

[illegible]

गुह्य उपदेशाज्योर्वेदेवर्तुपूजनकरवाणीराग्यमळेछे तेवातेनेलोटीमानी. केमकेतेमकारुंदेखातुंनपी मोटेएमविचारकर्योकेआ-
पणोकुळाचारछेपाटोनेत्येजिनपूजनकरवुं. एणपारीजिनपूजानंकरतो. तेनेतेजन्ममांतयाअन्यजन्ममां काइपणफळधुंनहीं, ने
तरीऐपणुंकथयुं. भोजनादिकनोअंतरापययो, दुष्योनथीमरणपापीयणांजन्मस्रळयो अनेतेनोपासेरहेलोएक गोवाळीओतो
तेगुरुनीबाणीमाजद्रदभद्रावाजोहो तेणेछमासपयन्तजिननीपूजाकरी तेयतिनेछमासमांराज्यमळयुं अनेअन्यजन्ममांस्वर्गादि-
कनीमातिपर मोटेपर्यंतळनेविपेसंदेहनकरवो एमकारेथीजोदंताचारनोभेदकतो. इपेएजगाएनिर्वजुगुप्ता एवोअन्यपाठछे
तेपसेआवोभंपछेकेमापुपुरुपनो मळयतेमेनुंभंत, मेळोचेपजोइनेनिंदाथीराहतपणेयवुं. तेमांएजन्ममांकायोत्सर्गकरीनेरहेलापु-
निनेनेममांपहेलाकाटासमंदवातेमां आपुनिंतोनरदममळवेदप्यासछे अंगजेनुंएवोछे एमजार्णीसंकोचपामतो एवोपुण्याह्यनामे
रात्रातेनुंदृष्टातछे. एमकारेएप्रपयना वणभेदवपरविशेषन्याख्यानभमारीकरेली थादवतिक्रमणयुयतेनीडीकाथीजाणजो. ए
मकारेथीमांभेदमंपूर्णपयो.

मथादेव, गुरु, धर्मनेविषेभद्राद्रोष्टपणुंकरवुं तेमांमिध्याद्रोष्टपुरुषोनाविधा, वन, तप, पूजा, मभावना, इत्यादिदीडेसतेपण
जेनीद्रोष्टिमोरनषामेनभद्राद्रोष्टकरीए. तेभद्राद्रोष्टपरअंदटनायेसन्यासीए धरीसाकरेलीमुलसानाये श्राविकातेनीवेडेजाणवी.
एमकारेचोथोभदकतो.

मथाउपशंखाएटले प्रशंमानेपणलोकमां अत्यंतयदुगुणने करनारीछे. यदुधातेमंगमावटे सर्वलोकोनोनिंर निर्वोहदेखाय
छे जेमकेपिता, काका, भाइ, भावंडा, पुत्र, पौत्र, माता, पुत्री, वेन, स्त्री, पुत्रनीस्त्री, पित्र, स्वन्न, सेवकइत्यादिअने श्रेष्ठ, यणिक,
रात्रा, योगी, मोठीकृत्तिवाल्लो, तेसर्वेपणमदांमा करवाथीत्रयदुषा रुद्रिपाम्योछेउत्माह जेमनोएवाभायछे अनेपोतपोतानेता-

एषण्यकावयो गच्छकपकारं प्रयत्नकरेते. राजादिक पणाभीनरुचिनादिकचंदे मांगोपपाट्या गनात्रकार, लाग, रूपे आभाषी
 देते. कर्णराजा, भोगराजा, विक्रमराजा इत्यादिकनाद्रष्टा नृपाणां. देवतापण स्तुतिश्चादिकचंदे तत्प्राणक्यामातागमगन्धधा-
 मछे, अनेपोतानां इष्टकायनेकरेते समर्थकोजरकायमां पणपट्टेपरएछोकना कार्यमापणदेव, गुरु, शिष्य, माधर्मिकइत्यादिकने
 पछे, अनेपोतानां विचार जाणवोमाटेनय, स्वाध्याय, विनय. नेचवाटुल्य (मेवाकरवीने) तथागुरुप्रभ्राप्ता करेलाहुत्कर विहारनथा
 विपणमकारनोविचार जाणवोमाटेनय, स्वाध्याय, विनय. नेचवाटुल्य (मेवाकरवीने) तथागुरुप्रभ्राप्ता करेलाहुत्कर विहारनथा
 यात्रीनेभीनईइत्यादि धर्मकृत्यमांउद्योग वाळालोपधनेनामावनीं शुद्धिनेअर्थगुरुभ्रादिके पणजेवणदेनेपानेनी प्रशंगाकरवीनेरुधुं
 तेकंउपलंकरण अने उपलंहा अनेप्रशंगनाएअनजददनेो एरुअर्थछे जेज्ञानादि गुणनीप्रशंगाकरवीने एअच्छेनेनी प्रशंगअनेने ज्ञाना-
 दिगुणनेवधारनारीछे माटेमोसंनमाअन करनारीप्रशंगाछे अनेवल्लीप्रशंगानेहेअल्य गुणवाळोपूरुपवणसार गुणनुंउपाजनकाराया
 उपांगीआयतेअने वीकणहोयेपण मारासाभीषममान करेछोतंतामयमांहरवीर भायतेभोगमागमुंदरगुण छनतिगुणोनीयोग्य
 एवीपणप्रशंगाने उधारनपामेत्वारोदुःखचंदे प्राप्तभनाएयानेगुणोने उपांगनकरयानो आदरकोणकरेनेमाटे कोदिमिद्वयिजनयक-
 रीनेआयेनेनेदित्यने विपंजेउद्योगानादि गुणनोउद्योगेमायते तेनीप्रशंगाकरवीने पणज्ञानादिगुणने कथारनारछेमाटेनेममकिन
 नुंअंगवणयायछेअने जेगुरुप्रवादधीमधी अईकारधीकोइदुरुपना गुणनीमसंमानयीकरतो तांतेनागुणनधी गृह्णिपामनाअने
 नेवोगुरु, आदिकपुरुष रुद्रगुरीनीपंठपुनिजननो अनेपोतानाभ्रात्यानो नाशकारीयायछेतेउपर रुद्रगुरीनुंआख्यान आमकारनुं
 छे. रुद्रजागंनगच्छमां चारमसिद्धतापुहना वेगमथमनोमाधुप्रसदन नापेवादविवाद करतानीच्छधीवाळोहत्तो अनेवीनोमायु
 ममाकरनामंपागुर्मागीनपइत्यादिकपणां तपकरनास्तपस्वीहत्तो अनेधीनोसोपीळनाये दिव्यनिमित्तानाग्र (ज्योतिशानाग्र) मां
 पणोईशभारहत्तो अनेपोयोज्ञापाप्यं नोमेषिव्यग्रापुनोक्रियाने विपेपणोईशिवारहत्तो वेधीतेचोस्त्रीलोकां अनिदेनसंमायइ

तथाप्यायनाहेनो त्रिनशागननीअभिजे उअनिकरांतेअने नेउअनिनाकरनार प्राचनीकादिक आउमहासनागुणा
 कदाष्टेनेआटेनानाम, १. मासचनीक, २. धर्मकथिक, ३. वादी, ४. नीमितिक. ५. तपस्वी, ६. वैज, ७. मित्र, अने ८. काय.
 एयोमायचनीक नेमचन(नाश्र)ना करनारगोनपस्यामी गुरुमादिकज्ञानया, धर्मकथिकेगणिहाना यरणवारत्तंपमुधीरे.
 तानेनिनेददाश गुरुणेनेदानवेष करगानेनियमवाळाथ्रीनेदीपेणअनेथ्री आयरनानेननिचांध करनारजलभट्टीमूरीआदिक
 पुरुषाज्ञानया वादीपुरुषांतेपुदवादीसुभी. यद्धवादिदुर्ग, वादीनिनाळथ्रीनातिमुभी नेवादिंदवमुभी प्रमुगपुरुषोनाणवातेमा
 पुदवादीसुभीत्वं स्वरूपगिद्धमंनसुभीना नबंधमायधकरांतं अंनमद्धवादिनोमंपंध आरक्षिएछिए अगुकरुछ (अरुन)माचोद्धमन.
 नागुद्धनंदनामपुरुषे विमंहावादवेदं मिनानंदसुभीने जीनीळीधोनेसुभीछान पायीनेवल्लधीनगरीमा आरुषा त्यापोतानीदेनदू.
 हंभदेवीएअनीमगन, यसमंनमद्धए नामनामणपुम्रमहीन दीसाळीधेळीहनी अनेतेमणपुयोअंनने पंडिनोययाहता. नेमपिछ
 यादीपुम्रपिधेने करीनेपाटनहना. त्यापछीपांचपापुर्गभी उद्धारकरंतुने अविष्टापकूदेवेमहीन पंगुद्रादशारनयचक एनापनुं
 पुस्तकेतेनीएक एकआरागलेआदिने अंलंचेत्य, गुरु, मंयनेमनीपूनादिक मोद्राउमचेतहीन यावीनेमापेनोने आरामणरा
 गोम्यनमप्यांचता गोम्ययाय, एवंमहामाभायिक पुस्तक, पुस्तकना भंदासमाहेतुनेपुस्तक कोइनेपणनेदेवाहं पंगुद्रादभदेवीना.
 येमाज्जीनेतार्गपेठे भजामणरुनेनेगुरुए अन्यमगाणविहार कयोहेतो. तेमयेकांतुकधी एकनेजदपल्लवादीए नेपुस्तकउवेदीना.
 चवापाहंयुं, नेमापनुं आयुंकोर्वाच, नियम, भंमनेष्टनिनेनारहित पणाधीअनपेछेपुप आचार्येएकगुंछेअने गेनगासनभीअन्य
 नामनगुंछेतेभी वेधम्यपणुं(पिपरीनथर्मपणुं) थायछपनाअंधवाळी प्रययनीगाथामद्धवादीए चाचीएद्राधा शुनेदेवीएयावी
 नेनाहायमांभी पुस्तकहरणकरुं. तेथीनेअतिआवेद पांम्योनेवानेनीयाए तथासंयछोकोएगणी त्यांतेमणेयणो उपकोदीधोप.

चादीपनेत्रपुष्पकयां इतानेनुधारणकरया नमर्थयतोबुद्धानंद चादीतोपोतानेनेनुं स्मरणनयचनेअंभराप्रिण मदीभीपोताना
 दृष्टेयनोहो. एकादिवगनेत्यवचानुं विस्मरणवार्थीगतिदो गेदयोमेओद्वययांघणी भुंवनववासीदृष्टकोट एनामनोगेग
 भयोनेत्रीनेमरणपादयो मातःकाळ ज्ञागनेदेवीपतेचान जणावीमल्लवादीनाउपर गुल्फनोवस्माट्कर्था 'अनेगजाण' 'वादी'ए
 प्रकारनुंषिरुद्भापुं, नेवीद्वयोकांनेपोताना देवमाथीकादीमृषयोनेफरीयी धाट्याजतभीअंन बुद्धानंदतोमभेनेदृष्ट्यंनमगयोने
 मल्लवादीनाकरेया घेअंभनोअपिष्टायक देवयानंएयांस्त्रांके कोहेनेअंभयवाचराज देवही एमहागनांमंयं प्रभावकनारिआदिक
 अंभनोयिपेठेग्यांभी जालमो, अंमल्लधारीगजशेनरसुर्गएकरेया मयंभनंयिपेनो भाषकारेछे केगुजरंदशमां ऐटमहास्थाननागे
 नगरमांदियादित्यनोमे द्वाप्पणनीमुषमानाम पुत्रीहनीअंनंवाळयिगया हनीतेणीएमुंनोमंयं जपवायोःनाकर्णण ययेयापुंयं
 'देवमुप्यनुंरुपधारण करीयळाफकारेते विधवानोमंभोगकयां नेमूंयंनीद्विद्वयमाकिंवायाभी नेविधवानेगंरखो पितापतेरुग्याने
 मणोठपतोदीयोपल्ली जेवीयानहनीनेवीपिताने कहीसागछोळज्जाभी नेनेवल्लभीनगरीमां पोळ्ळीदीभी नेयीएफकपुप्रनेपुभी
 वंभयाधेउत्पन्नकर्था. अंनंवेनेनुंदित्यरुपहनुं अनेभाउवर्णमांभयां त्यारेछेएज्जाळांभणवा मृषयांन्यांछोहाण यापयितानोछे
 पृथीमदहरीकरी नारेतंणपोतानी मानीपांमे आवीपितानुंनाम पुछुंस्त्यारेमानापुंनु केहुंज्ञाननीनभीपुं मानानुंरगतनभिळी
 अविशेवेदयामीनेजे मरयानोआरंभकर्था. तेवमनमृयंदेमाधाग आवीनेकयुंकेहेपुत्र ! हुंनारोपयमाहुंभने जेतारोपरममकर
 नेनंतुंकाकरेमारीन एट्यंतेनोनाअधो एवोपरआप्योपजींजछोकरो मज्जरीकरेतेनेएककाकरोमारोपुंउमरे. एमहातेनेनेनली
 पाळकोमार्यात्यारे तेवल्लभीनाराजाए तेनेयोळवीपणो तिग्महारकर्यांत्यो(तेअनेराजनेमारीनेनंनुं राउयळपोतराजाअइ
 खेठोनेशिज्यादित्य नामधीजगतमांभांमद धयोनेनेजेनीरोचाभीनेजे अंभुंमयलीधनंउदार कराव्योहंनेराजाए पोतानीनेने म-

रुघुनाराजासंपादपरणाक्षी ननेनोपश्रममन्त्रहोतौ एक दिवसमोहोतेदेशनोत्याग करेष्टवीमतिज्ञापूर्वकमन्त्रभी नगरीमांरोद्ध्वो
कोत्तपाथमैजमापुभोगे वादधयोदेवयोगधक्षी षोडशैकनीत्याअनेमवे अनामाधुपरदेशमागदा, नैज्यादित्यराजापणवौ-
द्धययोअनेशयुंअय भिर्याक्रषभेक्षनी मीतमानेतंबुद्धनीप्रतिमाछेएमकरीतेषोडशैकपूजताहता अनेनेनीम्हेनेपनिनामणवछी
वैराग्यपासीनेपोताना पुधमदिनसुस्थितनाये आचार्यपामंभार्वादितालीधी एकदिनममल्लुघुवाचानं पूछुं-के ध्रापणोनेन
मंपेकेपभोहोथपोछो! त्यारेनेणीएरुयुंके माधुमवेपरदेशगयाछे इत्यादिसर्ववृत्तानकरुंनं मांमळीकियपाभी षोडशैकनेमंनेनवा
भीनेपेप्रतिष्ठाकरी अनेपंचेनउपरअइ आरुंनपकवुं. तेचतत्तामनदेवीएपूर्वै कपुहंनेमपरीक्षाकरीममक्ष भईनेनपचउनुंनु
रनरुआरुं,नेनेनेनीचे भूमिउपररुवानोनिषेप कयोनेपुस्तकएकदिवस पृथिवउपरयुक्तसथीरोपकरी नेदेवीएरुयुंकेहंनारुंनो
निपकरीउएट्ठेहुं तारीमभीपेरहीगणन नेनेमरयसदंननहींआपुंत्यारपणीषोडमायेवादकरनांउपहितानेभंनेएषोड्वाचार्येमर
णवाभ्योइत्यादिजाणवुं. बल्लभनीनोनासथवो एममथमम्राणीनेमल्लवादी मुसीपोनानापरिवार गहीनअन्यस्थाने विहारकरीग-
याएमरुहारेमल्लवाक्षी मुसीतोमयंधमंपूर्णयथो.

हरेअश्रीशानिमुरीनोमबंधकरेछे धारापदगच्छमांश्रीविजयसंयमुरीनेपट्टे श्रीशानिमुरीपयाइता. अनेअणहिळ्पुएपाटणमां
श्रीभीमरात्रानीमयामां कवींद्रचक्रवर्तिएमकारनुंविस्दथाभेछाहता. एकदिवसमिद्वययोछे मारस्वीनबंधमेनेएवाधनपाळपंडित
माळयाभीपोनानोकरेछो निजकर्मजरीनामनोमंयनेने तेमुसीपोनानागुरुहता मोटेनेनीपामेवाचनेमाहद्राव्या. तेचएनेनेगुरु
कोइमेवतानुंमापनकरताइता. मोटेवारणेचेठेछोएकनवोनानोशिष्य तेनेएककठिणश्लोकनोअर्थपुछयो तेथुलउकमापुएनोत
महाजनेनीट्ठयाएवा, उपन्यासपूर्वकरुणोमरमकरी. नेनेसंपळीचपत्तारवायेछो धनपाळपोनानोदेशयांमंनेने गुरुनेमाळयामां

आश्रयद्वयं कथयाम्यस्या. तेन गुरुनेषाज्जन्मा जन्मांसां गौरीया. सरसरीनीपुङ्गवकुंतेनैककहायं चोकरशो तेन वननमारीसंयधिवाङ्क-
 रनारवादीनमनाजनयपदने भनेत्रीनाज. पछीनेगुरुमाज्जवामां आख्या. तेन वननमोजरात्रागनगभीषी पानगाउतेयुङ्कनीमामा
 मया. भोजरात्रनाकोइधीनत्रीनायया ५०० वादीपरावाहना. तेरात्रापणएवीप्रनिष्ठाकरीइतीके आवादीमांयानेकोइस-
 मर्षपुरुषभापेभनेपुकादीने त्रीनेमोएवज्जवामां आख्या. एवीरीनेनेनेटव्याबादीजीने एटव्याज्जवामां आख्या. पछीनेवादी
 मोकोनीमांभेभांजरात्रानीममम आश्रानिमुरीजीनेवाटव्यानां. एवटजनांमुरीपहायं चोकरमोके तरननेवादीजीनपट्योभने
 त्रीनायो. एवीरीने ८४ वादीपुङ्कनोनीत्या, तां ८४ ज्जवामां पयागनाए आपचानाथया. तेजोइभोजरात्राभयपाम्योके आशु-
 रीतोमारा ५०० वादीपुङ्कपोनीनेधेजीनीलिंने एवशांशेएकांदवमयनपाज्जनीगंवाणे रात्रापविचारकर्योके इयेआपनेकेगकरु.
 भनपाज्जवामांभेद्व्याख्याके तेनेमकारेणगुरीनुंमन्मानकरीने एगुरीनेपिदगकरुशोभोअोकर्मानमारी आचरुकांइकरणरेइते. का-
 रणनेएगुरीपादकरुयानेमादेकोइजगयाण पोतानींभेज्जनामयी आभोवैकधाशोपयनेवास्ते आग्रहभीयांज्जव्याहता. पछीनेवात
 राजाएकगुळकरी भनेकपुंते नामभीनेएजांनिगुरीकंइवायले परंतुसदीअोकोनेनेवेताज्जमयानेछे. तेदियमयी आरंभीनेवादीवे-
 ताज्जसांमिगुरीएककारनुंनमजगनमोचिम्पानथगुं माज्जवामांएकज्जवामां पयागुजरनना पंदरहजाररूपैआनीयरोवरयनाहता.
 एहीसांवेगणतामाज्जवामांचोगादीज्जवामां पयागना गुजरतीकपियायारज्जवामांठहजारयया संगुनेनेमाख्या. गुर्णनेइइयपदे
 माज्जवामांजरात्रागनगौरीयापकपिआनीचित्त (जिनमोदर) पंचाख्यां नेकयामोधीनेआख्यापछी पोनेरेवेताहतातेथारापद्वनगरमां ३०
 हजारनुंचारगकराजं, भनेदेवकुळिकादिकरण नेमांभीजकराजं. एकदिक्कमयाटनानोअजिननेवनपुअने मपंदशययोहतेनेमां-
 दिक्कमोकोएनेनेभीवाटवानी आजामुदीधींभीदीनी नेस्पदानमांदाटवोने नानांओकरनेसादायांमुवादेओहतो तेवगतआशु-

गया, त्वारेनेदीपराप्रीएभानीने गुरिनेउपकृतेदीपो. न्यारेप्रीशोत्यके भाजनोउभासहेवापी मारावेगपदुःगताहता. तेदुःग-
 धीचिस्मरणायुं न्यारेदेवीशोन्दीकेतपाहं आयुष्यसमाप्तुंछं. त्वारपछीनेगुरीपोताना मणाविदान १३. घुरीमये १. गुरीने
 पोतानास्मानमांल्यातनऊयां. अनपोतरेवतापळ पर्वनउपागइ २५. दिवसनुअननुनकरीमंचन १.०९.३ नाचपमादेहनोत्यामक.
 रीवैमानीकेदेवतामया. एतकारेनांनिघुरीनांमबंधपुंगायो जेश्रीवादीदेवघुरीनुं गृत्तानिनोयदृधीवळगानंछ. अनेनेमिनिकनो
 श्रीभद्रयादृस्वापीमपुनत्रायया. भद्रयादृअनेवराहमिहरेवेसमापाइहता. भद्रयादृनैनीहता अनेवराहमिहरेरात्रानीमभामांमोदा
 पंडितहता. जेमनीकंळीआत्रवाराहीमोहताममिदंछं रात्रानीमभावावराहमिहरे एवीपतिहाकैरेलीहतीके आमार्हकुंहाळुंऊ-
 रेळीगृळीमांयावनपळुंमच्छपटनो मेवममभद्रयादृस्वापियंरात्रानेकराव्युंकेएकावनपळममाणनुंमच्छपटनो, अनेनेकुंहाळामांनही
 पटनेएवीकल्पना करेश्रीमाटे वळी वराहमिहरेरात्राना पुअनुंमोवपनुंआयुष्य निर्णयकगुहंतुंने थिलादीपनीमेपुनुं मरणयने
 पटनेनिर्णयकयैहती. त्वारेभद्रयादृएपम कर्धुंकेनेथिलादीना मुगधीएपुअनुंमातादेवतायां मरणयनेममाणे नेवाजयइ (रात्राने
 पेटपुअणयोत्सारे नगरनामवैळोक भेट्छंनंगयाअने मागीपुगोआदीवांद देवागयातेवपुतकोइ आचकेमद्रयादृस्वापीनेकपु
 केआपणेत्रपुंयटे त्वारेतेवेल्याकेएपुअनुं मरणसातादिवसमांथिलादीनेवा मुगवाळीधीपटरेयारपछीनेरात्राना चितनीसमापिअ
 करवावासेनइ उपदेअकरयोएमायुने मुच्छेपरंतुपुअन्य मांमळीनेवपायणीना उलगवमानुंमुकनयी. नेवातरात्रायमांमळी
 मारेनगरमांधीनमाम थिलादीआंसाळीने कादीयूकापीपछीतेपुअ सातयोदिवमसुनेछो हनोअनेनेनाउपरथिलादी नेवामोदानी

गया, त्वारेनेदेवीपराश्रीपुआचीने गुरिनेटपकोदीपो. त्वारेगुरीपांत्याहे आत्राजोउभारेवाभी थारावंगदुःखनाइता. तेदुःख-
 धीविस्वरणथयुं त्यागेदेवीचोऽन्तीकेनमार्कआयुव्यसमाप्तनुंछं. त्वारपछीभेगुरीपोनाना घणाधिदान ३२ गुरीमध्ये १ गुरीने
 पोतानासत्यानर्मास्थायनकर्यां. अनेपोनेरेयताचळ पर्वतउपरग्रह २५ दिवसनुंअनठनकरीमंवन १०९६ नावपमार्देइहनेत्यामक-
 रीवैमानीवदेयताथया. एमकारेदांविगुरीनांमंथपुरोधयो नेअ्रीवादीदेवगुरीनुं दृत्तांतओयहुपगीवरुवातळ. अनेनेमिभिकतो
 श्रीभद्रयादुस्नामीममुजजाणया. भद्रयादूअनेवराहमिहरेवेसगाभाइता. भद्रयादूभैनीइता अनेवराहमिहरेराजानीमयामोडा
 पोहितइता. जेमनीकरंळीआत्रवारोहीमोइनामार्कदंछं राजानीस्वयामार्गवराहमिहरे एवीअनिष्ठाकरेऽरीइतीके आमारकुंडाळुंऊ-
 रेछीपुलीमार्गयानपळनुंमंछपडछे तेवयानभद्रयादुस्नांविपराजानेकराव्युंकेएकरावनपळममाणनुंमंछपडछे, अनेनेकुंडाळामार्गवरी
 पडेपणकुंडाळाना कादिपडछेपछीभद्रयादुनाकठाममाणेत्रवान धांननुंकारणपंहुंनुं केनेभद्रयादुएपवी कलनाकरीके वाचनपळ
 मळभाटछेउचेधी पडतांभोंयनीउपर आयतांएकदळमुकांछे नेतेवततचायुपवीमथे नेतेनापुनाजोरधीसे मळकुंडाळायारणे
 पडदोएवीकल्पना कोळीमाटे पळी वराहमिहरेराजाना पुत्रनुंमोवयंनुंआयुव्य निणंयकयुंहुंनुंने चिळाडीयकीनेपुत्रनुं मरणयदे
 एवोनिणंयकर्योइतो. त्वारेभद्रयादुएएम कमुंकेतोचिळाडीना सुतधीएपुत्रनुंमातादेवतमो मरणयदेनेप्रमाणे तेवतपद (राजाने
 मेत्पुत्रमपोत्सारे नगरनासवेंळोक भेटळइनेमथअने त्यागीपुरुषोआदीवांन देतामथातेवतवकोइ श्रावकेमद्रयादुस्नामीनिकयुं
 केआपणेत्रगुंपटे त्वारेतेवोस्याकेपुत्रनुं मरणसावादिवसयांविळाडीनेचा पुत्रवालीधीपदेत्सारा पछीतेराजाना चितनीसमापि
 करवावास्नेत्रइ उपदेअकरवोपसायुने युक्तछेपरतुंअत्रनम सांधळीनेवयायणीना एतममणानुंयुक्तनयी. तेजातरात्राएतांपळी
 यारेनगरसर्पाधीतमाग चिळाडीआंझाळीने कादीमूकावीपछीतेपुत्र सातमेदिवससुतेछो इतोअनेतेनाउपरचिळाडी नेवामोडांनी

पर्वभायुंत्यारपयने अर्थे परचवानायाखरुपियानोसंकल्पकर्मो. प्राप्ताणल्लोकोनिष्ठं त्वारते धोएकं केयकरीचापरो. ते
 पत्रनेनेयकर्मो एकादकलेयककुंदीपुमादीलागवाधी एकमोटोसंपदयो तेनेत्रद्राक्षणल्लोकोएनाहत्याकदीयंदयत्रकुंड्या
 नारयो. तेत्रोहल्लोकोएहाहाकारशब्दकर्मो. त्वारतेप्राक्षणल्लोकोयेल्याके आयकर्मोपणपायेनेस्वर्गजायछ. त्रेंतेचातर्माधक्षीपण
 पोतानाअंतरमावपायाननयुंमंथीनेपापुं प्रायाधत्तप्राक्षणपांमपागुंयारे प्राक्षणोएकंकेएगपंनममाणगी यपणापुवर्जनी
 एकमोटोसंपकरीप्राक्षणनेआपा तंथीपपापनीशांतिपछे. पछीश्रद्धावानशेडे तेनकारनोमोटोमोनोसंपकराव्या. तेतपुंआमं
 दणकरीपूजाकरी. तेमपकोनेआपवांतेनंजंमंप्राक्षणांमांपरस्परयोग्याचोलीगद. त्वारतेमणेनिर्णयकर्मोके जेदछा मग्नेमप्रा-
 क्षणछेतेमनेसंपना कडेककडाकरीवहंचीआपो. एवोनिर्णयकरी तंतपनेकापचाकोजेयुहारने योछावनांगदवडाडकरेछे ते
 दत्ततेतोठपुद्विधानहतो मोटेनेनाअंतरमाविचारथयांके आनोउळुंयपणुंमनेपापज्यागशे एकमपनेमारवानापापनुंमायाअनक-
 रताविमपंमार्यानुंपापठलटुंमनेलागशे एमपारीयकनोत्यागकरी अतिदोरेदपायीवेठाहो तेवसतनैननाकांमेमायुधिसाकरवा
 आवेलातेनेमोनेनेनेतेवानकहीपर्मपूछयो. त्वारतापुआएकंकेतेमनीवदेवसुरीपासेआवत्रो. तेवमेवमंदंसादशे. पछीनेसापु-
 नाकरेयाधीतेठनीयेदेवसुरीनीपामंगयो. तेमणेगतिबोधकरीतेनेश्रावकर्मो. पछीतेबोन्योके संकल्पकरेळुंअदृष्टागदव्यतो
 मयमप्राक्षणादिकर्मामगरचापुंछे नेत्रदृष्टारद्रूपतमंग्रहणकरो. त्वारगुरतेद्रव्यग्रहणकरावी जैनमंदिरादिककराव्या. तेदे-
 पधीप्राक्षणल्लोकोएकमरवाने तैयारथयेलीगायांजनचैत्यनामभारमांलाव्या. अनेतेगायपरीगद तेयानगुरूपजाणी. त्वारपछी
 गुरुपपोतानामठनीअंदरजने आसनतपरथेसीने पोतानाशरीरनी रसानेअर्थेदृष्टाकमापुओनेपासेवेसादीनेकुंमकचापुयेडे
 ध्यानकर्यु, नेपोतानीविद्यानावळधीदेहोत्यागकरी तेमरेलीगायनादेहमामनेचकरीने तेगायनेप्राक्षणल्लोकना शिवालयमांम-

देवस्वरूपो षष्ठीनेमापनोद्देशाधीनीकृत्योपात्तानादेरमां आह्वया. तेवावत्राक्षणोपपत्त्याचिनिमुहीनापनर्मानमस्काररुचिगीमाथ-
 नाकरी. त्वारितेगुरीषोन्वाके सारागणमार्जनसो आचार्यपाप तेनेमोनानुजनापरेगवीग्राह्यपना देवर्षिदरमण्डितने म्नाद्व-
 षोपेदेरर्थधर्मीयत्ववर्गीरभिधेयककरो ह्यादिक्कमेरुतेनोस्वीकारवाक्षणेएरुषो त्वारैर्ष्वनीपेदेअपरकायमेवस त्रियाना
 वज्यतीतेमापनेर्भावावृद्धीवास्फेकाही. आपुपनोअमभाव्यो त्वारोपात्तानाचोइविजनेगुमरीने कर्तुंकेमारुक्पाव्यहने एक
 सीधया. सोतेविषमुरीनारदाप्रमाणेवेरुपावनेरुपुं. सोटेमारानेनिर्गौरुपावने भागीचुरोकरुवो एमकहीतेगुरीस्वर्गवा-
 करुहाकपावनेदेगीहाथवसीरोत्थोके विरुपराजानाकपावनुंएकगंदवारीपामेछे नेआयोगीनुंएककपाव्यवंदनना नयाअग्रुना
 सोषारीरिदावरोरामिदधान, एरुतेवेनेमळमुंनरी पछीनेयोगीआकागमार्गेजइ पाल्यावज्यमार्थविवाचनाचंदनना नयाअग्रुना
 वावृद्धाहीअनुस्नादरीनोदाराकपो. एमकारेजिवंदवमगीनोदरंधपुरोधयो. अनेअहिंसचंदमुरीनुंअंधरीदेवीवजकरवाधी अ-
 रिधेधर्मीअवेकप्रमानाछे तेसाहीदेवतात्रेनीअधिष्ठाएरुछे अपवाजेमाधनवेरामिदधाएछेनेरियाकरीए नेत्रेनोपुरुषदेवताअधि
 हाएरुछे एरोसाधनररीपरोदेवेवकरीए. आत्रगाएविद्यामिदअनेयंयामिद एवेसांधोपेदेउपादेवेनेमोग्रह विद्यावानेनेवे
 करेओउंएप्रमाणुं नेराजदसनममुरीकाग्रंयमांरहीछे. नेनोअंधेपहुविद्यामंयवाओ सिद्धकरीएअनेचीनो अचिनअचमरेने
 ज्ञानगारिदावावृद्धोछे नेसांधंवागदूनोनेछेनेजंयसांस्थंधन, आकरंयमहात्मादिदोयछे नेवेमकोहनगरनेवेवे कोइवनाहपरा-
 धीणाभीरुने नेवेरमात्माएपीप्ररुकररीरात्रा सोतानाअर्थनःपुण्यमोव्यग्रपोसागेमंयवेकोण नेगायोदेमंयवेनेने

नःपुमोधीसोदीनही. त्योरेकोइयअमिद्धपुनरेगजाना आगणामोआर्चनंनामागाढना भंयप्रथिआकाशमालीया. गृहगृहक-
 रानेनामाढनाइयमकयमादेवी भयनामेव्याराजापुनमाजीनछोदीदीपी अनेशुद्धिमिद्धनोअभय कुबरायपुनपुननाजना-
 नेगेमिमिद्धनोअमपुनजाणवना कंजेनीपोमसुवर्णमिद्धिआदिकने उमप्रकरनारणुअंयममा दोट्टादट्टयभंहामंअमाढनार
 तथाअद्वयकरनाराइग्यादिअंजनहोय मथापमउपरंअादिकरापी भाकानमगानिकरंनथामाधाम्यदीभोग्यादिकतुमायकजेनी
 पागेहोयेमोगमिद्धपुनपुनदेवाय. जेमगभंभीळराजानेउच्छ्रक्तनार एवाभंनंउवाढाजेसुवर्णमकरनार श्रीकाराकाचार्यता-
 जचानथापममिद्धकरीनित्यप्रजय, रेवण, अष्टादअंनमेमनादगरआदिपुनवनी नैर्धयाग्राकरनार भनेनागापुनयोमीनेमनि
 बोयकरनारअने (माहाद्रुअजेनानेन एमनयनभा वेगाधानीभंदरकरेखी सुवर्णासाद्धनंमोपरीरागनार) श्रीपादद्विसपुरीतथा
 पयस्यामीनोमोआर्यमपीमसुरी तेभादिकजाणवा. तेआर्यमपीमसुरीएकदा नवेप्राएवेनदीअनीवगेरेहेळाप्रमदीपनानापम
 छोकोपणछेपनकरचानीगिकपदेकळउपरनाआवनाइया तेजोग्या. अतिशोयिस्मयणपियेआंकोएगुरुनाकडेवापीआनकळोकोए
 निधंनकणीनमादीपळारकरेमेमनापगयोशाल्यादिककडभकिंदराहोतेपी नेनापमउपरुंछेपनतनुंरेवापी पाछातनीनलनेते
 नदीमिद्धयाळाग्या तेमोश्रावकोएनाळीओपादीनेउपहास्यकर्णो. तेधीपणीलज्जापापीनेउभारदा तेधीनेआनकळोकोएवेचान
 गुरुनेकरीत्यारंशुएभापीनेतेनदीआंवां योगुर्णनोस्सुतेपी तेवेनदीओनांतउपरस्परमजीगयातेपी आनकडभंनविषणीमभाव-
 नाथइअनेनंतापमयोकांनं गुरुएमनिशोयपमादतिनथर्पीकर्या ॥ ७ ॥

कविपणवेमकाराछं मभापंल्योमोगिनजामननारहस्यनुंजाणपणुं तेणेकरोनसदभूतछं अथेजेनाएवाशाग्रनी रचनाकर-
 नारा नेकपुंछंवेजिनथासननोचिंय गइगयेत्याएवाजे अथंतेनुंजेनाग्रमेने शुंयनारारामुकरिकरीए तेजेवाकेतत्वार्यनाग्र तयामग्रप

रीतिरत्यादिकेने करनाराश्रीग्यास्वाते वाचक, तथासपर्यादित्यचरिय, अनेकांतजयपताका, अनेकांतमतपवेश, पोटेशक, अ
एक, विंशतिका, पंचाशक, नेपचवस्तुक्यादिअदीहजार प्रकरणग्रंथनाकरनार श्रीहरियद्रसुरी २, तथाभवभावना, पुष्पपाळात-
पारीश्रीहंमचन्द्रसुरी १, तथापणासिदान्तनी टीकानाकरनारश्री मळयागिरिमुनीतया प्रमाणमिमांसा, करनारमळ-
परिभेज्याकरणादि धनकरोदश्लोकनुं प्रमाणजेमांछेएवोने सर्वग्रंथोनेविस्तारना श्रीकुमारपाळराजाने मतिषोधकरताश्रीहे-
माचार्यास्त्रादिपुरुषो जाणवाअनेवीजातो अतिशेकविपणानी कळामाकुशळएवा श्रीसिद्धसेनसुरीतया भक्तामरसनननाक-
तश्रीमाननुंगसुरी तथाश्रीवप्पभटसुरी तयाठेकाणेंठेकाणे कविपणानीकव्यवंदं विस्पदपपाहेलां अनेत्यागकराव्यांछे मृगया
तयापद्मस्त्रादिपुरुष जेजेएवोश्रीभोगराजानो धनपाळनामिंपंडित इत्यादिपुरुषोजाणवा. ॥ ८ ॥

अनेश्रीनिशीयादिक सूत्रनेविपेतोआमकारना मभावकरपुरुषोक्तया ठे:-१. अतिशेकदिवाळा, २. धर्मनाकोहनारा, ३.
वादी, ४. आचार्य, ५. शपक, ६. नैमित्तिक, ७. विद्यावाळा, ८ राजसमूहोमानेला एवापुरुषोआतर्थिनी प्रभावनाकरेछेतेमा
अतिशेकदिवाळानो वीजापकीमोटातल्लर्पनेपामेलींछेकदिओजेमनीएटेलेंजंयाचारण, विद्याचारण, आशीविप, जड्यौषधि, अ-
वाधि, मनःपर्याय, इत्यादिकछे लक्ष्यओजेमनेएवा पुरुषोजाणवाअनेयर्मकयी तोव्याख्याननी लांन्धवाळाअने वादीकहेतोपर-
वाळानोविद्यावानकहेतो सिद्धपयांछेविद्यामंत्र जेमनेएवा नेराजगण सम्पत्तकोहनाराजा प्रमुत्तलोकोनेमानवा योग्यएवापुरुषो
भीनशासननोउघेत करेछे. हेवेवाळादिकना विषमपणापीपूर्वोक्त मिदिनीप्रमाणमनेने एही-

नुष्ठान, मयावनापणे त्राणवृत्तेकलुंठके पूर्वोक्तसंघविनो अभावगने याया, गुना, इत्यादिकेने कोइ कोइने स्वकीयछोगेने नभाशुद्ध
 यावयेत्रीनगंधी तयासाधुमंघवीनेकई अनुष्ठानकरवुंततवे अभावनाजकहेकोयछे. तेनील्याल्याआमकारनीछे केपूर्वोक्तसं-
 घत्तिनोविरहसनेष्टछे सर्वजगाएणछळपीओ होनीनपीविद्योवेकरिने तोआकाळजेविने शुं करवागोगंछेतेकरछे. के तीर्थनेविषे
 यायाकरवी, उत्तयेतहीत मंससाथेगमचकरपुं, शुभमयानादिकुंवंदन करवानेअर्थमोटी अस्त्रिएसम्युयसुं, पुण्यादिक्कवेष्टूना
 करवीअयवागुकने वंदनक(वांदणा) देवाइत्यादि आदिसदधीत्रीयनेअयषदानदेवुं, मयागार (मदाअनमंहावपुं), तथाअमारी
 पढहोवगाहावचोइत्यादि रुपजाणवुं. देवगुरुसंधीमर्गपुं पणअनुष्ठानोदकरण शुद्धियंदेकरेदुष्टोपनेओकनापनने प्रीतिमुंउत्तम
 करनारपायछिंते मयावनाकहीए एअकोरेदछानमसुनिकानीटीकार्याकरुंछे. अनेश्रावक्तोवयाचकरवाछे के तीर्थयात्राकरेत्रीन
 ग्रामादकराये, मसिमनुंस्थापन कराचे, दानदाळमंहावे, अमारीपढहोवगाहावे (तथाश्रीशुकनामवेदानो मोटोउच्छयकरंतया
 उत्तवमहीत मसिमनुंचारणकरे तयासमकीतादिकने वामवानेअर्थसायमिकपुरुषोनुं वातसव्यमदुरभनेक मकारनाडुल्यकरे
 तेनीनसामननी उअतिनाकरनार अभावकरुणपोछेपय जाणवुं. आत्रगाएधी नेमीधरतिथ्यकरथगाएडी आठानारवर्गगयात्या-
 रेअश्रीशुंनयतथा रेवभक्तनेनीयामने अर्थअभिग्रहसहीत चाछेछोअनेमज्येदेवे करेछानानावकारना तयसंगंरहेपण सांभनगाय-
 तोअनेरेवतपर्वतने विपेस्ताअनज्वडे धुंनुंछेएमगर्गवचनुं गळनयवाथीसेव वामनोअनेसाइतसपणी (वेधमोपचात) गढेआग-
 धनकरेडीअंयोदेशीनो ययांछेआदेअनेने एनांअनेश्रीमछोदे करेळीवज्रपयश्री नंयिनाथनीमांतमानो स्थापकरुपवोधी रत्ननाथे
 श्रावकजाणवो. तथाअश्रीमदनार नवजीनग्रामादनो करनारअनेनवापुं हजारजीर्णचेलनो उद्धारकरनारने मयाक्रोडननि
 विवन्नोकरावनारएतो मंसनिसात्राजाणवो तथाथराददेअमं अमारीनेमयतविनारने १४०० नवजीनयासादनो करावनारने

નર્કાવાસનેવિષે નિરંતરમહાધોર અંધકારનોસમૂહ હોયછે,તયાજેમ નારકીનેવિષેઅતિશે દુઃસ્વહોયછેતેમતેવા જીવોનેઅતિશેભ્રો
 દોયછેઅનેતેલોખથી તેહુંદહ્યદહ્યાયહુંદહું અનેમયહુંદહાપણ પણનાશવામેહુંદહું જેમઅનીતિધીધનનોનાશ થાયછેઅનેધુમાદાથી
 વિષ્રોનોનાશથાયછે અનેતિમિરોગથીનેષ્રનો નાશથાયછેઅનેકપટથી જેમમિત્રનોનાશથાયછે તેમતેનુંનિપુણપણ ગયેહુંદહું.પછી
 તેલોખથીપરાખવ પામેલોવૈષમ્યવેશ કરેલોહોયનેનુપ્પમ સ્વઅનેપણગણતો નોતોઅનેઆપોતાનો મિત્રહે,આ
 પરીજનછેએમપણ નહોતોગણતોઅને ગરીબલોકઅનેદરિદ્ર લોકઅનેદુઃસ્વીતલોક તેમનાસાધુંતોઓંતોજ નહોતોઅનેકયારેપણય-
 મનોહપયોગનહોતો કરતોપોતાનોનેપરનો વિભાગવિચારતોનહોતો અનેપુણ્યઅનેપાપતેહું પરિણામેશુફલથશે એમતર્કપણકરતો
 નહોતોઅનેનીતિના શાસ્ત્રનેસંભારતો નહોતોનેપર્યગ્ગાહન હાથમાંહાલતોનહોતો. અનેસ્વપ્રમાપણ સંતોપકરવામાં ચિત્તનેઆવયા
 દંતોજનહોતોતેને લોકનોઅપવાદતથા અપયશતેનેગણતોજ નહોતોનુંવધારેકહીપ ? કેર્તીગણીમુસલનેઓપધ વિશેપમાંઅનેગલ્લોમ-
 મુસલનેવહ્લી(લતાઓ) વિશેપમાંગણતોહતોઅનેરહે,ગરમાલ્લો, હંદ્રવાયળાં,ગોસ્વરુ,પુંવાદીઆ,ધંનુરા,ધમાસો તગર,પરંદા,આકહા,
 ધોર, પીપલા, ચીલાં, હમેદા, તાલ્લરો, મુલા, મહુદાં, કોઠાં, કૌવચ, રાહ, અજમોદત્યાદિકનેસ્થાને તેઆમકારનાનામસ્યા-
 પત્તકરીલોકોપાતેધીઠગીને પૈમાલેતોહતોકે.આતોમુવર્ણકાંટકાઓપધીછે તથાઆમુવર્ણમાસિકછે, આમૃતાનામેવેદછે આઅ-
 મૃતાનામનીગુદીકાછે, આઅમયાનોમેતથાઅપરાંજિતાનોમે તથાવિશાલ્લાનામેઓપધિઓછે, તથાઆહસ્તીચમત્કાર, ચક્રપર્વક,
 સુવર્ણમસ, ગગનગંદપ,નેરંદ્રમાન્યઅનેપત્તનારી, સહસ્ત્રાકરણ, મહાતરુ, શ્રીવૃક્ષ, શ્રીફલ, હેમદુગ્ધક, પ્રહ્લપાદપ, હસ્તીદંતક,
 મધુદુમ, દર્પીફલ્લદત્યાદિકઓપધોનાનામ કલ્પિતસ્થાપનકર્યાહતાં. અનેઆત્મગુણ, આધુરી, દોષિકાદર્યાદિક જેવીતેવીગુ-
 ટીકાનાનામસ્થાપનકરેલાંહતાં. એમકારેઅમસિદ્ધઅનેકમકારનોઓપધનાનામસ્થાપનકરવારુપઆંદંબરવેડેઅનેકઠિમપર્વારસ,

रमायणकथाभिनेकरीने सर्वेनगरनायकोत्तरेनोहो अनेवर्णाकुट्टरुपट्टरीउपायनकरेन्दु धनुंवनमंचवकरनोहो. अनेपणाय-
 ननीमंपत्तिवरेरर्पणोहो अनेपरम्वरनीमामिनिमिषेयमारमाअपणवीनोहो. एवमेवैद्यमर्गनीपेत्रेएकद्रष्टाजोहो. अने
 मदाभिध्यश्टिहो, नेअग्निनेपापकर्मजाळजेमंचवकरनो नेअपगोहाळधनिक्रयणकर्यो. एकरुदिवसदेवगोमेहोइवर्नापरमा न-
 त्यगोत्राणवृत्तिपावुजाणे इवममदोयश्वाकोइमांगम नेमादीडावाभाटया. मेमेनवशाळोकरइनकरात्रासाइना नेटोळायात्र-
 पेदाकरीनेनेवेगणनेमाधुनीपटनाकरी. अनेनेमाधुएवमंजाभरहा अनेभ्रातरधीनंवेसाहो. कारणविनाळोकरनुंदिनकरतार
 एवाइयानाममुएवमिपुनिपुनंनेनेछराअआणीनेनेवेमेयोग्यएवीदेवना (व्यामयान) करयानोप्रारंभकर्यो. हेमल्लनो! आ
 धर्मकरमहासमासमुद्रमध्यैनेमदृष्टयाधिवरे पीडाभोत्रोवतेमयूरैकरेळा वापकर्मवरेएवमुद्रवा अमणहरेते. सणमाअपणकोइ
 तगाएविसामोकरगोनयी. अनेकनकारनात्ममपणनंकरनो नंमोहंन्दाहजाराहोदुःखनेपापभो नानादकारनाहो: गरएवाहोदुःखने
 मदनकरनोकोइमकारणदिव्य एवीषगीजनीनायवदंजाग्रवा यमिदएवाइशद्रष्टावरेकुळंभएचो देवनानेपगदुळंभएवाधेष्टम-
 दुष्टयजन्ममेभात्रीययांमेछ. तेमापणआयेतेअर्थाजन्म मथापणुंदुष्ट्यमळंइत्यादिकदुळंभते नेकुळंतेकंमनुष्ट्यसंयमात्ममयचोनेना
 पणकुळ, रुप, आरोग्य, भाउमु, बुद्धि, धर्ममाधत्तानीश्रद्धा, संयम, एमउचरोसरमार्गपळा नेभालोकरमादुर्लभते. एम
 कारनाअतिदुर्लभमनुष्ट्यजन्म अनेधर्मकरतानीमायत्री जेमहादुर्लभसकाळमाअग्निमुष्ट्याने माहंविष्टाअमोत्रमजेनेनीपेत्रेअ-
 निओदुर्लभछं. तेरापत्रातिपुंदरचर्मकंकरत्यामा कोणएहनीयमहाकरे ? कोइनकरे तेमांमपवतोभात्रीवने नेधमपुंतेनेअन-
 धनुंकारणछं. केमंहीममदाकाळ मोदामर्पनीपेत्रेअनथना कापमोजत्रामकरोयते. अनेरुष्टदयनोहोपने पणलोहनेपणमांन-
 वृद्धहोपअनेमोवनेमहादुःखमवतुंछ. निर्भरुळोकेनेव्यापिचरे पीडापापनागवानेजाउंछे. अनेरोमीनेमाहनपयंपुंयो-

नकांवासनेविषे निरंतरसहायोर अंधकारनोसमूह होयछे, तथाजेम नारकीनेविषेअतिशे दुःखहोयछेतेमेतेवा जीवनेअतिशेलेभे होयछेअनेतेलोभधी तेनुहदयहणायलुहनुं अनेसयलुहहापण पणनाशपामेंलुहनुं जेमअनीतिथीपननोनाश थायछेअनेघुमाहाधी चित्रोनोनाशथायछे अनेतिमिरोगयीनेघ्ननो नाशथायछेअनेकपटधी जेमघ्ननोनाशथायछे तेमतेनुंनिपुणपणुं गयेछंहनुं, पछी तेलोभधीपराभष पामेलेवैधमवेन करेलायुतेपराभष करेलाहोयनेनुंएय स्वजननेपणगणतो नोतोअनेआपोतानो मित्रछे, आ परीजनछेएयपण नहोतोगणतोअने गरीबलोकअनेदरिद्र लोकअनेदुःखीतलोक तेमनासामुंजोतिजि नहोतोअनेक्यारे पणय- मनेउपयांगनहोतो करमेपोतानोनेपरनो विभागविचारतोहोतो अनेपुण्यअनेपापेनुं परिणामेंशुफल्यशे एमतर्कपणकरतो नहोतोअनेनीतिनां शास्त्रनेसंभारतो नहोतोनेधर्मशास्त्रने दायगांक्षालेतोहोतो. अनेस्वप्नपण संतोपकरवामां चित्तनेआववा देतोजनहोतोने लोकनोअपचादतया अपयसतेनेगणतोज नहोतोशुंवधारेकहीए ? केरिमणीममुखनेऔपध यिशोपमांअनेगळोम- मुसनेबल्ली(लताओ) विद्योपगांगणतोहोतोअनेहरदे, गरमाळो, इंद्रयायणां, गोखरु, पुंवाढीआ, पंतुरा, भमासो तगर, एरंडा, आकडा, थोर, पीपळा, बीला, जमेढां, तारारो, मुळा, महुडां, कोठां, कौवच, राई, अजमोइत्यादिकनेस्थाने तेआमकारनानामस्या- पनकरीलोकोपातेथीठगीने पैमाळेतोहोतीने पैमाळेतोहोतीने आतोमुवर्णकांटकाऔपधीछे तथाआमुवर्णमासिकछे, आअमृतानामेवेढछे आअ- मृतानामनीगुटीकाछे, आअभयानिमितयाअपराजितानामे तथाविशाळानामेऔपधोछे, तथाआहस्तीचमत्कार, चक्रपदक, मुवर्णभस्म, गगनपंडप, नरेन्द्रमान्यअनेपवनारी, सहस्रीकरण, महातरु, श्रीगुल, ह्येद्रुग्धक, ब्रह्मपादप, हस्तीदंतक, मधुद्रुम, दर्धीफळइत्यादिदकऔपधोनानाम काल्पितस्यापनकर्याहतां. अनेआत्मगुहा, आसुरी, दीपिकाइत्यादिक जेवीतेवीगु- टीकानानामस्यापनकरेलाहनां. एमकारेअप्रसिद्धअनेरुमकारनांऔपधनानामस्यापनकरवाक्यआढंवरदेअनेककृत्रिमपुर्वारस,

अर्थोपीगर्वप्रदुःखिले अनेपरोपकारेने अर्थव्यवहारकरनार अनेममनावाळोनेपारा श्रावकनागुवाळोनेतां मयमनीर्षकरनो
 नीयेनेनीचानेद्वैतवृत्तीयेडे वैद्यकर्मदेवतानिर्दोषपुसायहागुअदे मोटाथागववाळोममग्रनुभनोभागीदारगमले नेमोदेहसहानु
 भाग ! ऐदेवगत ! मोपगममवकर्मपमंविपंकभिकरो. नेपारकुंचनादिकधी अर्थवृत्ताकरतामो कचिनोत्यागकरीइदयमाम-
 नोपभागेपणकरो नेपोनानीज्झहीयेदे अत्यागशीउपाजनं कंल्यादोपनोत्यागकरो. नेचापकजननंविषे मद्रवानकरोने। अग-
 जानाअभिमाननोयागकरो. भीतगगंदेवन् आगपवकरो नेगुहंसवानो आदरकरां अनेमरीक्यो कउपरदयारागो अनेकरीने
 कांइहादेदूःगनेनहर्षिगमो. अनेमंजनापपरोगहायुद्धिनेतामनोतां यांहाकाळमांमृकर्मधीविदेवगणावेगमजो नेपोनानीज्झिक
 ममायेगगकिनछे मूलजेनेपुण्याश्रावकर्मकंय कन्यवृत्तेगमनकरो. नेजेकरीनेअनुकवे शाश्वतापोसमुग्गनेगामजो. इयादिअ-
 नेकमकारनीउक्तिगुक्तियेइकदेव्यो मद्रगुहकनोउवदेदमांअळीने गोमेहातोछेमाटेपर्मपूजमल्ले एवपोनानानित्तमांजाणी मारी
 द्वाकिममानेपर्मकरीदाएमकदीने घणाळोकेनेदगीनेअपापकरंलुंछे नेधीदुर्गविषांनह दुःसमोयवंपुंदजे एवाविचारधीकंपतामा-
 पुणजानीअडाकरओ विदेवगीनेमेगापुंनुवद्रुमानकरनो तेवद्वेगोमोनेयेरआव्यो. परंतेजेअत्रिओधनायशयो अनेपुर्वनाअभ्या-
 तपोपुर्वनीरीनेमववहारकरतामंज्यो. तेउपरश्लोकरतेकेअभितोओभनुं कोइप्रकारनुंमाहात्म्य आग्रयंकरांछे. केजेजंकरांनेनेपुरुष
 पाठांहातांनेतोनेपंजगयो. एणीपुंभीनुं आग्रयंछे. १. अनेमर्वनेनाउकरनार एवोळोभनोनेगाभुनाचित्तमां पणयनेछेतमापुने
 पणअप्रिनीयेडेवाळेंछे. ओभेकरीनेवांभेनुंनीइणकर्मजीवनानीविनेनेणनाउकरेछे. मोदेहिनाथीपुरुपेतेनोविभ्यामनकरवो. गुरुना
 उपदेइइमर्मपमंअभरुपगोरेनुंशी स्त्रीपुंयारपत्नीविदेवनेपरळोकेनुं यापुंपोतेकरेछंयज्जनकुर्मपूजपनीसांघेसुं. परंतुपणोनि-
 देयछेनेपणतापुगुगछे एवसांतांअनेपारेमान्यछे एवविचारकरतोतेवेधसापुनेनथीठगतो. मर्वजगाएअनर्थनेकरनो अनेओ-

वन्दे गतो एवो विष्णु आर्त्तस्थानवन्दे गणेशायो नन्दुत्तरसायी शिष्ये ! त्रेष्ठीचमहाकाञ्चनामेव नमो अनिरोपयोग्यममर्थं एवो एक
 अहो वा न स यपो, नेपो नानीष्टाप्रमाणे त्वनमो र्वादी आनीतो ज्योत्स्नानि लक्ष्मणं फलनाहना त्रीचपात्री पर्वी गीतछेहे जेउयां
 अन्नेनेत्यापी निरुते, जमविद्यानो कीर्त्तोरपाना मुदयानेउनेम एकदिहमनसांटा अरण्यमा त्रिवांटरुगनाहनांनेने ममेदशिष्य
 रनीभोर्पयाबादीअना एरोमंनमपुत्रेपी अष्टाष्टदापदेना एवो एकमुनिनामपुत्रहारीना टांजानीपेटेडांगनाममयनाममना ते
 वतर्भाभाव्यो, त्वेनअपिशेअनर्थमुत्तराजअनहाह वाहवेहआवेउंगेभीरएवभयानकहनुंनेमा चाटनामापुनामपुत्रहारी एकमा
 पुनाएगदाओषिभोकीर्त्तोरवायो तेकाटोनामा, काटिजनेहानाखीलानीपेटेभागीगवा नधीनेमापुनेमपणपणीविद्वनाथइ पठी
 तानेतापुएकहगलुमाअहासमर्थनथयो अंनंभापुनेमकारनामयनेओळमनाहना एट्टएकममयमुद्वनोअर्थ मिद्वानएवोउं
 तेरीआममवपुएद्वनोभर्पकाळराचरुं मांउंमार्त्तकएरामापुए बीजामापुभोअंआमकारुपुंके अतिशुगाइयेनामागवगमां
 धीभात्रीवेउकाटोनांनेउं मारिमासायीएइइगनुपणवे चलायनेमनयीमांउंसांरवास्त आयांअरण्यमांनवेमवे सापुत्रोदीयाभो
 नेडीकनयीमांउंमेएकसांनेअर्त्तिद्वी नदामवेउनाइटाचाळीनेसंघनीमांथेयाभो, नहीनांआयोअभयानकनसांनमा रामवेनुआंन
 योअहिरावणं, अनेहुंनोअर्त्तिपण्डोरी तीःशुद्रोक्तंअभारापनाकरीच, इत्यादिचपनधीमवेमापुनेममजाकी एवनाचीजीगीन
 नधीएद्वगंमापुपरिचारकती त्वेद्वान्निनमकारकरीमपाचीने हृदयमांदुःखीयनेंजोद्वभणीमंयचात्योहनो तेदिशभणीने
 मापुनेनेवादिकीरिशारकरीगथा, अनेनेएकयारहत्यामापु योटाअरण्यमांएकमांतीचिन्त्याउपर निरामकरीगथा, अनिरोपयोगीएवी
 एवरोनातापननीवीहाने अचगनार्थोमाहनकरना महर्पेयवाटतेसापुउपमाएगीन उपदापरमसांनिरंनरआमन्त्रयता संयमयो
 मनेंआगापनकरुं एरानांएकरुंइवनेनेवानयोनानापुंथेमहीव योटाधीलना मयहनपेटेद्वहदववाउ नेटोळुभयंतुंल्याप्राहं, ते

पपनेपूर्वकोद्दिश्यमनदीहंअतेमोदागावृते छेयेभीदेणीने किंकयारीतरीनेवानरदोल्यां. नेतणयोनेमुनभिरपामेभाल्यो नेमने
 जोइतर्कवितर्कितरतानेवानरने जनिधमरणमनउममययुं. अनेपूर्वजन्यभजिमापुयेपोना आगळनिगवधर्ममियातकरेलीहनी नेमने
 तेनेतामरीभाल्युं मेपूर्वजन्मेजकुडकपटभी पापयाधुंइतुं नेपणमांमरीभाल्युं. नेपणनोअतिउपआचापकरतो, भाषाधुंइतुं
 यहुमानकरुंमुपविचारतो, तेसापुनेमारयाउठलीआचनी मर्चवानरीओनीनचारणहरी सापुगायेअवीनेणनमस्कारकर्ता. परप
 आदरभीहापमोदीवनमर्चोमाना पापनीनिंदाकरतो, बारवारनमस्कारकृतो पांगानेउममययेआजातिस्वरणमानयेवंगापुना
 पणमांमरीभाल्युं. पळीनेवानेरनतयाकर्णपनामनीभांविधमंगाभी नेमुनिनापगवांयोगेआकर्तानुं आरुपण
 करीनेमणमरीदेहिणीपणामनीभीयधिमगायनेनेमापुनोपमवृंहतोनेगांभीनद्रोगारोकर्ता. आमकारेनेसानरजतिनुं आचरणभीनजे
 आश्रयंकारीछेनेचपने मुसिवरनामरीरभी नेणेद्रव्यक्षयकाठछेयेभी नेनाअंनरभारैरेलुंमिष्टया दशनरुपवापनलय नीकळीगयुंने
 भावक्षल्यकंधुंरुं देयमनुदगोहारां जन्मभारणकरेगांपण तेभावक्षल्यनीकळवुंयणुं कटणइतुं. गोंपणनेतरहाळ नीकळीगयुंआ
 मगापकपिनानां काळगपणहिं क्षीप्रपणे अंतुंगममश्रुधर्ममंतेनो संभवनेयेधगोछेपुं अतेसाधुनाचदयानिनिमंजनमोनरमांकरे-
 लुंमिद्धरमनीगेडेमर्ग गळ्याणनांतरनारते नृधर्ममंतेउदयनेने प्राप्तमयो तेभीनेवानरनीआंगमांभी आंमुंनानळपदयामांइद्यने
 पोनेंमनुदयभवदारी मयोतेनोपआचापनेने चगोभयो. तेअधिपामने अनुमानभीजाणीतेमुनीभरंकुया करीपर्मदशनकागीने
 वीकं-हेवानेरन्द् ! भिगचयोनिर्मापणने मोटुंक्रमंकयुं कंबळसंयळादिकनी पेठेपणेकाटेअथवा चंडकोटिरुमपंनीपेठेथोडाकाळ-
 मांमुंमुद्धभइंगंमारनाअंननेपाषाणमुमांटनारीद्योक्तममाणेतमयोरुंतेछे मूळजेतुंएवाआपकधर्मनुंआराधनकरचयेधमंरुंयोछेकपणाका-
 ठधीर्मनयकरेया पापकर्मनेपणराणमात्रमां धीणकरेछेनेमांपण घटतुंपुंनयकरुंअंतिचिउछे. तेमांपणसगंमंउंकेइलुं देवायकागीक

पुनामनुंश्चावकनुं व्रतनुं सरयपटलेजेदस्त्री दिशाभांजपानुंममाणकरेलुं होयतेथी अधिकदिनामां जनुनहीतिव्रतवे प्रकारनुंछे. तेसामा-
धिकरहीतपणछे अनेसायाधिकसहीन पणछेएमांमामायिकरहीत पवुंणनव्रतदिवसमां पणयापअनेरात्रिये पणयायमाटेतेव्रत-
पोतानीनाचित्तप्रमाणे अंगीकारकर्यपोतानानियम करेलास्यानधीलमारपण आयळनजनुंनेथीत्रैलोकमां रेहलासर्वसमूहमतथा
यादरएवाभीयनेअभयदान आपचारुपाटुंफळयायछे. मनवदेपणमावयकर्मनो त्यागकरयाथीतेव्रतचारिअ धर्मजैवुंथायछे.
इत्यादितेनेमतियोध कर्पो नेवानरपणसंपूर्ण फळनोअभिलाषीयइ मतिदिवसमामायिक सहीनतेव्रतनुंआराधन करयानोअभि-
प्रदप्रदणकर्यो. अनेपोतानाआत्मानि कृतार्थथपोएयजाण्योए प्रकारितर्यचअन्यमां पणसमकितधर्मना ल्याभयदेअममहाभिधान
नाळाभयदेआनंद पामेतेमनेयानरआनंद पाग्यो त्यारपछोतेमुंशिहिन साधुएधर्ममांस्थिर करयानेतेवानरनी प्रशंसाकरीविहार
कर्पो. अनुक्रमे मंभेदिशितारपर्वतनी यापामांमधमगयेला सर्वमापुनेतेसाधुमळयाअने तेवानरतेजदिवसेरात्रिपू पर्वतनाशिखर
उपरजइपोतानाजुयने तथा भीजानाजुधने दूरसूकीनिर्दोषभूमिपू मामायिकतहीतेनेयतने अंगीकारकरीमनवदे पणयापमहीन
कार्यमारनकरयुंएयुं चित्तमनकरीशुभध्यानथी एकाग्रचित्तवालोयइयेठाहतो एममयमांस्यां पहोलुंकुंछे विक्राळमुखजेणेएवोने
उठळनीछंचळ जीवहाजेनीएवोएकमहा भयानकर्मिहभाळ्यो. नेणेनिश्चलपंदइयेठेला तेमोटावानरनेदेती पोतानो भाहारए-
कजजगाएधीर्मपूर्ण धक्षेएवुंधारीदेहनीपण जेनेअपेक्षानधीएचो अनेमहासाहासिक एवोमहापुनीश्वरना जेवोतेवानरनेसिंहनेदे-
सीलगारपणदाल्यां नर्दीअनेशरीरचहेनया मनवदेनियमकरेला स्थानयीलस्योनर्ही. आजगाएकाव्यछेके वानरनीजातेस्व-
भावधीजचंचळहोयछे तोपणआवानरतोमनथी पणचंचळनययोअने परणांतमहामोटाउपमर्मे प्राप्तययोतोपण महापुनीनीयेडे
निश्चलरासोएमांटुआधर्मछे केटलाकलाजर्माआसक्त ध्वेलापुरुषोत्तमगानशन अर्धोपुरुषोत्तमाधननाअर्धो पुरुषोत्तमाअभिमा-

नीपुरुषो ध्रुविदोदृक्तरपरां कायकरंतेपणधातो निर्वचत्राणिष्टायकास्तुं करंतिपणं दृक्तरंतेथावचंरंरुद्राक नीपद्रुद्रपणं
 पायंतेनेवतत्ररंटे धुंजनीक्षेराद्रयायते नेमदुःसाध्यपराकर्मने पयहितजाणीयायंते पणमनभीकरंरुद्रःसाधयेद्वित्रीकर्मतेकेभीर
 पुरुषोरयागुधीमयतेना नधीत्यागुधीनेमने मेरुपर्वतंचोत्रजायते अनेममुद्रपणत्यागुधी दृप्तेनन्यायांगयथायते पाट्टेहायेनी
 ममिपियमेते. पछीनिगहनेसतनधुं रंरुद्रोमंरुदरीतरहाळ भयणरुद्रुअनेनेतानर दुभयानधीमरणपाय्यो अनेभरुगनामनामडा
 यिमानमपिणादपना प्राउयायलोपोशे देसभयोभनुक्रमेत्ताभी पचीनेनर्वाउरात्रमयो नेरुद्रुद्व. नानमकारमा निर्गळमणिमो.
 रणनाममुद्रवटनाम याम्यंतेधेयकारंननेने मयपकारनाश्रेष्ट, दिव्य, विमाननेंरवरणीय. पणिनाभांदिउरंतेने मणिमंदिउरनायेन
 गरहंतेमपिमान पंचरंजनाभ्रमाधारण मणिमयंरंरवानापरहनां अंगरोमपिनीगामहांनी धोळीग्रीभोकांरं नमपनिमळरु-
 द्रिकनीयोपेळीग्रीव्यमां रहेलाभनिछेदुंदरंरं तेभीअतिभगसात्रतेरस्तनमृहंतेवांनेकोवळएराकुरुनाभ्रमयकीयेयाआमस्त
 मनी. कोइतगाए निर्वळदैदृपंवाजभी वाधेळीभूमिमांनारी कम्पुनिनाभ्रमधीयेतानत्री कोइतगाएळीकोपयनेपाइंदनीनमणिना
 ममुद्रयाळाहथळमां छीळीपागनामपुहना भ्रमधींरंजानत्री. कांइतगाएयतिनं पीळारमनीपाकवां हरमाळनोमपुहनायीग्रहण
 करयाइळनी कांइतगाएवैदृमंमणिनीयधिळी ग्रीथिमांभंरभागमां रहेळीयांळीकांनिराळा पणिमपुहनेकपुरनो मपुहणमजा-
 नीदाधर्मांभोकरनी कांइतगाएजळनी भ्रातिनेकरनाएया मनोहरस्तनामपुहमां निर्वळतळनाभ्रमधी नशनापांवापीवाइळनी
 कोइतगाएउपयाभागमां रंयंयामणिमय पांरेया, मयूर, हंम, गारम, पोपड, पेना, तेनांनचिपटनोयतिंधियमां मोटाकुरुहळनावन-
 धीनेनेतानपरनेनीरना जाणींननुग्रहणकर्यानी बुदिपमवर्तनो कोइ तगाएउपरजोभानिंधिच स्थापनकरंळीने हेडळंरंयाय-
 मानपधीमशामुकायळी, रन्नावळी, कनकावटी, छटकरुंमुमुपणंरस्यादिक नानाप्रकारनांभापणंतेनां प्रतिदिनेनगल्यजाणींनिभा-

रागपञ्चदशीमपदागदिलिङ्गनीपठे वेगजा. गितानीपठे निरंतरानुगच्छन कृतोहो. नेरातानरात्राभंगरी गुणोत्तरागमद्युद्दि-
 शो. नेरुपग्रीओहं मयमयकं हृदयमयकं पृथ्वीने वरनीहरीनेपाचक छोकोंनेम रोहणाचलपर्वत मणिनेओपछे नेममाणंदुदान
 भापनोहो. लोकने मयमयकोरआनंद करनारणानेगजानी वलाणवायोग्योवयाळ हृदयनाअंतंछारहृदयेने दिव्यमणिमाळजे
 पृथ्वीमणिमाळानामनी कपादिगवगुणभी श्रेष्ठशीभीहृदयेवना होयेनुपुनीपटगणीहरी. अनेत्रेनीकळाहेळीनाचट्टमंगंतथाअ-
 विजायीकपये साशानहापदेवनी रनीनामंछीनाजेशी जगानीहरी. गजवयाररण भोनरुद्धनोपेनेत्री रनीनोममारनहोप
 टंडेनेरीनीनां प्रमारवयाररण रोकायेळानहो त्रेवटगणीप्रमपाचवडे नयाईगगविचेमासात मरुतरनीत्रेरीहरी. नेमम
 स्ववीप्रसाधीउतरन यइहरीअनेहंगउपर येमनेगनिकरनीहरी अनेआनोछानेकगीने प्रमपाचनेगमीहरी अनेपुनीहंमनांत्री
 गीतहरी. एलनेसररुदनीकन्यावरभाषा पगगितानापाणीप्रहणकरवानीपनिवाळीहरी तेराहोहमसामनाकनंरवाळी आरगणी
 नहरी. वळीनेओनेछाओमममकनारागवितानं पमदिमाळपणाचदेमवैसिद्धयेछी मनीभोसाश्रेष्ठयेजओ मीत्रीमासान
 पार्थवीहंयेनेनुपगतानीहरी. पुंनुगयारपपतंथार्वातनीपठे रुद्रमंगनपवीनहरी. एट्टेरीमाळनहरी वळीनेगुरुपोममनाहृद-
 येनेरणकरवाकपगुणवटे नथामंगजननेभानंदकरवाचडे मासादम्यसजगानीरुप्पीनेवीहरी. पुंनुळरुप्पीनीपठे कांहीद्ववमं-
 वळस्वभावनीनहरी, एकपोतानापतिनेविधेजस्थिगंचनवाळीहरी. वळीनेपोतानानिपयगुणवडे पांनानीमंगनिकमनांमंगण
 निवेळोरेपवागुणवडे मनुष्यरुपनेधारणकनीपुगी मासादमंगानेवीहोयेनेनुपुवीजगानी. पुंनुतेमंगा मड (मळ) नेनीमंगिन
 वाळीछे. आसयोरपणनहरी, एट्टेनिंदरगज्जननोत्रमपागपराहरी. वळीपुगेतानीमवंकळाचदेरुगंच (कार्त्तनेक्षीत) करवाचडे
 अनेस्वामीनामांगनेअनुमत्वापणे दृष्टिचर्मदळमांअवनारधारणकरिनेआवेळी कळावानचंद्रनीरांहीणीनामे श्रीमासातहोयेनेनु

एमज्जणानी. परंतु होइ दिवस एण दोषोदय करुनाभी नहती एटले रोशिणितो दोषाकरकेतां रात्रिमांड दययामनी हती अने आपटराणी
 मोकोइ दिवस दोषनो उदय करती नहती. रोहिणिनो दुष्टग्रह नो संगधारण करती हती अने आखीनो दुष्टग्रह केदनां कदाग्रह तेनां समा
 गम करती नहती. एची एपटराणी ने विषे संदराचळ (मेरु) पूर्वतनी गुफामां जे मकल्य वृक्ष उप्तथया ते मते प्रथम कहं लोवां दरनो जीव
 ते सपर्ययाधी चची जे ने पटराणी नी कुंखमां उप्तथया सारे ने मणिमालाना स्वप्नमां पोनानामुलमां मवेश करतुं ने अरुण भयनना मे विमान
 तेणी एदीतुं गे विमानमां ने चोदरा नो जीव उचरणे पूर्वहो. ते महास्वप्न रहते भवननां जंरो अनिशो जे स्वर्गने अतिशे महीमा वाळोने अति
 भाध्यकारी वणी मष्टादि एमादि ने सप्तग्रजन. आधारक वइत्यादि संचि विमानना गुण वहे ते पुत्रनां गर्भसंगूण हतो ते स्वप्न रह जगानुं
 हतुं. जे ममहावाळित भयनात्मा भजे मायना, महागुरु वहे मोटा कार्यनी तिदि जणा येने मेरास्वप्न वहे अतिशे हपित थंगुं मे मन जनुं
 एरी भने पोताना मरंशरी रतांगेम, ने वचन उदय थयां अने वत्ताण वा योग्य एवा मोटा अर्थ वाळा मंदर्भने मोटा कारिनी वाणी जे पधा
 रण करे ते मने गर्भने गुत्ते पीधारण करती हती मॉनादि वम गर्भनी वृद्धि शरीरनुं कृता गुण मेळी हती तो पण जे म अल्प भस्म रंजना अर्थ
 वाळी प्रकिं हो पते नी पेठो चो पथी शोभती हती न गर्भना प्रभावे करीने अने तेना अंतरमां आमकारना देहद (देहोळा-नाना प्रकारना
 मनोरथ) आमकारना उप्तथना के मच एथ मृगधारण कहं अने तेनी पारामां मां कुं सुदेखुं. अने नगरमां हेमारी आशा मयतां वुं
 अने सर्वराज्यनी चिंता हुं कहं भने सर्वारपुना लहरने हुं लीला मा प्रयां वास पमाहुं अने सर्व प्रकारना धर्मो वधिनुं आराधन कहं एवा
 नागा प्रकारना उप्तथना जे मनगुश ने मजाना प्रसादधी तत्काळ ज सर्वे सफल थवायी परम भान दपणानो अनुभवरनी. अनुक्रमे
 संपूर्णो दिवस ये मने उग्रस्नानमां गृहो आल्याने मुहूर्त्वेळायां सर्व मनने आनंद करनार एवो रत्ननी राण जे मरत्नने उप्तथ करे ते मने
 नी एमुसे पुत्र उप्तथ र्या. राजा एण पुत्र जन्मनी वथा मणी ने केहे नारी दासीने पोनाना माथा उपर रेला मुकुट धिना सर्व भंगनां आ-

भुवण धार्या अने सन्मारागुधीने नुंदासीनगानुं कामउतारीनालनुं ममग्रथंधीपानेपेढ्याळो कनेछोहीगुरया, अनेमान, उ-
 न्मान अनेप्रमाणेपणपोमानाउपासी वपारंमोडो करी प्रादया. एट्टेवन्ननेमायकरानागत्रमपुयेमानकरीए, मोळनुंमापकर-
 नारयाचोही, दमशोर(वणिक्तेविंगरे यात्रयापिंगरे)भीउचोउपाहीनोगाय, तेविंगरेउन्मानकरीए अनेरुपियागिमादिकनुंनेने
 प्रमाणरुपेगंधी गृहिपोमानाउत्पादभी करीअनेवेदनरगनुंछाट्यं, पुलनामगृहनां हागपिंगरेभाप्रणकरी परस्परपदेरावणुं
 तपाउचीजातनोपुय वेयेत्तवेअनेअनेक प्रकारनीमीन, वादीय, रुय, मोरण, धमाओ पंदरावी मधामनोवाळिअन्नद्रव्यभापयुं
 मधार्दहनयेवा, दागानेथेइत्यादिभाकांइ मनुष्यभीपमायेनेयुं नरेत्वादेयुं, नगरना छोकोएवनामनीमां नेनेआनेछुंहोगंन-
 रनापातुंनेहजार धणुंभापयुंइत्यादि प्रकारनाहर्पउत्पथी अंतनेधानंदयापप्रमर्ष पोतानोदेसदशादिवगपयंनकर्या. एट्टेदेदश
 दिवगनोपुप्रजनम मंदांमवक्त्यां निरनदनयानचारम जेमांउत्पप्रमायंछंएचो नेउत्पवकरादयोअने रगारपलीपोतानीगंधेज्ञानि,
 त्यसन, परिजन (मंवाकां) मंमनेज्ञान, भोजन, मागोवन्न इत्यादिकभीमस्कार करयो. मन्मानकरयुं इत्यादिकर्यापली मानोभस्म
 धर्मुहर्तुनेअनुगरीने पुत्रनुंनामभरुणंदय मप्रकारनुंस्थापनकरुं. वळीपांचपस्कारनी भापनाबदेवहास्रअथर्व जेमगृहियाधमेम
 वानमकारनीयाभीमानाआण रात्रिवम वाळनकरंयोपांगयाश्रीनानाम.-१. क्षीरयात्री, (सनयानकरायनारी), २. मज्जनया-
 श्री(नयरायनारी), ३. मंढगयात्री (भाप्रणपदेरावनारी). ४. क्रीरायात्री(रमाहनारी), अने ५. उरंगयात्री (मोळामायेमा
 रनारी) आममायेरात्रदिवम वाळनकरंयोनेद्रुमार चक्रवर्तिनाकुमारनी पंढेअनुकपेगुंदि गायेकोमानाठ पयंनोयपोचिआओ
 दूःप्रयाग्याधिना मासपनीनभीणुं चिआनेमाथेमेकळंकरुं नेकळंरुपोवाचास्ने नेद्रुमारंमेमअमन्नीश्रुपि एकअंनक्षीमांयनेम-
 मुद्रनुंयानकरीगया नेकळीळायात्रगाविद्यानाम ग्रहणकरिअथीपु. अनेमर्ष कळनोममुद्रअनुपण पुंनोपणएट्टेनेरुडिण पुंनोपणनेन-

मन्त्रमाकरोवातोहनो मेनेकीटाकन्यपनी पंठेमहेनग्रहणकरी छीधो.तेथीमंपूर्णकळावाळा चंद्रनोआणेप्रतिवादी होयेनेशुएवोथपो
 क.वि.के.ऐकेस्थानने विषेआरोपण करेलागुणमोटा मूल्यवाळायायछे मद्रअनेमदनतेनाजन्मनुस्थानएवुनबुं यौवन विध्याचळ-
 नावनअंपुण्यागताअंडुंविस्तमहितनेकुमारने मासथयुंएटलेविध्याचळमां ज्वांधनहोयेछेत्यां पुद्यागनाछुसोउत्सअथायेछेतमविध्या
 चळनारनममान एनुंनबुंयौवनहनंअने पुरुषमध्येनागदेव समानएवोनेशुधद्वदीप्यमान हतो परंतुतेमांआटलुं विशेषजेनीउपमान
 देनपनेनेएण एटलेमिदि विचमळबाधीउत्तमचथवायंछ एनेतोप्रमिदिमळबाधी उत्तमगणुंनमासथयुंएटलुं विशेषजेनीउपमान
 धायएवुंतेनुरुपअने जेनामोभागयभागळ देवतानुंमांभागय दुर्भाग्य अंबुंजणानुंहनुंतेनुं बळअतिशेमोहुंहनुंने तेजनोपतिजेसूर्यते-
 नाअिबुतेनुंनगरनुं मयमपयेलादंबताना जन्मधीमंमपूवक रुपादिगुणोनेमांआट्या होयेनेशुं ! एमनहोयतोतेमां एवागुणकयांयी
 होय ! एकादिबसपोताना मिषोमांथएकगुंदर धमीचामारमवागयो हतोनेअतिशेकौतुहळ रसमांयणोआसक्त एकलोतेमिप्रयोथी
 दूरपरगयोएटलायां भींध्यामृगना जेवांछिचंचळनेजनेन नेपुनमनाचंद्रनोसर्वंगई हरनारुंउमुलजेनुं नंदेयतानीस्त्रीओने लज्जा
 पमाहनुंनवीजुवानीना मुंदरलाषण्यपणावहे वर्णनकरवायोग्यछे देहकातिजेनीएवी अनेजुवानपूरुणेनेनवा उत्पातनेमकटकर-
 नारएवीछेभाकृति जेनीएवीकोइग्री, मीअननामनंजवीचंचळ मोनानादिदोळ्यामांईचतीने तिलकादिकचूदि मकारनांआभ-
 रणवहेमवंधाशोभनीएवीदेवकन्यानाजेवी जणानीनेध्वीएरुपवहे कामनेत्रीतनारएवानेकुमारनेविषे अध्यनाअंजळीप्रदानजेवी
 मयमदशनमांमिश्रुत (भेटममान) पोतानाहृदयनामाझातरहस्यजेवी, नवाअनुरागनुंजाणेमवस्वहोय एवोमयमेमकरयामां
 चतुरएवोपाटोबाणवहे जेमलसवीपेनेमकटासचाजदीमिनांछुं. जाणेअमृतरमनोयहोदोळयोहोय एवातेकटासवहेक्षणक्षणाट
 थमुंछेइहपजेनुंएवो तेकुमारनवागळभरनोभारावहे मिगनथयेलाकंदचनाश्रुसनीपंठे गर्वभंगमांरोमांचिनमफुल्लिनभयां. अनेआ-

[illegible]

मादृक्कृतं पुराणधनुं, नलरात्रानेराग्यभीच्छ्रयं. रात्रयेनेवंभीषानानुं मेवकभुञ्जनेनें वराण्ययुग्ममर्चयामाणा नमोभीषायल
पाटेकोणपुनरकोतुं रात्रयकरीनके । ॥ १. ॥ यत्तीहसुतेकं रात्रयं द्रुमाभानागवर्णवाहनो त्यागमाभीषात्रीविकानं वादेभेकोइत्य-
रेसाभानादवनवां दृपवत्पयकपुष्टे. मन्व भयापडीशकीनी आत्रीविकानीविना कवामनिगुगमगेष्टे अमनामगणपामगोष्टेके
सु । यत्तीभेपुक्तेभनेभजगननाउदयं तारणछेभनंद्रुमंवाहं नोवेवनेकेमागभीजेने । यत्तीनालागंभन भनंटाशुभना
रमंभुं आकर्षणकरं नैवेकरीभनंभनी हंदापार् देव्यात ह्दस्तोने पयजेनीगंडनेपागी रजाकेमनहींकरे । इसादि विचारक-
रंतिपदाभातेकुमारना क्षुमकंभनाचनभीषोदा जलनाममवाभीषना पदयानागडवडंजळ तंनुमडुइनसोभकरती वरीपुहभेदी
पोत्यांराणीपीमाभापी नैराभांराणीपीने भीमंछेनचामांवेकुमारने जीप्रवणे धामकारनी युद्धिरपभयकं हं आयोनाउच्छने
चळगुंनोमारापी कुयायदिरनीमराय, पृंभारीभनिदेवांदा एवांनैनापुष्टनेद्रु एनेशाल्लुनैवांवल भेदानीपंठेने कुमारनामारने
नगणभीभीळावायगतैनेय्य पुवाभीषारलेनीकत्री. नैभीनेकुमारपणवारलेनीकळेयो अनेयसंसेसीयमात्रीविद्येप आमांनेनेपुवो
नेमपीसुधावृषानादु। पाभी आकुप्याकुळयनोनेमूय भरण्यां पारेणाममववापंठ्यो. वरीरीभेकरनाकरनांनेम अमनेपुल्लवाळुं
मृतमंभेमेकोइकगागेतेनादीडाभां प्राप्युं. पृष्टीनेमागनींदिवायभीचायनां येकोनयास्योपुष्टलेवानुप्योचरणयंतना आकारमेवा
कि. छाभीधीटुंनेमाराकधीए करेळोमनेममम्रकरे एवाययंतनामेहुं अनेनामकारनाभेष्टमासादवदे दोयनुंनेधीतुंगानुप्यभेय
दोयनेनुप्यंभोटुंएनगरनांयामां आय्युं. तेनोदेतेराप्रपुअप्रविद्येभानंदयाम्यो. तेनगलीकक्षयीनामुंदरणभाभी आरुपणमंय
वदेनेमपुस्यंचातो अभिउंउतायलो नेनगरमस्यंवाळतानंदनयन समानपुंउद्यान आय्युं. तेवांएकजाणपेष्टोदिवाळयनुंदारदिठं.
तेवांभापोवाळवगीपोटीद्यापण चोरनीपेंठेयथानकंयमभीद्रुदयंभिलो अनेरयादिकगुणवदेमहीन पयपुनपुरुषनेदीटो. ते

પાનમાં રંગાયે ત્રા પુરુષને દેસી કરુણગદધારી રહની એક સ્ત્રીને જોઈ. ત્યાર પછી નિર્મલ્યમકૃતિવંદે પોતાના હૃદયરુપદર્પણમાં તેજસળેતે
 સ્ત્રીના દુઃસ્વપ્નનું મંકળન થયું તે યોતેને તે સ્ત્રીનું પૃથ્વું કે માનું છે ! ત્યારે દીનયપુંછે મુલજેનું એ સીતે સીતે એક પુંકે ઔગકારકયું છે પારકું દુઃસ્વ
 જોને એ રોમેશનુ ભાગ ! આયો પેલા મારા સ્વામીને આવંધનથી તમો પૂકાવો. ત્યારે તે કુપારે આદરથી પૂછ્યું કે શાકારણથી આને વાંધે-
 લો છે ! ત્યારે સ્ત્રી પોલીકે દેવગસ્ત્રી પુરુષ ! આલક્ષ્મીદેવિનું વંદિર છે તેલક્ષ્મીદેવી એ પોતાને રમવાને અર્થેનાના પ્રકારની ગાતિ ગાતિના
 મહુદ્ધિન પુષ્પોથી શોધતા ત્યસમોલીન થયેલા ગુણગુણારુતારા કરતાં છે મુલ્લમેમનાં એવા અમરના સમૂહ સુંદર શબ્દના સંકાર ઘડે મોહપમાહે-
 લાકિરુસાર, વિદ્યાપરનાં સ્ત્રી પુરુષનાં યુગલ જેથી એવું લક્ષ્મીરમણનામે આમોટું ઉઘાન છે તેનું એક ગુણ્યમાત્ર પળ મોકોઈ અનાળે ગ્રહણ કરે
 મોતેને પોરનો પેતર કાઢ તેલક્ષ્મીદેવી નિગ્રા કરે છે. દમણાં મારા સ્વામી વિદ્યાધરે વેગના ગણનાથી ટુપ્પિત થયેલા દૃષ્ટીથી એક ગુણ્ય
 પ્રણરુડું નેથી મનિશે જલજાલીતે દેવી એ બાટા અવરાધીને પળમોટા અવરાધીની વેટેળનીને આપકારે તજ્જહવાંથી દુઃસ્વદીપું છે માટે
 રે સત્પુરુષ પેતર ! આમ હાથ ધરાવક એવા આલક્ષ્મીના સંધનથી કોઈ પ્રકારે પળ મારા સ્વામીના ધ્યેન મોમૂકાવો. કંપકંપેય, ચંદ્ર-
 યુર્ય, તેના મેશવરોપકારમાં તમર એવા તમારા જેવા તરુરુપો છે. યલીત પુંકે કોની આશ્વાધીમૂર્ગ, લોકના અંધકારનો નાશ કરે છેને
 માર્ગના મનાર લોકને ઊપાવા કરવા ત્યસોને કોણે દાથ જાંઠી માર્યના કરી છે ! અને શૃષ્ટિ પાટે નવાં મંપની કોણે માર્યના કરી છે ? કોઈ એ
 કરી નથી. તો પળ પારકું હિત કરવામાં કેટલાંથી તત્તર થયેલા સાપુરુપો પોતાના જાતિગુણથી જ નેમ કરવા ન સર થાય છે. રામ પુત્રો વિ-
 ધાર્યું કે સિતલ ઊપાવાના મેરો એક પરાં પકાર મૂકીને મોટા એવા પુરુષના શરીરનું વાંકી આત્મસનો પેત્રે ચીકું કાંઈ ફલ જથી એટલે એક પ-
 રોપકાર કરવો એટલું એમ જાહે છે. તે પુંકે કંમુગનાશીરની હસમયથી કસ્તુરીને એ શરીરનું પોટું રુઝા છે, હાથીના શરીરનું પનાં શાદકાં
 પમોટું ફાઝે, પગના શરીરનું ફાઝ પુંચામડું છે, ગાયના શરીરનું ફાઝ પુંકે પેત્રે, મોરના શરીરનું ફાઝ પુંકે પેત્રે, ચિત્રચિત્ર પ્રવીંછા છે, પેત્રાં

[illegible]

अथ यो भवेत्पिपासे के मे कन्या हर्षणापारिकेण इच्छा करेछे ! ननं वनने गायनयां केन आचीहने ! नेण हल्लपट्टनी नेण नीपट्टे-
 त्यादने नेण अद्रुय भइ ! नेनेमने नीरिने पावीय कने ? इरावाट्टिनिना करेछे जे रायां मुंर रोना नी छडीह भयां प्रालेकी छे प्नी भने
 दुसायली दया कुळ धडीदासिण महीन दिट्ठया विमान उपर चंडे कीने कुवार नापुंण पनो मणिमान मइहो गेसी जगती नीति पनि
 कइया नी भावना एते ना वर्णन ना श्रो कंछे ने नो अभयः अहां पुण पयो मं संतो संयोग भयो के वन कइया उतां मया मव भयने-
 पो अज पिपासो पणने कन्या ने यांगने कुवार ने भयो जे म चिनइं संतो म हाणं मिदु भागने निअं कुण पुणने अने वी तो अऊन
 पुणव (पुणव शीग) छे त्या वज्जि न कुमार, वादळी चना मनी कुण्डि ममाने कन्या ने देवी निस्सयं वरं पुष्प भुइं इद वने नुं पओ भोग नो भा
 कन्या भईति प आशीहने ने आनी ने नुं करेछे भयं कइ पण मं मोछे के नही प्णे रो निभय कइयांने पांमं इच्छा विद्या वरनी भिया ज नि
 मने कुमार भनो विद्या पर मंया भेदेव मानीये छे अद्रुय थया त्या पछी भगरनी पुजाना भिपंर निन मर मणी विधि रट्ट मने म कपी
 भिन पुन न मी पणने कुमार ने तयो आग पाव जोगी न देवीने निगो मवाली च कवीने प दुःसा गुण भये पयइने कइया कानी भइो !
 जगत्तो मार कने कुमार हवणां अहीहने मं मे भइं वनो न नी ! नेम अथ ये की म प्रणिनां प विद्या प मं कइं शृंगं मे नुं अ न्य थ भने ?
 अधया पुण पर हीन प्दी (पुं) पाटिमां ने वा पुण प थ पी हो म के अमरि ने तो म हल्ल प म नुं पुण व छे प वने र म कंछे ? कंइ को इच्छी नी भ-
 छे ने कल्ल पट्टा नो पमा म प थ म न हीं प म नि भया तासाइ म्महा पां प की के कन्या पृच्छि उपा न र कइयां वंदो ग्यार प छी म इं छ प री क्षां मने
 पयो ते द ओ पुमार अहो पारा नि भिसे आ कन्या नी या वी अस्था अद्रुय ना गी इट्ट व ल्य थ यो ! त्या प छी कइया उतां भं भने पां ता
 ना म्म भिमान पुण नेयो तं कुमार ने देवी निस्सय, र्पये दे मं पुण ये की भने म्महा विद्या म म म्म नाना म क र ना ह मारो विचार चं द व
 म्म ये की द्रिष्टि ना वि अ म वंरं मं के न करी यो छे वे की प्रतिहारि ता (दामी) मभी प आ ची उ भी अनने कन्या ना मं रं भि भ मा प ज्ञाणी राज

पुत्रपापेनैव आमकारे चित्तापनाकरी देवजगमनना आधाररूपकुमार ! ज्यां सुधीरुथपुननगरनो राजाचेरीवेगनामे विद्याधरेन्द्र अ
र्ही आनेत्यां सुधी मगादकरी अर्ही आज तगारे उभरे देवपुत्रकही आकन्या एनापिनानो मयसंदेहं य, अयं न स्नेही मूर्ति न होय एवो
एरा लेखकन्या एआपेलो मेकुमारने अर्पणक्योनि कंठने विपेते कुमागीने वरमाळम्यापनकरावी दासीए सहीत गोताना नगरमये गइ.
स्वारपडी विसमय एवंच देवपरप्रथयेळा मेकुमारने ते विद्याधर पतिना येखेने तेम अंतर्मुंदर पुसक इकं देए । उ । दी वां न रा मं ड्यो.
मे आमकारे तोः सरस्ती श्रीमन्नसा, समसन, वस्तुना विस्तारतुं सागररुपरयपुननगरथी पांनानां वांतासाद्य, जयना मस्तुद्धिना उक्क-
पंधी इंद्रतापे स्पर्षाकातो श्रीन जेवंगे विद्याधरेन्द्र भिजगत्तने अतिक्रमण करतो मर्मि मद्धरुपपरकपादि सर्व व्रमठयास गुणये हे अनुपम
पाळरुपयेछाकल्पगृह जेवामोणमोदिरपुरना अधीश्वर श्रीमोणक्षेत्रनामे राजनेना पुत्रपयं स्नेह मर्हित आळिगन करी बहुमान
साहित भागं धन करेछे के श्रीदेवगुहगंधपावित्र मंथर्नामं स्मृतीने वंदं वंज करोछे, ठुनार्थ करीछे अतुल्य सपश्रुतलयाण लक्ष्मी नेजे दया
माधिसाधेतकल परिचारमहीत गुभवळातमो एमव जगाएदीपना ने गोनानी स्थितिस्थानार्नी दकने कंठनारी कुशलचार्ना धिस्तार
करायायोग्यछे. माताकाळनी कानिनी पेठे स्वाधीना उदयने केरनारी मर्वन अनिशो आनंदमकाशहरनारी कुशलचार्ना गाणरी सर्व
मकारे उदयपागनारतुं पण कार्पण्यं जुं जेछे के निस्वे अपत्यरीत एणनिगानता एवा अमारी साथे अपारा अद्भुत जुभदेवयोगी
जगत्जनने भानंद करनारी नेमव अंगमारा न्यसणथी कल्पयुसनी लतामे वीधनळोकना पुरुषोने स्पृहाकरवा योग्य एवी अनुपम
रुपती भाग्यादिनं गुणमणिधी भरपूर रोहणाचळनी राजाण ममान, मत्स्यलक्ष्मी ममानसां निमानाये कन्याछे ते व्रजलां रुने भ-
निक्रमण करनारणुं रुपादि निर्मलजळने उज्जामपपादती गंगा नदीना जेवी अनुक्रमे छुदिपायेथी, लीग्याचेने सरळकळाना ममुने
जाणनारी मळतिचेदे वगंनमपयना पुष्पमळा दसनी मुंदरमंजरीनेता रसास्वाद देउडमाद पावेळीयाळ कोकिलाना जेवी भानिशो

मधुरचोक्तनारी अने उन्मादवाळा ह्या छंयण जगन्मानकणजननेने एवानवयोवनने पानेलीगारी कन्याने योग्यवर्गचिन्तानीन
मने आरापनकरेली ममसिधियापदेवारेला मवेवरलो अने अनुपपकप लावण्यादिगुणवटे मोरवरनेपामेलेपामी कन्यानोवर
नेपारामाध्यायमंदनो स्वाध्यायनेकेरीत्रोभने ! एवमयारेपेनेपूछणुं त्यारेनेलीपम्यकृकृते केडवणांनमर्चोत्तम गुगमंपदंनुं
वाप्रश्रीमणिर्मदिरपुरना मणिमंगलनोयोगानो पुत्रकान्तिवरेगूरतमान अरुणदेवनामधसाधारण पुत्रनारीरन्यानेनिनारी
राज्यछद्मीनोस्वाम्यायंशे. पूर्णचंद्रवनावेनकारे कुवळयनेउल्लामकरावा मयर्थकर्तानिनांरमाधीनप्रति मयायोग्यछे, पट्टयेने
अत्राळीरौननोअने चंद्रकान्तिनोपतिचंद्रम होयेंडेपनारीकन्यानो भनंतारीममृद्धिनो पतिनेजकुमारयोग्यछे, भनेतेदुमार
हाळमोपोनानीइच्छाभी विचरतोश्रीदेवीना करेल्याश्रीगानिनामना चेत्यर्मा(मंदीरमा) आठवोछेनेने कोइजगात्पारास्या
ननाळोभभीमणिर्मदिरपुरना उववनमर्हीदांछे किटाकलादीदीअने कन्याएवणअनुरागभी नाटयांनमधियापरलोभाइनेविस्तृजण
पगन्याभोचिना यमराजनीपिठेकंरुभी आंगळोभनेमयमभीम तेकन्यानोअभियाभी नाटयांनमधियापरलोभाइनेविस्तृजण
नोमोविद्यापारने कुमारनेदुरभीआवने जेइनेजगल्लहरी छळभीनेकन्यानुहरण करतनेइच्छांएमकरना मनवाळोनेविद्या
परछेएवीआशांरुधारीने अभिशेचतुमणवीनेकन्या. देवनानीपेठेरकाळअद्रश्य मइपळायनकररीअर्हीआवीछे भनंहुणांनोअनु
पगपन/यळपगकमवटे अनेकममरनीविद्याभी उवपचयेंछेविद्योन्मत्त नामंविद्या रने लीळावाप्रमोत्तमीनी लीळांइत्यादि
मृर्त्ताननहसिंदीए करेहुंमोभळीहुंआदिक मर्वेओकपणअतिशे चमत्कारपास्याने भानेजेहंपास्या.गोटे अमाराभायनायूधी
अपाराउपरअनुग्रह करीनेचैत्यमोत्रभमागे चाटत्रोमो हुंगणचिळंवरहीन तेयारथइत्यांआवी चिनचनकरेजगमनोरथने मकळ
करीशेषयेंनेनपारा चिनेअतिशेदृढपणं अयधारणकरेंहुं इतिकल्याणम.

[illegible]

દર્યાપણે શ્રદ્ધાદેવીની મધાધિવાસીની વનિહી. આમકારની વિચારવચકર્ષણનું મેષુ મન્યના પુણ્યનું કલ્પે. આમકારે ઝીરોને
 મુલ્યકુલિકાપણને પુલે. પુલ્યકુલિકાપણે વેનામેષુ કન્યાનનંદાદેવે દેવ્યાભિગ્નિવલેષ્ટદેવનાસ્વામિદેવ્યો કોણે અને તત્ત્વમાનિટકી
 સ્વપ્નદેવતેવે દેશદર્શાવકેલે જેને શરદમાંને મસ્તુનમંડેને તત્ત્વમાં વસ્તુનનકદેવાય. તેમાં વસ્તુવિધાવરોનામધ્યેણ પોતયાવાના વિ-
 મયને મનુભારેને શ્રદ્ધાદેવીમારી વસ્તુવંદે ખેડકરયામમ્યમોટોટમાવકર્ષો. વલીપોતાની દૃષ્ટામમાણે વંધ્રંવી ઓતી રાગચર-
 દ્યાવચરે વરદયાવન કરી દેહની પંથે મને કકાટિયંચરમઠીન પોટીવિષુતથી પોતાનાનમરમયેમયો. ત્યાં શ્રોકલેકેવાંટી ક્રાદિશોયનો
 વળમેને રામનમમી દેવતા અને મંને દુર્ગનવળનથી દેવતાઓ નેરિદિધન્યજાનિની પેટ કિપારુના કલ્પજેથી નિદાજતાળવી. વલી
 કયુલેકંદાન મને ઉપમોગનેથી રહાત એવી નેત્રેદ્ધપીને પાતાના વિમ્બોળભોગવતાનથી મેતુલપની પોટીવલ્પીશેનેતેણ અચ્છપી
 (દારીદ્ર) ગમ્તાળવી. મનુક્રમેને ગંગાનામાર્ગથી દરપુરની મનીવે આરામપાવરાયનારો અને ત્યાં પોટા ખાંદરવે મેંચરનું
 મેંચરદયાવન કર્યું. તેમાં એવે વરનું નમરો (વપુત્ર) રવારવ ડોકો દેસારાવર પુરવનીવાને અઠળદેવકુમારના આગમનની વધામણી
 પિતાને કરાવી. પુત્રના વિદ્યાથી માતુલપંથે અતિશયં વેલીભિદાનેના વાવનો, પોટા આદંરથી ને પુત્રના સમુલ આદ્યો. તેકનું લેક
 આવરણ છે તે જુલનકરી આપેલે, તારીરમોત્રનને કહી આપેલે, સંપ્રવસને કહી આપેલે, માળવદેવને કહી આપેલે. પૃથ્વેપુકયાદેગ-
 નોમાળવલે તે જાવેલે રવારવ છીંઓમે પોટાને પ્રતારના આદંરે મહીતકુમારમલ્લે એમંદંરવે ગુહામપામનો સમુદ્રના પતેમ પ્રતિગદેય-
 વાલ્યો પોતાનાવલે. તે પંનામદાળની ઉપમાદેવોની પ્રથુરનવળનું નજાવલે. અંતમન્યુલ આલેલો કુમાર, વિગોનેલલ્યોતેવરતના
 દર્પંગોત્રુંચર્ણન કરી પ 1 મર્તીગોટાલમવથી તે પુત્રનો નમરમાં મેલકરાવી પોટાડત્તરપૂર્વક પોનાતુવરાગ્યપુત્રને અર્પણકર્મ અને
 નિધિમદ્વપચલોપયો વ્યોમળિયોતરતાના કલેમકારે ગીનવર્ષનું પાલન કરેલે. આગાપગાપાઓલે તેનો અર્ધ; આસેસહનકર-

નારણવોપુત્રસતે જેપુરુષપોતાનોમાર પુથનેચિવે સ્થાપનકરીનિશ્ચિતપણે રુદ્રનકારેર્ધમસાધનનથીકરતો તેથીકોણઅન્યપુરુષમૂઠ
 છે ! કોઈનથી. અનેજેપુત્રયૌવનઅવસ્થાને પામ્યોછે તોપણપોતાનામારનીચિંતાને પોતેહરણકરતોનથી અનેર્ધમકરાવતોનથીતે
 પગુનીપેટેડસુધયયો તોપણતેનેકરીનેજી ! ત્યારપછીતેઅરુણદેવસર્વરાજ્યચિંતાકરવામાંસાવધાન ઇવોનચોરાજાનવાડગતામુર્ધ-
 નીપેટેયૃધ્વિર્મંદજને મગનમંદજનીપેટે દુસ્સરણવાપોતાનામોટા પ્રતાપવેહલીલામાત્રમાંજ આક્રમણકરીસાધ્યાછે પૃથ્વિનાત્રણ
 લઈજેનેણેણેવોનવાડત્રધયયેલા વામુદેવનીપેટે દુઃપ્રયમદુંધમમ્પ્રકારે મર્ચનરન્દ્રઅનેર્ધવંચિદ્યાપ્રરન્દ્ર તેમનાંમમુદોણસંશ્રમસહીત
 નમાવેલાંમસ્તકનાશોતરથી મસરતામોટારાગ, યજ્ઞાપરાગપટલે દુઃપ્રયમદુંધમમ્પ્રકારે મર્ચનરન્દ્રઅનેર્ધવંચિદ્યાપ્રરન્દ્ર તેમનાંમમુદોણસંશ્રમસહીત
 ઇવોઅનેનથીલંહિતપદ આજ્ઞાએનીણ્ણાંદ્રનીપેટે મોટામમમ્પ્રભોગનેજેસહીત પોતાનારાજ્યનેભોગવેછે. આજગાણગાથાઓછેનેનો
 અર્થ;પ્રઅરુણદેવેર્ધમજન્મમાં તિર્યંતપણામાંપણપટલે વાનરનાધર્મમાંપણ સામાયિકસહીતેકવારકરેલુંપૂવું પણદેશાવકાદિકત્રત
 તેનુંમતિસોમોંધુયેલુંફલપ્રાશ્વર્થકારીછે. જીનશામનમાંપણનીલાળ્યાંમેમ સર્વેયણિધોતેમસર્વેર્ધયચિધિ ચિંતામણિસરલાછે.
 તેમાંપણડપરમછેફલમેનું ઇવોત્રતર્ધર્મવિધિછં અથવાત્રતનું આકર્ષતેતુરુદ્રફલ્લેનીગણચીમાં ? ઇધકીતોજીનસમૃદ્ધિભોગફલ
 પણશિષ્યપણંજપમાયછે. તેનીઆગલ્યૂર્વોક્ત કહેલુંફલકાંદમગણગ્રીમાંનથી. ફલદિવસેનેનગરમાં મોટીસમૃદ્ધિવાલાશ્રાવકસમૂહ
 રાજાનીઆજ્ઞાપૂર્વકરધયાત્રાનો મોટોડામવકરવામાંહયો. નેનંડસસવડપરચદ્રુયાનમહીન અનેકમાપતયાનગરનોચતુર્વિધસંય-
 દલેમાપુમાંજિ, શ્રાવકશ્રાવિકાણ્ણારમકારનો મમૂહફલકાંધયોહનો. નેતેમાંમુવર્ણનોમાણિમમૂહવેડેડેલો અનેસુંદરચંદનના
 કાષ્ટવેદેયેલોઅનેડંચોઅસંહમણિમોનામયથદાંડ નેડપરરેહ્લીવાયુનેમનુકૂલ લેરોલેનીશ્રેષ્ઠપંચંગવર્ણવાજીને સુકુમારી-
 રાગલવસનીઅનેકલ્પજપતાકાવેડેઓમતો મર્ચંધંમસુંદરજળાનો મોટોંફકશ્રેષ્ઠરયનીપમાવેલોહનો. અનેતેરથસાયે જોડેલાદી-

વચાચુપમત્રે સાગરે પ્રંગે ખીનિર્ગમ્યમ્ભજના ધારણકરનારજળ ઓકનામનનેરમ કરનાર, જીવ્યામનિરદેવાલનાર, દ્રગકાર
 કરનીરમ્યમયપ્રીતીનુચીઓ તેનામપુરવદે ખનિગંમ્ભજકની મોનાનીર્ગાકરારદેખનેશ્રેષ્ઠમર્જતામ્ભજદેખનિગેત્રોમત્તા ખનેત્રેગ્ધવાન
 દોષરદેવજ્ઞકચંકરનામયમોનાને ગંગાધેત્રચર્યાદોષનેશ્રુ પુવાતરત્વારુપનાચેશ્રેષ્ઠજ્ઞજનોદગારતા. ખનેતરપનોમારથીમંધગત્રે,
 મંદુરતેમંધંગમ્ભજનાગતેનાણ્યા નેકાંતિદિવમનખામનો ખનિગેવોટોઉપર્યંરંગમેત્રેણો ખનેમશ્તિવદેખનિગંત્રેગ્ધવાનમોમ, તર્વને
 માત્રચાવોમ્યખનેયેવેવંતિમુંદરમ્ભજ. મુમુદ, કંદુલ, વાનુચંચ, કર્કશ, દાર, અપંદાર, નેપુદ્રિકાદિમર્વેખંત્રેકાર નેજોણોખનેખ
 પિઠકશોમાવેદનાણ્યોધિરજ્ઞમ્ભજમો દિગ્ધોમારથીદોષ પ્દમજનાનોખને રત્નગીતદેઓમોનાનોમાત્રન (પરોળાં) નેત્રેશામર્મા
 ખેનેપૂર્વોપકરુશ્રેષ્ઠમારથીરમો. ચારણતીંગેમુંદરમ્ભજનોવેગોવેદ્યાર સહીતસ્નાપ્યમોરમચતુરંક મર્વેખંત્રેદિવ્યપ્રાપ્તુપણવદેગોખિત
 પુદ્ધિખેશ્રેષ્ઠમુર્મીમાનપુલ્કમાઝાદિવદે પુદ્ધેમુંદિવ્યમાળિમમમર્વેનનું પ્રાનિવિંદનેપમાસાપ્રાવકો, શ્રેષ્ઠમામાદમોખિટાડાડરસવદે
 રમ્ભાપનકંતેતેમત્રેમ્ભજમ્ભજનકર્ણ. ચારણછીમર્વેજનનેપ્રાનંદકરનાર મોંવેવેનશ્ચીધિવેનચિત્તેપ્રાવેઝામૂર્તના રમ્ભનીવેઠેમળિકાચન
 વેદેચિત્તિમ્ભજમ્ભજમ્ભજમ્ભજને મુંદરણનામામરનેખનેરુપથી વ્યતપમાકામમુસમોટાપ્રાદંધરવદે તેપ્રીતાઝપ્રાદિકલ્પલિનશબ્દ-
 નાંચાદિપરામંત્રેમંત્રેમ્ભજમ્ભજ, વરમમનેશાન્યમ અનેખરખાનતણ્વારમકારનો મપુરમીતંગાનયેસને ખનેકન્ટરત્વકર-
 નારીનામામુરદેવતાદિવેદંધર્માગનામામુરદે ગ્રોમાપમાનત્રપત્રપદ્મચ્છેનેકરનાપચામટ, પ્રાપ્તપ્રાદિઠોકપયેમતેવેદપદતથામ-
 ભવપાત્રવદે પ્રાપ્તપત્રનડવારજકરેમંત્રે નવાનવાનમંખનેમળનાર ચિદ્રદાવજીનેકંદનારુકુરોચોઝનેગે તેરપનુંચાઝનુંથયું. તેવ-
 યનેરમંત્રેદગ્ધેટમારેના અનેસ્તુતિકરતા નેપ્રોથ્થુકુરુપેનેદાનેદેતા અનેચંદનરમનેછાંટનાપુલ્પસદ્યુરને લછાઝનાપનાકા, તોર-
 જાદિકવદંમુગોખિતકરેજીશ્રીક (ધણરસ્તાપાઝામાર્ગ), વનુક (પારસ્તાપાઝામાર્ગ) અનેનખર (ચતુર્ધા) નેનમુંપુલ્કમહા

यमपागनायपगारागरतरअममादरहं एवांअभिग्रहतेराजाएधारणकयो. नेजेवीरीतेदिसालीधीळे तेजमकारेतेदिसानोजाव-
 लभीवगाकपानमनवेदेनिर्वाहकयो. मोटापुरुषनुंस्वभावधीन-सिद्धयेवंलराणएळेके जेनोअंगिकारकयोंतेनो जीवतांस्त्रीनि-
 र्वाहकस्यो. एमकारेतेराजा,ग्रहणरूपुछेमूत्र, अर्थतेनुंत्वनेनेजीनकल्पीनीपिठे नित्येप्रमादरहीतमासक्षपणकाळमां देवतानंदुलभ
 एवामोटातपेनतपतो, वायुनीपेठेकोइगगाएनबंधातो, पृथ्वीमांवीचरतो, रात्रीएकायोत्सर्गे रहतेएवातेमुनिराजनेकोइजाए
 जमीएवीतेग्रह्मींदीएदीडो पछीनेदेवीएअवधीज्ञानवेहेजोइनेओळख्यां. पछीतिजेकरंलाअभिग्रहनीपरीक्षानेअर्थे स्त्रियोमां
 जीतेभेळयनारीअनेपुरुषमात्रे घडीकरणकरवायांचनुरएवी अनेकदेवांगनाओमकटकरी. अनेतेदेवांगनाओदिव्यएबुंदृत्य
 अनेजयमेळवनारएवागीत, नृत्य, हाव, भाव, विभ्रम, विलास, हाम, आलिगनआदिनवानवामकारवेहेमातःकाळपंगंत
 तेमुनिनेक्षोभएमाहवानाउपायकया तोपणनेमुनिलगारमात्रपणसांभनपाम्या. एप्रकारेथर्मध्यानवाछे एकचित्तनेनुंएजप्रकारेम-
 तिक्रमण, मतिलेहण, इत्यादिथर्मकायंने पोतपोतानीवेळाएकरता माससपणादिपारणावांपण आतिनपामनाअतिमूर्खमेघविंदु
 विकुरयीनेसमीपरहेला आककंघनीद्रनिमंनजावटं तथापारणमांबंधमंस्थानेकरंनुं असांदकर्माअनुदपणंतेमांपणनभ्रांति
 पामतातथापुमंनंगरवेरीळोकोए रोकीछींनुंइत्यादिवातोकेहवाधी पणनचंचळथताएपअनुकूल अनेमनिकूलएवाउपगर्गवहेछ
 मासपर्यंततेदेवीएपरीक्षाकरी. तोपणलेहामात्रकोइजगाए आर्तध्यानादिप्रमादनकरता. त्यारपछीअतिशेचमत्कारपाम्युछेह
 दयजेनुंएवीनेअतिमीतिरमथी उल्लामपामतीछेसोभाजेनीएवी श्रीदेवीएपोतानुंस्वरुप मकटकरीपोतानामेअपराधत्वमायीते
 मुनीन्द्रनुंस्थानेस्थाने सर्वलोकमांमोटुंआश्चर्यमकटकरी नित्येतेनीगासंदामीजेवीथरही. मोटेनेजयवमांअप्रमादीपणानुंमोटुं
 फळआश्चर्यकारीथयं. आमकारनाअभिग्रहने जावज्जीविनिर्वाहकयोंतेथी मोटापोतानापादात्म्यवेहे चिस्मयकमुछेधिलोकजेने

પુંડીનીકરનામગોપ્રકવંશથી અનેનિરીચારચારિત્રધર્મપાત્રને ધનદાનાદિકરીગમાથીવહે મરણવામીવીજનામાગરનાઆગમા-
વાઝોદશમાદેવચોકમાંપ્રેષ્ટદેવનાનેઅમથથયો. ત્યાંથીચલીનેપહાવેદેહનક્ષેષમાં મોટીકુલિવાઝીરાગ્યમમૃદ્ધિનેતયાતીર્થતરંગ-
મૃદ્ધિનેયોગથીપરમપુન્યનેપામ્યો. એવકારેંદશાવકાનિત્યતેનોવિશે વાનરત્રીચિત્રંત્રનાન્તકર્ણ.

ચરિત્રનુંત્રપ્રાચરણને ચારિત્રાચારકલીષ અનેતેચારિત્રાચાર વળેસહીનપોષ્ટલે ગાંગમીત્રીઅનેવ્રજ ગુર્મીનેગેમહીતણો
છેકેમળીયાનપટલે ચિત્રનુંસ્વસ્થપણુંતેને ધિયેયોગકહેતોહ્યાપાર વળેસહીનપોષ્ટલે ગાંગમીત્રીઅનેવ્રજ ગુર્મીનેગેમહીતણો
ચારિત્રાચારકેતેમાં વાંચમીત્રીઅંતે ર્યાપાપાદિકત્રાણથી. તેમાંમુસ્યગૃષિવદ નિર્દોષસ્થાનમાંગંદ્યા માધુર્યવાધ્યાયાદિ
ધર્મક્રમકરવુંઅને જ્ઞાન, જ્ઞાન, ચારિત્રતેની શુદ્ધરૂપમેઆવદપકાર્ય મામથયેમેનેભાગલ કહીનુંવ્યાપિધિવંદ ગગનકરતુંતેશ્રી
મદ્રસદુસ્વામિષ કહુંતેકેઆવદપકારણ મામથયેમેતેમનકરવાને ધિયેર્યાદિકગુણ આગ્રાનિત્તવજ્ઞાનેઅને મનાંતપવામાપુને
ધાપટેવળથીજાને ધનનાથી માટેપૂન આવદપકહીત્યારે કોઈદોષકારેતેકેમાપુષ નવકલ્પવિહારકરવું તેકેમકલંકિત ? તેનો
હત્તરપટેકેતેવિહાર વળદદુગ્ધગજનુંકારણએપેટેધર્મનીશુદ્ધિઅર્થમેછે તેકલુંતેપ્રાચારંગમધનાથીજાપ્રત્નસંધનાથીજાપ્રધ્યા-
વનમાંથીજાતદેશને ધિંવકેત્રેમાધુક્ષિતકાલ, હલ્લ કાલનોત્રિંપદ સ્થાનર્વામામકલ્પપૂરો કરિંનઅનેર્યાકાલમાં ચારાગસનુંઅ-
તિક્રમણકરીનેતેના તેજસ્થાનમાંકોઈ કારણચિનારેતોપમાપુને કાલ્યાતિક્રમદોગનોતંત્રવધાય. અનેતે માધુક્ષતૃવદ્વાંવહારકરી-
નેઅથવાવર્ષાકાલ અતિક્રમણકરિંનિવોત્રી ગળાપુષ્કમામ અથવા વેવ્રજમામરદ્વાંચિનાપૂરું સ્થાનર્વામામકલ્પકરે અથવાચાંમામુ
કરેપટલેવેગમામનું વ્યવધાનકર્યાચિના તેનાનેસ્થાનમાંધારીરહે તોતેસ્થાનઅપસ્થાનક્રિયા દોગવદ્દુષ્ટપ્રયાયછે પટલેતેસ્થાનમાં
રહેલુંકલ્પનુંનપીપ્પ તેનીટીકામાંઅર્થકર્મોડે. અનેશ્રીકલ્પમાપ્યાદિકમાં વળપુષ્કમાસથીઅપરેરેનાં માયોશ્ચત્તમાઅથાયઅને

दोषपणउत्पन्नथाय अनेकारणनेःएतत्केरोगादिक कारणमात्त्वथयेसतेनिवाम करवोपेनोषणीयननाथी भिक्षादिकग्रहणकरे, तेनीटीकामांपण कष्टछेकेदोषण्टले शुद्धस्थनीसायेस्त्रह वंधायतथाप्रतिबंध थायदत्त्यादिकदोषप्राप्तयापछे अनेग्लानपणुं, उपद्रव पणुंतथाकोइरागादिकना द्वेषप्रमुखकारणउत्पन्न थयेसतेनोमामयकी अधिकपणरेहुंथायनोअन्यअन्य स्थानेनिवामकरतेभजन भिक्षापणकरेस्वंधीलादिक पणेतमजकरेन अधिकरहेचामां विधिनोपणविशेषकरवाने विंयउद्यवधाळांथाय तपोविधिनीष्टुद्धि फेरअनेद्रव्यादिकर्मा मतिवत्पणुंजगायतं। नानाप्रकारनदेचापांविहार करंअनोविहारनकरवानां आमकारनादोपछे, मतिबंध- पणुं, लघुपणुं, लोकोपचारणुं, देशज्ञाननुं अभावपणुंने ज्ञानादिकनीअष्टुद्धिपणुं इत्यादिकदोष प्राप्ताथागछेभर्त्तविहार पसर्माणसर्वेगुणरुपभावना करीलेंवीअनंमाची आश्रितेनांपमकसुंछेहे जोपणमहाजगदितास्त्रीभोने अधिकनधीनांपण नित्य विहारकरेगतेनंमने आमकारनादांप उत्पन्नथायछे सार्धी(मांसादिकनी पेसीसरस्तीछेभार्त्तनिवाम स्थाननयायोग्यभिक्षातेनुंदु लंभपणुंथायपदत्तारणवहे अवर्पाकाळनंविष(चोमासुविना) एकस्थानमंविषेवासरहे तेनीटीकामांआनकारनो विशेषछंरुसा- ध्यीतोर्मांसादिकनी पेसीसरस्तीमयनंपण अभिलाषकरवायोग्यहोयछे तथातेमनेयोग्यनिवामस्थान दुलंभहोयछं माटेसालोक्त गुणरहीतस्थानमांअथवा दोषयुक्तस्थानमांरंवाधी मवचनेवापयागइत्यादि घणादोषउत्पन्नथायछे एनाकारणमाटेनेमने अवर्पाकाळमंविषामरंइयानी आडाकरेलीछे अनेवेमासथी अर्धी(कएकजगाएरंइतो तेमनेपणयायिअनमाप्त थायछेअनेदोषपण घणामात्तथायछंअने कोइकारणमनेएतलेग्लानपणुं सनेनिवास, भिक्षातेनेवणो यतनाचीग्रहणकरेअने विहारकरवामांकसुंछे केनंतरंगमनकरवाधी नेचीजराअवस्थाप्राप्त थायछेतेवीवीजाधीनगी माटेकायकलेग्रहणनपअने नानामकारनापरीपइ, उप सगेसहनकरवाइत्यादिक गुणपणछंमाटेइयामपीती आदिंविधिवहेगापुष्पधनी दृष्टिनेअर्थेविहारकरवो अनेइयामपीतीनंन-

[illegible]

કરેછે કે પ્રાનેશ પોષાઈત્યાદિ માનવાસથયેમને જમકેઠાર શ્રમિયાનાંદે પમવચ્ચુંછે નિવર્તનુંપણો તનોવોઝેછે કેતોફળ મારી
 ત્રાનિમવતવરેગુરુચનથી. પમવચ્ચુંછેઈત્યાદિમાયા મનેત્રેમકેરનેગયાને અર્થેઅપરિચયવાઝા સ્થાનમાંલોમનો પુત્રાદિકનેનિવે
 વ્યવકરેછે કેઆપારો પુત્રનર્થીઅનેદુષ્ટનો પિતાનથીઈત્યાદિ લોઅથયેમનેત્રેમ કેકોફરવાણિ રૂ વારકુંવૃંચવાયાદિક વસ્તુનેઆ
 સોમાફંછેપમકરેછે ઇત્યાદિ હાસ્યમાસથયે મનેત્રેમકેહાસ્યવિનોદમાં મામત્કવળેકોઈતેવકારના કુલીનપુરુષનેપણ આનોફુલર-
 શિતંછેપમકરેછેને અપમાસથયેમનેત્રેમકેકોફર તેમકારનુંનકરવાનુંકામ કરીનેવેઝનેકોફરછે કેતેનેઆકામકવૃંછેતેમનુંછેકે
 નઈત્યારેતેવાંઝેકેમૂનો તેમતેવેદેવમાંજ હનોનઈઈત્યાદિવપરવણું (વાવાઝવણું) તેનેત્રેમકેત્રેનાંનાપણ પરીવાદાદિકનેનિદા-
 દિકનેવોઝનોમારેછેને ચિત્તાનેવિવેષ્ટેઝ્ઝીકથાને નિવેઅહોંઝીનાકટાયાના વિશેષકેવાસરમછેઈત્યાદિ પમવિકાશાશનરનો
 અર્થતેનીટીકામાંકયોછે પમકરેક્રોધાદિકનંનથા રાગ, દ્રેગ, વાત્સર્ગ, મોદશ્રાદિકસ્થાનને ચોંતનેમાયામોલવી તેંકરુંછેકેમ-
 સ્થાનેમદશચારગ ચોલ્ટ્રેઅનેમદ્ધમાનને મદશમિયત્કરુઅંબેયોનાની શક્તિમાયાન કોવકરયો પમત્રેજાળેતેવોદત કહેવાયછેઆ
 તમાપમદશાચમદશકંદનો વાચનામકરણને અનુકૂળિયમાગણકદંનો ધોડુંચોલ્ટુંનથીવળવોઢા કાર્યનીમિદિધાપછે. તેદશવે-
 કાઝીકેગુપ્તનારેલ્લા વાચયત્રાંદિનામા અધ્યયનને વિવેમનિવાદનકરેઆપના અરુદ્ધચોલવાવેનુતયામર્મ માવણકરવાવણુંઈત્યા-
 દિકદોષરહીનાનિર્દોષ માવણકરનામ અધ્યયનથીશીકરીષ તેમાયાસથીશીકરીષ તેકવુંછેકેમધુરવણું, નિપુણવણું, ધોડુંવણું,
 કાર્ગમાંઆવીવેરેટું, અંગેગંરહીમઅને અનુચ્છઅનેમયમયુદ્ધર્ષક વિચારેલુંઅનેમર્મતંબુકઅનેત્રેથીપરને દુઃસ્વનધાયમનેત્રેથી
 પ્રાણીનોવપનમાય તેનેથીઆત્માઅંજનમાં નવંદણતુંગીતાર્થપુરુષો માવણકરેછેમાયાનું સ્વરુપદશવૈકાલિકનિર્ણયિકાદિકપ્રયો
 માંઆમકરેકરુંછે. ત્રેમકેમાયાચારમકારનીછે. ૧. મત્વા, ૨. મૃત્વા, ૩. તત્પામૃત્વાઅને ૪. અસત્તામૃત્વાપણાર પ્રકારનીમા-

જોગાકરી. ૮. અનોંધગ્રંથી. એનાંમાંપ્રગ્ધ કર્યાંવિનાકરેવીનું, દિશ્યાંદિકર્ત્તવ્યે, અવગણનાંકાર્ગમાંથીવેદ તનેદુંગુકરે
 એમપૂર્ણતેપયાઈવર એમકરેવુંએઅનોંધગ્રંથીતાકરી. ૯. અધિગ્રંથીનાનેવિષેઅર્થનું પ્રશ્નકરીનેતેકરી. ૧૦. અધિગ્રંથીના
 રીત, યજ્ઞાદિકનીવેદે. અવગણનાંકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે
 કરી. ૧૦. તંત્રયકરની. એ એનેકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે
 વા, ગુરુપ્રત્યેકરની. એ એનેકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે
 યાનીતેમકરની. એ એનેકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે
 કરી. ૧૦. તંત્રયકરની. એ એનેકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે
 વા, ગુરુપ્રત્યેકરની. એ એનેકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે
 યાનીતેમકરની. એ એનેકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે
 કરી. ૧૦. તંત્રયકરની. એ એનેકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે તતેદુંગુકાર્ગમાંથીવેદે

वापयंतीतीनेशुद्विषावसाधुबोले. गत्यापराणेपोदानुकारणहोयतो तेनुंमत्पणनबोळुं. तेकर्म्युंछेहेपरनेवीहाकरनारपुंमत्त
 वपनपणनबोळुं. लोकलोपणसंभ्रमावळे तेतगरावासत्यभाषणथी कोपिककृपितहंगया अनेजेमन्यराणीनिधियं पन्नेवीहा
 धामपुंभ्रजापरांतेजगाए भोऽपणेरोवुं. अपराअन्यपकारे मारुणकरबां अनेजेवचनबोळनामांकडुं हांयपरंतुवरेजामेहि-
 तकारकरोयतोकरायनो परिप्यागकरानेभर्ये उवदेशादिकनीपेंडेकरुंनेपुक्तछे, तेउपरभार्यवचननुप्रमाणछेके परपुरुषरोप
 पासोअपरापुंनेपोवपापोलोपण दिवकारकभाषाबोळवी. केवळेतेभाषाभात्यानेगुणकरनारीछेमाटे वळीगास्तमांकडुंछेकेहितराणी
 अरणकरराधीओपणसर्वने एकतेपणेश्वरदृष्टयज्ञोनथी. सोपणभनुग्रहयुद्धिवहे धर्मकंहनारनंनांएकानरणे श्रेयधायत्रछे ए
 मरारोराण, द्वेष, मोह, मातंग, अदकार, कडव, हास्य, तेनुंमकाउकपुं पणवचननबोळुं. तेकर्म्युंछेकैविकपानो, विनोदना-
 यानो, अंगरभाषानो. अनेअभाषवभाषानो, तथादेअनेअनिष्टछे एवीभाषानो, अस्पष्टभाषानोत्यागकरवां. नेमांअवाक्यभाषा
 एउतेअपोमकारमहारत्यादिक अपणन्दोभावेछे तेभाषात्राणवी. एवकारेभाषासवीतीकरी. ॥ पिढाविमुद्धिआदिकग्रंथमां
 कहेउभाषिताप्रमाणेविंशे ४२ दोषेदेशवद्वारातनावाक्यपयादोष तेजेकरीनेनदोषामेवृथनेनवकोटीविमुद्धपुंभ्रजनान आदि,
 आहारनेनयागोपिकअनेभौपवरीक एवद्वारातनाउपवीने अनेदोषराहीवृथाविधासनेमुनिपुत्रदणकरवां तेपुण्यासवीतीकरी-
 ए. तेकर्म्युंछेदोषलापणवकाहती मरेवणा, ग्रहणेवणाअनेपरीभोगेवणा. अनेआहार, उपवीअनेशुटयानेनोवणे आययप
 पानीविमुद्धिकाथी. तेसंपिंडीगेवचननेविंशदृगम, उग्रवादवरादोषनोनयमपयागोनेचेवत्यानकरवो. एउळेआवाक्यदोष,
 धार्यदोषरत्यादिक दोषगेवत्यागहारो. नेवीभीप्रद्वेगवचननेविंशे धंदीवादिकरोपनोत्यामकरवो. अनेवरीभोगेवणागेनेवे
 योगनारिपवुंउप १८८ एउदेत्याग्यद्वारापुं अनेभंगारअनेपुणवेनुं मोहवीवमां अंगरगवचनछे. माटेपुरुषण

[illegible]

यंथीछंतेष्टसभारोपणकपोत्पारेआथाकर्मिकवृत्तसंबंधीछायावीजाभंगमांअन्यनेअर्थेवायछे. पणमाधुनेअर्थेजेछागानधीयनी.
माटेतेवृत्तनीछायापी येमनुमाधुनेकलंछे. आपकारनोभावाधंछेकेमाधुनेअर्थे वावेळुंकेळप्रमुखनुवृत्तस मनेअगरेफेउनिष्पसधाय
त्यारेतेमाधुनी सत्ताछेनेनोत्यःगह्मनि आन्ममत्तानामंत्रधकरनेनेकलेनोह तेनेकळपणमाधुनेकल्पेछाया कल्पनेमासी
नयाइ । तेछायातर्थाप्रकारेमाधुमत्ता संयंषवाजीनधीकहेवानी. केयंकमाधुनेछायायायेवेवानिामचेवृत्तभारोपण कल्पेनधी.
षलीनेछायाकेवळवृत्तसाधानित्तनधी केयकेसृष्टिनिामत्तवाजीपणछे. छायापहलेनीमंत्रजग(उनहकावेइ बीट्हीनियमीतकांला
देसमारहेलीइयामपुद्गळरूप आनवनाभभावइछे एमकार्गीतेछायासूर्यनाम अन्वयभनव्यनिरंकणान अनुसरंछेपणवृत्तन
अनुसरतीनधी. वृत्ततोकेवळतेनुंभानिामेतेछे एछायावेइजकाइमाधुंदापपायनानी. छायापुद्गळनंवेत्तपुद्गळधकीभिक्षपण
छेमोटेवृत्तसभआथाकर्मिकदेवापछे तेमाथाकर्मिकगणाएतवृत्तनीनोचंरहंकांकटलाक प्रदक्षोपरायलाछेएवनाणवूं.छायानुआधा
कर्मिकपणुंरुहे सतेमानःकाळनेमंव्याकांळने अतिसयलांरीयंघलीछाया तेनीसांधमंत्रवराभुंमंत्रपुणमामयंधीनिवामादिक
पणदुपितयाव. एवातभागमयापणनधी. मांटेनेआप'कर्मिहीछायानकरेवाय एवाप' एविकमूत्रयोनेसूत्रनीवृत्तमांछे आजगा
एओधिकउपधीजीनकल्पीकादिकनेत्रपुंछे. तेकपुंछेकेअधीसाधुनेउपकिवाथायछेनेउपकरणकहेछे तउपकरणकहेताइपधी
वेप्रकारनोछे १.ओधिकअने २.ओपप्रहीर एनाचंभेदछे तेमाओपएटलेमवाइसामान्यगणसदायायउ कहेतापपरमादराहकराने
साधुप्रहरणकरायछेतेओपिककहीए. अनेउपकहेतासमीवेसंयमनीवृष्टिनेअर्थेजवस्तुनुप्रहरणकरउ तउपप्रहरणानु नतउपप्रहरेम
योमनेनुंतेओपप्रहीककहीए. एटलेकारणपदेमनेमंयममात्रने अर्थेजेप्रहरणयायछेनेओपप्रहीकजाणतुं पणमेनित्पहायेतनजाणतुं
तेमांमौधिकउपधीचिमकारनोछे. १.गणनाआभीभने२.प्रमाणआधी.तेमांगणनाआभीतेएक,वे, प्रणभादिकछे तथाप्रमाणआ

[illegible]

करेणुते. इत्यादि कथेन कनकानां त्वरीप्रवण्यारणादिति विधिः. धनेश्वरी, यमु, पंडक आदिनामं पश्यी रशीतवमभीप्रदमादि
 विधिते. तेनोवादीपेककनकानां करवो विनेषमभीपुरुषो धीकन्यमाप्यनुभवमाह न करवुं, पंडकं यभीविनेषेनाजतो. एतदां
 एवमागमीभीभीनी करी. पूर्वकंदो जंभीगिक, रमोहरणपुण्यवलीकादि अनेभीपयग्रहिकर्मभारोदं द क मादि. एविनाभीनुपन
 मेकाप्रयोन्नविज्ञरभी मागमंयंयुंकोष्ट, काष्टभादिनेसुंकोष्टोइ मतिस्तेमन करी इत्यादिकर्माप्रवण करवुं तेमजग्रीध्र आदिकर्मा
 पूरुपुं. पंडकं यंयंयुंनंमंमो गम्य कर करे रतोहरणादिवदेयलभी मपार्जन करीनेप्रवण कररी. एवमन्यमाग कम्भी. कंयहे
 एनक, कंधु, किंटाकादिकनीदिमायाय मधीपंयमनीविरापनायाय, कदापि विंसीमपुननुगं वदनथाभी आभिविराधनादिक
 दोषनैमंयवच्छे. एमकारं आदाननिसेपमभीनी करीछे. तेदपर मांयंयवच्छेके भीरक धनं भापप्रहीक येमकारं नुंभादिक मनिग्रहण
 करणीनीकळनो भायकारनायि विनेनाहे. एषुपुनहेमोइपदीस्तेमन करी मपार्जन करीप्रवण करे, मुकं, एनेनाहेममीनीवाजोमुनि
 निरंतरयाय. पळीगगरीनापत्रभीमभायुंयभी नर्यानांनंमार्जेछे तेनेभीयनेविदेयानभी हेगीनम ! ए-स्यकनकारेमाणं एण
 मरुतायारपयझाणांनंउंछे अविमंकोमळपरीमपार्जन करी वृष्टि आदि नंमपार्जन करे. गंधीगुहम, यादर, एवाभीवनी
 एमारमाप्रवण विगपन. नगाय. यग्रादिकनीपयमनेलेयनातेमपार्जन कररी. मेधीवायुकायपुनभीयनी लमापयनं रारापयान
 पाय. मपार्जन मनेमथिलेयना एनेनुंतीचदवानेअर्थन करवापणुंतेपाटेनेपेजमाए मायुपयनेलेअरमादपलेयनुं. तेकपुंछेहेम-
 भिलेसुननेकरनोपररवाजांरंछे तयादेमभीवाजोकरेछे तथायतपरचपानभाणंछे ममापेनिवंचिछे, मंचांछे, एदंहेवंगंछे,
 भणवेछेनेपृष्टि, अष्ट, तेन, नाय, वनस्ताति, यमु, एउमकारनाग्रियोनो निरापकथायछे पयतारंमरीरंमुमपार्ज-
 नमनेमनि लेमनादिकनेविं छेपुनतात्यादिकनेविंपेपणमपमादपलेयनुं. एमकारेपोगीआदिकनितेपमभीनीमंयुंयथइ. एने-

કરી, પચ્ચવશારપરીકરંશાયછે, નેતલપીતોતેઅમત્યછે, કેમકેતેત્રેવુંચિત્તરૂપે નેવામર્થનો પ્રયોગમેયોડે. જેતપાપમાનૈવનો
 પટછેતેચાલોદિત્યાદિકરે મતોચિત્તનકરનારને અમત્યામૃતપાપાપા, પૃથ્વ્યવશારવેત્ર અમત્યામૃતકરંશાયછે, અમત્યાતોઉત્ત-
 રવાનીશુદ્ધિપૂર્વકછે ઘોટેઅમત્યનેવિષેઅ અંતરમાવયાયછે, નેતેથી અન્યનોમત્યેત્રેવે અંતરમાવયાયછે, તેઆત્માનામનનુંનો-
 વનકરતુંનેગુત્રીકરી, તેગુત્રીઅણમકારનીછે, માર્ત, રોદ્રવાધ્યાનનેઅનુમરનીરૂપનાકરવી હત્યાદિકરૂપનાત્રાકીરીમપ્ત-
 યમમેદયયો, નેદાગ્રનેઅનુસરની, પરલોકયાદિતયાપયવી, પર્યાધ્યાનનેઅનુમરની, વાચસ્પરીળનીમેદીપ્રોમેદયયો, અનેકુ-
 ઘટનેઅકુલકલ્પવીમનનીશુષિને રોકવીતેત્રિરોપાવસ્થામાં યજ્ઞેવીઆત્યાની આરાવયાછે, પૃથ્વીનોમેદયયો, નેકલુંછેકેરૂપના
 જાલપીરીતેસમવળાનેવિચરેલું, ૨ નેઆત્માગમ, ૧ પુરુષેમનમેમનોગુત્રીકરી, ૧ હા પ્રાપ્ત્યાન દ્યારમકારનુંત્રે.
 અનિદ શબ્દાદિકનો મર્વકાંડે અત્યંત વિયોગયવાની વિતા ૧ ૧ પ્રથમ ભેદ નાળસો પુમકોરોગાદિવેદનાનો વિયોગક-
 રવોપવીવિતા ૨ અનેરુદ્રવાગ્દાદિકનું મર્વકાંડે અત્યંતયોગનોઅધ્યવમાવકરવો, ૧ નેદિવ્યમોગનીશુદ્ધિને તાગ્યાદિકનું
 નિદાનકરતુંપૃથ્વીઅમ્વવસાય, ૪ હરેરીદ્રુપાનપણપ્રકારનુંછે, ૧ દિવાનુબંધી, ૨ મૃત્યાનુબંધી, ૧ સ્નેયાનુબંધી, અને ૪
 વિષપસંરસાણઅનુબંધી ૪ તેમાંઆયનોમતિક્કોપાદિરહે લાકુમત્યેવેવકરવો. અંકનકારંપટલેદામદંતોદિત્યાદિ. અને ૪
 રવોદિત્યાદિકનેવિતા ૧ અનેવીમોમેદ, ગુમપવાનેમમ્વપુરુષો તેનોવેગદૂધૂતપવોનેવપાનકરવો દિગ્યાદિવાણિનુંમળીયાનકરતુંત્રે
 ૧ શારકાપનરશ્યાનીવિતાકગવીતે, અનેશબ્દાદિવિષયમાપવાને અપશારદાકરવાને અતિવિધામકરવાને ઉપપાતકરવો,
 પૃથ્વીવિદિવેદેદુર્યાનયાયછેતે, ૪ આર્તરોદ્રધ્યાનનોપરીત્યાગરૂપ પ્રથમનીમનોગુત્રિનેવિષેઆપણમનોગુત્રિ
 છાસાનમુચ્છછે તેઆમકોરેછે પગાયાનોઅર્થ સંરંધકેત્રામંકરતેપનસંરંધીછે, અનેતેદુપાકંછુંકે આપણમનોગુત્રિ

महाबल, उच्चार, नेत्रेण भेदेन जगत्पानेन मोक्षमार्गस्योदितया परीक्षापन करवाने योग्य ज्ञेय भक्षण, पान, इत्यादि माहार, यन्त्र, पात्र, इत्यादि करेन दरीत, बीज, वनक, बेलु, किटकादि दरीत एवाभने अचिच एवायं हलिमांसाधु एयन नाभी परीक्षापन करतुं एतदेत्याग करतुं. ते यतना आमकारे आणवी. मूत्रमज्यादि कनयो दुयो हुं नुदा लूत मदे शमां त्याग करतुं. जे भने नो मवाहन थायेने तत्काळ मुकाइ जाये ते बीरी तेने नुं उत्सर्जन करतुं अने भक्षनादि करतुं तो भस्मादिकनी संयाये मदन करीने त्याग करतुं. अथी किटकादिक गोविषय न पाय. अने वस्त्रादिक नु तो बीजुं ही पुण्ड्रकरी जे मसूर इत्यादिक नाध्यापार्यांन आये परीरीने दोष रहीत परत वतुं उच्चागदि थंडी छिना गुण आमकारे भाग्यमो कळाउं. अनापात एतत्तेज्यां बीजानु आरतुं अतुं नयीतया देस तुं नयीतया ग्यां उपयातया एतुं नयीतले उच्चाहन पाय एवास्यान मीतया सपान एवास्यान मीतया तुं जां द करेन हां के सास्यान मीतयां विजी मयुख न दमे, किटीकादिक न पल जेतया आविरकाळ के रखा एवा अग्नि भादि बंद मातु करे त्या एवा स्थानमां उच्चारादिक नो त्याग करवो. ते कृत्रु रद काळ मीतयां जतुं. बीजा काळ मीतयां पित्र आणतुं. अने स्पर्शी खनुं स्थान विदरी जणं जयन्यवी एक हाय मया ने धने दूर अत्र याद होय, दूर होठ उतरी मवाय एतुं होय, अग्नि भादि कना ताप बंद मय्यपणे चार भागळट हुं मातु कर होय ते वण मना सहाय एतदे पणुं दूर होयने आमन्न पणुं पणे ये मकास्तुं छे. द्रव्ययी तथा भावयी, वेप्रीद्रव्ययी मीतयां पणुं तो कां होटी पासे होटी होटी आगळ परीक्षापन करतुं ने भावयी आमन्न पणुंनो भति वेगयी जने तेनो त्याग न करवो, षोडशवीत दवा स्थानमां त्याग करवो अने व्रत, आण अने रीजं नंतर हीन एवा स्थानमां त्याग करवो, एय कारना विधि बंद परीक्षापन करे सने परीक्षापनी कानाये समीती पांचवी ररी, एवं चण मुष्टी ओं करछे, ते मीतया नो गुप्ती वेपन, सत्यादि भेदयी पारम्य करतुं छे, ते कृत्रुं छे मया पना सुत्रमां, १ सदृमूत्र वस्तु नुं चितन करवा मीतया पर एतुं जे न सत्य करीए, ते तयी बीजुं जे भस्मप करीए, अने पारही मयुख दस बंद विमोचये अने पणो आमो पाळ बर्ना दसो पयो आमो कवन छे एय त्रे चित वतुं ने मस्या मूत्रा

क्रीए, एवमवसारपरकीकरवाये, नेतन्वधीनोनेममपणं. केमरेतेनेचिचरुणंते तेवाथर्थनोभोगमेमांटे. जेजगाएभाचैवन्नो
 एटतेनेआचोहत्यादिइं मनेपिजनकरनाराने अमरथाष्टयाभाषायह, एवणव्यवहारवेडेन असत्यामृताकंहरायते, अन्यथातोउंते-
 रवानीडुंदिपुंकरुते मांतेअमरपनेवियेन अंतरमाचथायते, नेनेधीअन्यनोमत्येनेविये अंतरमाचथायते, तेभाषकारनामननुंगो-
 पनकरनुंगेगुपीकरीए, तेगुमीप्रणमकारनीते, आर्त, रौद्रएवाच्याननेधनुमारीकरुपनाकरवी इत्यादिकरुपनाजालीरहीतंपम-
 यमेदययो, नेजाग्रनेधनुमारी, परलोक्यादिइतथायएवी, पर्यच्याननेधनुमारी, मारुपस्यपरीजतीनेदीर्घांमेदययो, अनेकु-
 वळनेमकुडळएवीमननीशुभने रोकवीनेनियोपवस्वामां घटेएवीआत्माणीआराधताते, एवीनोभेदययो, तेकपुंउंकेकलपना
 जालपीरहीशनेमपणानेवियेरेस्तुं, २ नेआत्माभय, ३ एवनेमननेमनोगुप्तीकरीए, १ इहां भाषेच्यान व्यापकालुंजे.
 अमिष्ट घाब्दादिकनो सर्वकाळं अत्यंत वियोगयवानी धिमा ! ए मयम धेद नांजचो एमकारेरोगादिदेवतानो वियोगकं-
 रवोएवीधिमा २ अनेइष्टएवाघ्नादिकनु सर्वकाळेमत्यंतसंयोगनोअव्यवसायकरवो, ३ नोदिव्यमोगनीशुद्धिने राग्यादिकनु
 निदानकराएवोमरुपवसाय, ४ इंदरीद्रूपानपणचारमहासुंते, १ हिंनानुबंधी, २ मृत्पानुबंधी, ३ स्नेयानुबंधी, अने '४
 विषयसंरातणधनुबंधी ४ तेमांभावनोअभिक्रोयादिरहे घाब्रत्येयेवेपकरवो. अंकनकरापुंएटनेदामदेवोहत्यादि. अनेदंसंयंक-
 रवोहत्यादिनेधिता १ अनेदीर्घांमेद, शुभएवराजनेमम्यपुरुषो तंनेवियेगदूभूतएवोत्रेयपागकरवो इत्यादिवाणिनुंमणीधानकरगुंते
 १ पारकापनहरतानीधिताकरवीते, अनेअष्टादिविषयमाषरांने अपचारसाकरवाने अतिरिभासकरावीने उपपातकरवी,
 एप्रेपकरनारण, एवीबुंदेदेवदुर्षानपायते, ४ आर्तरीद्रूपाननोपरीत्यागरुप प्रथमनीमनोगुंमनेवियेप्रापणमनोगुंमने
 साणगुंएवठुंते तंभायकोरेते एमायानोअर्थ संरपदेव्यांतकरवोमनसंबंधीते, अनेतेदुपाळंतेके आपराणपापयो, एमकारेनेकरुं

मयीतीर्थेति तत्रादि गुणगुणयत्नीनीप्रमाणं कर्त्तव्यं एवकारवचनं गुणीनरी. ७ कायगुणीपणवेप्रकारनीति. १ कायनेष्टा-
नीतिनिरूपणकरणीति. अथोपादयमात्रं योऽंति विधिरेकायपेष्टानोनिगम करवोने. २. अपेष्टीकायपेष्टांतिदेव, अनुप्यप्रनेभिर्गुण-
नेन करवोनेति भवेन भारतायनभनेनन इत्यादिमान्यमवेदनीय एवचारकारानीतिदमर्ग अनेपरीयदेनेनो मन्त्रिमात्रभेदेने
व इत्यप्युक्तो मने न्यायमात्रं अनेचभोरदेवो अथवावेदो अथवा एतेषो, अथवाक्याते वेदायनेवेष्टामागुने कायोरतनवेष्टे अथवा
अन्यमन्त्रिरागमी त्रैलोक्यजगत्तुल्यो निभेनेनकरननेनंथा चंष्टानोपरीहार करवोने. १. नेदनीनोदायनभेदेने, वेष्टमाने
विने, दृक्कागोविने, आशानेविने, मदनभेदेने, स्थानेनविने, स्थानेनविने, स्वयंदृष्टिपयनेन कायनेष्टानोपरीहा-
रकरवोनेतागपेष्टा नियमरहिण. २. नेमादयनकर्मभेदादिने विवेकजाणयुं, पणदिक्कमने विवेकजाणयुं, माटेरान(रोमी) अने
मागंनोभावेदो अने पृथग्गत्यादिक्कमनेदनीने मन्त्रिपणपरिष्ठापरोरनो एवागकरीदृक्कनेपृष्टीने प्रमाणगुणकयमतीने विप्रेष्टविनेनोद-
प्रमाणनकविपेष्टागो, पादपेष्टाएवठोक्की नेत्रपरपाथगीनेनदसक इदंननगीपादेमहीनजरीनेनं दुगवर्त्तकारगोहरणपदेममा-
नंनकपीभनुडावरोता मन्त्रागमादिदृक्कनेपठन व. यतिविचनमन्त्रार कहीनमानाधिकगुप्रनेनेने कथंष्टेदयाहायनुं उष्टीकुंनेने
अनेकायपमादरांति इतिच. जे. जे. पु. कहीनी देवभाकाद्यमापमायुंति त्रयांनेने प्रथमाप्रमाणन करेलीपृष्टीतत्त्वमां भापनक्याते
यारजंनेदरांति मन्त्रीमन्त्रांनपमादति अथवाचारयामंकोच एमादरांतिमयप्रमाणे प्रमाणनकरीष्टेसंदनदक जेणप्योअनेउ
द्वयमंनकायनेदिने दृग्गवभीवीधीमपाठनं कर्त्तुंष्टादीरंनेचनं अलंभदिप्रनधीनिद्रा नंष्टर्वादिनेमृ. प्रमाण युक्ततो यमतीप्र-
जगत्प्रमाणगुप्तिनो मदेन, मन्त्रागमायन एवागापुनेगपरिहवानुं मायष्टेदेसकळप्रकाश पुरकतेनहोगते. तथा वेष्टपुनेनेम-
देदनेविनेकरवोने इष्टेपुनेहोमंनेनपवेदो नरेनेनंनोहरणपदे प्रमाणनियमपरिनिपद्याने (भासनने) पापरिवेष्टभने वेष्टेतेतपण

લાંબાંકાપણેજ પ્રકારકરેકેવર્ષાકાઝમાં પીઠાદિકનેવિવેસવાને કહેલીસમાચારીપ્રમાણે ઘેભેઅનેદંઢાદિકને વિવેનિષેપને
આદાનપટેલેમૂકવુંને લેવુંતેપણજોરને,મમાર્જીને કરવુંઅનેગમનપણ આવડ્યકમયોજનવાઢા સાધુનેચારદાયમમાણે આગઢામુ-
દેશનેજોરનેવેમેઅને તુલ,સ્થાવર,જ્વામ્યાળીની રસાકરતોત્વરાદિત પગનુંયાપનકરતાસાધુને પ્રશસ્તછેઅનેરધાનપણ લખુંરેહવા
રપટેલસળેનેનુંવુંછે અનેઅવઘંખાદિક પટેલેઅ.ઢાંગણતેપણ ખીંતમુછેનેજોઈ મમાર્જનકરીનેતેપ્રદેશનું ઓઢીંગણકરવું અનેદંદ્રી-
ઓનુંપોતપોતાના વિપયમરેયેધ્યાપારણ પણરામેદેપાદિપાપ રેતુવાલુનધાયેતેમકરવું ચુક્તછે.તેયોગશાસ્ત્રમાં કમુંછેકેલપસર્ગનો
મસંગમાસુધયેસતે પળકાયોત્સર્ગવાઢા મુનીષશરીરનું સ્થિરપણુંકરવુંતે કાયગુભીકહીછે અનેશાયન,આસન,નિષેપ,આદાનઅને
ગમનતેનેવિવેજે ચેષ્ટાનોનિયેસતેવીઝી કાયગુભીકહીછે. જ્યારે કાયગુભીજાણવી. અહીંઆસમીસીઓ પ્રવિચારરુપછેઅનેગુ-
મીઓતોમવિચાર અનેઅર્થવિચારરુપછેઅને પ્રવિચારતોકાર્યીક,વાર્ષીક, ટ્યાપારરુપછે. કુશલઅનેનિર્દોષરસ્યાદિ ગુણેસહીત
વાળીનુંરુચારણ કરવુંતેસમીતકહીએને ગુણપણકહીએ.અને ગુમીનુંપ્રવિચારરુપણે પળઅભિધાનછે.મોટેસમીત તોનિયમાપગુ-
સજછેઅનેગુણતોસમીત પળાનેવિવેનિયમાએ વિવરૂપવાઢેછે. જેઢાયવાળીનેરાંકીને શુભમનનીરૂદીરણાકરેછે તેપ્રકામ્પનવાઢો
પર્મનેવિવેરોયછે. તેગુણરોયપણસમીત નરોયમોટેસમીતનું પ્રવિચારરુપણછે. અનેજેકાયવાળીને રૂઢેમકારેજોરેછેતે ગુણકહીએ
અનેસમાંતપણકહીએ. તેકલ્પમાપ્યમાંવડુંછે કેસમીતનિશ્ચયધીગુણછે. અનેગુણ,સમીતપણને વિવેધવાનાંછે. કુશલપુરૂપવાળીને
રૂદીરણાકરતોસતો જેવાકુગુણપણછે અનેસમીતપણછે. ૧. જેવઢીકાય,વાકુગુણછે તોનિરૂદકરુંછેકુશલ જેણેપંચુમનને રૂદીરણ
કરેછેઅનેપ્રકામ્પન યદ્યેસેછે.તેનિશ્ચેગુણકહીએ. ૨. ગુણનેવિવેસમીતીનો અંતર્ધાવપણયાયછે. તેપણતેજગ્રં-
થમાંકલુંછેકવાર્ષીક સમીતીવીઝી,અને ધ્રીઝીમાનસીવી મધીનીવળરોય અનેવાકીનીકાર્યીક મધીસીઓજાણવી.તેનેવિવેમન,

પ્રવિરૂદ્ધે પુનઃનિરુપણ આમકારની છે કે વાંચીકદમીતીતેથી જી સાકશુભીમાનથી. ત્યારે ત્રિશ્વમાયામધીત મામલેયોરેગ
 માયાનો અસેધીત મલ્લયકર્મયંચ મેન/પછેતેમવાકશુભી પ્રત્યેવળકર્મયંચમેરોતે છે. વ્યવકારંમાયામધીતી પ્રતેવાકશુભી પુનંવંપુત
 વળું રહે છે. અન્ધીનીવવજાગયે મધીતેમાનમકિદેતાં માનવિકતવયોમયી થયેલી છે. જનોમ્યદ્યાર્થપુતેકે ત્યારેમાયુ, જુગા
 સમીતયામલેરયારે શ્રોત્રાદેશદેશદેશ દામયમામકતેનું ધોવાદિકનેશિવેટત્ત્વજ દશેઝાદાદ્વાદિકને શિવેતવયોમી મામલેમલે
 પુનમનોગુભીમાયે વૃક્ષવળુંથાદતેવાથીની મધીતીમોદ્યા, આદાન, નિસેવ, ત્યારઆદિ વરીદ્યાતીકાગનામની તામનેદ્યા-
 થીનિવ્યવજાયેલી છે માટેવ્યવજનું જાગશુભીનીમાયેવૃક્ષવળું છે. માનવિકતવયોગ સર્વવ્યાપ્તિમધીતીને શિવે પ્રવિરૂદ્ધ છે, વાંચ
 મધીતીનેશિવેવૃક્ષવળું છે જ્યોમાવજાળયો. વ્યવકારજાળમાંવેદેશામરીત જ્યેમનોગુભીતેનુંતેનું તાથેવૃક્ષવળુંમાનવું. વૃ-
 આદિવજમયવચનમાત્રા વ્યવકારકદી છે. વૃથીદ્વાદવામીરુવમકલ પ્રવચનરૂપદ્રવ્યાય છે. યાંટકદુંછેકેવ્યવચનની માત્રાતેતેદ્વાદના-
 મેનેરૂપદ્રવ્યરૂં છે વૃષ્ટારિવનુંવધીરૂં છે. તેનેરૂપદ્રવ્યરૂવાથી, વાલ્વાથી, સંશોધન કરવાથી, તાપુનીમાનાથી આટલી છે. વ્યવ-
 શિવેસકલદ્રવ્યવચન અંતમાંશિવાદ છે દેવપરઆર્થવાચય છે કેત્રીનુંત્રેનમામકરું છે તેદ્વાદનાંયરૂપમયવચન છે. તેકેરૂંકેરૂંકયામધીતીને
 શિવેમાનાતીપાત વિરમણમત્રાવળું છે. અંતેતેનીશૃંગત્રેવાં વ્યાજાંમત્રત્રેમાંત્રતેવનાં અંતમાંવાચયેછેમાટે તેમનેશિવેતેનથીવ્યવજાળી

તેકદુંછેકેમયમેને શિવેમવેત્રીરૂંછેને ધીજાનંશિવેનંછેછાને શિવેસર્વદ્રવ્ય છે. જેવાકના તેમજામત છે તેનેના દેશવેદેજાળવાં.
 વ્યવકારેત્રવર્ધથીમર્થ વ્યવજવચનનુંદર્શમામે છે. માયામધીતીતોમાવય વચનનોપરીદારકરવાથી શિવેવચનનું વ્યાવજય
 છે. તથાવચનપર્માય મધ્યવળઆસીસ છે વૃદ્ધેતેથીવહારદાદ્યાંગ નથી. વ્યવવળામધીતી આદિકેનેશિવેવળ પોતાનીચુદ્ધિથી
 આગનાકરનીઅથવા સર્વવૃત્તીવળવૃષ્ટારિવૃક્ષવળું છે. તેયોગગ્રાદ્યમાત્રમુલ છે. કેતુર્વપ્રયોસાવદ્યયોગનો ગ્રંથામકરયેતેનામિય કદુંછે.

मयानधी. तेनेविषेएकपुर्नविमलानामेभावेकमानसदायोन्यश्री. वरुनिमीप्रनेकपुनेवायतीभनेहरवेदभाषान्गु. निष्कभाटवी
पुत्रीयइ. कुरुपनेनमानवायोगपुवीनेपुधिमलानेयमिमीनीहनी. तेपुयिद्वानीकुरुहनी. कोइद्वामीनीपुविद्वोदपुपुअर
वपरअंउनीदेनीनेकोइयापुदिक्कनाअननारपुरुव सोन्योइंआउअंताइराजानीगमपिने. तेवययभनमानीपीगनेनेदगीया.
नीभीयसं. अनेएनेपुदराजानोअभिगमममे. नेषाकांगंदेरनपी. निधेभाकंइयाउरुजाननीपुपिं. एनांवागजोरागी
आगतंमुगल्यकंमुं. एवउयंस्वेनेदोल्पो. एवाणीनयानंमदमानीनेचानोविधयकरीपेपुवनीरयोमलारकरीवदुमानकहा
हतो. तेमिवाइकरवापेम्यपह्यारेमिवाए विचारनयोके तेमययक्तापुरुनीचाणी अन्धयानहीमाय. मोटेकोकराजाने भेटनी
भेटेभाकन्याअपणकरपी. बीताइग्देउना राजातोदंउनिमरहेउछे भवेअमदिरनामने राजाभोतोवागमंरकउं माटेपुतोने
आपवी १ पछीराजापुयपीराणीओनेपुछगुं जागेनेचोदंअंको इयरहीनपुमिने क्रियांरात्रायादकरे १ गगुंरुग्दोय त्याक-
स्तुहीनोपणभनादरोय अनेपुनहोपनो हीगळोऊनोपणयनोआदरभाय भनेहोइकपिअिट्ट एदेउमागागुइगनेनो गगुंरोग
पोंपण अमिष्टमानहोय. कोइजगाए अनंनोपणीमाकहोय गोपननेकाकानांवेदेभापहनीनहोय. मागीरमुपनीहोयनेने
जमाएमामान्यवस्तुनोआदरनहोय. वगुंनंवापुगंभीयावदे तुमयवेउनेउंत्तरपुअग्रमा रमिमपीपीरोय १ गोपनकन्यतया
विद्याथेष्टस्यानगा जंहीपुमोमोहनारगी बीकिपापछे नेवमोरेनोअकीमियापछे. एमावेचाहिने नेदंदीनगलने जंमभेअओ
तेमनेकन्याभापी. वातापअयमिनाद्राशिष्यवयापी. नेकन्यापरप्यो. पंनुअंक्रपुरमदामिनीनीचे कोइनेनोभादरकनेनी. ने
रात्रापणकंपेजोहोय तेमनेनामन्पुगपणनतप. एहदिवमसराएमंअनेकपुंके भागंवेयासपुनछे तेमांनारासपुनेयोमोहोपाए
यमनेमयापछे १ दांरेनेमिथोल्पोके रेराजत्र १ एवाकतांपितानेनववपदे. पिताउनेपुननागुननानेंउरछे वेपेवावापुननाचे.

त्यारिराजापोल्याकें देमथान ! आसर्वपुत्रनेविचे मनेतोसंपूर्णगुणवाळो एकरुपणपुत्रजनातोनीधी. जेममारवाढमांशुसनशोय तेम-
राज्ययोग्यपुत्रनातो आमकारनागुणजोइए. नीति, विनय, पराक्रम, उदार्यता, गांभिर्य, धैर्य, चानुर्य, स्थैर्य, तेज, विद्या, निर्व्यस-
नीपण, यत्ननीइच्छापण, निखोभपण, सुभगता, कृतज्ञता, पुण्य, क्षीळपण, साराकुळपण, पितादिकनी आज्ञामां तत्परपण, सर्व
लोकर मनेमानताशोय पटव्हेमरव्योक्तनी संगानेवाळोशोयत्यारे तेसर्वगुणसंपन्नपुत्र राज्ययोग्यगणाय. एक, ये, ग्रण, चार,
गुण शोयतोपण असंपूर्णपणुं कहेवाय. मोटगुणरहीनअथवा असंपूर्णगुणवाळोपुत्रराज्ययोग्यनधी. राज्ययोस्यतो संपूर्ण
गुणवाळोपुत्रशोयतेज्जथाय. बीज, राज्य, वळ, दान, दृष्टि, विद्या, हितोक्तिएसर्व सत्पात्रमांअर्पणकयुहोयतो घणुंसारुंफळ
आपेछे, अनेभसत्पात्रमांआपेतो तेनुंअमनकळथाय छे. पछीमंधियांल्योके जोपारीपुत्रिनो पुत्रथायतोतेनिश्चैसंपूर्ण गुण-
पाळोथाय. एमकारेसत्सुखपनंवाइयछे. तेमथाननी वाणी वदेमंधिनीपुत्रीराजानेकोइयखनभित्तिनुं पात्रयइकेआद्यामात्रने
विरंपणभशोमांडुंफळछे. अनुक्रमेमुभछे स्वप्नजेने एवीतेमंधिनी पुध्दिनेशुभगभरशो. जेममेरुनीपृथिव्या कल्पवृक्षनोउदयथाय.
अनेजेमछीं१मां मोतीनोउदयथाय. तेमतेगर्भनोउदयथयो. हवेतेनेजेजोहद (गर्भवनीनेजे मनोरथउत्पन्नथायछेते) उत्पन्न
थयातेसर्वेपिताएपूर्णकर्या. दोहदनेअनुसारेराजाए निर्णयकयोके आस्तीनोपुत्रमरुह मोटोराजाथशे. सर्वमजानी भितिरसजेमां
छेएवासमे तेपुत्रनोजन्मथयो. जेमपूर्वदिवापूर्णचंदने उत्पन्नकरे अनेमणिनीपृथिव्येम माणिक्यमणिने उत्पन्नकरे. एमतेणीए
मुंदरपुत्रउत्पन्नकयो. तेपुत्रनामवें उद्युशोहता नेमवेंअश्वयंमपत्तिने जणावनारातेग्रहोछे एमजोनी लोकोपणकेहता हता.
तेपुत्रनोजन्ममहोत्सव अतिपायमोटोराजाएकयो नेमवेंमजाभानंदविस्मयनेपापी. अर्थधीअनेनामयपिण पुण्यमार एवेनामे
मोटाउत्सवधी तेपुत्रनुंनामस्थापनकरुं. पांचपावपाताओए पाट्नकरेलो तेपुत्रत्रयस्या, तेज, यत्न, अने लक्ष्मीतेसर्वे सहीन

दिनदिनदत्ते गृह्णिष्यन्ते अने ७२ कल्याणीयायाप्रणीतीजीवीथी. अनेअनुपपकल्यामी अनुपपपुत्रनेनानुय, आदा-
 न, गीभिर्प, अनेरैर्प इत्यादिगर्भगुणनेगद्वाना स्थानरूपयथो. १२ जराणोयेतहीनछे घाटेमर्त्योक्तने त्रीतिस्मरुद्धे आनाग
 जन्मपूर्वोनेपुत्रनेनोद्देशेगम्यनीदिच्छावाळा यीजागर्वपुत्रांपुत्रनाउपाइर्प्याकी. तेवतनेराजाणुताणने विचारकर्त्तोकभागै
 पुत्रानेदयणामाठीपकडाथाऽनेषुकि विधायीपचलनेरणेषुप्रामाण्यनेइणने. यणामंघांपंदुछे नेदुस्मरुद्धे घाटेप्रारणीयोमे अंयने
 करुणाएवोपुमरत्नमयलथी रराणकृत्तयेपमराजाए विचारिनेमर्वपुत्रोने मारामाराअच्छकारआपरा इत्यादिपंद तेपम्वदु
 मानकर्त्तु अनेनेनानापुत्रनंप्रयमानकर्त्तु. नेराजानामान्यपणथी मदवेउदतयंळा नेपुत्रोदनागा पुत्रनेयरनाडासनीपंदेनाजी
 नेदुर्वनीपंदेपनहोनाकरता परंतुविनाअनेमाइओ संधीउपद्रययंयोपगमनअमद्युछे नेभीनेपुत्रवराम्यपाथी हेतुनोयागकरीने
 जेयत्रीपनीकळनेम दरुनोदयागकनीनीकळयो. तेकर्मछिकंगुपपना मुदतनीपंदेदमदवी पुरुगोर्नयेमनिजं. कांनोगर्वयंकनामाभा
 उपरचहीनेवेगर्भप्रया तेवोनागनयनेनां वनयोत्रपदगुरंभुं पुरुपमांसिहसमानएवोनेपुत्र मिहनीपंदोनेभयययोगनो कोइनी
 ताछनलथी एवोरात्रीएनगरमांभी नीकळीगुर्वदिशाभणथिल्यो. नेदयामागनायोक्तं मयपयादनाएवोभिरवीनोमंयंरमद
 हावीपागमांभळयो नेनुरतयाछावळी दुक्षिणादिदामत्यंवाल्यो तेवामांभकल्याणकरनाथी एवींजिपयजमणीवासयोन्नी. पत्नी
 तेअपशुकनयया नाणीपक्षिमादिदमत्यंचाल्यो. त्यांसुमारदन्दनेकरनां एवमुदतमणीतरपचाल्यो. तेनेअपशुकन नाणी
 उचरादिदमत्यंचाल्यो. तेवमदवायीपागएकमोटां मोर्गमसंवाय्योनेजेदीटो. तेवरतनेपुत्रअनेदोसंअमयाभीत्यांजमोरातो.
 तेनासुमांकमुळके थयंळाअपशुकननाणीने जनारनोसोमथनोनथी. अनेवीदिकनांदेभीने आयुपरहेतुंभी, नेनीनिनादेयरना-
 रनीउध्मीरहेतीनथी. अनेधर्मनादेभीनुंतोकाइपणरहेतुंनथी. पक्षीमांभनी चिन्तानेपामेलोपपुत्र एनीपांचन्तामोन्नीचोथनेमृतो.

[illegible]

દ્યો. ત્યારપછી અર્ચનર્તનામાં પ્રાનુરથ્યે લોમતોદ્વજતાપ પૂનેલાપવાથી તરાગંદેવની આઠમકારની પૂજાકરીને સ્થિતચિત્તપદ
 નાચોત્તમંગરીમ્મોહનો. તેવગતદિવ્યસ્વર્વીશિતકારકમાતી (શાળી) પ્રકટયજ્ઞેદેરાજન્ ! વિદ્યાઅધિક્ષે ચિત્તાકેમકરેછે !
 નરનેત્રમ, મુન્યુ, વિરાટમુધમવદેવાપીનછે મોટેઆવતીરાધિસ્વાંયેયશેર નુમગ્રદષ્ટીચ્છેવાઈનાંવંછો કન્યાનેગેમ્ય પદોવર
 માવને. આદોડાલિખંદિરનાત્રય (કોટ્યા) માં મારીશુદ્ધિલાં, ઓપિતોઆંવંછાનુંદ્રુદ્ધિગ. અકસ્માતવિસ્મયકરનારીઅ-
 નુત્રમેવીદેવાર્જાએદે ત્રાજેત્રનનુર્મર્વેશ્વર્યપામ્યોદોષ પ્વાજાનંદીમરપૂરતેરાનાયયોછે માટેતેરાપ્રાપ્તમનેલાવવાઅમનેઅહીં
 મોકરવાયોછે મોટેદેવ્યાગિન ! તમાહંદંડનઆથી અમારા સ્વામિનેમસદ્રુરો. ત્યારપછીમગદ્ગયેછાં કુમારારાત્રાપામંગયો. રા-
 ત્રાપ્તવીગિમીનમકારકદી પુષ્પીર્ષિષ્ટદેવોતાનાગોડ્યાશંવેસાદયો અનેવળાવિનયથીવધુકે હેરવરુદ્ધદયવાડ્યાવરત ! સ્નેહથી
 માતીકન્યાનોઅંશીકાગ્રકર્ષે પુમકદીમાંડોવિવાહુત્પન્નકરી તેણેપોતાનીકન્યાપ્રાપી અનેઅંતરનાસ્નેહથી પોતાનુંમમપ્રરાગ્ય
 વળઅંદણરુર્મુ. કવિકહેછેઅહોમાન્યકાલીનું ત્રાગનુંઅધિનાશીમામ્યથો જુઓકેજંથીમંદંશમાં પણઓર્ષિનુંદેશાધિપતિવર્ણનાસ
 યયું. કન્યાનુંપથારાગદનું અર્પણકરીપાંતાની મંદદાને કૃતાર્પકરીપોતાના આત્માનુંકૃતાર્પણ કરવાદિતાપ્રાર્ણ કરીવરમ
 પદને પામ્યો.

પછીપુણ્યમારપોડા રામ્યનેમુલંબીકરનો, વૃધ્વિમાર્કારામ્ય કહેવદાવતોનેત્રગરીનાં દંડનીપેટેશ્ચોખનોહતો. પર્કાંદ્રવમ
 કોદારદેશીપુરુષે ગર્વનાચાંદાનેચામર્વ અંદમુગ્ધસજવાળોપ્રક ઘુંદરયોદોષેટકર્ષો. શાંચિયોનેવોદાવદે સંતાંપથાયેછેઅનેરાત્રને
 નોનેવાપોડાવદે ચિત્રેવસંતોપથાયેછે મોટેતંચોદાગ્ગરવેશી બેટલામાંનિલાવેછે તેટલામાંતેપોદોઆકાશમાં ઉંચોપંદ્રનાઘોદાની
 વેહેવાત્યોગયો. અનેસળગાશ્રમાંઅતિને દુરથગાથીતેવકોને અદ્રવ્યથયો.તેતેમમિદ્ધ પૃથીનાનામકારનીલીલાને કરતોપદાસદ્-

तेवामाप्सणीनिद्रानधी आसीतेवयस आकाशमां चापीयतेवेणेमांभलीकेतुं निर्धत्तपणेनुंनिद्राकरे ! अनेफोक्तचित्ताकेमकरे
हे' तारैवतोरार्थदिवस तारीचिवाकरवामांजागेजे, तेवचनसांभली विसयपामेलेतेपुत्र विचारवालाग्यांकेअहो ! आद-
त्तभाकोनबोनुं ! अनेमासंनिधिअपणुं केवीरीवथने ! आवनमांहुनामुनाछं अथवाशानीपुरुषोएकमुंछेके दिव्यवचनसत्प
थायछे माटेअचननुंछंअपनकरपु. सोहुतेअद्रष्टुं मथानपणुंकरीआजगाए गुर्वोनद्रानोकेमनआश्रयकं ? एमविचारीत्याग
करीछेचिःतीअनेपयोमतोगुहयो. एकरेलायाभमां जेमकांइचनुरखीपुरुषनेवशकरे एमतांनिद्राए तेनेवशक्यो. मोटापुरुषस्वल्प
निद्रावाळाहोयछे माटेअपणुंणीपाछेउठयो तेवसत्तदेवनानामांदरनेतिरकारकर एवाएवणपणिसयएपामोटा मसादमांसातमा
माअनीभूषिकाभां मलिबापेलीपृश्चारेपे अनुषमादिव्यपलंगमां वंठलोएवोपोतानांदेहेदाठो. अनेतेवसत्तचारे दातमसत्ता
रत्ननटयोतरे भांरंराभिछेके दिवसछेएमनेनिर्धारनकरीशकयो. स्वायाचिकनित्यउद्योत करगारआतेनुंस्वर्गछेकेहुंछे अथवा
मनुष्यमाअएयोहुंतेने आनेआदेरेरगंनोसमागमवयांधीशेय ! मांटेआगंस्वप्ने अथवापनेकांइअथयोछे अथवाकोइनी आ
हंदजाळरिपाछे अथवादेदिष्पमानयनुंएतुंकांइमकारनुं देवउछेएवोविचारकरेछे तेवामांजयगयशुद्धकरवामां तत्परएवामथान
पुरुषोत्तमांभावीभामकारनुं मायवचनबोल्या. इन्द्रधीअनेअर्धधीइमिदएवा श्रीतागाएरानामना आनगरनेविदेध्रीरागनाम-
नोरात्रापशरहेचंद्रमाअबोशंभेछे. अपत्यांविनानो मांटेअपत्यसंबंधीपीदामां वंतोएवोतराजानी मीतिनुंएकपात्ररूपरीअने
छप्पीनेपणआध्यकरे एवीरुपालीएकपुत्रीउत्पद्यइ. तेहन्यामवंचंअं गुणरहेसहीथने सर्वंअंमेसांरिल्लरणेने धारणकरतीसर्व
कळामांकुशलपरी पौवनअवस्थाने सन्नुत्पद्यतेवसत्तकोइअंगुरानानो पुत्रआकन्यानो अनेमारीराज्यव्यस्मीनो पियायएवोवर
सोळवामांवरमाहाजोछे अनेसर्वदगाणपवावरने सोळहोपणकोइरएपोइद्विपण नाआव्योअंमेनातांभटवामां एणनाआ-

સ્યો. ત્યારપછી અરજનાર્થિનામાં આશુરર્થ-ઓગનોદેવતાપૂજેલાપ્રાણીતરામેદેવની આઠમકારની પૂજાકરીનેદિશિરોનતપદ
 રાધોત્તમનેદીગીડમોદો. તેકળતદિલ્લપ્તવીરિતકારકમારમો (યાત્રી) ત્રકટયદેહેરામન ! વિધવાપ્રતિને ચિત્તકેમકરે ?
 નરનેત્રમ, મૃત્યુ. વિલાદમદુલ્લમરેદૈવાધીનછે મોટેમાત્રનીતાપિષ્ણોયેપરોર તુષમકટ્ટથીલેવાઈઆંબલો કમ્પાનેયોગ્ય પદોચર
 પ્રાવર્તે. આગેતામણિયંદિરનાતલ (દીરગ) માં મારીશુંદિવાલો, આંતિતોઆંબલોનુંદેવગિ. અકસ્માતવિસ્મયકરનારીઅ-
 મૃતજેવીતેવાળાંવેદે જાળેત્રમતૃનુંતર્વધેષવંવામ્બોદાપ પ્વાઆંનદધીપ્રપૂરવેરાજાપયોછે મોટેરાજાપ્રમનેલાવયામનેઅર્ધી
 ધોંકરવાડે મોટેદેવતાભિન ! તમાકંટદાનઆવીઅમારા સ્વાંમેત્રમસકરો. ત્યારપછીમમમ્મયેક્રો કુમારરાજાપાંબંગયો, રા-
 આપ્તવીપિધીનમસ્વારકરી પુત્રીકોંપટપેતાનાગોડામાંવેસારયો અનેયળાવિનયવીચકુંકે દેસચ્છદ્દદવાલાવતમ ! સ્નેહથી
 માંકન્યાનોઅંભીકામ્કર્ગં જળકરીમાંટોધિવાદતવક્રકરી તેળેવાંતાનીકન્યામાથી અનેમંતરાસનેદધી વોમાનુંમમમ્મરાગ્ય
 વળમર્દનકર્તું. તરિકેદેકેઅહોમામ્મગાઝીનું જાગનુંઅવિનાશીમામ્મયો જુઓકેનેથીમંદેશમાં વળઓંતિનુંદેશોધિવનિવળુંમાસ
 મળું. કમ્પાનુંનવારાગમનું અર્પણકરીવાંતાની મંપદાંને કૃતાર્પકરીવોતાના આત્માનુંકૃતાર્પણું કરવાદિતાપ્રદાન કરીવસ્ય
 વદને વામ્મયો.

વખીવપુત્રવવાર્યોટા રાગ્યનેમુગંધીકરનો, વૃધ્વિયામાકંઠરાગ્ય કહેવરાનોનેનમરીયો દંદ્રનીપેદશોમતોહતો. વૃકોદિવમ
 કોદપદેદીદુરને મૂર્મનાંશાંતાંપામર્ગે અંગમુલ્લતળવાલેપદ ઘંદર્યોદોષેટકર્પો. સત્રિયોનેવોદાવેદ સંતોપયાયેછેઅનેરાજાને
 મોંવેવાવોદાવેદે બિન્નેત્રમોગમાગેછે મોટેતંવોદાત્રપરેવેલી નેટલામણિઅવેછે તેટલામણિવોદોઆકાશમાં ડંચોદંદ્રનાવોદાની
 વેદેવાદ્યોગયો. અનેરાગમાપ્રમાંઅતિને દુરગચાથીસેરકોને અદ્રવ્યયયો.તેતેનમિદ્દ પરીનાનામકારનીહીલ્યોને કરતેનમદાસમ્મ-

लक्ष्मीरूपपुत्रानां उदयनायगाग्रप माळयेद्वज्रमां ममृद्धिचंदकेश्वरनी नगरीश्रीभीननारी उग्रमयनीनगरीनो राजावकमां ६२
 नागेपरारक्रमधी नगिद्धतां. अनेनेनी पद्मनयानाथनी आनंद प्रियकारवग्रीहनी. वीत्रीपणनेराजानीं पानीभीराणीश्रो हनी अने
 तेमनागैकदोपुप पणहता. परंतु पटगणीनेनोपणेकाळे दिव्यभंगवाळीएक पुत्रहती. तेपेकेशोपेताना पुराणापुण्यनानिर्माणने
 अनुमारेपुषादिक. मंगलियेमासभायछ. अल्लहायनेपणमां दु मानपळेछ अनंपाना मागधीमोटांनेपण भयमानपळेछमाटे
 अन्नादेकनेपुषादिधी पणअनिजोमान्नीभी मासालक्ष्मीनाजरी तेपुत्रहनीं ननुत्रप् लीळायाप्रमांभी श्रोनी ३४ कळाभोशीगी
 पिआदेकनेपुषादिधी पणअनिजोमान्नीभी मासालक्ष्मीनाजरी तेपुत्रहनीं ननुत्रप् लीळायाप्रमांभी श्रोनी ३४ कळाभोशीगी
 लीपी. अनेने लीपवनागुहनांएक मासीमात्रजहो. विंशपचंदविणाचगाहयायां तेपुत्रनुप्रनिधेप्रविणपणं हनुमांटेनेनीविणा
 मांमळयानेभायेळा देवतापणपचयद्य धनेरेहेताहता. न्यार पछोनेरुन्यापुचापम्यामां आवीत्यारेतेणीपपयी मनिमाहरीकेने
 पुरुषविणायागाहयानी कळाचंदमंनजीनेतेज श्रेष्ठचरेनेमारेवरवो. त्यारगळीचारेदिग्रभी रात्राळोकांपोनाना पुत्रोनेभतिश्रेष्ठवि.
 जावगाहयानीकळा क्षीर्ग्रीहयाळ्दने आवताहता. परंतुतेपुत्र पोतानीकळाचंद मर्वपुत्रंनंहीनीळनीहती. पुत्रिनेनेवायरनीमा.
 भिनधवाधीपिना आदिमर्वपणीचितामां पदयाहता. पल्लीमर्वमहीन विणानास्यद्भीधता उन्मादवेदमेदेन
 एहन्याळेयानी स्पृहाएआववामंदघा. एत्रकारेनेरुन्या सर्वमाधारणभइ परंतुतेरुन्यानी विणानास्यद्भीधता उन्मादवेदमेदेन
 भयेळापोताना अंकारनोदागकगी दाहाकारनेधिहार एवाग्रपावग्रहण करीअवाभ्रास्यनेवा चालयाप्रताहता. तेवातममिद्ध
 यताथनविवाधर अंकोपनाणी. तोवघाप्ररोषणांकका पटीरयनुग्नाराजांनी मयामांआवीतेरुन्याना रूपनेनमागुणनुवर्णन
 करवागंठया. तेवपनसर्व मंत्रालोकोनेपातमांभळी विमययाम्यान्यारपळीनेपुण्यसारपुत्रोविचार कयोकेचाल्यो आपणेपणएकी.
 तुकगोपाजइए. एमविचारीने केटडाकीवघापरोंए महीनेजेपदंवनए सहीनंदनायेतम गणीनांमापमहीन विगानउपरवे-

सीनेण्यसार कुमारउग्रयणिनां आढ्यो. त्यांविणानादनाविवादाने अपेक्षमहामोटी शोभाराळोमोटो मंडपमंडविलो
दीठांभनेर्या धनुंमंद्यौनुरूपेण दोवुं तेण्यसार कुमारनापुंवण्यना मनापधीनेकन्याने विचारययोकेआ कोइपुण्मूर्तिमान
कारदेवजेथो ज्ञापयछे.अनेकोइ मकारनाभागाण्यना उदयधीप्रदीमात ययोछे.मःटेण् निश्चोमारोवरयशो एयीकल्पनाकरेछे
एवाभांराजानी आसाधीधुंअण् विणावगादीने वलतण्यममार कुमारआमकारोत्सवो केआविणामात्रण प्रकारनादूवणछेतेधी
जेवोओइएवोरायरआ विणाथीउत्पयगतोनथी.तंमांप्रकटोपनो विणानादंदमांछेने धींमुद्रपणविणामांछे नेत्रीजुंद्रपणआनुंयमां
छे. तेमांविणानादंदमां तोण्योदोपछेने आनुंयमांमंयश ययेळोदंददग्धययेछोछे नंआविणानातंनुमां एदोपछेके एकभंश
भागमांसीगोवाळयोंदंछोछे नेनुंयमांप्रोदोपछेके तेनोयंयभस्मंतयथेछोछे तेधीआविणानोदग्ध अत्यंतशुद्ध, मधुरलागतो
नथी. हवेतेपरसपदागतदूपणनंतसांयळी राजातोपणुंआश्वयषाम्यो अनेनेविणाना सवंभययवमूदा करावीजोयातोतेपुण्यसारकमुं
हनुंनंशमरुतनुं नेमांतत्काळदूवणदीदू. अनेपुण्यसारनेवगाढवानी आसारागाएकरी. एहीकोइविणायसनी अतिशेविशुद्धि-
यानुंम्ररणकरी तोविणायागाढयामां अतिशोभादरवाळोते पुण्यमारंभादरेसहीन जगदनेभानंदकारी एवास्मना उल्लासनेकरनार
एवाभीचिचदान्दवहे विणावगादीउमांभळी सर्वसमाचिजमणमां छेवेलीहोयएरीअचेतनयइत्यारपळीराजाने कौतुकपवाढवा
तेसभातदनुंअचेतनपणुं मकटकराकेंडळीकना वस, कुंड,भूषण उल्लांवाळीकर्यां अनेकन्यानापवतानो मुगटतथाकटारीवि.
गेरेस्थानांतरमां स्थापनिकन्यानी कोटमारहेल्यामोटाहारने तेनाहृदयेमहीन ग्रहणकयो.आमंसारनुंमोटुं आश्वयंकळाभ्यासनुं
देसाहपुं.जेधीतेचेवन हतातेपणअचेतन यया.उपभाए रक्षितपतिनीकन्यासभामां मनादहरी पळीतेसर्वेचेवन ययात्योरजेनी
जेवस्तुळीपिळीहनी तेतंतीसर्वेअर्पण करीनेधीभतिशेवमज ययेळाराजाएगोटा गहोसबनी पंरपरापूरकपणुं मतिज्ञाधवाधी

नेकन्यानीरिचरद पुण्यपाठपुत्रमर्माये कयोअनेराधी, घोरा, मोर्नु, पाणिप, वेष्टाभो, गंवको आधिकमंगला रहीतपरैराम-
 लीवाभाष्या. मंदीमंद्याकरवाने कोवणममंनधी. स्वारपडीजनदार नगरमाप्रजानुपायन करवानीधीनिचाळो नेवणारा-
 दाएतुनेनो मनापाजनधिगतता एता. काविकेलेके राजाज्योकोयीओ परेद्रुसगनानधी, पांटेपुमनावाळराजने एकइजाराग्रीओ
 रही. अननेवनी कःयाओरतारो हनी. कंमकेमवं जयावराज्याकोने पुत्रकरतापुत्रओनी हांडहांगछे. एक शिंगरना मतमा
 ग्रीओनामोडा इद्रयनोनिंनं घते वंभुनेराजानागरमा मोग्रीभानांजपोडो उद्रयरातां सिद्धनिर्माणमांभट्टीएछीएके सपायींन
 गुणनामापनारपुद्रयो हांमतेपंभुनेधीमधिक मृगनेमापनागीआ राजानागरमाग्रीओ हनी. अंगयणीगुत्रओ होयगारितेराजा
 जगदमाअनादुरने वाचयायछे. पुषोत्पजिना दुःतनेधारणकरता एराजानेचोभीभवस्यानी मासिपइ. त्यारेएक दिवसतेनेइद-
 ममांभिनारकयोके आटग्रीवधीग्रीओ छतामारेएकवणपुत्र उअमनभगोतोराग कोने आपनुं । अनेदीशासीरीतेछं । एवी
 विष्णामाभानुर मनेछोनेराताभर्मजते भक्तिगीतीनेन्द्रनी गुजानंवागाकरेते नेगामांआपकारे आकाशमांवाणी मइकैइराजन ।
 वोनामाचिजमा विद्याविनाडीइ करेते । पुण्युणनामंमददिना चितिनकांमंनुनधी. हनुपनतासिपटराणीने आठपीकन्या
 नारंभक्तिमानीशी मंजं. भनेधेनीनारां उद्रयमद्ये. अनेकन्यानो जेमयांरमद्येनेजतारी राउयळस्मिनोमयांर मद्ये. अनेनेदीहिज
 नारीजगाएनोडो राजागनं आपकारनी भमृजगरणीआकाश गणीमांभट्टीभेतराजा अनेदो भानंदपांम्यो, केमकेदीहिजनी
 आशापलभटगनधी. पतीगराजानी पटराणीएअतिनं मानीवी. स्तुतिकरवानुपाकरप पुत्रीउत्पकरी. आठपीनारानामेसति-
 नांमंकीश्रेष्ठने गुजिनीरयामपी मांभट्टी, रयामपीआपनारदासीनेपोनानामुद्रविनामंभंगनाआधुपणभरण कयां नेमशामोटी
 ममृदिपीनेनोचननादिक. मोटोउत्सवकयो. मयमययेछापुत्र करतपणाविंमपयेछंनेउत्सवने जोइअनंदुनंमपहो देपीनोविजय-

येलोत्रोह तेषु त्रिभुनाम विजया एमकारे राजा मम सर्वलोकोपकृत्युं अने सो भाग्यनेद सपुं हत्यादिक गुणवहेतु सर्वकन्या आने जीतती
एवीते कन्या जयंतिता जेवीपुं धर्मो भनी हती. बालचंद्रमाना जेवीते बाला आतिशो निर्मळ कळावहे. यदिपामतीलो रुमां अतिशेमाननु
पायथ ६४ कळामां अतिशे कुशलपुं पायीं क्षीग्वरानरुपनु जे ममति विवपहेते नी कळाना मति विवपहेते थइ. ते कन्या वरपापवाने
योग्य थइ तयारे पिताए विपार कर्णो वदेवनाना कदाप्रमाणे आकन्या गोवर यशेपणने काइ जगाए के मदे सातो नथी. एयो विचार करेछे
एइसामां आकाशमां देवनाणी धइ के हेराजन् ! विद्यादनी मर्वमापयी मुं नैयार कर अने लयनी वसने जे देवनानी अदभूत शक्ति थी सर्व अंगे
अभुवणने पारण करतार एरएनी मेळे जे जगाए आवी उभो रहंशे पछी तेरा जगाए विचार कर्णो हे प्रथम जे मदेवनानी धाणी सत्य थइ हती
तेम आपण सत्य हो, एतुंधारी गंधर्वि साहनी सामग्री नैयार करी विवाह नुं लवली थुंछे ने वरने चरनी वाट्टु पछे ते वामांतर काळ मोटा. विमाने
महीत देवनानी पिठे पिद्याधरो एमहीन आकाशमां धीं तपुण्य मार कुमार उतरी आय्यो आधर्यपामना सर्वलोकोनी मध्ये तेरा जाप पुण्य सार
वरनी साधेते कन्याना विवाहनां मोटो उरस वकर्णो अने हस्त पोचन समये राग्यनी मस्त्यना ने करना एवी यौवरान पदवी ते कुमारने
आपी भने बीनु पणपुं यन भापुं. फकिं कहंछे ते समेम गुराजना मनमां न देवा योग्य वस्तु शीछे ! काइ पणनथी. राजा (चंद्र) ना
मसादना मसस्थी थयेला रसना उड्यास वहे तेराजा समुदनी पिठे गोभ्यो, परंतु तेमां भाटलुं विशेष छेक समुद नो मजा माय (जलनो
आशय) छे भने भारागतो नळा सयनथी, एट्टे जह अंतःकरण बालो नथी. तेजगाएने कन्या वहे प्रेम लक्ष्मी वहे लक्ष्मी पाते शोभे
एमते नी संपायेरे लोपणा कामभोगने योगवता अनुक्रमे पुत्र उत्पन्न थयो. ह्यादि गुणवहे अदभूत पावे दौहित्र नी मासिथी अतिशे
मसअथयेला राजा एपोतानुं सर्वराग्यजमाइने अपेण कृत्युं. अने पछी चारित्र्य लक्ष्मी नोपनि थाने एट्टे लाइ सावइने तेजभवमां मोस
लक्ष्मीने पाय्यो. त्वार पछी पुण्य सार इमार तेनगरधीनी कल्यो एट्टे लापां, पितानानगरथी नी कळी गया पछी पितादिह पोताना पुत्रना

विद्योग्नी अग्निश्रोत्रे दद्यात्तर्हता चारपायपुरुषोपां कन्धी जेते पुत्रनीजो धारायता हता, जेमहाधर्माभीमणी पदीजाग गममगयली
 पुत्रनीजो ययणी करायनी पणकोट जयाए भोजनयली. अपागदुःसप्तमुद्रपापेट्या राजाणजोनी प्रयुगने पृष्ठयुगरे जेपेणकपुंके
 स्थानस्थानमानमारे पुत्रफलेत्तं अनेने अद्रयंतगृहीते, तेजमनेपेटेजो जनां जायते तेममनोवांचिछनभोगनेभोगवेछे, तमारेउयारे
 राजय भापयात्रीयदन आवेदोःयारेगोचिछनद्वंद्वनी मोटीअक्षिणनामममनेचोने पुत्रनाममाममयते. आमकारनानेज्ञानीपुरुषनी
 याणीतांभळीपुत्रमार्हता निधयकरी जेचोपुत्र नाक्षिणीमममया तेचोमममया हरेपुण्यमारकुमारनीवान कहछेकेपेनिश्चल,
 उंचा. दुर्गमनाम नगरनेविशेषरथयेक्षी मादुल्लक्षिमोयनेचोनरपणेन नामराजाहता जेजोद्विद्विषयान प्रतापरुषअग्निमान्जुछोको
 पतंभीआनीपेटेदद्याहता. नेराजानीपेटगणीभीषणा पुत्रययापुंयंकपुत्रि स्तक्षिपनाजेवीप्रमिद्धमया एवेनामेहनी. लोकरुगावनी
 एक्षीनेछेकंमममे अवरयथायंतयुमानानीतुं होयनेपछीजेममेमविजयमना थायनेयंतयंतुमान्यपणुनरहे. पपुत्रिपयथाविषाताए
 पाळनयेलीआनापोळामांभी आन. ग्याळामांएवीरिने स्त्रीओएस्नेहरीरमाहेली पिनानाकळनेज्ञांभावनारीहती. रुपादिकगुण
 एकएकनीसृष्टाधीशुद्धि पामनाजोछंपुंशाहयपणुं अनिकममथयुं. एटळंयोवनरस्थाभासथइ त्यांरपिनानाअंतरमांचिनाथइ
 केआकन्यारननेयोग्यवरकोणजे. एयोतपामकयो. एणनगतनीकन्याओमावने अभिन्नमणररेपुंने कन्यार्तुरुपहंतुमांटेपिताए
 विचारकयोवेहुरवयंवरकं. पक्षीपुंवननीनरमा आवंतवरनेषाभोएयो विचारकरी अखंडछेओषा जेभापयोपणुंद्रव्य तरनीमोडो
 स्वयंवरमंडपकराळ्यो, नेलादिषादेक्षांतरना राजाओपोतपोताना पुत्रोनेकडुंमममजंजंडुंमममजं एवीरितनीस्वराधीआल्या.
 मांटेविपपनीलाळच आमकारेआथयकाराछे, जेदकोइएकपुंकेहुंझाम्मणपणाजो निर्णयकरीएकनसाटा ब्राह्मणनेजमादिशा
 एवीमांसिद्धीकयापळी जेममणाब्राह्मणनांछोळा आवंतेरितेएककन्यातीसृष्टा मांटेयणापणाराजाल्याआल्या. गांटेविध्यमोडा

चयपनेपिहन्नेना अथशकेटलाकतोकामरागवहेआख्या, केटलागल्लो। एवंभान्या, एवपोटापोटापणमोहापापीनेआख्या। नेवसते
 पणद्वारनापाणिना नृपण निषंषणआद्युं। तेनेपुण्यसारेगाणीविचार। ह्योके आपकारनासंदिग्धभयंवास्ते हु। जाउंकेनजाउं।
 वनिद्वयेजाउंके प्रयानवरे नोपणमाहंउपहामयायने घणारागभनोस। माजययोउं तेकौतकजोवनिमनस्यदयुं रहेंनथीमाउंकेम
 कटुं। पणीनिष्कारयोके आपणेमुस्रजुं अनेएकमंचउपरछाजनाम। नावेद्वीरहेहुं एवविचाकरीपुत्रादिकने आगळमोकळी
 को। सिपपीसारीदेवतानुस्मरणकर्युं। तेदेवतानाचळपीउयांमुंदर रा। आओयेउंअछत्या। एकमंचउपरपोतेपणवेओ। अनेपोतानुं
 पुवहाजुंभंगदेवताना मताएपीकर्युं नेवामोपोटाउत्सवपी दिव्येने वनेधारणकरनीमखीओए सहीतपालसमीमिंवेठेलीतेकन्या
 स्ववंदरमरुपवाभावी, अनेवतिहारोदासीएवर्णन करेला। ममस्तरा जाने उप गुणमहीनखांसाभळ्या एणतेमर्वनोअनादरकरीआगळ
 पासी। एकरपेक्षिपबिठेलाराजाओनो अनादरनथायमाटेअनेआ गार्थ। वृत्ता। पोपेल्लाराजाओए महामोहपीओयेलीतेकन्याएकछु
 केभापुठपयाने। कोह मारेबरवायोग्यनथी। तेवयनभवेला। सर्वरा जाओ। पथा। चापकरवामंढया। केटलाकनेतेकन्यानामातापितानो
 वांककाहेउं, केटलाकनोतेकन्यानो वांककाहेउं, केटलाकस्वयं। रने। वांककाहेउं, केटलाकझनाराजा पोतानाकर्मनोदोषगणेछे,
 थोडीकवारदासईराजाओ देवतीरघाणजीकोपकरती एवीतेदास। एण्ट छेराजानुं वर्णनकरनारीदासीबोलीके भायाआवामहाममय
 रुपगुणेमहीनतारी ध्यानमानपी भावनाओ आमुंकुवहानेनारिक। वुंछे। एवनेकन्यानुंउपहासपकर्युं। तेउपहासपने सापुंकरनीहायने
 नुंएमने कन्याएवमयमस्पन्न देसचापीनेकुवहाना। कंटयां वरमाळ।।। रोपणकरी। केयकेस्वयंबरनापहेळा दिवममनिजीए गौप्रदेवीनुं
 आराधनकरुंइहंतुं। गौप्रदेवीएकपुंइतुंके तांओआतिथेअंधुव स्वरसो होयनोगुप्तहपयीओबेलो एरुकुवहो। पुरुष तेनेचरेजे। एवा
 हरजनेमनुमरीतेकन्याए मवरा। जानोरायाण करीजेममवरीबीज। पुणओ त्यागकरीकमळनेप्राप्तयाथ नेममर्वनो। त्यागकरीतेकुवहाने

प्रातपद, नेत्रपत आकाशशरीरपुष्पजो वरसादृशयोभनेदेवताणी भद्रनेपणोमारोवरपळ्यो. आमकारनीसमय जोइमवेरुप
 अतिने आर्षयपाय्या. कंटलाकरार्णवपुष्पजो एमयेल्पाकंआवापोटा मोटाराजाओनीसमा वच्चेभनेमनु अपमानकारी आकन्या
 कुश्टागुदपनेनेपरे । एमयेल्पाकंउपट्यामा आकाशवाणीगडदेराताधो । सर्वराजामाअंष्ट्रयोआतो दुष्पसारनामनाछे.
 मोटेदेकेइएनेनहींमगे तेनेअयोईज्ञाकारीनु. आतोआकन्यानायणापुष्पभी गेंचइआवेळोछे कर्तुर्गावळीमनेनेसमय पायीनेकंल्या.
 तेवत्तमसाओयेळाते पुष्पमारनापिताए पोतानापुत्रनामपरण माप्रयीभतिआर्षयपाणी विचारकर्योकेपुष्पसार राजावेयीजो
 कयोहेनो । निधेगारोमदुश्रश्च एमविचारेछेपट्यामा देवनानावज्जीनक्रुवडो पुरुषभतितेशुंदरले दरनेनुंएयोपूंनापोताना
 दपनेमनोस्फुटपणे प्रकाशमयोअनेनरकाद उठीपितानाचरणकणळमा तेजेनपसारक्यो. केमकेवपारेपणमोटा पुरुषपेणानु
 वचिनपणंचूकतानभी. अतिदोधानंदकारी पितापुत्रनोगमागमयो. हनेनेपुष्पमारनुंगवसुवर्गव जाणीमवेरतमाओएभनिजे
 ममप्रपदतेनोत्तकारक्यो. नेकन्यानोविवाहपोटाउगमभी भयोकेयकेपुष्पभी दुर्लभवस्तुसीछे । कंदइपणभी. सर्वराजाभोनी
 तयायेनेपुमनेयोगाभी महम्मयीराराआपोताना नगरमत्येआच्योअने मोटारासुदिपानउरमवभी उपमासीमएसीदोभावेपोताना
 नगरपापुममवेदनेजोदो उत्पलकराव्यो. पळीद्रुमादिबमेपुष्पमार पुत्रनेमोटापहोतामभी राज्याभिषेकर्यो. आमकारोराउप
 अर्पणकरवायीमनिर्बध रशीमभयेळानेपितानामिचि गदितदिताळीभीअनेने दिक्षानेचरोवरपाळीवेत्तावद्वयाम्यो. तेपुष्पताराराजा
 अनेरुप्रकारानीराग झुदिभोमयमपावेजीछे दोषणरामचंद्रनीयेते पोतानापितानीराग्य समृद्धिपायीनेभतिजे हवंतयवे.
 मममयपेछीआकाशवाणी मांमळीनेसंपराआओपु अतिथयमन्यआपुं अनेकन्याओतमा सेनादिकपणीसायद्री अपंणकरी
 अनेनगतमतिनीपणी प्रतितिकरी, नेपोवपोतानीजेमारी सारीवस्तुजनीतेभर्पण करीपोतानीमोटपनो त्यामकरीदासाकिंकरना

નેરાધરાગાઝાદાજેની આઠામાંપરિણા. એમકારેઆઠેદિસમાં પોતાનીઆઠામાંમંત્રનાંવનોમુખ્યજેપકીનિરહેણે તેમઆગુદિવમાં
હોયનોદનો. અનેદેવતાનામધીવળાધી વળગુંદનુંઅગંદરાગય પોનેએકલોકરનોદનો. કોઈદિવમપ્રાજાને દિગિવજપકરવા
અંપદયુંતથી. તેમકોઈદેવમન્ય વળાગરુંપદયુંતથી. તેમઘટાણજરચીવહીતથી. દુતપોકચીકોઈગતુની સ્વરમંગાવરી
વરીતથી. કોઈદેવમતાપદાન એકકારોષદયોતથી. ચોઈનોદંદકરચોષદયોતથી. કોઈવિધાપ્રાજાનેઅર્થ દેવનુંઆરાધનકરતું
વદતુંતથી. કેમકેએકોષમેષોનાના વૃષ્ણનોદીમાદનોકે પોતાનીમેઝમંત્રમમ્મુદિઆમાસયાય જેમસ્વર્ગમાંદિગોમે તેમમુદિવમાં
પ્રાજાઓપરોહનો પ્રાજાનેગુંદેલીખાડ રીઓખાડવટરાગીઓદની નેનંવગેકનેપ્રકુ હજારમેવકપટલે સેવાકરના-
રીઓરીપ્રીયણીઓદની.માંદજાનેખાડજારરામીઓપ્રાજાની દોષજનવાનુંદનું.તેવીવજનવાંશ્રુતમમુદનાપારંગત,મહાવિરક્ત,
મુદિનુંખાલ્લકરનાદ, નિમંત્રણવા મુદકાવેઅટ્ટ મુદંગનને માણવાંઆદ્યા. નેવાતનાંખટી યનાઅેટ્ટ પરિવારેમરીત
દેવીરંદેગં મમ્મુદેવેમરીત વૃષ્ણનાર માંતેગાગુનુંદર્શન કરવાનીકલ્યાં. વદસપાદિકવિધિ મહાવિને મુદનુંવંદનક-
રીવોતાના વદસપાદના અંદેમાંઅિવટો જેમુદપ્રમંધીનાંટપને પામેતેનેમુદપ્રતેનીમોટી રક્ષાનિકરતે. વૃષ્ણનેયો
પ્રાજાની વૃદ્ધિપદના રચાંત્રીદોષ ! ઓપ્રાજાનોઆતકારે વૃષ્ણોદયવગચાંધી દોષ ! નેકલુંકેવમંધી અંધવં
ચાગપાવે. તેમકેત્રે નામકરતેને મુર્ખાનેચાંધી.ત્રિ ! કેમકેત્રે પોતાનાસ્વાપિના દોહનોવાતકીયયો. મોટા
મુદપોવનો મયમચર્મધીપ્રતમ ધંધેલીમમ્મુદેવેદે વિશેતવનંતેનું ખારાધનકરતું વૃષ્ણકુલનો મદાનનાકરતી. મયમ
એવોગ નોધનેવંધેપોટાવનું પાદચાનેપધનું આરાધનકરતું. વડીમંદયા મકોરમ્માદ રહીતયોને નેત્રપર્મની વુદી
કરતો. એવેવે, જડનુંતાનકરીને જડનોચરમાદકરતે. આતકાગનીઅમ્મુદકવ દેવનામાંખટીનેવારજાનનાખતાર વગામિ

अतिनासमुद्ररूपया नेपथ्यस्यैषुण्यमारराजाण्य पोतानापृथक्पृथक्पृथक्. त्वारेगुरुबोल्यांक हेवाराभाग ! पूर्वमहापुर
 नामानगरमा मोटाआनेदनाममुद्ररूप मोटीआनेप्यालो, मराआग्निदण्डोष्कपुत्रहो. तेनोपितादिकभादिक गुरुबोलीक्रिया-
 ओजीपची. त्यांतंतंतारानेंसंदपणुंकभीनं प्रमादहीनपर्मरचामंदचो नारंज्योचोण तेनंनामपर्ममार पुनंस्यापनक्यु. त्रेनु
 नामेवामेनेमागुणता मांदनेअन्यथं (यथाथं) नामयाजो मांमांदनेपाम्यो. एकदिवसमुद्रउद्यानमां हर्षसहीनमियो मांभ
 दिवरमोहो अनेकानुक्रांयानीइच्छाण्य चारेपामअगणकरताहो मेवामांपरुस्वभावभीज दांकिवाळा उपद्रमगुणेमुक्तकोइक
 मुनिनेकायात्पर्ममां रंछळादीडा. अनेमोमुनिनेएककोइ अनापवचीवादीआचीने विदारण (छेदना) करमीतेनातोपाया
 आमी. त्यांतेंजंविचारक्यो, केमनुच्यागाअनीउपद्रवयकी रसाकरवीघटंते सांत्रामुनिनी रसाकरवीमारंयोम्यछे. एणपारीने
 वाद्रीनेनिवारणकरी तोपणमेवादीए पिदाभीनीपंड तेमानेंनेनम्यवा. मंगमहाकांडजउपनगमां एणमेकरुपयनी पंडंतेपाराए
 रहीतमेमुनिनेनरकाळ कंयळजानउत्पन्नथं. नारंनेपुनिचाद्री मंगंधेइयांतेथं ! गुनाराअनरमांदांन्याम. अनेनंमातज
 न्यधीमातुभंय्या द्वेपनाफळनेकमनभीविचारमी ! एवंचनमांअळीने तयांदरांजंमंयधी संधिनथइजाय मेपेनेविरुपयपावी
 संधिनथइ. तेषुण्यमिगुंछळातानी मरागजयोल्यांक माराभायवमांभामारीगीहती नेय.हुअनिजेआमक्तथइ पितादिकधीजुदो
 पद्यो. श्रीनामणेआधीनथइ पितादिकधीजुदापटना मृगंघुघनेविहाराथाओ. वछीदेवगांगभीमारागुदनी मातिथयागिहुआ
 यकनोपर्मपाम्यो अनेमिथ्यात्वपनेन जुंजानाणीतिमांभीअद्वाराहिनथगे. केपंकयर्महीनपयामतनेविचे ओस्नेइकरवो ! एमारे-
 चारीतेमोशिथळभादरथयो आदृष्टीनिरंनदंयकरतीहनी तेथीवेरायवामोमंभात्रतनो आदरक्यो. पछीपग्नीमिथ्यात्वना
 पोपणधी अनेअनुक्रमे माराउपवरथारे इंगवाळीथइनेगरणपावी दुष्टमणीगीथइ. केपेकेष्टरणनाभाचरणेनोपकारथाओ. दे-

ययोगपञ्चिधनमां पसावेणदतीतेजवनमां हुंकीपककरीनिडमोहतो. तेवखनमनेदेवीकरडवानेदोहीआवी. तेजवखतकोइआवता
 मोरेमारी. मरीतेद्वेषधीतेमयूरीथइ. तेमयूरीमनेउपद्रवकरवाआवी. तेवखतकोइश्वाने तेनुंभसणकर्तुं. त्यारेतेमरीनेकृतरीथइत्यार
 पछधिराहीथइ. स्यारपणीपापणपणथइ. तेवखतेमनेमारवाने तेदोहीनेएकयादमांगही. तेवखततेनांअंगउपांगसर्वेभाग्यां, तेव-
 खतवादतनादोद्याए तेनेउपद्रवकर्तो, तेधीमरणपामीने आचादरीथइछे. तेपूर्वना वैरपीमनेउपद्रवकर्तो. देहधारीएएकअंगे द्वेप
 कर्तोहोपतेपणनिधेसहनथायएवोनधी. इअलमांअमारीवाणीधीएनेजानिस्मरण ज्ञानउत्पद्यगुं मटेपूर्वभवनेसमारी शान्तिपामी
 आवेढीछे. मनमांअतिशयपथास एकरती वैराग्यपामीमनेघणुंलमादेछे मटेएआठदिनमां मरणपामीदेवलोकमादिबोधो मटे
 इतनेइच्छनाएरुछे भिध्पात्त्वअनेद्वेषवेनोत्पागकरवो, जेधीअन्यनकंनाजेवी दुर्गतिमासथायछे. देहधारीनेरागछे तेदुःखनि-
 वारणकरवायोग्यछे तेधीपणद्वेषतोविद्येवे करीनेनिवारणकरवायोग्यछे अनेधर्मद्वेषनो भ्रनता दुःखनेआपनार एवोनेसर्वअर्थ
 माप्रनोइणनारएवोछे अनेवयोवस्थानाविशेषपणाधी रागतोकोइवस्तनधी पणमसरतो परंतुद्वेषतोचारेपासपीप्रसरंछे मटे
 न्नुपिनेपणद्वेषमशहवोएकठणछे. एप्रकारतीतेकवळीनी देशनसांभळनि मतिबोधपाग्योछे आत्माजेनोएवोथइनेबोल्पोके हे
 मगो ! धर्मक्रियानेद्वेषकरनारं पापकरनारनीपुष्टिहरनार एवोद्वंद्वमोटगारीत्रीगतिथसो ? त्यारेतेकेवळीबोल्पोके पूर्वनेपाप
 कर्तारोयनेनुंमापधितकरीने सारासाधुनोगमागमकरी धर्मनुंआर । धनकरतो तारीपणनिधेसारीगतिथाय अनेतपःक्रिया, अ-
 भिग्रहइत्यादिदुःखकरवायोग्य तेनेपणपोतानिश्चितिने अनुसारकानुं नेआटप्रवचनमानानुं तुंआराधानकर तोताराचिसने
 विषेउद्रयपामंभुंगमकितयशे. तेमांनुंचित्तनोइसरकर. एट्टावटंनुंमरीनेसदृगतिपाभीश. नेत्यारपछीमोक्षपणपामीश. पछीतेपु
 ष्यमारितेमकोरिधर्मनो भंगिकारकरी बोळानास्थानमंगयो. नेधर्मपांणकाग्रहणं राग्रीममादरहीतथइ तेनुंआराधनकर्तुं. धर्म

याळापुरुषांमो मयणापदिष्टकहेवायो अनेगवनेप्रीतिनुंताप्रथमो । मययनोपुत्रपणाएकरीने प्रियहत्तोअनेहत्तेनोपुत्रपणमान-
 द्येच्छंकरियययो. त्याधीआरंभीनेपुण्यगार समकितगुणरूपंठे आश्रयणजेनेवोसनासाम्यकमकर इरियामपीनी, आयामपी-
 ती, विदेवणाएअणने विवेतभागमग्ररवायांग वस्तुनोनिशेअनेप्रादान तेनेविने तयामळपुत्रनोत्यागकरयो तेनेवियेतयान-
 ती, विदेवणाएअणने तेनेविनेअतिशे यतवाळाधयो. मनशासं, वचनगुणि, कायगुणि पृथग्ने विवेपणयत्नावाळुंछे मननेनुं
 आदिकब्रह्मणकरनुं तेनेविनेअतिशे यतवाळाधयो. मारंतामपि ज्यानभाय तथाकोइजाणाएळोकमंन इतेनहीण्यो विचारकरीधमं
 एवोएहस्याश्रमपापण पुनियेनेद्रष्टातरूपयेययो. मारंतामपि ज्यानभाय तथाकोइजाणाएळोकमंन इतेनहीण्यो विचारकरीधमं
 सारपरंपुपोतानुनामतेके सारंकरदीपाद्युं. अन्तकमेपिना, धर्मनुंभारायानकरी स्वर्गलोकागये सनेत्रधर्मसारदुष्टदेवनचदयी
 अत्यसारएयोययो. माटेमवादिधातिनोधिकारछे जेएकनकार हीकज्ञानीजगंधी नेरगुंछेकलक्षिमी मग्निकंटझाक मयलेकरेछे
 तोपणनेमनेमासगतीनधी. अनेकटलाकपदयारहेछे तेमनेगणधस्मिमेवेछे अनेत्रधर्मकारनानधी तेमनेपणसेवेछे. अनेतेपेमकार-
 नाछे तेमनेपणसेवेछे. एमलक्षिमीमचार विचारमाआवेनेनधी. तेपुरुषनोपीतिपात्र एकपदोशीमेहेतोहत्तो नेतकुटुम्बयाळो
 हत्तोअनेमळतिवहे अतिशेमळिकहतो. अनंतोगपधुंतेनुनामहा। तेगारापादोअनिधितयये सतंतलक्ष्मिरहितहोग तोपण तेधी
 परस्परगुणप्रामयापछे अनेलक्ष्मीमहीत होगनोपणपरस्परगुणप्रामयापछे. केनेपुहोयतो छपुकार्पनीनिदिमयत्नावेना करी
 दोहेछे. अनेतेघोडोहोगनो आपणुमोडुंकार्यछेती नापीछेछे. धर्मगारनोहरियादिक त्रिधनीरसाकरया ममुत्तयमने देस्तीते
 पदोशीपोतानीत्वेतीयाही तयाक्यामदुग्गंधधी त्रिवहिसकधायंने अतिशेनिदनाहत्तो. नेधर्मसारनी निरंतरअतिनेनदंसाकर-
 तोहत्तो. तेनामचनमाअनुं एटलमिद्वान्तनुं आराधनेतेता विज्ञेयधीस्तुतिकरतोहत्तो. नेपोतानाशास्त्री निदाकरतोहत्तो. तेपु-
 रुषपोतानायांआभारंमर्मा मप्रहत्तोनोपणनेमकारनी बुद्धिरीधेणघणुंण्यउपाअनकयुं. नोवितवडेआनकारनी धर्मकाययायनो

मर्षदृष्टिनिदिने आपनारण्यं तेष्वन्येष्वकारे भयवाग्रण्यकोक्तिर, आगकारं तु तेषामुर्जितवचनताम्यङ्गीने मनिनोपताम्यो अर्जितं
यत्तेष्वद्विभेदीययोगो पांतानीगर्भज्ञानिये मगकिनृषेक इरियादिकनोविषे जन्मावाळांभयो. आगकारं तु मोर्दुरागमनेपण
भेराज्ञानुर्यादिकने विषे उपयोग्यं देगीनेकोने आश्रयनथाय ! निधळचिगवाळाभुनिने पत्रने आश्रयभंगंरु. अनेनेवृद्धिराज्येवरा-
होपनेवीजवदुयाप्रजाहोय मोर्दुरेवमनोकेयावो प्रजापापणयो अनेत्येकमापण तेषामुर्जितवचनताम्यङ्गीने मनीनि, मुतिप्रदिकभारपना यइर-
त्राकोइएतपमंजागरण्यं एकाप्रिगजयनेवेदोहो. केमकेसंयमवितामयकमहारं मपीनि, मुतिप्रदिकभारपना यइर-
लीनयी. वलीकइएतुनोमंनभाग, पिचारकरताम्रहणकरयायोग्यनभी ! मर्षस्वतुंअने अर्जितवचनताम्यङ्गीने मनीनि, मुतिप्रदिकभारपना यइर-
पुर (मुनिजन) तोरागवादिह मर्षमनोत्यागकरोने ज्ञानरमनोआश्रयकरेके केमकेदोहोहोपणमागजतताम्यङ्गीने अनेनेवृद्धिराज्येवरा-
कवाहोपमोपणअने तेषामुर्जितवचनताम्यङ्गीने मनीनि, मुतिप्रदिकभारपना यइर-
मोर्दुरेवमनोकेयावो प्रजापापणयो अनेत्येकमापण तेषामुर्जितवचनताम्यङ्गीने मनीनि, मुतिप्रदिकभारपना यइर-
विधिपुस्तमनं (दिसानं) धारणकरु. अनेचोदपुर्णवर्षभनृकं मिदोतपठनकरु. अनेभट्टमवचनमानानं विदोपणनेभारा
वनकरु. अनेनेमविषेएकाप्रमनपुंमगुं. अनेमर्षमगाएथी उपपणुनाशकरु. एमगादिबगथताएक दिवसेसपक अणी
प्रत्येभारोएणकरीने (वडीने) कर्मनापुद्गलविधिरवापाहया. एमकरतानेकेवज्जाननीमादिभइ. त्पारेवताए मोदीकदि
वाळांभेदुभाप्यो तेनुंभारणकरी आटमवचनमातानं आरपनादिकउपदेशथी लोकनेमनिचोयकरयायोग्य निचोनेमंयममंमो
मयतावितोअनुपम केपटज्ञाननेगंग एवाभुगनाभाम्बादपणानेपाभ्यो. एटलेमोसमुन्नेपाभ्यो. एमकारेपांचपुमति अनेप्रण
गुलिपरप लेपताभोनेनाआरापनं दृष्टानत्राणीद्विपदपुंरुपो ! तेनुंभारापनकरयापांमयलकरो. अनेमोसमुपनेपाभो.

[illegible]

पाश्चात्ते अने वी. इ. इ. नि. यो अनसन तो अन्व अन्व स्थाननी अपेक्षा एवो वेदां चिन्तन करि त्याग देवता रीतिने पोतानी वेळें पोता-
 नाती ते वेदा रस्य इत्यादि कर्तव्य नापेक्षा सहीन पाणनो त्याग करताना वी. जेरी शि कै उ ते पंतु जे अनन्य वेदांगिनी अनसन करे वाप
 ते अने वेदा रस्य रीतिने तो आश्रय करी मुमुक्षु संप्रसारणासंगी देह तो तथा उप कर्णनी सक्ता रहीन वपन करे अथवा चार प्रकारे आ-
 हात प्रथमा प्रकारी पोतानी जे उज्ज्वल कर्णो छेन परस्पर जेणे अने मधी परस्पर माधु ए आन्यो छे नय मकार जेने पोतानी वेळें वारी रानी
 उरवरी वा दि कर्तव्य तो एव्हें देह रस्यो मधी बटे माल री छेनेन भक्त कृत्या स्थापना वपन धाय छे अने अनसन तो नी मा एवारी
 रने शि भि कर्ष कर वा एवे उदाटे आशी दि कर्तव्य साधारण छे एव्हें आपो दि कर्तव्य पण धा संक छे न शास्त्र मा कर्तु छे के म वे आर्या ओ
 मया एवे वपन प्रथम संप्रदण रिता माग वे वपन देवा रि तिने वपन कृत्या स्थापन र देव कर्ण पांछ छे एव्हें वपन जो ल्यायान र इति मने मय इ
 द के छे अने वपन मने रना पूर्व कर्तव्य कराव छे. अन्यथा तो आर्त स्थान धाय छे मंले वना एव्हें आग म वां कटे वा वि धि वटे देहा दि कर्तु
 कर्तव्य देव देव सनानुं सक्षण छे शास्त्र मा कर्तु छे देही संलेखना कर्तव्य विना स समा न्कारे कर छे ने ना पातु मां स्व द ग वाधी तेने आर्त-
 स्थान धाय छे उदाटे देहना अंभ का जे गो वि वे न द का नुं अनसन कर वं वपन प्रथम पी देह नी संलेखना करवानो अश्या म करवो अने वया-
 पाप वपे मने गो स्व पी पी अथवा विमती वरवाधी अथवा परं वरनी तुल्या वरवाधी अथवा भीन वरवाधी निर्गो दि क्कना अधियात पी
 एव्हा दि पणं रा प पं पं ने मंलेखना विना वपने अनसन कराव छे. वेद कारतुं वपन पूर्व कर्तव्य संपन्न कारण धाय छे ते कर्तु छे
 के देह स्व पूर्व म दि क्कना छे अने देह वारीने कर्तव्य वरवा विमती छे उर्वा गुपी अथ अने व्रत पूर्व तो त्याग व योनयी सांग्शी. अने ए मा वि-
 धनारी वने मो वे न व पाप छे म्वा नू पी ते छे. १ कर्ता व अने विषय रने ना धारा नो स्वाग जे मां कराव छे तेज उ व रा म जाणो. अने वा-
 दि दे गो म वे न व पाप कर्तु छे. आश्रय एव्हें वरवारी चो रं उं टी व आश्रय करि छे. जे वे कटे कर्तव्य मा म्वां महा आ कर्तो अन्याय नो कर-

नारदस्मरणरहोदतो नेनेराजाणयोगानानगरधी कादीमूयथो स्यारेनेपोरनीपल्लीमाजराधो. तेनोराजापनिपु तेनुप्रदणकरीपो-
 मानोपुयकरी स्यापनकर्यो अनुगतवेतपल्लीपतिमरणपाये मनेपोनेनपल्लीपतिमयो. एतयेमर्वचारनोअभिपतिमयो. मयंजगाए
 निदेयपणेमहारकरं नेधीतेनुनामद्रदमदारी एतुओकर्याविल्यानयपुं. एकदिवमनेद्रदमदारी चोरोनेल्लकुशरभजनामामामनेनुट-
 चामयो. त्यांएकदालिद्रिदेवजगंताये द्वास्मणनाघरमाधी परिपकवथेयपागत (दृषपाक) नेहरणकरीप्रायतोएक पोनाना
 नेवरुचोरदीडो नेवववननालोकराए पोकारकरवायदयो. त्यारोपोपणेआतेआमने चोरोनेनगुनीपेठे मरनीधृंगळडइमा
 रयामाहया. नेनेमाइनेमनरिसाकरवायोद दोहीआचगा तेपल्लीपतिए मन्मुगआचनो नेआमनेनेमयामीपते ममवनेनोपवी
 द्वास्मणीनिमारीनामया. नेनेआमणीनुंटे छेदनथयाधी तेमाधीनीकळेओमभ तरफदीआंमारे नेनेजोइनेपल्लीपतिने दयाउदयअ
 यदने यगोनेनेपधाजापययो नेपोतानाउमयंन पिफारकरी एकउमानपांगया अंतरपाकोइहेआगापुयाने तेनेदिशालीपी
 अनेएवोअभिप्रदल्लीपोंके नेदिवमनेनआहत्यानुंपाय मभरेनोदेवसभोजननकरुं तथाधीनोअभिप्रद एवेल्लीपोंके मारेनिरेनर
 समारागपी पणमनेभाष तोपणकोपनकरवो. एकांवेअभिप्रद छेनेनेजगापयां भिषा करवायादंविचरनोदयो लोकरपणनेन
 कोइफाररेनेनेगेजननकसु अनेनेजंआन-

निद्रा, निरस्कार, ताहनत्पादिकचंद पापमभारीप्रापताहता. त्यांछमासपर्यंत कोइफाररेनेनेगेजननकसु अनेनेजंआन-
 रयानपणनकरुं. तेधीतोमिदयथा. एमकारेययमनेभेदसंपूर्णमयो.
 ... पीनुंउनोदरनामैतपत्रेमांउणुं एतलेओछुंपेटारासुं एतलेसंपूर्णपेटमधीने मजमयुंनउनोदरनपणजटल्यशी अंनयायधी
 वेमनारंछे. द्रव्यधीतोउपकर्ण, भक्त, पात्र, एछेविषयजेनेएवुंछे. उपकर्णविषयकउनोदर तपतोअनकल्पीकादिकने अगवाने
 जिनकल्पनाअभ्यासकरनारनेथापछे. एयनाणुं. पणधीनानेनधीयनुं. केपेकेउपधीनोअयाच रातेसमप्रसंगमनुंषाळनकरपुंथर

વાદનૃત્યોમ . અથવારીજાને પણ પ્રાપ્તિ કરવર્જનું દ્રશ્યકરણનો અભાવ છે માટેનેથી પણ ડનો દરનપયદ્વકે છે અને મક્કપાનસં-
ધી ડનો દરતપનો પોતાના આદરના મયાનનો પરીત્યાગ કરવાથી પાય છે. તે આદરનું મયાણ આમ કરારનું શાસ્ત્રમાં કંઈ છે કે પત્રીદા
કોઢી આપવાને આદરથી પુરવની પુસ્તપુરાવ છે. અને સ્ત્રીનો ઘોઘઠારીય કોઢી આપી પુરાવ છે અને તે કોઢી આનું પરીમાણ પણ
પુરુષોનાં દાંદાંને મયાણમાં કંઈ છે એમી તાર્થપુરુષોનું વચન છે. તે પણ ખલ્લ આદરોદિકના મેદયીર્ણવદકારનું છે. તે કંઈ છે કે
અલ્પ આદર ડનો દરિકાનાયે એક દરદર આદરથી આરંભીને આઠ કોઢી આપવતું છે એક કોઢી આનું માનવધર્મ્યવે છે ને આઠ
કોઢી આનું માનવધર્મ્યવે છે અને વચન આદરથી આરંભીને એક દરદર આદર કરવા તેનો પરમમાન છે. એક કોઢી આરંભીને
દારકોઢી આપવતું અપાર્થ ડનો દરિકા તપદરવાય છે. ને તે રથી આરંભીને મોઢવર્ણ અર્ધમાગ ડનો દરિકા તપદરવાય છે અને મત
રથી આરંભીને પોરીત કોઢી આપવતું માત્ર ડનો દરિકા તપદરવાય છે ને પોરીતથી આરંભીને એક કોઢી આપવતું કિંચિત ડ-
નો દરિકા તપદરવાય છે અને અપરવાદિક ઘણે મેદયોમંત્રગાણે પૂર્વની પેઠે મેદયના કરીલેલા. એક મનુષ્યોપાન વિષેનું પણ ડનો દ-
રિકા તપમાણું તથા મીખોને પણ પુરવતે મનુષ્યોપાન મંત્રગાણું. અને આથી ડનો દરિકા તપનો કે કોપારિકનો ત્યાગ કરવો તે
ચાલવાં કર્મ છે કે દિન રવનની માવનારો દરિતર કોપારિકનો ત્યાગ કરવો ને માવથી ડનો દરિકા તપ વિતરાગે દેવકંઈ છે અને
ડનો દરિકા ત્યાગ કરવે માટે મેદયોરીતે અન્યથુલ નમ્રાણે ને પકરવાથી તેનું શુદ્ધ શાસ્ત્રમાં કંઈ છે ને મત્રગાણમાં દેવક તપ પણ
માણું. મેદય ડનો દરિકા તપને વિષે ને રોગીયણાદિક મુલપણ પચારા છે. ને કંઈ છે કે દર આદરવાડા, વિન આદરવાડા, અલ્પ
આદરવાડા મેદયોપુરુષોં મેદયું મીપરમેદય કરી શકતા નથી. તેનો પોતે ત્રણોનાના માત્માનો વેવ છે. માત્ર આરંભે મિત્રાદારણું પિંટ
નિર્પક્તિને વિષે માત્ર દરેક કંઈ છે મંત્રગાણે પોતાના ડરના વેમાગ કરવા. છંદ મેદયો ડરનો માગ આદરવે દેવુરો અને વીજો

[illegible]

[illegible]

छेनेरसायागना नररुपुकोरेछे मोटेउपवासादिक यकीरमत्यागकरवानुं मोटुफळछेमोटोसार्य पुरुषोपविगयना त्यागने
 विधिविधेयभादर करथो. जेमेथ्री मयोननमुरीनाक्षिप्य भीमानदेवमुरीए उपदरनीशांतिने अर्थयुशानिना करनारएवानेथ्री
 मुरीमंदेशाने अदमरेजेनायथा उपरलक्ष्मीअनेमरररनीछेने देवीएनुंचारित्रनास यनेपयजाणीझानुंथुंछेपुव अंनुएवागुरुध्ये
 मतेथ्रीरनामूपी विप्रविप्र्यादिकनो त्यागकरबोइत्यादि वेणेअभिग्रहनुंधारणकर्यु. नेकछेछेभक्तजन एवाजेआवक लोकतेनुं
 आपुंअज्जादिकनया समग्रएरीजेवेक्रान्तां नपारेजीवनामूपीन ग्रहणकरथी एवो अभिग्रहग्रहणकर्यो तथाआघाटनगरमां
 राजानीमभानेविषे यथीमांदिनेबरादिदकेन जीतवाथीपास्युंछे हीरलाएनकारनुं विरुद्रेमेमेणएवाथ्री जगत्तुंचंद्रमुरी तेमणेजीवना
 मुरीअभेसकरवानो अभिग्रहधारण कर्योहोनथाचार वंपउमनपकरवाथी सेनागच्छनुंनपाणुं वित्त्यातनामधारण थुं एम-
 कोरसापुएरमनो त्यागकरवो हवेपांचमुं कायकछेगतपकरेछेके विरात्मनममुवउग्र आसनकरवावेदनया शरीरनुंअमृतकर्मवदे
 तथाकछेनोसोच करबोइत्यादिशास्त्री अचिरांभीशरीरने दुःखउपजाववा रुपनानामकारनुं नेछे नेशास्त्रपांकमुंछे केवीरामन,
 उकुडुकागन(अदुगदोरेमदुंरे) इत्यादिभामनोने विषेयजागुनारेछाछे तथाशरीरनानीरोधचंड जीवनेविषेदयानुं पालनयाय
 तेनेपरिहोकरनेविषे सार्यरुममियायछे. अनेबहुवानपणंपुन धायछेअनेनिर्मममणाथी प्रधानकर्मअनेधूर्तर्म एवेनोत्यागयायछे.
 अनेनोचमोरेण पचागुनारेत्याछे. दुःखमरनादितया अनित्यभावनादितेमां गुणवनेछे. नेलोकर्यां पणकमुंछेकैजे मस्तकनोछो-
 चकरेछेनेपयथा. १ कंदअनेनूरुदयने श्रीबोइमानोपरीमर इत्यादिदोषनेनाजायछे. कोइमांकाकरेछे केपरीपरमहन करवाथी
 एमथोविदेउगु. २ जेनेउज्जराकरेउंके थारिपहोमरकून अनेअन्यकूनरुदछेशास्य छेअनेकायकछेदुनो योनेकरेला कछेजनाअ-
 नुपररकरछे एर. ३ विदेउंमोटे कायकछेदुमोनिंरर कर्मनोसयादिकगुणछे. मोटेउदमपथजीन कल्पिकादिकपण यहुयानिंरर

[illegible]

કરવો, મંદલીકરી, સંપાઠકરવું, મક્કપાનનું પ્રદાન કરવું, એકઝગાસંધાયેરેરું, રત્યાદિસર્વેકરાયછે. અનેજ્યાંમુધીપ્રાય-
ધિતનરૂપેરોયત્યાં મુધીનેવેસાપુરેરતા રોયદ્યાનરાત્રેઅનેને શિષ્યાદિકપણન ધંદનકરેનેધીપ્યક્તનમાંચતુરું, પપ્પ, અપ્પવાંતપ
કરેનેશિશિરમ્મનુમાંપાઠ, અદ્દમ, દસમ, દાદમ્મવાંતપ, જપન્ય, મધ્યમ, ઉત્કૃષ્ટપણેકરેને
પારણાનેવિપેનિલંપ ખોજનકરેઅને ષષ્ઠ્યપણેઉમાસમૂધી અનેઉત્કૃષ્ટપણવારવર્ષ મુધીતપકરેસારપછી તેનેમહાચૃતનેવિવેસ્થાપન
કરે. એવેઆયછે. દયાતનોઆચાર્ય, ડશાધ્યાયેનેજછે અનેવીજાનેનોદોષની પ્રાપ્તિયેસેતેવળમૂલ પ્રાપ્તિધ્વજતથાયછે. ૯. જીન
અથવાજીનમવચન રત્યાદિનીઆજ્ઞાતના કરનારનેતથાપોતાના વેશઝેવાવેશનેધારણ કરનારીસ્ત્રીતથા રાજાનીસ્ત્રીરત્યાદિકને
તેવનકરનારનેતથા મુનિનો, રાજાનો, આચાર્યનોવપકરનારને તોપારાંચિકપ્રાપ્તિધ્વજ પ્રાપ્તિધ્વજ. નેતેનેગણથીચારીરકદાપ
છેઅનેતેઅર્થવોજન પ્રમાણેસેવ્રાતરમો વિદારકરેછેઅનેજીન કલિવક્રનાજેવામહાસત્ત્વવાળાને મેષોટાત્તપનાકરનારને અનવસ્થાપ્ય
તપનીવેતેતપકરવાદિ રૂપપ્રાપ્તિધ્વજગણવું. અનેવિષેપુલાકલ્પાધિવાળાને પ્રથમનાંછપ્રાપ્તિધ્વજ, ચકુશ અનેમતિસેવનાકુધીલને
સ્વર્વીરકલ્પનેવિષેદશે પળપ્રાપ્તિધ્વજ. નેમીનકલ્પીકનેનેયથાલંદ કલ્પીકનેઆઠછે. નેનિમંથમાધુનેખાલોચના અનેવિવેકઐ
વેપ્રાપ્તિધ્વજતેઅનેસ્નાતકને એકવિવેકરૂપપ્રાપ્તિધ્વજ નેમામાયિકમંયપવાળાને નેસ્થવિરકલ્પીનેછેદ્રુને મૂલતેનેરહીમપ્ત્વાંઆઠ
પ્રાપ્તિધ્વજતેનેજનિકલ્પીને વિષેપ્રથમનાંછેતેને સ્થવીરકલ્પનેવિષે દશેપ્રાપ્તિધ્વજતેને જીનકલ્પીનેવિષેઆઠછે
નેપરીદારાવેનુદ્ધિવાળાને સ્થવીરકલ્પર્ષાંઆઠછે. સુસ્થમંપરાયવાળાને પ્રાપ્તિધ્વજનાંઅંગેવેક એવેપ્રાપ્તિધ્વજ. એમકારેવ્યવહાર
મુકનાદસમા રહેદ્યાનિદીકામોછે. એમકારેઉલ્લંઘિતપ્રાપ્તિધ્વજ તોત્રીદૂર્ગોનીમાધેજ ડહિમથયાંછેનેવાકીનાં આઠદુઃપ્રમહસુરી
પર્વતેલ્પમગ્ગણવું. વાપ્તપનામેદયંત્રી પ્રાપ્તિધ્વજનુંવિશેષગણુંછે. કર્મક્ષયકરવાનાકારણ વટેઅંતર્ગતનવપણુંછે માટેએઆખ્યંતર

[illegible]

[illegible]

या द्विचाम्

સાઅને ૬. ધર્મકથાપ્રદાયાચ શ્રેયલાગ્યો. તેમાંગુરુનું ભેષણવંતેવાચના કહીએ. ૧. ગુરુનો અથવાઅર્પનોજેસંદેહ ટાલવોઅથવા દ્રઢતાકરવીતેને અર્પેથીજાપાતે જાનેપૂજવંતેનેમચ્છના કહીએ. ૨. અનેપૂર્વેખળેંડુંજેમૂઝાદિક. તેનુંચિસ્મારણનયથાને અર્પેચુદ્ધપણે ભેગણું. જેનેપરાવર્તનાકહીએ. ૩. અનેગુરુનોતથા અર્પનોવચનાવિના કેવલમનવંદનજે અભ્યાસકરવોતેને અનુભેષાકહીએ. ૪. ધર્મોપદેશનુંતથા ગુરુઅર્પનીઠયાણયાનું સોમહુંતથાકરેણું તેધર્મકથાકહીએ ૬. ધર્માચમકારેકરતુંજે મહાનીર્જરાનુંકારણછે. તે શ્રીમહાનિપીથ આદિકગુરુમાં કહુંછેદેશારમકારના તપનેવિષેપટલે આખંડતરનેવાહીર તપનેવિષેસ્વાધ્યાય સમાનતપનથીને નહીંધાય. મન, વચને કાપતેણેગુરુપ્રતો સ્વાધ્યાયધર્મવર્તોજે પુરુષતેતોમમયસમગ પ્રત્યેજ્ઞાનાચરણકર્મનો ક્ષયકરેછે. અનેતેને તણેસોનેવૈરાગ્ય ઉત્પન્નધાયછે. અનેપ્રકમાસસમ્પણ, વંચનમાસસમ્પણ, વંચન, કાચચેસાવધાન હોયઅનેતેનેજેનુંફલ ધાપછેતેનુંફલ અનેસ્વાધ્યાય અનેઅધ્યાનિરીત હોયતેનેપુરુષપ્રક ઉપવાસનાફલનેપણ નથીપામીશકતોઅને ઉદ્ગમઅનેરૂપાદન વ્યીર્ણપણાવંદે શુદ્ધ દોષવર્જીત નિર્લભોમનકરતો હોયઅનેચળમકારે પટલેમન, વચન, કાચચેસાવધાન હોયઅનેતેનેજેનુંફલ ધાપછેતેનુંફલ સ્વાધ્યાયનેકરનાર પુરુષનેસમેસમેધાયછે. તેમાંદેગૌતમપ્રકાગ્ર મનલાઝાપુરુષનું ઉપવાસદેવાસધર્મનથી યથાનું. કેમકે સંવત્સર પર્વતસમ્પણકરે તેનાકરતાવળજે સ્વાધ્યાયકરનાર પુરુષકર્મધીનીર્જરા વિશેષકરેછે. આ જગાપ્રસિદ્ધાંત વાચનવંદેશિયિલપુરુષ તો કર્યોછેઆચારજેમણેપ્રાધીજગત્તંદ્રમૂરીવર ઇત્યાદિનીમધ્વે મુવિદીશક્રિયાનું સમાચરણકરતાઅને આપત્તીવ આપેલમમુ તદુત્પત્તપત્તનંતવતા ઇત્યાદિકેનેમોણ પ્રતિષોધકરનારછે તોપણ ચીલાતીપુત્રને મુનિપાતેતત્ત્વમચ્છાવંદે ઉપશમ, વિવેક, મંચર વ્રજનપદ્યદે પ્રતિષોધધયોછે અનેમુચિહિનશ્રાવકે દોષગતમૂલજાઠ પ્રગાથાનોઅર્પણયાવંદે શિધિલાચારપ્રવા અનેશતાપી પ્રવા શ્રીસોમશ્રમસૂરીનેમુચિહિન પળાનોપ્રતિષોધ યયોછે. ૨. ઓનમુકતશુદ્ધકમાપુને દગમદિપ્પદયાગ્રનું વશાવર્તનવંદેકેવલદ્વા-

[illegible]

મનનુચ્ચનવર્ણમેતેવળમઃચ્યામનાવતાપીધાયછેઅનેસ્મૃતિનોમનનુમાવધાનવળમનેતથાપમાટયંત્રારાધનાદિકનેધિષેવળસ્મૃતિવેદે
જાવિશેષમિદિકશીટેનેકર્મુંછેકેવ્યાકવદેગદ્ગદસ્થાનથી૧૬૬કાંતિગણવુંતેઐષ્ટુછેનેસાટ્યમહીનગવચાધીયોનવળગણવુંતેષ્ટુછેઅનેયોન
વળાધીવળયાનમિકજાપ યરાળવાધેમયછે. સંલેખનાઅનેઅનસનદત્પાદિરેયંચ્યાસીપદેદશાલાપુરુષેનિવળપરાયતનાદિક
નેરેવેઅગત્યયેલાખોનેઅનુમેતાગદ્ગદગદનિવળપાદિકનિવળપાદિકનિવળપાદિકનિવળપાદિકનિવળપાદિકનિવળપાદિકનિવળપાદિકનિવળપાદિક
કરવાપણુંછેનેતેથીકેરજાનનીઉત્પત્તિધાયછેતેથીનેમનોમાદ્ધયાયેતેમંચમાનમમુરનાઅનસનકરનારયાંદયાદિકમેઠાક્રાપિ
ખોનેનુકરુપ્યામનોવીજોખેદમેતેવળસીળમોહનામેગુણસ્થાનકનાઅન્યસળપર્થનયંપણુંવૃંચનશ્રુતનુંઆલંબનપણુંઆગમમાં
કર્તુંછે. તેમાટેઅનુમેક્ષાનુકલધ્યાનનાથીજાખેદરર્થનવળમંચંછે. ત્યારપછીકેચલજ્ઞાનનીઉત્પત્તિધાયછે. ધર્મકયાધીકૃતજ્ઞતા
શ્રેણીકાર્ત્ત્વાદિકનેસમ્પરકાદિકનીમાસિધાછેતખામેદકુમાર. અનેખાવચ્ચાપુત્રદર્યાદિકનેદરજ્યાનીમાસિવળધાછે. ૫
મકારેસ્વાધ્યાયમંપૂર્ણયયો. ૪. દેવધ્યાનપટલેઅંતર્મુદર્તકાઠપર્થનેત્રેપ્રગ્રાણનકરવુંનેસાક્ષર્ણકર્તુંછેઅંતર્મુદર્તપાત્રોચિ
તનુપ્રકાગ્રપણુંતેઉદમસ્પત્નુચ્યાનછેઅનેગ્રીનપરમાત્માત્રતોયોગનોનિરોધકરવોતેરુપસ્થાનછે. નેધ્યાનેવેમકારનુંછે, ૧૬૬
ધ્યાનનેવીજુંઅગ્રમધ્યાન. અગ્રમતોઆર્તઅનેરોદ્રાણેમકારનુંછેમાટેવનોમહીઅધિકારનથી, માટેઅધ્યાનકેરુંછેકેશુભધ્યા
નનાધેખેદછે. ૧૬૭૬ધ્યાનનેવીજુંનુકલધ્યાન, ચોરેમકારનાંવળપધ્યાનનાચારચારખેદછે. કાંઈકમચિત્તરઅનેશુભરુપ
૧૬૮૬ચારિત્રાચારનાખેદનેવિષેમનગુપ્તિનાવ્યાધ્યાનમાંકર્તુંછેઅનેનુપધ્યાનનાંવિરમવયઅનેસંચિતપ્રાંઅનંતોનેરુમંપુદગલ
તેનુંતત્કાલનાશકરનાનુંકારણછે. નેમામાધ્યાનાકરનારેકર્તુંછેકેતેમમંચયકરેલાદેશનેવાયુમહીનઅગ્નિશીપ્રણેયાલે
તેમદર્મરુપઅંખને૧૬૯૬ધ્યાનસળમાત્રમાંનાત્રકરેછેઅથવામ્પનામમ્પદવાયુવેદેદશાયામનાસળમાત્રમાંવિલયપામેછે૧૬૯૭ધ્યાનરુપ

ચાવુદેવથાણવાણ્ય કવરેપથોવિચરણપાંથછે. વહ્નીત્રિનિશાગનનોવંવેયોગ્ય ધ્વોત્રોયોગમેદુઃખધર્મનંમર્થ યમોત્રયોગનોમુક્તપદ્મક
 યોગમોપવર્તનો અનંતારકેરડીધયાંછે. ભૂમહુણ્ણેમંદેગીનમત્રને વિંવેત્રોપગેતેદાશુકગના ત્રકારહજ્યાતેંદેહજ્યાતેં ગજમુક્તિના
 કારણીકલેપરંતુને મર્વેશુભધ્યાનનેઅનુભવ દોયનોત્રમુક્તિવાકારણ ધ્યાનુભવપ્રત્યમાનધર્મિયતા. ત્રેમપદ્મહાલપર્થગ ચારિત્ર્યનું
 આરાધનકરનાર અંગારમર્દક આચાર્યનીવેદેશાણર્થ, અનેશુભધ્યાનધર્મમેત્રો ત્રેદોષગણત્રી, પન, મધુત્રયંમારનીઆમત્રિકર્તા
 ત્રેલ્લાર્થમાંકલુષેકે તેજાશર્માકલુષેકે દુષધ્યાનનુંપ્રશસ્ત્ય માંદુઃખાંતેદુઃખનું આધર્મકારિત્તિ કેત્રેલેકરીને
 ત્રેલ્લાર્થમાંકલુષેકે સંસારનુંકારણથાયછે નેધિરામવંદેમોશનું કારણથાયછેમાટે સ્મરિત્તનમોપણભૂમત્રકલુંછે
 દુકલ્પીપણકાળીની ત્રીધનુરામવંદે સંસારનુંકારણથાયછે નેધિરામવંદેમોશનું કારણથાયછેમાટે સ્મરિત્તનમોપણભૂમત્રકલુંછે. મેદુજ્યામિદ્
 કેમેદુજ્યાકારણ મંમારનંછે કેદુજ્યાકારણ મોશનાંપણછે, મળનાંદિક ફરીનેઓહમાર્પેવેવણ મુન્યભેમંપૂર્ણછે. મેદુજ્યામિદ્
 મિદ્ધિનેવામ્પાતેઅનેવામ્પોત્રેમંવે ગળનાનામકારના દુસ્તપત્રપથેમતેવણદુષ્ઠ વ્યાનધીત્રોયોગમાત્રે. અનેદુષ્ઠમ્યાનવંદેનોતપવિના
 વણમરદેવાચારગ વક્ત્રવર્તિત્ત્યાદિક વિદ્યથાંછે. માટેદુષ્ઠધ્યાનને તેજ્ઞદુષ્ઠધ્યાનરૂપ ધર્મિત્રોયોગમાત્રે. નેશાગમોકત્રાંત્ર
 મર્વેમુક્તમેત્રો પરંપરાવંદેત્રોમોશનુંમાપનછે. માંદુમર્વેમુક્તમથી વણત્રંમકારેશુભધ્યાનનુંત્ર ધર્મિત્રોયોગમાત્રે. વ્યાનત્રત્રકમાંવણ
 કેનિર્જરાકારવાને ત્રિવેચાક્ષત્રપથી આભ્યંમરત્રપ્રેષ્ટછે તેપાંવણધ્યાનનુંત્રો પુકલ્લપ્રમાણપણું મુનિયંત્રકલુંછે. આત્રગાણ્યમરદેવાને
 કલુંછેત્રેત્રંમંપરઅને નિર્ગરાધીમોશનો માંત્રનંપેલોશનુંપ્રધાન અંમધ્યાનછે નંત્રવધીધ્યાનનું પ્રધાનપણુંછે. આત્રગાણ્યમરદેવાને
 મારત્રચક્ત્રવર્તિત્ત્યાદિકનું તથાઆટમત્રાંત્રે પ્રધિચંદ્ર, મમત્રચંદ્ર, દુઃખાપુત્રક, તેત્રંમમગનોવિવેચયુંછે કેત્રચક્ત્રાનેત્રેમેવાત્રાંત્ર
 પુરુષોપકરેત્રાંત્રગણિદેશીનંછે. વ્રમકારેધ્યાનત્રાંત્ર. ૭. કાંયોમમગંત્રેત્રોવા કરેત્રાંત્રેદ્વાધપણે ત્રાગીમનીઅંપેશારહીત્ર ડખેરંત્રેત્રે
 આદિકેત્રેત્રોત્રાધારે

एवमनिरवराजकायना चर्ममयनेत्रेण, एवमसाधुगोरे वासाभ्यनरेवदत्तपथी उपरान्वीतवापणकोशक
 रदो, तन्नेपलआलोकापरमोदभाषीगदुले देभाआलोका तोतरताउवागुनरनी मिथ्यादिक्थापेते, मांभरीपुडीए के
 ववसागदीनादीकने अयोद्विषमोदरादी येउंअअनुकमे पांचेपाहरेन गोपणीमोसरना दवमटमां गोनीजहने पोताना
 रधोनदीनइशंभेकरती, तनीशुद्धिआलरने अयेकुंनअनेदोपदी तेपअआदीरात कांथात्मगकरे मनेउपरयिमानरे जना
 भापदीहनुदिवानेअनाशाकडु दवांदरे पाहवनेउपनउपयोगइजाणीने नपाहवनेदेवथी बंधनमुक्कडु इत्यादि तथा
 मुदगीतलेउनेअभसागपिण कलंकरीअ संनेनाधोमभोरवाए नेमकारनाउपशमरहं पोतानोभाइश्वीकने विपनिद्राण मने
 सनेवसागादीएवशासापथी ओमदनरेमनेभीमपनादेरवादे जिअरहंनधुनीआवसापेरम्यानृणनेकाहनुंनेयीनिज्जकनुं यदि
 विवादिबहरे कर्मकनीयासिपवे संसुअशीदेक कायोत्तमंकरे संभइवनाउं मयीपपलुंयुं नेणेकरिने नेनेसर्वकार्यमिदुभया,
 अनेलाएअनी मभाइनादिक्थाअने सरनाहनेदेवे पकेरुनपुअथयेउ, दइरहागिअने चित्तापीपुअद्व्यादिउम्रवावसाजानी पण
 नेअभरवा मिदिददुलनी आदिथाउ, एवपरिवायोत्तमंरहो, आपकारनुं आअंनमपअभंनमां ररेत्ताठपने तपवरागी
 तेनुभाअंनपलुंजे, तेअरहंदेअणांरुंउ, एवकरिवाएमकारनाअआचारने विनेमएकडरदारेयनना करसी.

एवमएलीनसागउने दिवेअंभीमोदमुंदरमुंदिता टिणभीरानेअंगनूरीए ररेत्ताभावार अदीपनाथनाअंयने विवेक
 आधाराओ दइउक ४ ओ ववाअ मंपुलंयवो.

रेपौववोरीवांधार कउंउदेअंविप करेनोमादप्ये पोतानील्लिनेनपाणे अनेहृत्यवांआवरण करवुंयणोनानीशक्ति
 मोवररीदरीरे वीर्वावारकरीए नेअदिउदेअंविप निरुक्तिआदिअंयणो कहुंउदेपोतानाउठ वीयेनेनोयरीने एधाआमन-

[illegible]

भाવना, तीर्थयात्रा, तीर्थसेवा, चैत्यादि कृत, देव, गुरुने मार्गोपक्रान्ती भवित, पुण्योपदेश, इत्यादिने आश्री जाणवा. केटलांक-
 नोदानशिखादि द्विक, प्रिक, अनेचतुष्क इत्यादियोगनेपण आश्रीयापेजे तथा वीर्याचारना भेदनीसंख्याने जाणनार पुरुषोप
 पणटाळबानेने दृशयछे. तेमां तात्पर्यआमकारे कहेवाउंछे. जेपुरुषने जेदानादिपर्मकृत्यने विपेसामर्थ्यहोय तेनेतेपर्मकृत्यने
 विशेषव्यवस्थितबहे मपत्नकरवो एमकारे वीर्याचारनेसम्यपणे इहास्थायनकरेलेछे. आजगाएकोइआशंका करेछे. केआवीर्या-
 पारतोषकराने गजेजमस्तनछे तेनीपेढेप्रापणमिथ्या वीर्याचारकलोछे. एतुंकइपणमयोजन नथी जेमाटेमध्य जीवोनेभवस्य-
 तितुंनियतपणुछे मोटउपारेजेतुं निदिभांजवापणुं इहेत्यारेतेनाथी वीर्याचारनामयोगविना पणत्यांजवाशे. आ जगाएसमाधा-
 नकरेछे. जेअ भवस्थितितुंनियतपणुं नमोएकारणपणे स्याव्युंछे. तेमस्त नथी. एमांनो अनुद्वपणारुपपणा दोषअवेछे. माटे
 भव्यजीवोनीभव स्थितेएकानपणे नियमनथी. तेम एकान्तपणेअनियत पणनथी तोनुंछे केनियतानियतनिधे छे एमकेमतोस्यां
 दहीएछीएकेजेपुण्य पापादिसामग्रीसंत भवस्थितिनीहानी धायछे, अनेवधछे. तेनेकरनिजनेनुं अनियतपणुंछे. ज्यारेमोक्ष
 जवानोइसंते स्यारेजपुवितबहे नियतपणुंपणपावने. अनेजेइयारेमोक्षजनार इहेतेत्यारेजमोक्षजशे. एमकारनुंएकान्त पणुंअंगी-
 कारकरतानथी. नेअंगीकारकरिए तोमोसालानामतनुं मानवापणुंआवेगोसालो पणएपमजकरेसोहो नेएमकारना नियतीवा-
 दनेमानतोहो. माटेतेतुंमानभुंमकट मिथ्यास्यछे. जेमाटेनीनशासनमां काळादिकपणजगतनुं विवर्तनकराववादां कारणपणेम-
 त्येकवस्तुमांअंगीकार करेछे. तेनेतहीधाय. पांचेपणएकठांज कारणपणेयावछे. तेकधुंछे. परपुरुषेपरीकल्पनाकरेलुंकुमतिरुप
 योदकुळने मूरुकरवामानिपुण एवाचनसमूह रुपछे. कारणजेनाएवाथी मिदमेनदीवाकरे कथंछे. काळ, २. स्वभाव,
 १. नियती, ४. पूर्वकृत, ५, पुरुषाकार, एमानुंएकनुं एकानिपणुंकरेछे. विध्यात्वेनेमचनुं समानपणुंकरेछे. समझीतछे. माटे

[illegible]

तजुंदिशुमात्र देखाहीएछीए. तेमांदानआश्रीने प्रथमद्रष्टांतकहीए छीए. पाटलीपुत्रनाम नगरनेविषेआहित धर्मानाअनुरागवाळुं
छेपिचजेजुंएवा मागएदचनोमेमठ रहेनाइता. नेन्यायधी यजुंधनपेदाकरीथी जीनचैयनेकरावता इता. समक्रीत द्रष्टीओनाचित्त.
नेअनेनेयेतेचैरयो शीनळताकरताईतां. तेमागरदचनेठनो धनेदेवनामापुत्रहता. तोपिआमरणपामेसने रुपानां, सोनानां, रत्ना-
दिकअनेकरुयस्तुनां भरेटांतेना२०० पराणममुद्रमांमुडीगयां नेवाकीनुंसमग्रधन हनुंतेअतिशेमोडुं चोरनुंघाडुंपडयुं तेनेकरीनेत-
पाअग्निआदिक उपद्रवेकरीनेसर्व नाशपाड्युं. घोडादिबमगां तेआतिशेरांकथइगयो. तेकडुंछेकेलक्ष्मीपोताना स्थानरुपकमळने
विवेपणस्थिरपणुं करीरहीशक्तीनथी, तोवीजानापरमां स्थिरपणेकयांथिरह १ केमकेकमळनीसोभापण मंस्याकालपर्यंतहोय
छे. समुद्रअनेमाथय एटल्लइमीपति तेवेमतिअनेमम तेनेकरीनेसोळामां पारणकरेछेनांत लक्ष्मीस्यापण स्थिरपणेरहेनीनभोतो
जेलास्मिनोंचयकरंछे तेबाबुरुपोनेयेरवयांथी स्थिरहोय १ सारपछीतेघनेदेव अतिशेजुज्याथी घरमारिदयानसमर्थयतो चंपान-
रीमांजइकदेवपारकरया मंदयोपणकोइजगयेथीकाइपण कळमांसिधइनी. त्यारपछीअतिशे उद्वेगपामतो अनेद्रव्यउपार्जन
करयानीचिंतामांनिमग्नयतो भाषांनेपूछेकेमार्गमां भोगनकरवानेपरमां कइभायुंछ १ त्यारतेरीबोली के योदोक माथयोछे.
तेणेविषांपुंकेएटलुंण भायुंइनेपाटलीपुत्रनगरमां इइनेपिताएकरावेळुं एकचैखेछेतेनेपितानोमयमेठजिनदतश्रायकतेनेअहाणे
आपीनेतेनीपासेथी रापेपाटइपनटपार्जनकरुंएम विचारतिधनदेव, स्त्रीएआपेन्यासाथचाने पोतानायखुनेछेदेवांथी पाटलीपुत्र
नगरमत्येचात्यो. चालतांविचारकरंछेअजतो आटज्यामाथचावेडीनचाह करीघनेपछीबीजेद्रवम रायाचिना नगरमांमेवना
करीश. एमविचारीते साधचानेएकपादद्वाना पहीआमांखेंसरीतेमां पाणीनांस्त्रीपळानीलोचोधाळेंछेने भोगननोविचारकरेछे
एटलाभतिना भाग्ययोगेएकमाससपणकरेला साधुनेतेजपारणा करवानोदिवसहतातेते वखुनेतेमदेवार्माभावी. परेशच्यातेवखत

धनद्वेषिचारकरं छे के पुणरहिण्यपापणमारैकोइक पुर्वजन्मनापुण्यनाशक्यभी आ जगाएमुनिमानननेना आकोइमहापुनि-
 रातथावेठेमेनभापु मोनं सुवाप्रदातआपचारुआनिओकजथो. नेकदुल्लेके आपुनयेतेथोअनकरुणनेमोपोतो भतिरोछेआ-
 वेग्रीवस्तुथी अनंतश्रेयसायछे अनेयराणकरेली वस्तुनाविष्टायायछे गांटमुपायमाआपुं एजअपुनआहारछेके तेनोरममोटी
 कसवेपणनाशपामनाथी. इत्यादिबिचारीने मेधनदेवककाजमतिशेअद्धाभी सापुनेनिबंधणकरी नेथोतागवोआपी दीयां.
 अनेपछीभीपणजेदावाप्रपथापनकर्या. उन्नीअनुमोदना करी. पछीचीजोदवममयादेगाट्टीपुप्रहद्व्योनेनितनदतनेउनेनेर
 मयो. तेजराभीएतोत्रनदत दाठेनोप्रदेवीपस्यमायो आभीआप्रकोरेकदुल्लेके काळपरांतामाविचनो पुप्रचंगाभीअर्हीआपुने ने
 अर्हीनवल्यअदाणे मुक्तीनारीपागेचनमागो ल्यारेवचनतारेपम कहेंदुल्लेके नेमानिदानकरुल्ले नेनपुणआपेनो एककोटी मेनिपा
 एममाएमभापु. एमकहीनोगोप्रदेवी भ्रमर्यानयइ. एयारपछीपनदेव तेवेठनंगेरगयो, आदरगहीतनेदेजेजमादयो अनेआपगानुं
 कारणपुछणं. एयारेगंधर्वबोल्यांके भेधार्गमापुनिदानकरुल्ले तेहुल्लआपेनो एककोइमोतानीमहोरोभापुं. तेवचन ममिजी
 धमदेवनाविणमां एणालमकारगयो; अनंदिचारुके धेत्यभीपणआदाननुं पुण्यनिधेमोदुल्ल माटेपुण्यभापुंनहीं. अनेतोदी
 धनलेवुपणनहीं. एमबिचारीओल्यांके धोगप्रदाणं राणीधनआपो एणमुनिदाननुं पुण्यनहींआपुं. नेमोमळीनेदंठेपणनदुंके
 हुंलेल्यअदाणे रावचानोनथी. पछीपनदेवतां जोगागोइनां नेवोत्रपाछोपोनामानगरवांगेआद्यो. अनंरणोयान्तिनवाभीएक
 एमनोछायानलेगुतो. ल्यानिंनानिद्राआपवाभी स्वप्नावांदनाएकसुंके अर्हीथीतुंनचमुंनुग्रहणरुनीन तेवनामल्लयान्तिपस्तुमने.
 एमकहीअद्रएययापछी नेजाम्याअनेविचारुके हुंयननींनतामां मुनोइनामांठपनेआमकारनुं स्वप्नयमुंछे. तोपणआमगाएभी
 नाइकग्रहणकरीनेनउंनोटीक. नहीनामारीपांगेकाइपणचम्पनंदगंगेन श्रीनेधीरजरइंननहीं. एमबिचारी तेदादनेछेभी पडेया

पांचरुकराटपेतनेछेदेवांच्या, अनेपरमयो. पछीर्याप्याकेलोजाणी. मारीपेटनयराव्यो त्यारेतेशच्यामांगूहमयो. त्यार
पछीस्त्रीपविचारुके आपुहपेकांदपणआण्युछे ? जोकांदआण्युहोयनो भोजननीमारीमायग्रीकरुं. एमाविचारी तेपुहपनाओढ-
वागापसनेछेदे गाटदीटीतेछाहीजोह. तेवसतमूर्धनानकानुजेवांषांचअमूल्यरत्नद्रीडां. स्त्रीपुहपनेजगाहीपूल्युके आरतननुंगुं
मूळपछे ? एमप्रतिआधर्यपाभीपृष्ठयुं. आरतनतोसवालाव सोनैयाधी उपरांतमूल्ययाळुं एकेकरत्नजणापछे. एमकष्टुदारेतेवि-
चारमापहयोके मेनिदानेपरीनमनेनिदानआण्युं तेयमरुपकल्पयुक्तनुं आफळजणापछे कंमेकदानतोस्वर्गअनेमोक्षनी मासितुं
कारणछे. त्यारपछीनेणंकरत्नवेची अतिश्रेष्ठपुर्वीभोजनादे मामग्रीकरावीनयाचीप्रीणयणी उत्कृष्टनागग्रीओ करावी.
अनुक्रमेतेनापरमांपणीसमृद्धियथी पछीतोपेरआवतासाधुने विमुद्धआहारआपनानो नियमराख्यो. एकदिवसइन्द्रे पोतानी
सभामोपथनेदयनांयत्नाणकर्या त्यारेकोहकदेवधनदेवनी परीक्षाकरवाआय्यो. पोतेउडीनिर्दोषआहार तेमाधुनेआपीबंदनाकरी. अनेभो-
जनकरवावेतेछे एटलामापोतानेपरएकसाधु भिक्षाळेवाआय्यो. पोतेउडीनिर्दोषआहार तेमाधुनेआपीबंदनाकरी. अनेभो-
पणअनुक्रमेअद्भुतामानपूर्वक विधिमदीनआपीने घणांसमस्तपयो. एमकरतांदिवसतोअस्तपयो घांटेतेदिवसपणतेनेउपवासपयो
पणभावगराशिथळययोनही. पोतानाआत्माने घन्यमानतो तेदाननीअनुमोदनाकरतो रात्रेगृहमयो तेवसनेतेदेवता साक्षात
धनेइंद्रेकरेलांयत्ताण तेपनदेवेनकही मयदेष्टेनेमाघनकरनारण्युं. सर्वउपदेवनेनाशकरनारण्युं चिंतामणिरत्नआपीने पोताने
स्थानेगयो. त्यारपछीधनेदेव त्रीननामूधीपोताना नियमनोनिवाहरीमरणमाभी अच्युतदेवळ्योकरने धिपेदेवपयो. त्यांनुंगुल
भोगचीनेपूनीवेदेरमां चक्रपतिराजापयो. तेनुंगुलभोगवीदिसाल्हासिमिद्धिनेपामते. एमकारेदानउपर घनेदेवदुष्टांतकष्टुं, स्त्रीळनुं

[illegible]

छेनिपराम्रमबहे जिरयाछेनुनेएवाछो. तेअहीअरण्यमांपहेली माराउपरकेमअनुकंपाकरतानथी ? १. हा जननी ! आते-
शेमोहुंतेमकारनुं उदरदुःखसहनकरीने पणमनेउत्पन्नकर्यापछी आभयथी बिहवळयथेली अनेदुःखितमनवाळी. हुंतेकेमसां-
भरनीनथी ! २. इत्यादिबिछापकरती. त्यारपछी सुधावृथाथी पीढातीपोताना कर्मनेनीदती तेकर्मनोसय करवामांटे
अठय, दणमादिकतपने करतीपारणाना दिवसेएक निमंत्रिपळ्यादिकने जयतीहती. एमकारेतेनां प्रणहजार वर्पतपकरतां
पया. द्रवैराम्यथी भंतेचोवीहारनुं पणसानकरीने सोदायजमीनमां स्यातेकरवीएचो अभिग्रहधारणकरीरहीहती तेयखंतछेहे
दिवसमेरुधीपाछोबळतो एवोएकतेचरेदीडी अनेओळखी, नेपोतानेपेरजवानेबोलावी अनेकहुंकंतारोचिताशीदकरवीपहेछे? एम
करीतेणीएते खेचनानेपेपक्यो. तेतेचरेजइच्छवार्तनाआगळतेवातकरी. तेवखत ते तेचरेसहीत तेचक्रवर्त राजा त्यां
आच्यो. त्यारेतांअजगर सर्वेग्रासकरवामांहेली पोतानीपुत्रिनेदेखी स्वेदकरीघणो वैराग्यपाम्योने वशीसहजार पुत्रनीसायेते
राजाएदिसालिथी. तेकन्याए अजगरथीमुकायानो मंज्रमाणतीहती तोपणतवढेअजगरनो अपस्तारनक्यो. त्यारपछीधर्म
ध्यानबहेमर्ण पामीदेबलोकमादेवी धारत्याधीचवीने द्रोणमेपरामानीभिषंकरानावे स्त्रीनेविणे विद्यालयानामनीपुत्रि यइ. अने
पुनर्पुत्रिविद्यापरता दिसालइतप करी निमाणुकरीदेवताथइदत्तारथराजानो पुत्रलक्ष्मणनोमेययोअनेविशल्यातो पूर्वभवमां उपा-
र्जनकरेलातपना माहारम्यबदेपरमारही सती, मोदारोगथीआनुरयथेली मातानामोदारोगनीहरनाथी यइअनेतेपुत्रिप्रनास्नानना
जळबहे पणघणालोक प्रणसरोहणअनेअत्यापहार अनेट्याधिष्ठयइत्यादिकनेपामता हता. नेस्यानेस्यानेआशेवनी उपजांति
यतीहती. तेनाहायना स्पर्शथीलक्ष्मणनाहदयमां रावणेएकेली, अयोधविजयनामेघवेन्द्रेआपेली, शक्ति, तपतेजनेनसहनकरती
सतीएनीमेळेनीकळीगइ. स्यारपछीलक्ष्मणजि तेकन्यानेपरण्या. एमकारेतपने विषेविशल्यानुं द्रष्टांतेछे. अनेभावनाने विषे

संदकापायनयाचगे शिष्टोपरपणेदृष्टान्ते. अनेममिदमजनेनेचेथीनयाचारफागियोतोवेपेकभाउनेजेमकेथ्रीअणहन्त्रितनने
 विषेभीपेदेनमामरातागकडाशत्राने मेवकूकीराज्यकरनोइतो. तेनगरमांचातुर्थादिक मोटागुणानी त्राणेकुळदुषीहोग एवी
 पुळदेवीनोपे अनुपमपठनुं पाशपचीएकवेष्ट्यादेवीदनी. तेनीपनिग्रनाभीपी पणअधिकमयांडाहनी. तेचानरानाएगामिळी. ते-
 नाभागरगनी वरीतानेयेतवायावमृन्वाळी एकरकडादीपोसानामेवको संपेनेचंगानुं ग्रहणकरवांमोडेअगवी. अंनपोते
 रात्रानेउत्प्लादभीजेस रात्रिपुषाहापदावकरी मालवदेदनाराजनेजीतवानेअर्थ प्रस्थातुकुमुंइतं. त्यापछीतेरात्रावेदपुदुवी
 माळया देगमांयुद्धकरपारयोअने ऊळदेचीनोराजाएआवेत्याग्रहणक द्रव्यनुं ग्रहणकरवाधीतपाप्रफुकोनो संगमयागकरी अनु
 पमसाठि लीलाजेसपरीपाळनकराती वंचपेनेलीए निर्ममनकर्या. पछीश्रीजेवपेतेरात्रा वाटणमांआल्पो. त्यांरळोकनीपंरराथी
 तेनेछीलपणुंमोइ विममपवावीअनुपपवाविप्रणुं तेनुंचारित्रमांभिज्जीतेनागुणभीआनिंदोराजीयवेना राजपेतेतानाअंतःपुरमांराहय
 राणीकरनिशापी, तेमवंराउवविनाकरतीदनी. त्यांदेदनायकश्रीमाळसातिनो सज्जनएवेनामेथ्री त्रिनयपनामर्मनो आजानार
 गेतेदोदो. श्रीमीरनारदवंनयांभी नंमीत्रिननाविहारनोउच्छार करायनारएवेने बहुल्यापारयेडपप्रपणुंमतेपण देवपुसा कर्या
 विनातममोमहतांने जे वगनंभवमिदपण करवानानियमनेकोडादिवस भागनोवहतो. एकदियगम्येच्छुंमैम्यभाटगुत्यारेपुळ
 तेवीनोपेपटराजीतेगजतननामे देदनापठनीमांभेजसैम्यलइ १८ हागी, २४०००चोडाअने ३२००० व्यादलछम्येच्छ रा-
 वगनीतंपाभेपुद्धकरमापाळी. त्याचानामनदीनेरीरै वरीनुंयक्ररामन्मुष आयेसेतेप्रातःकालियुद्धकरवानो निर्णयपयेमते फुळ
 देवीप्रासेद्यम त्रागरीकारोनेतेगुरुणेने घोटोउत्माइ तयावत्कर प्रवर्णकरेछाहतां. देवीपसज्जननेमेनापाते पदमां अभि-
 नेककतां. रात्रिना तेनडापरेपामोहाधीउपवेसीचारे दिशेनेपारथयेद्यावीर गुरुगोपर्वटिओ सज्जनविचारमां पडयोके,संग्राम

नारमणं गारायभातकाळना मानिकमणनीवेळा न उल्लंघनथार्डे. केमकेआयुष्यनोएकक्षणपणकरोड रत्नयडेनधीपमातो. ते मयादुरुषीरसरंड हुंकमनाशकळे ! तयारपछीहाधीनास्कंग डपरजथापनाचार्यनुं स्थापनकरीतेणेविधिसहीत मातिक्रमणकरवानो आरंभक्यो. तेचमनपोमेरेह्यावीर पुरुषोपविचारक्योकिआ याणीओशुंयुद्धकरेश ? एमविचारीरणरत्तमां उरसुकथयेळाचेप सना वीरपुरुषोए एकदाधर्मप्राप्तकरवानो आरंभक्यो. सामायिकममामिकरी सज्जनदंडनायके पोतेउपाहकयो पोताने दशघासागपछेतोपण तेजंम्लेच्छजुंजदकर आमपमादयुं. तयारपछीराणीण्येतेन पोतानाचखनाछडाचंडसर्व अंगमाधीचाळतुं रुधिरलुछीनेयुद्धोदरमां लडाग. पोतेनामेवकोएदंडनायकनी अपुर्वयत्ताकहीके पाछलीरात्रिपणगीन्द्रपीपाएमकारतुंकथुंअने मातःकाळेतोएयुद्धक्युंकेकोइए पणनाभायनेनुं. तयारेदवीपपूछंयुं केआमकेग ? तयारेतेदंडनायकचोल्पाकेहेदेवी ! रतिअए पोतानुंकार्यक्युंअने मातःकाळेतोते तुरुपुजातिनाम्लेच्छोजीत्वा. पछीदेवीउत्सवसहीतपचनमांलावी अनेतज्जनदंडनायक सारीपेठसामोययो. पछीश्रीभीमदेवे मोठोप्रसादआपी सत्कारक्यो.एमकारे सामायिक,पोपथ. प्रतिलेखना,स्याध्याप, ज्ञी. वदयाइत्यादिआश्रीनिं द्रष्टो जेमयटेएमनाणवां. विर्याचारनाभिचारमां चालतापुरुषमांश्रेष्ठ अनेसंधेमरंगवने अतितोदयासने प्राणिमाप्रनाकानेने अमृतगृष्टिकरवामां निपुणअनेपुण्य क्रियाचटेप्रकाशधना घुरीभरश्री रत्नशेखर गुरुएमकाश करेळाआ द्वास्त्रमांशोभायमान वांचमोप्रक्तानस्फुट पणेमंपूर्णययो. ॥५॥

एमकारेश्रीतिपागच्छनानायक श्रीमोमधुंदरचूरीतथा श्रीमुनिधुंदरचूरी तेनीपात्रेप्रतिष्ठापायेळा श्रीरत्नशेखरसूरीए रचेळा श्रीआचारमदीपनामाग्रंथने विवेचचमोप्रकाशममाप्तययो. ॥५॥

प्रशस्ति जगन्मया विख्यातपुंवंतपाएमकारनानामने धारणकरता जगतचंद्रमुरीपया. अनेतेनावनुक्रमधी श्रीदेवधुंदर

(The text in this block is extremely faint and illegible due to severe blurring or fading.)

1970-1971

1974 - 1975

1971

— 100 —

भाग बी

आचार प्रदीप नामना ग्रंथनु

मंसर १९६९ ना धावण सुद पंचमीने दिवस विजयादशै उलसवमक्षितपत्तनमालावी अनेसज्जनंदेडनायक !
 तु कं आपकेग ! त्यारेतेंदंढनायकबोल्याकेंहेदेवी ! रात्रिप

कर्तो आत्मी रामचंद्र

पोटेज विनायरी तेनीपोटेमतिष्ठापापेआ श्रीत्तनेशस्वरसूरीप

नगतचंद्रसुरीयया. अनेतेनाअ- कपरी श्रीदेवमं

